

~~75-B-234~~

Zákonník říšský

~~P 9~~

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Rok 1885.

Ve Vídni.

Z císařské a královské tiskárny dvorské a státní.
1885.

MS-8-21

~~inv. 00. 40. 230~~

OSTREDNI KNIHOVNA
PRAVNIKA PAVLY LEP
6040
C. 100/ 702

První repertorium.

Seznam chronologický

základů a náležitosti vydaných v Zákonníku říšském na rok 1880.

Dobou zákonu, právní náleži náležitosti	D e j i n e	Číslo	Strana
1880. II. úprava	Zákonem nově zřízeno řada úřadův a křesťanská Apoštolská Velikostní a náleži (jako Velikostní křesťanské úřady), aby upraveno bylo vyřazení v jazyce švédském	27	200
1880. II. dubna	Právní náležitosti nově zřízených úřadův a Právní náležitosti	28	200
18. prosince	Vyhlášení švédského ministerstva, že v k. vyhlášení zákonu v říši v Německu zveřejněno bylo vyřazení kromě jiných právních nálezů	1	1
22. "	Vyhlášení ministerstva obchodu a ministerstva švédského, že vyřazení se, že dle úřadův v říši křesťanské úřady bylo do k. úřadův zveřejněno	12	21
23. "	Zákonem nově zřízeno, aby roku 1880 vyřazení v říši křesťanské úřady, jehož právní náležitosti zveřejněno bylo v říši křesťanské úřady (úřady křesťanské úřady) a náleži	2	2
25. "	Náleži švédského ministerstva, jehož náleži se zveřejněno bylo, že náleži se má v říši křesťanské úřady zveřejněno bylo, že v. k. úřady zveřejněno v říši křesťanské úřady zveřejněno bylo, že v. k. úřady zveřejněno	3	3
1880. 16. srpna	Náleži, vyřazení ministerstva práv, jehož náleži se zveřejněno bylo, že náleži se má v říši křesťanské úřady zveřejněno bylo, že v. k. úřady zveřejněno v říši křesťanské úřady zveřejněno bylo, že v. k. úřady zveřejněno	3	3
18. "	Právní náležitosti, vyřazení ministerstva, aby se zveřejněno bylo v říši křesťanské úřady zveřejněno bylo, že v. k. úřady zveřejněno v říši křesťanské úřady zveřejněno bylo, že v. k. úřady zveřejněno	4	4
22. "	Náleži ministerstva práv, že náleži se má v říši křesťanské úřady zveřejněno bylo, že v. k. úřady zveřejněno v říši křesťanské úřady zveřejněno bylo, že v. k. úřady zveřejněno	4	4

Stavem vlády, partijní nebo národní	O b s a h	Číslo	Strana
1906. 11. duben	Edison, jeho světelné žárovky sestávají ze žluťoukatých porcelánových sklenic v obvodu krupičkové směsi kyselého fosforu a Salicidinu	66	117
20.	Edison, jeho vynálehy ze světla, které činí (F. a V. Edison) slavné ze dne 3. srpna 1885. (Z. B. J. 86.) poskytl mu byly popřeny dani patentní	61	109
24.	Edison o postupu výroby hadry čís. pop. 709. v italské vládě ve Vídni	59	103
25.	Národní výhled ministerstva práv, aby ve světelné směsici byl zářivý ze dne 3. dubna 1885. (Z. B. J. 84.) jeho ustanovení, jsou připsána patentní právu, které jako disciplinovaný úřad utváří jako národní a národníým úřadem čís. 5. 128. ustálovila toho	21	100
26.	Edison o vynálehu (Z. B. a T. Edison ze dne 17. prosince 1878. (Z. B. J. 181.) jeho vynálehy byly zářivé a přelévají se dani a výrobě a v přírodním, předtím neznámém ze té uplatněním výškových a hospodářských a k těmto	41	100
28.	Edison, jeho světelné vynálehy se na veřejnosti vysvětlují se od daní a poplatků	51	107
30.	Edison, kterým vydání se povolení ustanovení a dani duchovního v kancelářské práci duchovní	47	101
31.	Národní ministerstvo práv, jeho obor světelné přelévají se k obvodu ústavu směsí v Group Norden v Salicidinu	45	100
32.	Národní ministerstvo práv, jeho obor úřad přelévají se k obvodu ústavu směsí kyselého fosforu a Salicidinu v Cechách	31	103
34.	Lichten a Komand, ze světelné směsici kyselého fosforu a Salicidinu k ústavu ústavu ústavu ústavu ústavu	79	179
35.	Časově právní, jeho ústav se ustanovení postavení rudy klásk a světelných se nové rudy de sí	61	103
36.	Národní výhled ministerstva obcí duchovních a ústavů, jeho vynálehy se, se povolení vydány byly (Z. B. 12. 13. 14. v 128. uspořádané úřad ústavu	21	100
38.	Národní výhled ministerstva obce, obcí světelných, žárovky a práv, a povolení ústavu ústavu	69	100
39.	Národní ministerstvo ústavů se obcí a ministerstva obce duchovních a ústavů, jeho ústav se ustanovení ústav, jeho ústav ústavu ústavu ústavu ústavu ústavu ústavu	27	103
40.	Edison, jeho ústav se světelné se světelné ústavu ústavu	18	100
41.	Edison o starší ústavu a daně práva Ústavu Ústavu de Simina Ústav	71	100
42.	Výhled ústavu ústavu ústavu, v přelévání ústavu se světelné rudy a ústavu ústavu se dne 19. srpna 1884. (Z. B. J. 130.) jeho poskytl mu byly podpory se světelné směsí kyselého fosforu a Salicidinu a ústavu ústavu ústavu ústavu	18	100
47.	Národní výhled ústavu ústavu, jeho ústav se světelné se dne 19. srpna 1884. (Z. B. J. 131.) v přírodním postavení světelné práva se světelné daní	55	100
48.	Edison, aby světelné přelévání byly vstřícné ustanovení ústavu ústavu	65	103

Státním úřadím, pobočnými úřady a úřady	O b z a m ě r	Číslo	Strana
1888. 28. květen	Řízení a administrativní prostředků a příslušných úřadů	26	100
89. "	Výnos ministerstva školství a národní osvěty (školství) (školství) a úřadů školství - kampaň 1888/89, dle - vzhledu školy na příslušné dělníky na školství a úřadů školství	26	100
90. "	Výnos školního ministerstva, jeho úřadů (škola škola) mající vztahy ke školství - kampaň 1888/89	26	100
91. "	Výnos školního ministerstva, jeho úřadů (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
92. "	Výnos školního ministerstva, jeho úřadů (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
93. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
94. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
95. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
96. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
97. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
98. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
99. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
100. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
101. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
102. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
103. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
104. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100
105. "	Národní školní ministerstvo ve školství a ministerstvo školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství (škola škola) mající vztahy ke školství a příslušných ke školství	26	100

Datum základní základní základní	O b s a h	Číslo	Strana
1900- 1. červenec	Národní sněm včel duchovních a rybníků / ministerský sněm, který vydal se právními k vykonání zákona ze dne 18. dubna 1900. (Z. č. 27.) a provedením úkolů dle zákona duchovních základní správy duchovní	99	222
9. "	Národní občanského ministeria, který vydal se právními k vykonání: a) úkolů a úkolů včel duchovních, b) úkolů občanských úkolů a úkolů občanských úkolů	100	223
10. "	Národní občanského ministeria ve shodě s ministrem včel duchovních, který vydal se právními k vykonání zákona ze dne 22. srpna 1900. (Z. č. 145.) a provedením úkolů dle zákona občanských úkolů, který vydal se právními k vykonání úkolů	102	224
11. "	Výbírka občanského ministeria, že dle zákona byla vykonána a občanských úkolů	103	225
12. "	Výbírka občanského ministeria a občanských, že vydal se právními k vykonání zákona ze dne 27. srpna 1900. (Z. č. 146.) a provedením úkolů dle zákona občanských úkolů, který vydal se právními k vykonání úkolů	107	226
13. "	Výbírka občanského ministeria, že v Ministerstvu včel duchovních byla vykonána úkolů občanských	108	227
14. "	Národní občanského ministeria, který v občanských úkolů občanských a občanských úkolů včel duchovních a občanských úkolů včel duchovních a občanských úkolů včel duchovních	109	228
15. "	Národní občanského ministeria a ministra včel duchovních, který vydal se právními k vykonání zákona ze dne 27. srpna 1900. (Z. č. 147.) a provedením úkolů dle zákona občanských úkolů	110	229
16. "	Výbírka občanského ministeria a občanských, že v občanských úkolů byla vydána úkolů občanských a občanských úkolů	111	230
17. "	Národní občanského ministeria a občanských, že vydal se právními k vykonání zákona ze dne 27. srpna 1900. (Z. č. 148.) a provedením úkolů dle zákona občanských úkolů	112	231
18. "	Národní občanského ministeria včel duchovních, který vydal se právními k vykonání zákona ze dne 28. srpna 1900. (Z. č. 149.) a provedením úkolů dle zákona občanských úkolů	113	232
19. "	Národní občanského ministeria a občanských, že ve Ministerstvu včel duchovních a občanských úkolů	114	233
20. "	Národní občanského ministeria ve shodě s ministrem včel duchovních a ministrem včel duchovních a rybníků, který vydal se právními k vykonání zákona ze dne 27. srpna 1900. (Z. č. 150.) a provedením úkolů dle zákona občanských úkolů	115	234
21. srpna	Národní občanského ministeria včel duchovních a rybníků, který vydal se právními k vykonání zákona ze dne 27. srpna 1900. (Z. č. 151.) a provedením úkolů dle zákona občanských úkolů	116	235
22. "	Výbírka občanského ministeria, který vydal se právními k vykonání zákona ze dne 27. srpna 1900. (Z. č. 152.) a provedením úkolů dle zákona občanských úkolů	117	236
23. "	Národní občanského ministeria, který v občanských úkolů občanských a občanských úkolů včel duchovních a občanských úkolů včel duchovních	118	237
24. "	Listina o provedení práva občanských úkolů občanských a občanských úkolů občanských	119	238

Dobro mimo, přelom nebo roční	O b e s a h	Číslo	Strana
1886. října.	Národní finanční ministerstvo, je přelomí expozitura a celá státní v let zasedání jest k řízení přeloženo	123	224
86. "	Výbírka finančního ministerstva, je zvolena také její ústřední radou dne 11. října v ústavě	124	225
I. Historie	Ústav, jest se přeložila, aby roku 1886. vyřadí se historigrafy ústavů, jest přelomí pro zachování státního výhledu (výbírka: ústavu ministerstva) a základní ústavů	125	226
II. "	Ústav, jest týle se základní výhledů dani a ústav, 1886. i upravoval ústavu základní v ústavě 1. ledna od 18. srpna 1886	126	227
III. "	Ústav, jest přeložila se dočasné zastavení přelomí povolení ústavů pro ústavu základní ústavu ústavů, konstatování a ústavu ústavu ústavů	127	228
IV. "	Ústav a přelomí přelomí ústavu se dne 3. srpna 1876, jest ústav ústavu ústavu ústavu byje káží a ústav	128	229
V. "	Ústav, jest přeložila se přelomí ústavu se dne 21. ledna 1886. (J. B. 2. 81) a ústavu při ústavu přelomí ústavu ústavu	129	230
VI. "	Národní obchodního ministerstva, jest ústav se maji ústavu ústavu ústavu ústavu a. k. káží ústavu	130	231
VII. "	Národní finančního ministerstva, jest ústav se maji ústavu pro káží ústavu ústavu	131	232
VIII. "	Ústavu ústavu, jest ústav se maji ústavu Ústav, Ústavu, Ústavu a Ústavu a Ústavu, Ústavu pod Ústav a maji Ústav, Ústavu, Ústavu, Ústavu, Ústavu, Ústavu, Ústavu, Ústavu, Ústavu, Ústavu, Ústavu, Ústavu a Ústavu	132	233
IX. "	Národní obchodního ministerstva, kdy vyhledávej byje maji ústavu ústavu pro ústav	133	234
X. "	Národní ministerstva ústavu ústavu se ústavu a ústavu ústavu, jest ústavu, ústavu a ústavu a ústavu ústavu ústavu ústavu, se ústavu se ústavu ústavu ústavu ústavu ústavu ústavu se ústavu se ústavu ústavu ústavu ústavu ústavu	134	235
XI. "	Ústav a ústavu ústavu pro ústavu 18. srpna 1886. ústavu ústavu	135	236
XII. "	Národní, vyhledá ministerstva ústavu ústavu a ústavu ústavu se rok 1886.	136	237
I. přelomí	Výbírka ministerstva finančního a ministerstva obchodního, jest vyhledá ústav ústavu se ústavu ústavu, se ústavu ústavu	137	238
II. "	Národní ministerstva ústavu ústavu a ústavu a ministerstva finančního, jest vyhledá se ústavu ústavu, když ústav se dne 11. srpna 1886. (J. B. 2. 49) se upravoval ústavu ústavu byje maji se ústavu ústavu ústavu	138	239
III. "	Výhledu, vyhledá ministerstva ústavu ústavu a ministerstva finančního, jest ústavu se ústavu se ústavu ústavu, dne 11. srpna 1886. ústavu ústavu se dne 11. srpna 1876. (J. B. 2. 81) ústavu, od 1. ledna 1886. od 18. srpna 1886. ústavu, a jest ústav se ústavu ústavu ústavu ústavu	139	240
IV. "	Výhledu obchodního ministerstva, jest vyhledá se ústavu ústavu se ústavu se ústavu se ústavu se ústavu se ústavu se ústavu se (ústavu se ústavu) (J. B. 2. 181. a v. 1886.)	140	241

Šidák nejprve, později také mnohokrát a zejména v době republiky, 22, 222.

— nejprve, později i dřívějších období dle obecního předpisu vyhlášených, 125, 222; dále také v období vlně tkaných látek, 171, 222.

— doplnění látkami, nebo se látkami vzájemně, 125, 222; vlně tkané 122, 222.

— převážně tkané, se vlně, 22, 222.

— Erasmův, název, jímž se nazývá 70. díl, jehož je v poměrně malém množství, 22, 222; rovněž poměrně malý, 22, 222; převážně tkaný, 22, 222; vlně tkaný a látky vzájemně, 22, 222; 125, 222; 122, 222; rovněž, při němž dříve jen vlně tkané přímě množství poměrně malého, 22, 222; rovněž, při němž dříve jen 12 látek, přímě však i látek, 22, 222; rovněž, vlně tkané a látky vzájemně, přímě poměrně malého, 22, 222; rovněž, vlně tkané a látky vzájemně, přímě poměrně malého, 22, 222; rovněž, vlně tkané a látky vzájemně, přímě poměrně malého, 22, 222.

Šidák, později také, zejména se vzájemně, 12, 222; se vlně, 122, 222.

Šidák, název a vlně tkané a poměrně malého množství tkaných látek, 22, 222; rovněž, 122, 222.

Šidák, název, později se zejména poměrně malého množství, 122, 222; rovněž, 122, 222.

— Látky, název, později se zejména poměrně malého množství, 22, 222.

— Látky i tkané, název, zejména se vlně, 122, 222.

Šidák, název a vlně tkané název dle tzv. Látky, 22, 222.

Šidák, název a vlně tkané, 122, 222.

— název a vlně tkané, 122, 222.

Šidák, název, zejména název vlně tkané, 122, 222.

Šidák, název, zejména se vlně tkané, 122, 222.

Šidák, název se vlně, 122, 222.

— název se vlně, zejména se vlně, 122, 222.

Šidák, název, zejména vlně tkané, 122, 222; rovněž, 122, 222.

Šidák a vlně, zejména.

Šidák, název a vlně tkané, zejména, 122, 222; rovněž, 122, 222.

— se vlně tkané, zejména, 122, 222.

Šidák, název se vlně tkané a vlně tkané, 122, 222.

Šidák, název se vlně, 122, 222.

Šidák, název se vlně, 122, 222.

Šidák, název se vlně, 122, 222.

— název, zejména, 122, 222.

— název, zejména, 122, 222.

— název, zejména, 122, 222.

— název, zejména, 122, 222.

Šidák, název se vlně, 122, 222.

Šidák, název, zejména se vlně, 122, 222.

Šidák, název a vlně tkané, 122, 222; rovněž, 122, 222.

Šidák, název a vlně tkané, 122, 222.

Šidák, název se vlně, 122, 222.

Šidák, název se vlně, 122, 222.

Šidák, název a vlně tkané, 122, 222.

Šidák, název a vlně tkané, 122, 222.

Šidák, název a vlně tkané, 122, 222.

Šidák, název se vlně, 122, 222.

— název se vlně, 122, 222.

Šidák, název a vlně tkané, 122, 222.

— název se vlně, 122, 222.

— se vlně, 122, 222.

— se vlně, 122, 222.

— název se vlně, 122, 222.

Šidák, název a vlně, 122, 222.

Šidák, název a vlně, 122, 222.

— název a vlně, 122, 222.

— název a vlně, 122, 222.

— název a vlně, 122, 222.

Wandelschj kněz, učitel a vydavatel církevních novin v ruském vs. ruském v Berlíně-Chruscu a v kněžství Wandelschj. 10, 100.

Wáhy měřicí, veřejnosti jich. 12, 100.

— měřicí (číslicí) k měření váh v ruském kněžství v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, slavný se svou vědou. 11, 100.

Waldemar se slavnými slavnými se do 3. slavných veřejnosti v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, kněz se slavnými a Waldemar se slavnými. 10, 100.

Waldemar, veřejnosti v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, kněz se slavnými a Waldemar se slavnými. 10, 100.

— měřicí se slavnými veřejnosti v ruském vs. ruském. 10, 100.

— měřicí se slavnými veřejnosti v ruském vs. ruském. 10, 100.

— kněz se slavnými a Waldemar se slavnými. 10, 100.

— slavnými a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— měřicí se slavnými veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— měřicí se slavnými veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— měřicí se slavnými veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar veřejnosti v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, slavnými a veřejnosti v ruském vs. ruském. 10, 100.

— slavnými a veřejnosti v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, veřejnosti v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar, veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Waldemar a veřejnosti v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

— a veřejnosti v ruském vs. ruském a v ruském vs. ruském. 10, 100.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Čísťka I. — Vydána a rozaslána dne 17. ledna 1885.

1.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 18. prosince 1884,

že c. k. vedlejší celnice v Sionu v Dolnímu územíu byla vyřizování bez cla přídati sady zpět zastaveni.

Přívos, jak v obecním seznamu zboží k obecní sadbě celni ze dne 26. května 1882. v 2. odstavci pomásky a nápojbí „sady“ jest uvedeno, bez cla vyřizování staré, upotřebené, zastaralé řimovce spášené sady, jezdíbe jsou zpět zastavení obaly vyřizování nábylek tuzemských, propřítaje se také c. k. vedlejší celnici v Sionu.

Dunajewski n. p.

2.

Nařizování finančního ministeria ze dne 28. prosince 1884,

jak má se dosavadní předpisy, jak nakládati se má s kollektivní a přímo placovními poplatky, jak c. a k. vyřizování a konsulaty v cizině sde stran vyřizování, a jak se užívají.

Ve shodě s c. a k. ministeriem všeí náhranických a s c. k. ministeriem všeí vnitřních má se nařizování, dne 17. března 1880. č. 11076. (Z. Ř. č. 74.) a dne 15. listopadu 1863. č. 54896. (Z. Ř. č. 29.) vydání, jak nakládati se má s kollektivní a přímo placovními poplatky, jak c. a k. vyřizování a konsulaty v cizině sde stran vyřizování, a jak se užívají, a na místo nich nastoupí 1. lednem r. 1885. předpisy tyto:

I. Když odejít úřady k řídnosti o. a. k. vyslanectev a konsulatů vydávají listiny cestovní a jiné listiny poplatkům podrobené pro strany v cizině, nežli poplatků, jež zaplatiti jest, na listinách poznamenají a doleží, že napraven býti má přímo konsulem příslušného o. k. vyslanectva nebo konsulatu.

Dříve nežli o. a. k. vyslanectva a konsulaty vydají tyto listiny stranám, vyberou od nich poplatky na listinách poznamenají, potvrdí příjem na listinách, vybrané však peníze odevzdají do úředního úřadu jakožto příjem, oříč s listem, v němž uvedeno býti má jméno osoby poplatné a listiny kolku podrobené, nařčen je přímo rakouského úřadu, od kterého listina byla vydána.

Úřad tento doleží má dočasný list i se zasloučenou penzí úřadu, kterému v něm místě určeno jest vybírání kolkové a přímo placené poplatky, a požádati za řídné předepsání a účtování.

II. O všech jiných poplatcích, které předepsány jsou dle zákona ze dne 9. února 1859. (Z. č. 3. 59.) a dle pozdějších příslušných zákonů a nařízení, zvláštní buďte pro příslušníky cizích států seznamy poplatkové, pro rakouské příslušníky, kteří v cizině se zdržují, příkazy platební.

C. a. k. vyslanectva a konsulaty k bezprostřední řídnosti rakouských finančních úřadů seznamy těchto poplatkové seznamy (platební příkazy).

Poplatkové seznamy (platební příkazy) a příslušné spisy projednají jen tehdy od úřadu poplatků předepsaného předloženy buďte úředním úřadu seznamů, když poplatek na osoběch v tuzemsku jsoucích, kteří dle zákona a něho jsou přivy, vymáhán byl bez úspěchu, nebo když řídná osoba zde a něho práva nemá.

V poplatkovém seznamu (platebním příkazu) uvedena buď přenesá odejít pokladna, které placeno býti má, dále úvazek platiti úsky a profice, jestliže by listina platební dořízena nebyla, doleží o sílnosti a vzhledem k tomu, jest v tuzemsku se nalazé, hrozbá exekuce a doleží, že poplatek po výpovědi listy platební bez profice exekuce vymáhan bude nákladem tohoto jesti.

Jestliže poplatná osoba nemá v tuzemsku jesti, na které by exekuce vedena býti mohla, předepsán buď kolko poplatků řídný a 25% přírůtká.

Finanční úřad seznamý povinen jest dle projednání spisů pečlivě prokoumati vyzníčený poplatek a jestli jedinou prohlášením seznamu poplatkové (příkaz platební) vzhledem k předpisům tímto, a jestliže shledá vše v pořádku, chrání se k příslušnému o. k. vyslanectvu (konsulatu) a doručí a požádá jeho, aby opět zaslaho dodal list poplatků osobou podepsaný, případně aby oznámilo příkazu, pro kterou doručení státi se nemohlo, a jestliže by poplatek osoba dobrovolně a o. k. vyslanectva (konsulatu) zaplatila poplatek předepsaný, aby jej zaslaho odejít pokladně, která jest uvedena v doleženém listě finančního úřadu seznamého.

Naproti tomu o. k. vyslanectva (konsulaty) nebuďte řídná, aby vybrala poplatek, který cizím příslušníku státním nebo rakouským příslušníku v cizině přebývajícím byl předepsán avšak v sílnosti listi nezaplaten, považují intervence těchto úřadů toliko na to se obmezují, aby poplatkové seznamy (platební

rozkazy) byly doručeny, a aby poplatky stranami u nich dobrovolně zaplacené přijali a sáhali.

Dopisy a služební balíky, c. a kr. vyslanectvům a konzulátům zasláné, buďte frankovány. Vyjma jest toliko úřední korespondence do těch míst v Turecku, kde stíženy jsou c. a kr. úřady postavecké.

Úplaty stranám c. a kr. rakousko-uherských úřadů konzulských ve všech cizích státech vyhlášené bude každého roku Všeobecnými novinami v měsíci ledna.

Poplatkové seznamy (platební příkazy) poplatným osobám v království českém přebývajícím zasílány buďte skrze finanční ředitelstva okresní (skrze úřady pro vymáhání poplatků), které v této příležitosti navržená jsou vykonati další proskum zvrchu náležitě, přinejkrál. českým soudům, by je doručily. Také tyto deladect listy buďte frankovány.

Seznam soudů v království českém stíženců obsahem jest v nákonku Říšském z r. 1837., č. 15., str. 37.

Posvědčí poplatky, osobám poplatným v cizině přebývajícím dle předchozích předpisů (odst. II.) vymáhání, ustanov předepsány a v evidenci u úřadů, které je předepsaly, a posvědčí poplatky, a těchto úřadů přinej zaplacené neb od c. a kr. vyslanectev (konzulátů) zasláné stížencům budou dle všeobecných pravidel: předepsané poplatky nebudou více oznamovány, jak až domel se člá. šestým oddělení c. a kr. ministeria věcí zahraničných, aniž tato oddělení účetně zapisovány do vlastního účtu c. a kr. vyslanectev; proto také toto účtoví oddělení nebude vydávati certifikaty o předepsaných poplatcích, aniž úřední počet věsti o poplatcích zaplacených a c. a kr. vyslanectev, aniž sdělovati roční výkazy nedoplatek.

Dunajewski m. p.

3.

Nařízení, vydané ministeriem práv dne 10. ledna 1885,

jiné obce Halesvíce-Babary přidáje se k místnímu delegovanému soudu okresnímu na Malé Straně a místnímu delegovanému soudu okresnímu pro přestupky v Praze

Obec Halesvíce-Babary, která s Prahou v jedné obci místní sloužena byla zemským zákonem pro Čechy ze dne 18. listopadu 1884. (Z. n. XIX., č. 48.), vylučuje se z obvodu okresního soudu karlínského a přidáje se do soudnictví civilního místnímu delegovanému soudu okresnímu na Malé Straně a do soudnictví v přestupcích místnímu delegovanému soudu okresnímu pro přestupky v Praze stížencům.

Nařízením toto nabude moci 1. května 1885.

Průšek m. p.

Prozatímné nařízení, vydané ministeriem orbý ve shodě s ministeriem věci duchovních a vyučování dne 13. ledna 1885,

s dodatkyjch předpisoch ku prozatímnému nařízení ministeria orbý ze dne 28. února 1879., jímž upraveny byly zkoušky způsobilosti pro kandidáty hospodářských míst učitelských při školách rolnických.

Dodatkem ku prozatímnému nařízení ze dne 28. února 1879. ve shodě s ministeriem věci duchovních a vyučování o tom vylašováno, jak konají se zkoušky způsobilosti pro kandidáty hospodářských míst učitelských při školách rolnických a učitelích školách hospodářských, pak pro kandidáty hospodářských míst učitelských při školách lesních a při učitelích školách lesnických (Z. ř. č. 35. z r. 1879.), nalíná se, že každý kandidát hospodářských míst učitelských při školách rolnických ke své žádosti, aby připuštěn byl ke zkoušce, přiloží má approbační nebo reprobační vysvědčení učiněné z obou skutečných komisí ve Vídni nebo v Praze učiteljch.

Obě komise pro zkoušky kandidátů učiteljch ve Vídni a v Praze jsou povinny úředně sobě oznámovati, kteří kandidáti hospodářských míst učiteljch při školách rolnických byli jimi reprobováni, a podotknouti též, která jednotlivým kandidátům položena byla k opakování zkoušky.

Conrad m. p.

Falkenhayn m. p.

O p r a v a.

V LL. ústave národního říšeckého, která byla vydána dne 1. října 1864. a pod čí. 161. obsahuje výnos finančního ministeria ze dne 29. září 1864., jímž doplněna byla ustanovení předpisu daného o tom, jak užívati se má poštadla od V. Fricka, polezena buďte na str. 456. pod čí. 1. v odst. 1. v řádku 2. a 3. místo slov „kovovým válečkem“ slova: „odděleným sloupečkem stuševým“ a dále v odst. 4. v řádku 1. místo slov „stuševý sloupeček“ slova „oddělený sloupeček stuševý.“

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska II. — Vydána a zveřejněna dne 20. ledna 1885.

5.

Narižení, vydané veškerým ministerstvem dne 18. ledna 1885,

o některých změnách dozorového předpisu o stejnostranných státních tiskárnách.

Jako c. a kr. Apoštolské Veličerstvo Nejvyšším rozhodnutím ze dne 17. ledna 1885. rádi nejnalostivěji schválilo tyto změny předpisu o stejnostranných státních tiskárnách, kterého předpis vyhlášen byl výnosem ministeria věci vnitřních ze dne 24. srpna 1849. (Z. ř. č. 377.).

1. Stejný línec na kabátci stejnostranný (§. 4. předpisu o stejnostranných) má pro všechny kategorie vysokým býti 4 centimetry. Na koncích bodů línce v diagonále 1-3 centimetrů nakalásem.

2. Šírka slatého vyřívání ustanovuje se v první kategorii (§. 5. předpisu o stejnostranných) a línec na 3-3 centimetrů a u výložků na 4 centimetry.

Šírka slatých portů dílů v druhé kategorii a línce 3-3 centimetrů a u výložků 2-3 centimetrů; v třetí kategorii a línce i u výložků 1-3 centimetrů.

3. Slavnostní spodky z bílé látky vládní (§. 7. předpisu o stejnostranných) nebou se více nositi.

Pro první tři kategorie uvádějí se slavnostní spodky ze stejného tkaného sukna jako kabátce stejnostranné, jež budou opatřeny na vnějších švech postranních

v první kategorii slatou portou 5-3 centimetrů širokou,

v druhé kategorii dvěma portami, z nichž každá jest široká 3-6 centimetrů a jež od sebe odděleny jsou aksantivním pruhem 3 milimetry širokým, a

v třetí kategorii jednoduchou slatou portou 2-6 centimetrů širokou.

Ve čtvrté kategorii i ke slavnostem noseny budou předepsané spodky z rušského šedivého sukna.

Tyto předpisy uvádějí se ve známost všeobecnou s tím dodatkem, že všichni občané státní jsou povinni přivést jich četiti při nových zkušebních stejnokroje.

Nositel davcovství spolků z této kategorie vlněná dovoleno jest toliko do 31. prosince 1885.

Tasche m. p.	Ziemlinskowski m. p.	Falkenhayn m. p.
Práček m. p.	Courad m. p.	Weisersheimb m. p.
Dunajewski m. p.		Pino m. p.

6.

Nářízení ministeria orby ze dne 13. ledna 1885,

že učební čas na c. k. školách pro hajné v Halle, Gausworn a v Baleschov, pak na lesní škole v Aggsbachu strávěný zpočten býti má do tříleté praxe, kteří požádají se, aby k tomu připouštěn byl ke státní zkoušce pro hajné a pomocní osoby technické.

Vzhledem k prezantinnému nářízení, jež ministerium orby a hornictví dne 13. ledna 1885. byla vydáno (Z. R. S. 61.), lit. B., odstavce 3., ustanovuje se, že kandidátním státní zkoušky pro hajné a pomocné osoby technické, kteří učebni učební čas na c. k. školách pro hajné (lesní školství) v Halle v Tyrolsku, v Gausworn ve Štýrsku, v Baleschov v Hallesku nebo na lesní škole v Aggsbachu v Dolních Rakousích, učební čas na těchto ústavech strávěný zpočten býti má do tříleté praxe, kteří požádají se, aby k tomu připouštěn byl ke zkoušce svému dohledu.

Falkenhayn m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka III. — Vydána a rozeslána dne 22. ledna 1885.

3.

Zákon, daný dne 27. prosince 1884,

jak se povoluje, aby roku 1885. vybraly se kontingenty rekruitů, jichž potřebí pro zachování stálého vojska (včetněho loftru námořského) a záložky náhradní.

S přivolením obou národních rady říšské vůči III se nařídilo:

Článek I.

Povoluje se, aby roku 1885. vybraly se roční kontingenty, na království a země v radě říšské zastoupené připadající, z nichž k úhradě schopných se 1104 vojáků námořstva povolávají, a se 53.922 mužů ke stálému vojsku (včetněho loftru námořského) a 5.592 mužů k záloze náhradní.

Článek II.

Měna ministrův obrany oznámká jest uložena, aby tento zákon ve skutek uvedl, smluviv se s Mjstn Říšským ministrem vojskuvstí.

Ve Vídni, dne 27. prosince 1884.

František Josef m. p.

Tanffe m. p.

Waltersheimb m. p.

Nariadení, vydané ministeriem věci vnitřních a obchodu dne 17. ledna 1885,

**Jak se chrání osob při výrobě zápalného zboží fosforového zaměstnanců vydávajících předpisy
a nariadeních a opatřeních, jaké v provozovnách závodů třeba učiniti.**

Abych osoby při výrobě zápalného zboží fosforového zaměstnané ve možná
ohrožení byly od škodlivých úpravě zápalné, které s touto průmyslovou výrobou
jsou spojeny, na základě závodní nejvyšší zdravotní radou učiněných vydávajících se
tyto předpisy:

A. Pro závody, v nichž zpracovává se fosfor obyčejný, t. j. fosfor žlutý nebo bílý.

1. Veškeré pracovní místnosti v takovýchto závodech nechtě jsou podle
výše uvedených pravidel přiměřeně velikými a vysokými, nechtě jsou opatřeny účinnými
zařízenými pro větrávání a výměny, k nimž snadno dostati se lze, a stě jsou mimo
každé spojeny s místnostmi obytnými, kuchyňskými a místnostmi opatřeny.

2. Pro přípravu kade fosforové (látky zápalné), pro stření dřevek (jestliže se
stří) pro namáčení a pro sázení zápalného zboží účinný býti mají silné provětrá-
vané a přiměřeně zařízené místnosti, které lze mezi sebou uzavřítí.

3. Pro účinnější provětrávání kade okna a dveře zavěšeny na pevném
odpočinku, pak před počátkem práce i po skončení práce, ráno a večer. Místnosti,
v nichž rozměšeny býti mohou látky obsahující fosfor, kade po každé po skon-
čení práce dozní zvlášť vyčištěny. Šišky pracovních místností kade rožně sklopiti
jednou odlepeny.

4. Spráci a těchto místností uzavřítí se zamezují v schrábkách nebo
jantech, vřetel kade každého dne spěšně v uzavřeném vřetel a dobežna tabou.

5. Za udržení vřetel se musí věci opatřit tak, ab pary voda byly unikly.

6. Zdechy zápalného zboží chovány kade ve zvláštních, vodoúzdých a chlad-
ných prostorách, jež odděleny jsou od místností pracovních.

7. Ku přípravě látky zápalné, k namáčení dřevek a ku práci v zvláštně
upravené kadě jev voda zdravotek osob, a dělníci při těchto pracích kade ab
dne vyčištěni. Dělníci dřevce musí ihned býti vyčištěni, objeví-li se první
znaky chorobné povahy nebo bolesti dělníci.

8. Zaměstnanec jest povinen a to pečlivě, aby osoby připravou látky zápalné,
namáčením, jaké i sázením a vřetelím dřevce zaměstnané účinně při práci
zvláštních vřetelích kadě, a aby tyto vřetel láty po skončení práce byly odlepeny
a pověšeny.

9. Zaměstnanec má o to pečlivě, aby obyčejný oblak šišek odkládan se byl
v místnostech pracovních, vřetel aby uzavřen byl ve místnosti zvláštní. Zaměst-
nanec povinen jest postarati se, aby po práci nezbylo a nádobek vodních, a šišek-
dátí, aby dělníci, dřivo nežli potravie požíva nebo zavěšen opatř, sobě oblékaj a
ruce myjí a dsa čistou vodou vypláchní.

10. Zaměstnatel má nad tím bděti, aby polívky a potraviny nebyly nošeny do místností pracovních, a zvláště má varovati dělníky, by nicého nepožili, dokud by nezmršili šat, nesmyli rukou a nevypláchli úst. Dělníkům nebudí dovoleno setrnutí v místnostech pracovních za polodělného odpočinku a budíť jim také v této době zabráněn vstup do místností pracovních.

11. Zaměstnatel jest zavázán seřádit některého lékaře dozor nad zdravotním stavem dělníků. Dříve nežli dělníci do práce vstupí, jakož i ve lhůtách příměťných má je lékař obhlédati a dělníky, kteří ke kritici jsou náchylni, nebo jejichž orgány dutiny tetni, zvláště ohrypa (vykrošané suchý) mají povahu chorobnou, označiti za nezpůsobilé ku práci v odstavci 7. uvedeném a zapisati výsledky každého obhlédnutí do zvláštní knihy záznamné, která předložena buď k uhlédnutí některým zvláštním dozorcům. Lékař jest zavázán také se přesvědčiti, zdali zachovávají se opatření pro zdraví dělníků náležející, zaměstnatel, a je-li zaměstnatel nepřítomen nebo jinak zaneprázdněn, správce závodu poznamenat učiněná na zvláštní váhy a dále počínati, aby byly odstraňovány. Zaměstnatel jest povinen osobám, o nichž lékař prohlásí, že nezpůsobilými jsou ku práci v odstavci 7. naznačeným, odhlédnutí takových prací. Lékař jest zavázán ihned oznámiti živnostenskému úřadu, oznámí-li někdo jinou osobou.

12. Zaměstnatel lékařů okresů jest povinen občasem prohlídkou místností pracovních se přesvědčiti, zda šatí se těchto zdravotních předpisů, a zprávu podati o tom, co byli obhlédli.

B. Pro závody, v nichž při výrobě rozchátek nenívá se užádného jiného fosforu nežli červeného.

1. Látky, které se zpracovávají, jako: červený fosfor, chloroform draselnatý, síruík antimonový atd. mají zachovány býti toliko v uzavřených, od místností pracovních zcela oddělených prostorách, a chloroform draselnatý zcela pro sebe od jiných látek.

2. Příprava látky nápadně smí seřádit se toliko zcela společným dělníkům, kteří dobře mají proválla opatření, kterých při tom jest četná.

3. Chloroform draselnatý, ježli obyčejně za látku rovněžnou slouží, takto jeznáť rovněž a ve vřikém stavu smíšen býti smí s hořlavými látkami rovněž jeznáť rovněžnými, jako jsou síruík antimonový, červený fosfor a věci pod., při čemž se vyvíjí se pečlivě veliký náraz, tření nebo tření.

4. Plavky třetí vyzářby buďte v místnosti oddělené.

Přestupky tohoto nářezí, pokud rovněžuje se k nim všeobecný nářez trestní, potrestány budou dle ministerkého nářezí ze dne 30. září 1857. (Z. ř. č. 198.).

Výtisk tohoto nářezí, který třebaž nosí za tři měsíce po svém vyhlášení v zápisníku nářezím, budíť vyvěšen v každé výrobě na vhodném místě všem dělníkům přístupném.

Traffe n. p.

Pino n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydána se ve skladě c. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okresu v ulici Singerstrasse č. 28., také roku 1885. v jazyku německém, vládeckém, šeckém, polském, rusinském, slovincském, chorvátském a rumunském.

Exemplář zákonníka říšského na rok 1885. každého obého osmera vydání stojí 3 zl. 30 kr., nechtě se pro něj dočkat nebo se posílá (bez porta) po poště.

Zákonníky od r. 1849. až včetně do r. 1862. stojí 30 zl., od r. 1864. až včetně do r. 1884. stojí 42 zl.

Zákonníky německé na některý rok o sobě lze dostati za tyto ceny:

Zákonník na r. 1849 až 2 zl. 10 kr.	Zákonník na r. 1867 až 2 zl. — kr.
" " " 1850 " 5 " 20 "	" " " 1868 " 2 " — "
" " " 1851 " 1 " 30 "	" " " 1869 " 3 " — "
" " " 1852 " 2 " 60 "	" " " 1870 " 1 " 40 "
" " " 1853 " 3 " 15 "	" " " 1871 " 2 " — "
" " " 1854 " 4 " 20 "	" " " 1872 " 3 " 20 "
" " " 1855 " 2 " 35 "	" " " 1873 " 3 " 30 "
" " " 1856 " 2 " 45 "	" " " 1874 " 2 " 30 "
" " " 1857 " 2 " 35 "	" " " 1875 " 2 " — "
" " " 1858 " 2 " 40 "	" " " 1876 " 1 " 50 "
" " " 1859 " 2 " — "	" " " 1877 " 1 " — "
" " " 1860 " 1 " 70 "	" " " 1878 " 2 " 80 "
" " " 1861 " 1 " 60 "	" " " 1879 " 2 " 30 "
" " " 1862 " 1 " 40 "	" " " 1880 " 2 " 20 "
" " " 1863 " 1 " 40 "	" " " 1881 " 2 " 20 "
" " " 1864 " 1 " 40 "	" " " 1882 " 3 " — "
" " " 1865 " 2 " — "	" " " 1883 " 2 " 50 "
" " " 1866 " 2 " 20 "	" " " 1884 " 3 " — "

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných národních jazycích od roku 1870. až včetně do r. 1884., prodávají se na tiskárnu jako zákonníky německé.

III. Scházecími nebo chybně šité částky zákonníka říšského buďte nejdříve ve čtyřech nedělních reklamován.

Pro prožití této látky vydají se částky zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají (1/2 arku za 1 kr.).

Ve skladě c. k. dvorské a státní tiskárny dostati lze za cenu obyčejnou (1/2 arku za 1 kr.) jednotlivé částky ze zákonníků od r. 1864. až včetně do r. 1884.; ze zákonníků však od r. 1849. až včetně do r. 1862. lze je dostati, jen pokud náleha stačí.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska IV. — Vydána a rozeslána dne 4. února 1885.

9.

Zákon, daný dne 16. ledna 1885,

a ústní vyhlášení pos. radou Císařovských.

S přivěšením obějí vyhlášených rady říšské vůli Mj se usíliti:

§. 1.

Povazuje se, aby Marie Felicie Czarokowská, rozemá heřbínka Golejowská, dle slávká svěřenské listiny utřizovací, jejíž návrh přiložen jest k tomuto zákonu, zř. díla svěřenství, které ustanovení se bude „svěřenství rodiny Czarokowských“ i které skládají se bude z těchto věcí:

1. ze statků Walkowic, Wieruchońskowic, Wysozky, Fiszczystynie a podřlu Stralkowic, kterého statky jsou v obvodě okresního hejmanství borusčowského v Halici, se všim příslušenstvím patřícím k těmto statkům, včetně se všim poplužními dvory a stavěninami, všim poli, lukami, pastvinami, vodami, lesy a ostatními pozemky, jakož i se všim právy a spravedlnostmi, jež spojeny jsou s držbou těchto statků;

2. z příspěvkůních ústavůních listů halického spolka pro údržbu pozemkový které k c. k. zemskému úřadu ve Lvově budou uloženy, úhrnou nominálně sumou jednoho miliona zlatých rakouského šila.

§. 2.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlášením.

Máma ministři právy jest uloženo, aby jej usadil ve skutek.

Ve Vídni, dne 16. ledna 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Prasch m. p.

Zřizovací listina

pro

světenskosti rodiny Czarkowských.

Článek I.

Statky Welkowsce, Wierzechniakowce, Wyszarka, Piszczatyńce a podíly Stralkowic, kterého statky leží v okresech hejtmanském borzenowském v Halicích a jsou nyní neobmezeným vlastnictvím, se všemi poplužními dvory a smlouvami k těmto statkům patřícími, se všemi poli, lukami, pastvinami, vodami, lesy a ostatními pozemky, se všemi právy a spravedlnostmi, které spojují jsou s drábou státní statků, úhrnou hodnotou odhadit pětkrát sto soudců jeden šiclo šest set a šest zlatých v rak. šic. (381.606 zl. rak. šic.), dále kapitál jedného miliónu zlatých rak. šic., který uložen jest u c. k. zemského soudu Lvovského v pětiprocentních listech národních halického spolku pro čtyři procentové, věnovány jsou rodinnému světenskosti.

Toto věkové nemovitě a movité jmění určilo dotčené šiclo čas, kterého toto světenské věnování musí nabude, a po celou dobu, po kterou trvati bude, nemá být ani celkem, ani částečně zníceno ani jakýmkoliv obvyklým způsobem rozděleno, třebať má je po každé v celém jeho rozsahu držeti jediná osoba dle té z listiny povolané a stáčky z něho bráti.

Článek II.

Věnování, pro světenskosti rodiny Czarkowských učiněná, nabude musí ihned, jakmile tato zřizovací listina právní mocí nabude, a ačkoliť ženy a posloupnosti světenské vůbec jsou vyloučeny, já Marie Felicie provdaná Czarkowská, rozená kněžka Golajewská, vyhlasují sobě právo, jesti v článku I. dotčené, dokud živa bude, držeti a jeho užívati. Bezprostředně po své smrti obdrží drábu a podíly světenskosti osoba nebo listinou zřizovací první k tomu povoláná, a posloupnost světenská říditi se bude dle pravidel této listiny zřizovací a dle záměr, jež v nyní plněm občasném ústavu občanském občanství jsou a budou dědičné posloupnosti prvorozenské.

Článek III.

Body respektive hlavy rodů, které povolávají k drábě a k podívání světenskosti rodiny Czarkowských, jsou tyto:

1. Bezprostředně po své smrti nabude světenskosti Tadeáš rytíř Czarkowský, mazelský syn Kajetána rytíře Czarkowského a Viktorie, rozené Mycielské, nebo jeho mazelské děti a jejich potomci mazelského pohlaví dle řádu prvorozenského a dle stáří pokolení.

Když by nebylo k nástupnictví schopných mazelských potomků z rodu Tadeáše rytíře Czarkowského, připadne světenskosti

2. Kazimíra rytíři Czarkowského, rozené mazelského syna Kajetána rytíře Czarkowského a Viktorie, rozené Mycielské, nebo jeho mazelským dětem a potomkům mazelského pohlaví dle řádu prvorozenského a dle stáří pokolení. Když by nebylo k nástupnictví schopných mazelských potomků z rodu Kazimíra rytíře Czarkowského, připadne světenskosti

3. Konstantin rytíř Czarkowského, manželského syna Kajetína rytíře Czarkowského a Viktorie, rozené Mycielské, nebo jeho manželským dětem a potomkům mužského pohlaví dle řádu prvorozenského a dle střípné pokolení. Kdyby někdy k následnictví schopných mužských potomků z rodu Konstantina rytíře Czarkowského, případně svěřenství

4. Antoninovi rytíři Czarkowskému, posledním bratru před povoláním Tadeáše, manželského syna Kajetína rytíře Czarkowského a Viktorie, rozené Mycielské, nebo jeho manželským dětem a potomkům mužského pohlaví dle řádu prvorozenského a dle střípné pokolení. Jestliže by vymřeli všichni k době svěřenství schopní potomci z posledního jmenovaného rodu Czarkowských, případně svěřenství

5. manželským synům a potomkům Felina (Szenesého) hraběte Koziebrodského a Olgy rozené hraběnky Gulejowské mužského pohlaví dle řádu prvorozenského a dle střípné pokolení, při čemž klade se podmínka, aby každý držitel svěřenství jménem Koziebrodský k svému jménu rodovým přidal jméno Czarkowský a jeho přísluš.

Článek IV.

Pořadí, ve kterém uvedeny jsou rody v článku III. jmenované, platí také pro posloupnost svěřenskou, tak že rod poslední uvedený teprve následovat bude až výmrou všem ostatním rodům dříve uvedeným.

V každém rodu jde starší pokolení před mladším; potomci z mladšího pokolení mohou nabýt svěřenství teprve po vymřutí staršího pokolení.

V každém pokolení starší mužský potomek má přednost před mladším při držbě svěřenství. U dvojčet (trojčet) rozhoduje o přednosti los.

Osoby ženského pohlaví a potomci ženského pokolení jsou naprosto vyloučeni z posloupnosti ve svěřenství rodiny Czarkowských.

Článek V.

Z posloupnosti svěřenské jsou vyloučeni:

- a) děti nemanežské, třeba by později byly legitimovány;
- b) děti za vlastní přjate, pokudli jsou krvní příbuzenství opravňuje k posloupnosti svěřenské;
- c) osoby, které příslušným úřadem bytí prohlášeny za choromyslné nebo za hlubé, jsou pod opatrovnictvím;
- d) osoby, které právopoplně prohlášeny bytí za marnozemníky, jsou pod soudním opatrovnictvím;
- e) osoby, které od příslušného úřadu nalozeny byly vinými občanského nebo veřejného úpadku; konečně
- f) ti, kteří nalozeni byly vinými zločinu nebo přestupku v úmyslu poroušit nebo zničit majetek nebo mravnost veřejnou občanského nebo přestupku takového.

Článek VI.

Nastal-li by při nějaké osobě, která svěženství již drží a polívá, některý případ v článku V. pod lit. *e), f)* uvedený, postoude ihned práva držení a polívání svěženství.

Faktilně by některý držitel svěženství dle byl pod soudu upravenosti pro nějakou chorobu ducha nebo jestliže by prohlášen byl za marnostníka, nemá proto svého práva býti zbaven.

Článek VII.

Ti, kteří dle článku V. a postoupcosti ve svěženství jsou vyloučení, sč ti, kteří dle VI. článku práva svého k držbě byli zbaveni, pokládají buďto pro osobu svou tak, jako by jich nebylo, v držbu a užívání svěženství mají vejíti ti, kteří by k tomu byli povoláni, kdyby vyloučený nebo práva k držbě zbavený na živě již nebyval toho času, když nastala okolnost, která způsobila jeho vyloučení nebo strihu práva.

Neměl-li by ten, jest se svěženství dle článku V. lit. *e), d), e), f)* byl vyloučen nebo z něho příčin fideikommissu zbaven, toho času, když byl vyloučen nebo práva zbaven, potomka k postoupcosti způsobilého, avšak dostal-li by ho později, tedy později narozený potomek toho dne, kterého se narodil, vejde v držbu a polívání svěženství, a budíť na svěženství od domovního držitele ihned převzetáno.

Článek VIII.

Jakmile dá se povolání ke užívání fideikommissu rodiny Czarkowských, buďž sdělán důkladný inventář veškerého jmění k fideikommissu náležejícího. Posledný inventář sdělán buď také po ně smrti a pokoum buď na základ při odvedování fideikommissu v držení osoby nejbližší povolání.

Kromě když senát nebo jinak vstupují kterýkoli příčin držitel fideikommissu, o nemovitém i movitém jmění svěženství sdělán buď nový inventář, a shledalo-li by se při srovnání nového inventáře s inventářem prve jmenovaným, že na jmění fideikommissu něco schází nebo že na něm zavazován odstupujícího držitele byla nějaká škoda, tedy budíť z pozůstalého alodialního jmění posledního držitele fideikommissu náhrada dobytá, kromě že by dokázáno bylo, že fideikommissu jmění zrušeno nebo škoda nějaká byla bez viny jeho.

Pak-li by poslední držitel nějakého domovního jmění alodialního nezůstal, má nejprve příčin držitel svěženství náhradu sdělati, aby nadání svěženství vždy se zachovalo v původním způsobu.

Článek IX.

Každý držitel svěženství jest povinen vypláceti svým sourozencům roční část, a to každému bratru jeden díle dvě sč starých a každé sestře šest set starých ve štrletních lístcích napřed splatných ode dne, kterého se v držbu vešlo, a po tak dlouho, pokud na živa buďto.

Listina zřizovací

pro

druhorozenská reálná svěřenství Jiřího Kristiána knížete z Lobkovic.

Poněvadž mně, Jiřímu Kristiánu knížeti z Lobkovic, vévodovi rodníckému, zákonem ze dne 16. ledna 1884. (Z. Ř. č. 10.) povoleno bylo, abych se svého panství Mělník, v českých deskách zemských v hlavní knize lit. M, tom. IV. započítáno, s přípojenými statky Bítov, Vělnov, Chornolčera a Hoffsem, pak Pošleovicemi, dále se svých domů čis. 346. a 347. na Malé Straně v Praze, započítaných v českých deskách zemských, zřídil svěřenství, začal do svého volného vlastnictví vydá se druhorozenský (peněžný) fideikommiss Jiřího Kristiána knížete z Lobkovic částkou 92.000 sl. konv. mince nebo 96.000 sl. rak. čis., proto sděluji jest tato **Listina zřizovací**, by toto svěřenství ve skutek uvedeno bylo.

I.

Druhorozenská svěřenství Jiřího Kristiána knížete z Lobkovic zřizuje se jakožto reálná svěřenství s tou podmínkou, že mně, Jiřímu Kristiánu knížeti z Lobkovic, vévodovi rodníckému, do volného vlastnictví vydá se částka 92.000 sl. konv. mince nebo 96.000 sl. rak. čis., v níž záleží druhorozenský (peněžný) fideikommiss Jiřího Kristiána knížete z Lobkovic.

Reálná svěřenství nově zřizovaná skládá se z panství Mělník, v českých deskách zemských v hlavní knize lit. M, tom. IV. započítáno, s přípojenými statky Bítov, Vělnov, Chornolčera a Hoffsem, pak Pošleovicemi, dále s domů čis. 346. a 347. na Malé Straně v Praze, započítaných v českých deskách zemských.

Toto volkové právo fideikommissu věnované po celou dobu, po kterou svěřenský svazek trvatí bude, nesmí ani celkem ani částečně odněno nebo rozděleno býti, nýbrž máj je neokřivené a nedělitelné dědictví a jeho požívání osoby svého času k svěřenství povoláné.

Jiří Kristián kníže z Lobkovic jakožto první držitel svěřenský vyhraňuje sobě právo ve shodě s opatrovatelským svěřenským, oznámit to stádu svěřenskému, zvláště jednotlivě pozemky s neoddání fideikommissu věnovaných avšak toliko dotud, dokud držitelem bude, a s tím obznamená, že tyto pozemky převést nezachy budou při inventuře, jest třeba bude.

Následní nakladatelovi mohou zvláště pozemky jen postud, pokud to v záhodně výše jest dovoleno.

II.

Tato svěřenská ustanovení nabude ihned moci, a poslepuností svěřenská správaní se má dle příslušných pravidel, které vyšetřena jsou ve zřizovacích listinách pro druhorozenský (peněžný) fideikommiss Jiřího Kristiána knížete z Lobkovic, zvláště v tržební smlouvě čis. v Eisenberce, dne 11. října 1752, v českých deskách zemských ve kvartoru čis. 589. a z. 1753, lit. D 8 započítané, a ve zřizovací

Článek XI.

O způsobu jmění světského, o jeho zadlužení, o vybití nějaké části světského kapitálu, o depozitě nebo depozitovní jehle a o všech jiných postupech zde výslovně neobozřehých platiti mají národní pravidla své doby platná.

Článek XII.

Světských rodiny Českých pomine, když veškeré rody svého k posloupnosti povolání vymrou bez naděje na potomstvo.

V této příležitosti poslední děditel bude mít právo bez věhlas obmezené testamentárně pořídit i světského jmění jako v svém jmění jmění volně státního.

10.

Zákon, daný dne 16. ledna 1885,

o ústavní realní světské říši Kristianna knížete z Lohkovic.

S přivolením obou zákonodárných rady říšské vidí Mě se (ustádit):

§. 1.

Povoluje se, aby Jiří Kristián kníže z Lohkovic, vévoda rodušický, dle článků světské listiny státní, jejíž návrh přikládan jest k tomuto zákonu, stál realní světské, které skládají se bude z těchto nemovitostí:

1. z panství Mělníka, v českých částech zemských v hlávek kráje lit. M. tom. IV. zapomeného, a přípojovací statky Bělčí, Vichem, Chrabušová a Hofštem, pak Posádovícemi;

2. z domů č. 346. a 347. na Malé Straně v Praze, zapomených v českých částech zemských.

§. 2.

Realní světské v §. 1. jmenované, pokud trati bude, nastoupí na místo nejvyššího dvorského právního šéfkomunisa Jiřího Kristiána knížete z Lohkovic, kterýžto šéfkomunis, jakmile realní světské státní bude, přejde do volného vlastnictví nejvyššího děditel Jiřího Kristiána knížete z Lohkovic, vévody rodušického; tím však nějak dotčený nejsou články listiny státní, jejíž návrh jest přikládan, v nichž určuje se, že peněžní šéfkomunis má právo státní rušit, kdyžby realní světské zaniklo.

§. 3.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlásováním.

Mému ministroví práv jest uloženo, aby jej uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 16. ledna 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Frantik m. p.

Nevolání sourozenci mají jen tehdy právo k tomuto účelu, když podléžejí od téhož otce, kterého svěženství připadlo poselstvámu držitelu.

Rovněž přísluší údil vlově po smrtelném držitelu svěženství poselství, a to rovněž dva tisíce slatých; každý držitel svěženství povinen jest jí tento údil platiti ode dne, kterého její majitel zemřel, ve čtyřletných lhátech napřed až do její smrti neb opitavého se provedení.

Při tom však ustanovuje se na pravidla, že všechny tyto údíly dávají sourozencům a vlově nezaují převyšování pátý díl ryzích příjmů ze svěženského jmění Czarkowských, a to i v té případnosti, kdyby setkali se sourozenci a vlově několika držitelů svěženských. Proto budou musí úlově rodiny, kteří podléžejí vlově v podivném účelu, sdíliti jenom té části dotčené pátiny ryzích příjmů, která nebude ještě vyčtena důchodem těch, kteří dříve nabýli údílu, a rovněž i jen té summy, která podléžejí se uplatňati.

Poně, jaká úřba, aby svobozny byly dlouhy, jež jsou na svěženství dle povolení svěženským úřadem daného, nebudie odloženy, počítá-li se pátý díl ryzích příjmů ze jmění svěženského.

Jestliže by pátý část ryzích příjmů nestabilu, aby zapraveny byly důchody osob, které rovněž mají právo k údílu, budli tato pátá část rozdělena mezi opitavence dle velikosti jejich údílu v tomto článku ustanovení, při čemž však platiti má zásada, že přibude-li nový úd rodiny k údílu oprávněný, dřívější úlově nejsou povinni dílu si více sdíliti.

Pro odvrácení všechkých pochybností, kolik část pátina ryzích příjmů na zapravení údílu ustanovení, úřad svěženský sděluje inventář jmění svěženského, má pakadé třeba ustanoviti a úřadní povinnosti tento pátý díl ryzích příjmů.

Tento pátý díl budli vyměřen také k částem držitelů svěženského neb oprávněnců údílného a má úplnou platnost naproti všem údílným opitavencům po celou nejdříve pětiti dobu držebnosti, případně až do nového vyměření úřadního.

Když úřad svěženský úředně vyměří pátý díl ryzích příjmů, nelze z toho dále se odvolati, aniž lze proti tomu jakýkoliv odpor klásti, jinak porubde se nároku údílného.

Oprávněný poselstve také právo k údílu, když převyšování nálezen byl vinen z nějakého zločinu nebo přestupku v úmyslu podvodném nebo zládném vykonaného nebo vložnou neuvroutí urážejícího nebo přestupku takového.

Článek X.

Ve všech nesporných věcech týkajících se svěženství rodiny Czarkowských, jakož i ve všech sporných věcech svěženských, až již jde o poselstvosv svěženskou neb o jiná jmění svěženská, rozhodovati bude výlučně zemský soud lesovský nebo soud, jenž přísluší na místo jeho ve Lvově nastoupí; soudu tomuto co do věcí svěženských podrobeni budou všechny osoby k poselstvosv povinné jakož i opitavenci svěženští.

listině, v českých deskách zemských ve dvacátém kvartetu č. 373. z roku 1758. list. K 22 zapsané a dne 19. ledna 1757. schválené, dle ústředí a pravomocnosti a dle člínků v následujícím oddíle obsahujících.

III.

Nejprve já sám, Jiří Kristián kníže z Lobkovic, povolán jsem svěšenství toto držeti a jeho pořádati.

Po mé smrti přejde k polovpauosti méji manželství mužští potomci dle tohoto pohádka.

I. Bezprostředně po mé smrti povolán jest k svěšenství:

- a) můj nejstarší syn, nebo jeho mužští manželští potomci dle řádu pravomocenského.

Jestliže by však syn tento zemřel, nezůstaviv manželských mužských potomků, případně svěšenství

- b) tomu z mých synů nebo jeho mužským manželským potomkům, dle řádu pravomocenského, kterýž dle věku pravomocnému (a) jest nejbližším, a kterýž nebo jehož mužští manželští potomci mne předejdi.

- c) Kdyby všichni máji synové muž předemřeli, nezůstaviv mužských manželských potomků, nebo kdyby po mne zemřeli, nezůstaviv mužských manželských potomků, třeba by již vzdali se v držba fideikommissu, realni svěšenství tomto listinou ústředí zrušeno a druhorozenským (panským) fideikommissu Jiřího Kristiána knížete z Lobkovic částkou 96.600 zl. rak. č. opět musel nabude dle následujících předpisů a má následovati v něj první knížecí Lobkovičů pokolení (rodinné) dle stázevací listiny, dne 19. ledna 1757. schválené a v českých deskách zemských ve dvacátém kvartetu č. 373. z roku 1758. list. K 22 zapsané.

Aby zabezpečeno bylo, že tyto předpisy ve skutek uvedeny budou, svěšenství tímto založené (Mělník a pítel., člíněk I.) státi se má majetkem spopojeným, respektive svěšenským svazek vyznačen býti máto topvo tenkrát, až

- a) na Mělník a na vesky k němu dle desk zemských přiléhající vstáti se zůstaviv právo se srovná jistotou na částku 96.600 zl. rak. č. pro druhorozenským (panským) fideikommissu Jiřího Kristiána knížete z Lobkovic, nebo až

- β) pro druhorozenským (panským) fideikommissu Jiřího Kristiána knížete z Lobkovic k soudu státi se částka 96.600 zl. rak. č. v osobných papírech, kteréž toho času způsobilý budou k ukládání peněz srovnáček.

Pro zjištění v odst. a) jmenovaném a pro složení v odst. β) uvedeném Mělník a pítel. máto zmlouben býti také přes zřícenou třetinu a podstatou svou, jestliže osoby, kterým zrušení svěšenství případnosti má, rozhodliče Mělníka a pítel., raději k soudu nastáti částku 96.600 zl. rak. č. zřícenem pod list. β) uvedeným.

Zjištění v tomto člínku pod list. a) a β) datovaná buďte provedena na základě listin, které od osoby, jímž zrušení realni svěšenství jako majetek spopojený případně, ve shodě se svěšenským opatřováním budou vyplány a dle řádu knížecího podopatřeny a svěšenským úřadem schváleny.

Mělnický fideikommiss náleže zrušený s přiloženstvím v článku I. uvedeným případem jakožto majetek zpatřný:

1. Jestliže mají synové, nezáměrně manželských manželských potomků, mat předemrou, tím osobám, které posledním pořízením povolím na dědice zrušeného svěřenství, a nebylo-li by takového posledního pořízeni, nijn dědicům náležejm;

2. Jestliže mají synové, nezáměrně manželských manželských potomků, po mat zemrou, tím osobám, které posledním držitel svěřenství ve své závěti povolí na dědice zrušeného svěřenství, a nebylo-li by takové závěti, náležejm dědicům posledního držitele svěřenství.

Kdyby nebylo dědiců, nebo kdyby všichni dědicové ztráti se nastoupiti dědicovi zrušeným svěřenstvím variklá, učiněni v odst. c) učiněni nenabudou moci, a první knížecí pokolení Lobkovičů (roudnických) nastoupiti a sledovati má týně způsobem ve svěřenství tomto listinou zřízené (Mělník s přiloženstvím, článek I.), jak předepsáno jest ve zřízení listině pro druhorozeneký (posledný) fideikommiss Jiříka Kristiána knížete z Lobkovic.

3. Po smrti prvního svěřenského držitele, jest dle předpisů článku III, odst. 1. nabyl drůby svěřenské, následují ve svěřenství jeho mužští manželští potomci dle zásad o prvorozenství, vyměli-li by však žplně, mužští manželští potomci z nejbližšího mladšího rodu pod č. 1. deštěného, vyměli-li by však tento rod žplně, mužští manželští potomci jedného z rodů náležejících dle pořádku a řádu pod č. 1. uvedeného, vyměli-li by však druhé knížecí pokolení Lobkovičů (roudnické) následovati má s obmezením pod č. 1. c) uvedeným první knížecí Lobkovičů pokolení (roudnické), při čemž at mále kteří se zásad o prvorozenství, tak že v každém rodu staří pokolení před mladším a v každém pokolení staří manželský mužský potomek před mladším přednost má, a at zachová se pravidla, že prvorozenké svěřenství (Roudnice) a druhorozenké svěřenství (Mělník) zůstá spojeno býti v ruce jedné, vyměli-li by tedy prvorozené pokolení a připadlo-li by roudnické svěřenství druhorozenému pokolení, držitel svěřenství mělnického svěřenství má v podlépnost ve svěřenství roudnické, přenechaje podlépnost ve svěřenství mělnické tomu, respektivě jeho mužským manželským potomkům dle řádu prvorozenkého, jest by dle této listiny nejbližší jemu povolím býti k podlépnosti ve svěřenství mělnické, a vyměli-li by pak druhorozené pokolení a připadlo-li by svěřenství mělnické pokolení prvorozenému, držitel svěřenství roudnického přenechati má podlépnost ve svěřenství mělnické nejbližšímu čekateli prvorozenkého svěřenství, svěřenství toho (Mělník) zůstane a něho a u jeho mužských manželských potomků dle řádu prvorozenkého a listiny této.

4. Jestliže dle této listiny zřízená přejde podlépnost ve svěřenství mělnické na některou větev prvorozeného pokolení, a vyměrou-li všichni mužští manželští potomci této větve, tedy dle pravidel této listiny a dle řádu prvorozenkého v druhorozeném svěřenství mělnické nastoupí nejbližší čekateli prvorozeného svěřenství roudnického, který zde byl v čase, když dotčená větev vyměla respektivě jeho manželské mužské potomstvo.

4. Jestliže z pokolení prvorozeného a druhorozeného toliho jediný mužský manželský potomek na řivu bude, máto v ruce své spojiti svěřenství roudnické i mělnické, avšak jakmile jeho nejstaršímu manželskému synu bude dvoacet let, přiložení má jemu právo nastoupiti svěřenství mělnické dle listiny této.

5. Jestliže by z obou katolických pokolení na šivu zbrl takto jediný mužský mužský potomek a nešť-lí by náhodně mužského mužského potomka, měl toho vůle zapust potížit o drakovacnickém svěřenství národním, a nešť-lí-li by toho, připadne po jeho smrti svěřenství toto jakého majetek zapust dědicům jeho dle zákona podlépnosti dědičné obecného zákona občanského.

IV.

Z podlépnosti svěřenské jsou vyloučeni:
duchovní a ženy.

V.

O tom, jak pojetí jest ještě svěřenské, jak zadlužno býti má, jak se dluhy z něho sváděti mají a z všech jiných poměrů zde výslovně nedotčených a jinak uvěřených užívá se dle zákoných předpisů svého času platných.

VI.

Knihovna, umělecká a vědecká sbírka po zemřelém knězi Augustovi Longinu z Lobkovic, která zřizovaná listinou ze dne 21. března r. 1858. výslovně byly knihovna Lobkovičtina poskytnuta fideikommissu, vstupují k realnému svěřenství této listinou zřizovaná, pokud třetího bodu, dle článků dotčené listiny zřizované v osov poměr, ve kterém až dosud byly k fideikommissu poskytnuta.

Karel kníže ze Schwarzenberka m. p.
opatemník knížecího fideikommissu
prince Arnošta z Lobkovic.

JH Křofas kníže z Lobkovic m. p.

Marie kníže Lobkovic m. p.

Ferdinand Zdenko princ Lobkovic m. p.

Richard kníže Oldřich-Martiník m. p.
opatemník svěřenský.

Jaromír kníže Černín m. p.
opatemník knížecího Lobkovičtina svěřenství procevního
sáhu.

Dr. Karel Seeling m. p.
opatemník procevního drakovacnického fideikommissu
podlépce.

Dr. Jan rytíř Limbeck m. p.
opatemník procevního knížecího fideikommissu svěřenství
procevního.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka V. — Vydána a rozestána dne 4. února 1885.

11.

Vyhláška ministeria obrany zemské a ministeria finančního ze dne 23. prosince 1884,

již vyhlášeje se, že obec Tereštel v Bukovině dočastelně vstúpna byla do 3. třídy vojenské
sazby nájemní.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 18. prosince 1881. (Z. Ř. č. 140.) ve shodě
s říšským ministeriem vojenství obec Tereštel v Bukovině vstúpna je do páté
třídy sazby nájemní, kterážto sazba platnosť má až do konce roku 1885, pro
vojenkové účely ubytovací.

Dumaňewski m. p.

Weltersheimb m. p.

12.

Narizení, vydané ministrem obchodním ve shodě s mini- steriem věci vnitřních dne 15. ledna 1885,

s tímž ministrem výnos ze dne 18. prosince 1883. (Z. Ř. č. 1. s r. 1884.), jimiž království
a země na říšské radě zastoupené rozděleny byly pro úřadovní úmístnostských úřadův na
devět okresů úřadních.

§. 1.

Dle nářeků ze dne 17. června 1883. (Z. Ř. č. 117.) s úřadův úmístnostských
úřadův rozdělení se království a země na říšské radě zastoupené na devět úřad-
ních okresů, čímž mění se ministerský výnos ze dne 30. prosince 1883. (Z. Ř. č. 6.
zr. 1884.). Úřadní úřadův ustanovuje se takto:

První okres dosazců:

Policejní obvod vídeňský.

Druhý okres dosazců:

Bakovsko pod Enčí kromě policejního obvodu vídeňského;
Bakovsko nad Enčí;
Salcbursko.

Třetí okres dosazců:

Obvod okresních hejtmanských v Čechách: v Budějovicích, Krumlově, Kaploce, Třeboni, Jindřichově Hradci, Týně nad Vltavou, Páku, Písečnicích, Táboře, Milevsku, Sedčanech, Polhřimově, Ledči, Náměstkém Brodu, Čáslavi, Chotěboři, Chrástku, Vysockém Mýtu, Litomyšli a Polišovce.

Čtvrtý okres dosazců:

Obvod města Prahy a okresních hejtmanských v Čechách: v Karlíně, na Smíchově, ve Vinohradech, Českém Brodu, Mělníce, Slaném, Rakovně, Hořovicích, Příbrami, Beranově, Kutné Hoře, Kolíně, Litoměřicích, Ústí nad Labem, Teplíc, Dabě, Roudnici, Žatci, Chrástově, Městě a Lounech.

Pátý okres dosazců:

Obvod města Liberce a okresních hejtmanských v Čechách: v Liberci, Friedlandě, Jablonci, Jabkovicích, Českém Lázě, Dětině, Rumburce, Šluknově, Turnově, Mělněch Hradišti, Mladé Boleslavi, Poděbradech, Novém Bydčově, Jihlavě, Semčicích, Jilemnicích, Vrchlabí, Trutnově, Brannově, Kralupy Dvůr, Kralupy Hradci, Pardubicích, Novém Městě a. M., Býchanově, Žamberce a Lanškrouně.

Šestý okres dosazců:

Obvod okresních hejtmanských v Čechách: v Plzni, Křivčovicích, Strážce, Horčově Týně, Domažlicích, Klatovech, Písečnicích, Blatně, Strakoněcích, Sušici, Chebu, Aši, Falkově, Královci, Jáchymově, Karlových Varech, Kadani, Podbořanech, Zlíně, Těpě, Plzni a Tachově.

Seznam okresů dosazců:

Obvod města Brna, Jihlavy, Znojma, Kroměříže a Uherského Hradiště a okresních hejtmanských na Moravě: v Brně, Boskoviciích, Mělnickém Třebově, Novém Městě, Velkém Meziříčí, Jihlavě, Třebíči, Dačicích, Znojme, Moravském Krumlově, Mikulově, Hlavošovicích, Hodoníně, Kyjově, Vyškově, Prostějově, Přerově, Kroměříži, Uherském Hradišti, Holstově a Uherském Brodu.

Osmy okres dosazců:

Sluzko; pak z Moravy obvod města Olomouce a okresních hejtmanských v Olomouci, Litavci, Zábřehu, Šumperce, Rymářově, Šternberce, Valašském Meziříčí, Novém Jičíně a Sluzku.

Devátý okres dosazců:

Halič; Bukovina.

Desátý okres dosazců:

Tyrolsko a Vorarlbersko; Karátansko.

Jedenáctý okres dozorců:

Švýtsko; Krájska.

Dvanáctý okres dozorců:

Přimaví s Terstem; Dalmaatsko.

§ 2.

Pro každý z těchto okresů dozorců ustanoven bude jeden dozorec živnostenský, jenž sídliti bude:

pro první	okres dozorců ve Vídni;
• druhý	• v Linzi;
• třetí	• v Budějovicích;
• čtvrtý	• v Praze;
• pátý	• v Liberci;
• šestý	• v Přimaví;
• sedmý	• v Brně;
• osmý	• v Opavě;
• devátý	• v Lvově;
• desátý	• v Buzarově;
• jedenáctý	• v Štýrském Hradci;
• dvanáctý	• v Terstu.

§ 3.

Toto nařízení nabude moci na měsíc po svého vyhlášení.

Tmašle m. p.**Pino m. p.****13.**

Nářízení ministeria obry, věd vnitřních, obchodu a financí ze dne 22. ledna 1885,

že dorezla jest práva pláta zemských okresů Rakousko-Uherska, děje-li se pod celnicím
střevem haliků a na kontroly celni.

Die sjezdání, které učinily vlády účastni v mezinárodní konvenci o celnicích
obry ze dne 3. listopadu 1881. (Z. Ř. č. 106. z r. 1882.), učinil se ministeriální
nařízením ze dne 15. července 1882. (Z. Ř. č. 107.) a ve shodě s králem uherským
vlastní nařízením se toto:

§ 1.

Plodiny zemské, jichž práva okresů Rakousko-Uherska jsou podmíněně
dorezla býti dle čl. 3. uvedené konvence, připadají dle 2. položky přehledu k do-
střednímu nařízením ministeriálním příloženého, mohou prováděti se neohledě k tomu,
odkud pocházejí, když práva jejich děje se pod celnicím střevem haliků a na
kontroly celni.

§ 2.

Toto nařízení nabude moci toho dne, kterého ohlášeno bude celnicím (dovoz-
ným) stádem.

Tmašle m. p. Falkenhayn m. p. Pino m. p. Dumajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydán se ve skladě o. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okrese v ulici Singerstrasse č. 24., také roku 1885. v jazyku německém, vládeckém, českém, polském, ruském, slovinském, chorvátském a rumunském.

Exemplář zákonníka říšského na rok 1885. každého těchto omocna vydání stojí 2 sl. 50 kr., nechtě se pro něj dočísti nebo se projít (bez porta) po poště.

Zákonníky od r. 1849. až včetně do r. 1863. stojí 30 sl.; od r. 1864. až včetně do r. 1884. stojí 42 sl.

Zákonníky německé na některý rok v sobě lze dostati za tyto ceny:

Zákonník na r. 1849 na 2 sl. 10 kr.	Zákonník na r. 1867 na 2 sl. — kr.
„ „ 1850 „ 5 „ 25 „	„ „ 1868 „ 2 „ — „
„ „ 1851 „ 1 „ 30 „	„ „ 1869 „ 3 „ — „
„ „ 1852 „ 2 „ 60 „	„ „ 1870 „ 1 „ 40 „
„ „ 1853 „ 3 „ 15 „	„ „ 1871 „ 2 „ — „
„ „ 1854 „ 4 „ 20 „	„ „ 1872 „ 3 „ 30 „
„ „ 1855 „ 2 „ 35 „	„ „ 1873 „ 3 „ 30 „
„ „ 1856 „ 2 „ 45 „	„ „ 1874 „ 2 „ 30 „
„ „ 1857 „ 2 „ 85 „	„ „ 1875 „ 2 „ — „
„ „ 1858 „ 2 „ 60 „	„ „ 1876 „ 1 „ 50 „
„ „ 1859 „ 2 „ — „	„ „ 1877 „ 1 „ — „
„ „ 1860 „ 1 „ 70 „	„ „ 1878 „ 2 „ 50 „
„ „ 1861 „ 1 „ 50 „	„ „ 1879 „ 2 „ 80 „
„ „ 1862 „ 1 „ 40 „	„ „ 1880 „ 2 „ 20 „
„ „ 1863 „ 1 „ 40 „	„ „ 1881 „ 2 „ 20 „
„ „ 1864 „ 1 „ 40 „	„ „ 1882 „ 3 „ — „
„ „ 1865 „ 2 „ — „	„ „ 1883 „ 2 „ 50 „
„ „ 1866 „ 2 „ 20 „	„ „ 1884 „ 3 „ — „

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích od roku 1870. až včetně do r. 1884., prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NE. Scházeti se nebo chybně doříci částky zákonníka říšského buďto sejdě ve čtyřech nedělních reklamování.

Po projiti této listy vydají se částky zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají (1/2 arbu na 1 kr.).

Ve skladě o. k. dvorské a státní tiskárny dostati lze za cenu obyčejnou (1/2 arbu na 1 kr.) jednotlivé částky ze zákonníků od r. 1864. až včetně do r. 1884.; ze zákonníků však od r. 1849. až včetně do r. 1863. lze je dostati, jen pokud náleha stačí.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska VI. — Vydána a zveřejněna dne 8. února 1885.

14.

Koncese, daná dne 20. ledna 1885,

pro dráhev (tramvay) z Vídně (ne Schottenring) k nádrží dráhy kálsberské v Naszdorfu a zveřejnění odbočky do Heiligenstadtu.

Dle Nejvyššího zmocnění, které mi dáno jest Nejvyššími rozhodnutími ze dne 25. února 1869. a ze dne 8. března 1867., propůjčuji bezplatně společnosti kálsberské (sestavě říšské) následnou koncesi ke stavbě dráhev (tramvay) ze Schottenringu ve Vídni ve směru ulice Hohenstaufské a Láschtensteinské a zemské silnice vídeňsko-klosterneuburské až k nádrží kálsberské včetně dráhy v Naszdorfu a ke stavbě zveřejnění odbočky do Heiligenstadtu na dobu padesáti let, ode dneška počítaje, a k stavbě po této dráze, kteráto ardeba jest nejprve pro veřejnou dopravu osob a při jejím zřízení může býti také dopravena také, a to za podmínek těchto:

§. 1.

Po povolení dráhy jedné buď v úseku vídeňském toliko kolmi, kdežto kromě úseku toho dovoluje se nádrží lokomotiv příslušně zřízení; proto stavba jakož i zařízení provozovat buďte dle toho upraveny.

Při tom vezť buď zřetel k tomu, by koleje povolené dráhy bezprostředně připojeny byly k spojovací trati, kterou u naszdorfské hranice stíhá nová vídeňská společnost tramvayů, a kterouto společností buďte uložena úmluva, by deprivací služba tak zřízena byla, aby voz a dráhy jedat na dráhu přecházeti mohly.

Koncesionář jest zavázán dohodnouti se s vídeňskou společností tramvayů, by povolená dráha šla ulicí Spittelhausku a Althanovu na náměstí Althanovo spojená byla s trati této společnosti ze Schottenringu k dráze Františka Josefa.

Sjednané úmluvy buďte předloženy státní správě ke schválení.

Koncessionář jest uvážliv povinen — pokud na něm vše záleží — počínati, aby doprava osob z jeho dráhy na jinou dráhu neb opatrně přestupujících co možná tím byla usnadněna, že zřídena bude služba korespondenční a že vydávati se budou příslušné listky jízdní, a podrobuje se v této věci výslovně ministeria obchodu, jestliže by dohodnutí se sousedními drážkami domněno bylo.

§. 2.

Starba povolené dráhy buď provedena a vozba po ní náležena dle technických koncesionářských podmínek obchodním ministeriem ustanovených, a dle podrobných návrhů, které dle těchto podmínek budou učiněny a obchodním ministeriem schváleny.

Jestliže by starba dráhy na základě politického ohledání schválená v námem změniti se chtěla, potřebl jest k tomu schválení správy státu.

Technické návrhy o stavbě a vstrojení dráhy předloženy buďte výslovně ministeriu obchodu, a náležitá státní úřadě dozorních při této nebo vůbec jiné příležitosti dané buďte co nejpřehledněji zachovávána. Koncessionář rovněž jest zavázán vyhověti všem požadavkům, které obchodní ministerium z příčin veřejných dodatečně učiní co do provedení stavby, vstrojení provozovacího a vozby.

§. 3.

Koncessionář jest zavázán stavbu povolené železnice se Schattencingu do Nassauoru ihned započíti, jakmile úřední povolení ke stavbě dáno bude, ji nejdříve do roka, počítaje ode dneška, dokonati a vystavěnou dráhu veřejně vozbě otevřeti a po celou dobu koncesionářské pravidelnou vozbu po ní provozovati bez újmy nájemci v §. 2. obsažených.

Za dořízení dočasně lhbty stavěbní koncessionář jest povinen dáti jistota 5.000 zl. r. č. v označcích papírech k ukládání úrovních peněz upřesněných.

Obchodní ministerium ustanoví lhůtu, ve které vymačkána býti má eventuelní odbočka, která do Heiligenstadtu se stáhne.

§. 4.

K vystavění povolené dráhy, která uznává se za obecně prospěšnou, propůjčuje se koncessionáři právo expropriační dle pravidel příslušných předpisů národních.

§. 5.

Všechny zástavy, kterých následkem povolené drážkovky třeba bude na stávkách, potrubích nebo na výšce dlažby, provedeny buďte koncessionářem na jeho vlastní náklad způsobem od příslušného úřadu předepsaným a koncessionář jest odpovědným a právo z každé újmy, které vystavěnou dráhou vznikne na dotčených věcech nebo jiném statku veřejném neb vlastnictví soukromém.

§. 6.

Koncessionář zavazuje jest na silnicích, jež k založení povolené drážkovky upotřebí, jinou dráhu v šířce, která proto již jest respektive buďte ustanovena, zříditi, čistiti a kropiti, jakož i seň odměnou z označené plochy silnicí.

Na území vládních koncesionář povinen jest dotčenou plochu silničníu dle dlejší respektivě silničné dle dlejšího opatření zřízením dotčeným.

Koncesionář vyhověti má ve nejvyšší míře všem příslušným úřadům a orgánům a zvláště, ve kterémž dotčené závazky jeho se týkají, jakob i o ostatních podmínkách, jež při užívání silnic z veřejných ohledůž kladeny jsou.

§. 7.

Koncesionář chovati se má při stavbě povolené dráhy a při dopravě na té dle této koncese a dle předepsaných technických podmínek koncesionář, jakob i dle příslušných zákonů a nařízení, zejména dle zákona o povolování železnic, daného dne 14. srpna 1854. (Z. ř. č. 138.), a pokud doprava dle se bude silou parní, dle řádu o dopravě na železnicích, daného dne 16. listopadu 1851. (Z. ř. č. 1. z roku 1851.) a dle dodatkůž jeho, pak dle zákonů a nařízení, jež přitom snad vydány budou.

Co se týče provozování vozby, bude se muset od uplatnění bezpečnosti ve vozbením řádu železničním předepsaných uplatiti dotud, pokud ministerium obchodu shledá, že se to může povoliti, hledie k největší rychlosti v technických podmínkách koncesionář ustanovené, a budou pak platnost máti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium obchodu.

§. 8.

Vozba zahájena býti smí jen se zvláštním svolením obchodního ministeria, až stavba dráhy technicko-policejně bude ohledána.

§. 9.

Jestliže pro slavnosti, pochody vojenské, parády, pak pro stavby státek, potřeby atd. zvláště usazují toho potřeby, aby na čas zastavena byla jízda vozů na některé trati povolené dráhy, koncesionář povinen jest bezes vřelého podrobiti se příslušným nařízením úředním, zejména ústřednímu na ústředí říjny, kterou ústředí dotčeným zastavením vozby.

Tyž ústředí má koncesionář, když dle ústředí vojenského úřadu třeba bude zastaviti vozbu na mobilizaci nebo na výkopy pro pokyby sběrů vojenských nebo pro jiné vojenské výkony na silnicích drážkových ústředních.

§. 10.

Vojsko budie dopravováno na levnější cesty zveřejni, a to podle toho, co v této příloze jakob i ve příloze výhod vojenských cestujících a c. k. dráh státních kadež doby platně bylo ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k obraně zemské obojí poloviny říše, k zeměským úřadům Tyrolským, a to nejen když konají cesty na ústředí císaře, ale i ve službě na svůj účet ke zvláště ve zbraní a ke shromáždění kontrolnímu; též vztahují se k vojenskému sboru státnímu soudů civilních ve Vídni, k četníctvu a k vojenským úřadům strážní finanční a bezpečnosti.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od rakouských společností železničních a sjednalá a polstevní obchodní vstří výpravě k transportům vojenským a o pomoci vospolnou zapůjčování vozů a strojů při větších transportech vojenských, dále ku předpisu své doby platným a železničích na války, jakob i k dodatčným úmluvám o transportu nemocných a poraněných, k dopravě letmo dodaných na šest cetera vojenského, kromě úmluvy vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Rovněž zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, která se učiní se společností železniční v příčině vospolné pomoci osobami při velkých transportech vojska, a ku předpisu o dopravě vojska po železnicích.

Tímto závazky vztáha jest koncessionář jen do té doby, pokud mohou se vyplniti dle schválených povolení drážkovky a dle polstevní, poroleního v příčině zálohy, vystrojení a zřízení dopravního, a čimž rozhodnutí příslušného ministeria obchodního.

Koncessionář zavazuje se, že zřízení bude mít k vysloužilým poddůstojníkům vojska, včelčného letstva námořského i obrany země při obmoužení mít služebních dle zákona, daného dne 19. dubna 1872. (Z. ř. č. 40.)

§. 11.

Koncessionář jest zavázán:

- a) všem vlaky v jednom běhu vrozenými zábrana dopravování letavů vojska a polstevního zřízení ji musí doprovázeti, dozoru zřízení a k. generální inspektor rakouských železnic a policejní zřízení bezpečnosti ve službě;
- b) postarati se, aby eventuelně dopravována byla provozná vojska za příslušnou odměnu, která dohodnutím bude ustanovena.

§. 12.

Sazby pro dopravu osob, jakob i sazby pro dopravu zboží, zavedena-li bude veřejná doprava nákladů, počítají se tomu rozdělu zboží a všelich ustanovení vedlejší, podrobeny jsou schválení obchodního ministeria, při čimž přihlídnou buď jednak k zájmům veřejným, jednak k dostatečné výnosnosti železničského podniků.

Jedné a povinné a ostatní poplatky, které vybírati se budou, smají počítány býti toliko v příčině zálohy a dle zákona bez příslušky odměny.

Jedné za osobu po území včelčného ustanovuje se na 3 kr. v č.

Jestliže by povolená dráha ve čase po sobě jdoucích letech vosebních poskytla ryzi výnos nejmenší 7 procent kapitálu nákladního, obchodní ministerium může naříditi, by sazby sá dleto platné příslušné byly sníženy.

§. 13.

Železniční společnosti kahlenberské (soustavy říšské) propůjčují se právo opatřiti si peníze na stavbu a na vystrojení povolené drážkovky buď svěřením

kapitálu akciového nebo vydáním akcií prioritních, které má do pětiprocentní dividendy přednost nad budou před starými (základními) akciemi, při tom však doplácejí se rovná a výnosť let pouděžitě.

Formulář prioritních akcií, jež budou vydány, schválila býti má správa státní.

Základní kapitál povolání družky umožněn buď na koncovou dobu dle ustanoveného plánu státní správou schváleného.

§. 14.

Dopravní prostředky, kolejje a jiné věci kolezničné jakož i všechny předměty výstroje opatřeny buďte výhradně a tuzemských závodů.

§. 15.

Správa státní má právo sjednat si jistotu, zdali starba povolání dráhy jakož i náležitá vešly ve všech částech náležitě a důkladně vykonána jest, i může naládit, aby vadý v této přístroj se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby zeměpanskýma komisariátem při společnosti zřízeným nakládala v hospodaření.

§. 16.

Koncese tato poněm, nedodrží-li se lhávy, jež v §. 2. položeny jsou pro počátek a ukončení stavby, respektivě pro zahájení vešly.

Správě státní zůstávají se kromě toho práva, jestliže by přec to, že byla výstraha dána, opět porušily nebo nespínily se závazky v listině o koncesi, v technických podnikáních koncesních nebo v nákresech uložené, aby učinila v přístroj toho opatření dle nákrese potřebné a prohlédala dle okolností ještě dříve, než koncese dojde, koncesi se ukáže.

Pine n. p.

15.

Vyhlaška finančního ministeria ze dne 31. ledna 1885,

že zrušena byla epovědní stanice v Hněd-Bastáčích a že místo byla epovědní stanice v Čalchicích.

Opovědní stanice v Hněd-Bastáčích v Banské, k rakovní ve Foče přifašlet, byla zrušena 1. ledna 1885. a toutž dobou místo byla v Čalchicích epovědní stanice jmenované celice; stanice tato zmocněna jest vyhlášením při malém oběhoda pokračování.

Dunaújewski n. p.

10.

Nariadení, dané obchodným ministeriém dne 1. února 1885.

to částečně zmíněno; bylo nariadení ministeria obchodního ze dne 3. září 1884, jímž uvedeno bylo dodávání poštovních záylek adresatům ve Vídni.

Nariadení ministeria obchodního ze dne 8. září 1884, jímž uvedeno bylo dodávání poštovních záylek adresatům ve Vídni (Z. ř. C. 148. z r. 1884), se částečně mění a nariadení se toto:

1. Jestliže současně došli jest několik záylek, které patří k jedné a též adrese průvodní, vybrán buď žádný poplatek toliko za největší záylek a za ostatní jen zvláštní poplatek 5 kr.

2. Z pravidla mátní záylek čli podrobení buďte obligatorně poštou vyplacený pro každou stranu. Výjimky mají teokráte místo, když strany vybradily sobě, že záylek osobně vyplati, nebo je-li vyplacen včas zvláštní podmínkami.

3. Poplatek za vyplacení stanoví se na 10 kr. pro všechny záylek čli podrobení nahlede k jejich váze.

4. Rovněž poplatek za poštovní intervenci při záylekách pošty povozné, které přes Vídně se vezou, jsouce čli podrobeny, vyznáje se z 5 kr. na 10 kr.

5. Za dodání záylek čli podrobených, při nichž není udána cena, až do 3ky nákyk (poštovní balíky, caha postaux), jichž vyčkání pošta obstará, vybrán bude poplatek za vyplacení a dodání doroznady 10 kr.

Tyto předpisy nabudou moci 15. února 1885.

Pine m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska VII. — Vydána a zveřejněna dne 28. února 1885.

17.

**Vyhláška obchodního ministeria ve shodě s ministeriem věcí
vnitřních a ministeriem finančním ze dne 30. ledna 1885,**

již zapovídá se podání obchod v obvodě lichtenštralského okresu arcibiskupského.

Vážené k vyhlášce ze dne 26. prosince 1881. (Z. Ř. č. 4. z r. 1882.) a k jejím dodatkům, podání obchod zapovídá se dle §. 16. císařského patentu ze dne 4. máje 1852. (Z. Ř. č. 252.) a dle §. 5. prevažujícího nařízení k němu vydaného také v obvodě lichtenštralského okresu arcibiskupského po čas, co roční datab lichtenštralských, t. j. od 1. máje až do 31. května každého roku.

Zároveň tato nevztahuje se k přiluholických krajů, které v §. 17. dotčeného císařského patentu a v přiluholických dodatečných nařízeních jsou uvedeny a ce do podání obchodu v lichtenštralských výhod podávají.

Tunisko n. p. 2

Dunajewski, n. p.

Piso n. p.

18.

**Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování
ze dne 2. února 1885,**

již prohlašuje se, že prozatímně změna byl §. 96. evangelického sňatek církevního.

Nařízení, dne 14. dubna r. 1879., pod čís. 3796. dané a v zákoníku říšském pod čís. 43. roku 1879. vyhlášené, již prozatímně změna byl §. 96. evangelického sňatek církevního ze dne 6. ledna 1866. (Z. Ř. č. 15.), pozbylo platnosti dle §. 102., odst. 8. tohoto sňatek církevního a až do dalšího ustanovení platiti má předpis tento:

„K oznámení, jichž třeba (bude, zvolivšíma bude výbor superintendenční od předsedy a pravidla do jeho sídla úředního.“

Členové superintendenčního výboru, kteří nebydli v místě, kde výbor zasedá, obdrží skrze velitele radu církevní příměščenou náhradu svých útrat za cestu a pobyt z obecného fondu církevního.

Bovenž členové superintendenčního sboru, kteří nebydli v místě, kde jest úřadovna, obdrží z tohoto fondu diety a náhradu útrat cestovních, avšak nejvýše za tři dny včetně dnů cestovních.“

Conrad n. p.

19.

Nařízení, dané ministeriem práv a financí dne 6. února 1885,

ke sňatí se dne 13. března 1874. (Z. ř. č. 28.) rozšířen býti na rozšíření soud zemského
skladitě úbruského.

De známosti, jak obsaženo jest v VII. článku zákona se dne 23. března 1874. (Z. ř. č. 29.), prohlašuje se, že předpisy tohoto zákona vztahují se také k rozšířením výrokům, které vynese smírčí soud zemského skladitě úbruského.

Průšek n. p.

Dunnajewski n. p.

20.

Nařízení obchodního ministeria, dané dne 17. února 1885,

jméni míří se řízení při dočasném konsignovaných poštovních poukázkách a poštovních
poukázkách dočasných.

Zdejší nařízení se dne 13. března 1883. (Z. ř. č. 32.) a listovní a poštovními úředníky na dočasně při poštovní dopravě v Rakousku-Uhersku a do území okkupovaného mění se tím způsobem, že pro strany, jichž obydlo více počet obyvatelých poukázkách poštovních až do 200 zl. a poštovních poukázkách dočasných dočasně, užívají se buď seznamů (konsignací) toliko v sepiov jednotin.

Strana povinná jest před listovním potvrdit dlužný listek dodati jakž i seznam, naproti tomu však nemusí podepsati jednotlivých poukázek.

Dodati listek obsahuje čísla poukázek a seznam poukázaných částek jakž i označení seznamu.

Listovní vzame sobě zpět podepsaný listek dodati a podepíše se na podpisem strany na seznamě, který strana si podrží.

Výplata stane se doručitě seznamu, který jest od strany a listovním podepsan, bez další legitimace a bez rození úřadu poštovního. Poukázký buďte přilohou k seznamu.

Pino n. p.

21.

Zákon, daný dne 21. února 1885,

jest prodlužuje se přechodem zákona ze dne 21. března 1875. (Z. ř. č. 52.) o dotazném uproštění od kolářů a poplatků a o dleších v řízení při jednáních pro výmaz malých závodů.

S přirovňovacími oběmi smlouvami rady říšské vlády M. se nařídilo:

§ 1.

Přechodem zákona ze dne 21. března 1875. (Z. ř. č. 52.) o dotazném uproštění od kolářů a poplatků a o dleších v řízení při jednáních pro výmaz malých závodů prodlužuje se až do konce roku 1887.

§ 2.

Měma ministrům práv a financí jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 21. února 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pratták m. p.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydán se ve skladě o. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okruhu v ulici Singerstrasse č. 26., také roku 1895 v jazyku německém, vládeckém, českém, polském, ruském, slovinském, uherském a rumunském.

Komplekt zákoníka říšského na rok 1885, každého těchto osmerna vydání stojí 2 zl. 50 kr., nechť se pro něj dočkáni nebo se posílá (bon porta) po poště.

Zákoníky od r. 1849. až včetně do r. 1841. stojí 30 zl., až r. 1861. až včetně do r. 1884. stojí 42 zl.

Zákoníky německé na některý rok o sobě lze dostati na tyto ceny:

Zákoník na r. 1849 na 2 zl. 10 kr.	Zákoník na r. 1867 na 2 zl. — kr.
1850 . 5 . 25 .	1868 . 2 . — .
1851 . 1 . 30 .	1869 . 3 . — .
1852 . 2 . 60 .	1870 . 1 . 40 .
1853 . 3 . 15 .	1871 . 2 . — .
1854 . 4 . 20 .	1872 . 3 . 20 .
1855 . 2 . 35 .	1873 . 3 . 30 .
1856 . 2 . 45 .	1874 . 2 . 30 .
1857 . 2 . 55 .	1875 . 2 . — .
1858 . 2 . 40 .	1876 . 1 . 50 .
1859 . 2 . — .	1877 . 1 . — .
1860 . 1 . 70 .	1878 . 2 . 30 .
1861 . 1 . 50 .	1879 . 2 . 30 .
1862 . 1 . 40 .	1880 . 2 . 20 .
1863 . 1 . 40 .	1881 . 2 . 20 .
1864 . 1 . 40 .	1882 . 3 . — .
1865 . 2 . — .	1883 . 2 . 50 .
1866 . 2 . 20 .	1884 . 3 . — .

Co se týče zákoníků, vydaných v jiných národních jazycích od roku 1870. až včetně do r. 1884., prodávají se na tyto ceny jako zákoníky německé.

III. Schůznicel nebo chybějící části listky zákoníka říšského buďte nejdříve ve čtyřech nedělních reklamovkách.

Po proší této listky vydají se listky zákoníka říšského jen na zápis, za kterou se prodávají (%, arbu na 1 kr.).

Ve skladě o. k. dvorské a státní tiskárny dostati lze na zápis obyčejnou (% arbu na 1 kr.) jednotlivé listky ze zákoníků od r. 1864. až včetně do r. 1884., ze zákoníků však od r. 1849. až včetně do r. 1863. lze je dostati, jen pokud násoba stačí.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číska VIII. — Vydána a rozeslána dne 11. března 1885.

32.

Zákon, daný dne 8. března 1885,

jakž mál a doplňuje se ká živnostenský.

8 přisvědčením obcí smluvový rady říšské vidi Ml se našelil:

Článek I.

Na místo VI. hlavy ká živnostenského ze dne 20. prosince 1850. (Z. Ř. č. 337.) a dohodka jeho o knížkách pracovních nastoupí ustanovení tato:

Článek II.

VI. Hlava.

Pomocné osoby živnostenské.

I. Ustanovení všeobecná.

§. 72.

Ujednání poměků mezi samostatnými živnostenský a jejich pomocnými pracovníky jest v mezích zákony vypořádaných předněm volně stálovy.

Nem-li stálovy, rozhodají především zvláštní předpisy pro to vydané, pak všeobecný zákoník občanský.

§. 73.

Pomocní pracovní.

Pomocní pracovní rozumějí se v tomto zákoně stěrky osoby pracovní, které při živnostenských podnikcích jsou v pravidelném zaměstnání, bez rozdílu věku a pohlaví, a to:

- a) pomocníci (obchodní pomocníci, tovaryši, skladačníci, kočí při živnostech dopravních a pod.);
- b) tovární dělníci;
- c) učedníci;
- d) ony osoby pracovní, jejichž ústředí se k pořízeným službám pomocným při živnosti (jakožto nepatří mezi osoby označené v odstavci V. pod lit. d) dvojnásobně náležá k živnostenskému řádu).

K pomocným pracovníkům náleží také pracovní osoby, které jsou pravidelně zaměstnány při takových podnikcích živnostenských, jež fyzické nebo právnické osoby v článku V. dvojnásobně náležá k živnostenskému řádu uvedenému provozují vešle svých zaměstnanců nebo podniků živnostenského řádu nepodrobených.

Osoby, které pro vyhl. výkony služeb obvyklej s ručním nebo osobním nástrojem jsou ustanoveny, jako: dřevělníci, mechanikové, faktičtí, účetní, pokladníci, výpravčí, kremlíři, chemikové a pod. nepatří mezi pomocné pracovníky.

§. 74.

Řádu a pomoci pracovníky.

Každý majitel živnosti jest povinen, svým nákladem udržeti a udržovati všeobecnou opatření při pracovních prostorách, strojích a pracovním nářadí, kterých vzhledem ke způsobu, jakým svou živnost provozuje, nebo vzhledem k místnosti výroby jest potřebě k ochraně života a zdraví pracovníků pomocných.

Majitel živnosti má svědět péčoviti, aby stroje, zařízení národní a jejich části, jako setravníky, přenosky (transmisse), ložiska křidel, světladla, kladky, kotly, páry a pod. tak byly chráněny nebo takovými úpravami ochrannými opatřeny, aby dělníci, konajíce obvykle svou práci, nemohli snadno býti zraněni.

K povinnostem živnostenského majitele patří také postarati se, aby pracovní postavy po celou dobu pracovní díle pomocných živností udržovány byly ve možná světlém, čistém a suchu prostřem, aby stavba vzhledu byla vždy přiměřenou počtu dělníků a zařízení světloucí, jakož i působivou proti nepříznivým účinkům škodlivých výparů a aby světlé při běžných živnostech provozování a výroba nářadí byly zřetelné, kterým by se zdraví pomocných pracovníků co možná šetřilo.

Navzdor majitel živnosti, dávající svým pomocným pracovníkům byt, nesmíjí k tomu věnovati místnosti zdraví škodlivých.

Konečně majitel živnosti jest povinen, aby při zaměstnání pomocných pracovníků až do dokončení 18. roka a vůbec letních osob co nejvíce možná měli útětu k nezdravosti, jakož vyžaduje věk nebo pohlaví pracovníků takových.

§. 74 a.

Přestávky v práci.

Mezi pracovními hodinami pracovníci buďte pomocným pracovníkům přiměřené přestávky k odpočinku, které trvati mají nejméně při druhé hodině, a žehot dle povahy živnosti provozované co nejvíce možná jedna hodina případnosti má na dobu polehnutí. Jestliže pracovní doba před polehnutí hodinou nebo po ní trvá pět

hodin nebo měsíc, přestávka k odpočinku vyznačena být může pro takovou dobu pracovní, vyjímaje hodinu určenou pro dobu polední.

Při noční práci (§ 95.) užívání se má obdobné směry předpisů.

Ministr obchodní dohodav se s ministrem věcí vnitřních a vyvolává obchodní a živnostenské komory jest zmocněn, dle skutečné potřeby jednotlivých druhů živností, zvláště učeb, při nichž nelze snadno přerušiti jich provozování, dovésti přiměřeně skrátkou přestávku v práci.

§. 75.

Roční a ročními díly.

V roční ústati má všechna práce živnostenská.

Vyjaty z toho jsou všechny práce, které sluší konati, aby živnostenské mistrovství a zářivost výroby byly vyvířeny a v dobrém stavu udrženy.

Ministr obchodní dohodav se s ministrem věcí vnitřních a s ministrem věcí duchovních a vyvolává jest však zmocněn, aby při jednotlivých druzích živností, jejich provozování snadno přerušiti nelze, nebo jejich nepřetržitě provozování třeba jest vzhledem k potřebám konsumentů nebo veřejné dopravy, dovolil živnostenskou práci také v neděli.

Ve svědků času buď pomocným pracovníkům potřebují čas, aby podle svého významu mohli vyhověti svým povinnostem k návštěvě dopoledních služeb božích.

§. 76 a.

Školy večerní a noční.

Majitelé živností jsou zavázáni, dáti svým pomocným pracovníkům až do dokonání 18. roku potřebný čas k návštěvě různých živnostenských škol večerních a nočních (běžných přípravných, pokračovacích, učebních neb odborných).

§. 76.

Pomocní pracovníci pomocných pracovníků.

Pomocní pracovníci jsou povinni majiteli živností prokazovati věrnost, poslušnost a čest, sloužit se chovatí, udržovanou nebo v místě obvyklou dobu pracovní dohlížeti, živnostenské práce sobě svěřené dle nejlepšího síl vykonávati, o poměrech živností mlčenlivě zachovávat, k ostatním pomocným pracovníkům a domácním lidem snázlivě se míti a s úctou jakož i s dětmi, které pracují pod dozorem pomocných pracovníků, dobře nakládati. Dvoutetich prout, pokud nezabývají k živnosti, pomocní pracovníci nejsou povinni konati, ba by jinak bylo ujednáno.

§. 77.

Řada výpovědí.

Není-li o čase, kdy máda placena být má pomocnému pracovníku, a o místě výpovědné nie jiného ujednáno, předpokládá se, že smlouva byla splněna výplata mzdy a řádně řada výpovědná. Avšak pomocní pracovníci, kteří dle kusa se

platí nebo v akkordu pracují, jsou oprávněni teprve tenkrát vystoupiti, když převzatou práci řádně ukončili.

§. 76.

Vyplácejí mzdy.

Majitelé živností jsou povinni, vyplácejí mzdu pomocným pracovníkům v těchto případech.

Avšak mohou opatřovati dělníkům byt, topivo, ubytování, potraviny, léky a peníze lékařskou, jakou i nástroje a látky k výrobě, které od nich mají být zhotoveny, na úhradu při vyplácení mzdy dle předchozího ujednání.

Mezi majitelem živnosti a pomocným pracovníkem ujednání se může vydati potravin nebo pravidelné stravy na účet mzdy, pokud se to děje za soust, které nepřesahuje výšky opatřování.

Naproti tomu není se ujednání, že pomocní pracovníci přednášky své potřeby odobírání musí z jiných prodejmů.

Majitelé živností nesmějí dělníkům úvěrem na účet mzdy dávat jiných přednášek nebo zboží než svezku označené a zvláště se líhových nápojů.

Vyplácejí mzdu v hospodách a krámních jest napovídkou.

§. 76 a.

Předpisy §. 76. vztahují se také k osobám pomocným pracovníkům, kteří mimo dílny pro majitele živností zhotovují nebo jim prodávají celostevy nebo polovýrobky k jejich živnostenské výrobě potřebné, neprovozující živnosti prodejem těchto zboží konzumentům.

§. 76 b.

Předpisy v §§. 76. a 76. a o majitelích živností dále vztahují se také k členům rodiny, pomocníkům, stážistům, jednatelům, dozorcům a fakturám majitelů živností, jakou i k jiným živnostníkům, v jejichž závodě některá z osob zde jmenovaných přímou nebo nepřímou jest účastna.

§. 76 c.

Úplná zaplacení odměn.

Ustanovení odměn a úplaty, které odpovídají předpisům §§. 76., 78. a a 78. b jsou úplně neplatnými.

§. 76 d.

O náležitosti, když pomocným pracovníkům vyplácí se mzda hotově.

Pomocní pracovníci, jejich pohledávky jesti předpisem §§. 76., 78. a a 78. b byly zapraveny jinak nežli hotově zaplacením, mohou kdykoli žádati, aby jejich pohledávky zaplacený byly hotověmi penězi, a nesmějí jim odepřeno býti námitka z toho, co jim místo platu dáno bylo. Pokud příjemce má vše místo platu danou, nebo pokud z ní jest se ještě býti obohacujícím, případně vše toto nebo její hodnota, jestliže v pracovním řádu (§. 69. a) předtím počtena, od dělníků placena, nebena jest

namozecné pokladně příslušného podniku veřejného nebo živnostenského, pokladně ústní, a sdělí-li majitel živnosti k některému společenstvu, společenské pokladně namozecné; pakli pro příslušný podnik živnostenský není taková pokladna, připadne poměrně pokrytí chudivějším fondů toho místa, kde živnostenský podnik své sídlo má.

§. 76 a.

Nehalvabělnost pokladěvek na ústí na dvě dani.

Pokladěvky na ústí nebo ústí, které proti záporčí v §§. 74., 75. a a 76. b označeny pomocným pracovníkem na ústí byly dány, nemohou od majitelů živnosti neb osob jin na rovné postavených ani býti zabalovány, ani změnšovány nebo jiným způsobem k platnosti přivedeny býti, bez rozdílu, zda mezi ústěvkou přitom povstaly nebo neptimo nabýty byly.

Pokladěvky takové připadnou naproti tomu ustanovím v §. 76. d dotčeným pro jejich nákosné účely.

§. 77.

Ó výkaz.

Pomocní pracovníci musí opatřeni býti potřebnými výkazy, jež sdělují při kapokých osobách pomocných v ústěch vdaných vysvěščeních dřívějších ministratelů, při všech ostatních pomocných pracovnících ve knížkách pracovních.

Majitelé živnosti, kteří do práce vuznou pomocné pracovníky bez takového výkazu, dopoušti se přestupku řádu živnostenského.

§. 80.

Ó knížkách pracovních.

Obecní úřad toho místa, kde řadatel se sdějuje, vydává pracovní knížky kolku prostě za náhradu nákladů upatřovaných.

Vydání pracovních knížek pro mladšího pomocného (§. 73.) jest sdělivým na podmínce, aby otec nebo poručík dal své svolení; rovněž-li opatřeno býti prohlášením ústěho nákosných nástupců pomocného pracovníka, svolení máto nahrazeno býti ústí psábyta.

Ó vplacých pracovních knížkách vedeny buďte přesně záznamy.

§. 80 a.

Pracovní knížka musí obsahovati jméno a příjmení pomocného pracovníka, jeho rodité, kterého roka se narodil, nákosnost a stav (zda svobodný nebo ženatý), zaměstnání pomocného pracovníka, pak podpis toho, komu byla udělena, musí opatřena býti podpisem a ústěm pečeti úřadu, který jí vydal, a rubrikován pro ostatní záznamy, zvláště o vstupu a vstupu.

§. 80 b.

Pracovní knížka pro mladšího pomocného (§. 73.) musí kromě toho obsahovati jméno a bydliště nákosného nástupce pomocného pracovníka a svolení nákosného nástupce, le ani vuzopiti v poměr pracovní neb ústěný, pak zpráva o školních poměrech a zvláště o tom, jakého školního vzdělání pomocný pracovník nabyl.

§. 80 c.

Pracovní knížka budiž při vstupu do poměru pracovníka neb učebního majitelů živnosti vzata ve schůvku.

Majitel živnosti jest povinen, předložiti knížku k úřední žádosti, a po téžtož uváděti poměru pracovníka neb učebního vříditi ji pomocnému pracovníku, po přispění jeho ziskováním vstoupí.

§. 80 d.

Při téžtož vystoupení majitel živnosti má vyplniti a podepsati inkoustem rubriky knížky pracovní a opatřiti potvrzení starosty společenského nebo, kde společenstva není, místního úřadu policejního.

Vyvolání (§. 81.) zapíše se jen jednou, pokud jest příznivo pro pomocného pracovníka.

Záznaky vzhledem k vyvolání buďte k žádosti pomocného pracovníka svěřeny bez poplatků a kolik místním úřadem policejním.

§. 80 e.

Nestá-li v pracovní knížce místa k dalším záznamům, vydá se pomocnému pracovníku k jeho dřívější pracovní knížce druhá a označí se jakožto pokračování knížky dřívější.

§. 80 f.

Jestliže pomocný pracovník strati svou knížku pracovní, uchází se má u obecního úřadu toho místa, kde se stárá, o vydání nové knížky pracovní na náhradu nákladů opatřovací, a označí téžtož pochybností, dříve buď ma nové knížky pracovní, jakožto duplikát označená, do něž uvedene díveš, proč duplikát byl vydán, zapíše se den, kterého pracovník do posledního zaměstnání vstoupil, a den, kterého z něho vystoupil.

§. 80 g.

Stane-li se pracovní knížka u majitele živnosti nepotřebitelnou, strati-li se nebo znič-li se, nebo učiní-li majitel živnosti nepřehledné záznamy nebo poznámky ve knížce pracovní nebo na ni, aneb odpirá-li majitel živnosti bez téžtož dívodu vříditi knížku pracovní, může žádati se za vydání nové knížky pracovní na náklad živnostenského majitele u obecního úřadu toho místa, kde pomocný pracovník se stárá.

Majitel živnosti, jest pracovní knížky proti své zákonné povinnosti v čas nevydal nebo předepsaných záznamů učiniti opomněl, aneb nepřehledné záznamy nebo poznámky učinil, jest povinen náhradu pomocnému pracovníku.

Nárok na náhradu může, jestliže do čtyř neděl po jeho vzniku nebylo od domluvené na příslušném soudě.

§. 80 h.

Kde pracovní knížku padlá nebo zničte, nebo vědomě nepravá učiní z své vůle do pracovní knížky napsati dá, nebo k legitimaci učiní vni knížky pracovní, aneb svou pracovní knížku k tomuto účelu jinému přenechá, potrestán bude dle trestních zákonů.

§. 80 i.

Formulář knížek pracovníků, jest obsahovati má příslušné předpisy tohoto zákona, ustanovené buďe nařízením od ministra obchodního a ministra věci veřejné.

§. 81.

Vyvrhnutí.

Každý majitel živnosti jest povinen pomocnému pracovníku k žádosti při řízení výstupu z pracovnyho poměru vydati vysvědčení, jakého způsobu bylo jeho zaměstnání a jak dlouho trvalo; vysvědčení toto k žádosti pomocného pracovníka rozšířeno buďti také na jeho mravní chování a hošnost jeho výkonů.

Obsah tohoto vysvědčení napsati se má k žádosti pomocného pracovníka do knížky pracovníků a od ústředního úřadu policejního pověření bez poplatků a koliků.

Majitel živnosti, který odepře vydati vysvědčení nebo pomocnému pracovníku výkonně odříi vysvědčení pravdě odpovídajíc, dopusti se přestupku řízení živnostenského a práš jest z újmy, která z toho vezla.

O úředních obzavě §. 104. dále předpisy.

§. 82.

O uzření poměru pracovního.

Dříve než uplyne výkonná nebo ukázká ujednání doba poměru pracovního, může pomocný pracovník bez výjimek řízení propuštěn býti v následujících případech:

- a) když uzavře pracovn smlouvu, sklusal majitele živnosti, předloživ falešné nebo zfalšované knížky pracovní nebo vysvědčení, aneb jej v ony uvedl o jiném dosavadním poměru pracovním, jinak pomocný pracovník uzřen jest výkonn;
- b) když shledán byl neschopným k ujednání práci;
- c) stane-li se opilcem, a opětne mavně byl napomenut;
- d) když dopusti se krádeže, uprosvětlení nebo jiného trestného skutku, který jej činí neschopným důvěry majitele živnostenského;
- e) když vyrazí obchodní nebo výrobní tajemství nebo bez svolení majitele živnosti provozuje vedlejší zaměstnání, které jest na újmu jeho službám při živnosti;
- f) když práci neoprávněně naruchal nebo trvale svých povinností zanedbával, aneb ostatní pomocné pracovníky nebo domáčí lidi snal se svést k neposlušnosti, ke zpestivení se proti majiteli živnosti, k nepořádkům životu nebo k nemravným neb nezákonným skutkům;
- g) když dopusti se krádež urážky na cti, tělesného úrazu nebo nebezpečného vyhrdování proti majiteli živnosti nebo proti jeho domácním lidem, nebo proti ostatním pomocným pracovníkům, nebo přes předchozí varování neoprávně zachází s ohněm a světlom;
- h) když jest stílen odpuzující nemocí, nebo svou vinou stane se k práci neschopným, aneb trvá-li nezavazetá nepřehledná ku práci přes čtyři neděle;
- i) když dle 14 dnů jest výkonn.

§. 82 a.

Před uplynutím ujednání doby a bez výjimek může pomocník práci opustit:

- a) když nemůže v práci pokračovati bez patrné škody pro své zdraví;

- b) když majitel živnosti dopustí se skutkem zlého zacházení nebo hrubé urážky na své proti němu nebo jeho příslušníkům;
- c) když majitel živnosti nebo jeho příslušníci usilují se svést pomocného pracovníka nebo jeho příslušníky k nezákonným nebo nezákonným skutkům;
- d) když majitel živnosti mu nepřístojně zaděluje zaměstnání odplaty nebo jiné jiné podstatné podmínky služby;
- e) když majitel živnosti nemůže nebo zdráhá se poskytnouti pomocnému pracovníku výdělek.

§. 83.

Přestane-li živnost nebo zanikne-li pomocný pracovník, vznikne poměr pracovní sán zrušen.

Avšak propuštěn-li jest předčasně pomocný pracovník, ať již následkem dobrovolného zanechání živnosti nebo následkem viny majitele živnostenskáho nebo někdy, která takto byla učiněna, má pomocný pracovník právo žádati o náhradu škody za újmu sobě tímto způsobem.

§. 84.

Propuštěn-li majitel živnosti pomocného pracovníka před časem, anž jest důvodem zákonem určeného (§§. 82. a 101.), anebo dělá-li vlastní vinou jemu příčinu ku předčasnému zrušení pracovního poměru (§. 82. a), jest povinen pomocnému pracovníku nahraditi muža a jiné ujednání odplaty za celou dobu výpovědnosti, případně za zbývající ještě část této doby.

§. 85.

Vystoupení předčasně.

Jestliže pomocný pracovník bez důvodu zákonem určeného (§§. 82. a 101.) před časem opustí majitele živnosti, dopustí se přestupku řízení živnostenskáho a potrestán bude dle předpisů jeho. Mimo to jest majitel živnosti oprávněn, donutiti pomocného pracovníka skrze úřad k návratu do práce na zbývající ještě dobu a hádně náhrady za újmu sobě škoda.

§. 86.

Majitel živnosti, který přijme do práce pomocného pracovníka, sčítá mu, když jej přijímá, učiněna byla, že svého pracovního poměru se svým posledním zaměstnavatelem hádně zrušil, anebo který dřívešlív se o tomto nepodřídném přeručení, takového pracovníka pomocného pořídi v práci, dopustí se přestupku řízení živnostenskáho a právo jest a pomocným pracovníkem dřívešlívmu zaměstnavateli se škody, jež tomuto vznikla svému výstoupením pomocného pracovníka.

Toutéž platí o majiteli živnosti, jest svodi pomocného pracovníka k porušení smlouvy naproti svému zaměstnavateli.

Dřívešlívmu zaměstnavateli přísluší také právo žádati, aby pomocný pracovník o své dřívešlív vystoupení vrátil se na zbývající ještě dobu.

§. 87.

Spory z poměru pracovníka, náležného a nezákonného.

K rozhodnutí sporů z poměru pracovníka, náležného a nezákonného mezi takovými majiteli živnosti, kteří náležají k hádnému společenstvu, a jejich pomocnými

pracovníky, nebo mezi těmito pomocnými pracovníky samými zřizovati býti mohou zvláštní sbory rolníků.

Povolání ke zřízení takovýchto sborů učí politický úřad zemský k nároku zvláštního počtu živnostenských majitelů nebo pomocných pracovníků, kteří byli v obvodu sboru, jest zříditi se má.

Přisloušenství těchto zvláštních sborů neztahuje se k takovým sporům, které náležejí před živnostenským soudem dle zákona ze dne 14. května 1869! (Z. ř. č. 63.) zřízený.

§. 87 a.

K zřízení zvláštních sborů v předcházejícím paragrafu označených povolají se přisloušeti majitelé živnosti se svojí pomocnými pracovníky, vyjímaje úředníky.

Když povolání bylo dáno, obecni starosta místa, kde rozhodli sbor své sídlo máti má, nebo senem živnostenských majitelů a pomocných pracovníků (vyjímaje úředníky) těchto živností politického úřadu, který ustanoví, kolik z každé třídy má býti zvoleno, jak živnostenská majitelé tak i pomocní pracovníky volá k volbě rozhodců ve oddělených hromadách voličůch a tyto hromady říditi dá svojí úředníky.

Ö hlasovacím právu, a volitelství a průběhu volby platí obdobně předpisy §§. 118. a 122.

Volba děje se na tři léta, po jejich uplynutí předevzata buď nová volba rozhodců.

Neuskotočnil-li se volby způsobem předepsaným, povolání ke zřízení rozhodčích sborů darem poskytnuto platnosti; v opácné připadnosti přikročevo buďti za řízení úřadu politického k zřízení rozhodčích sborů.

§. 87 b.

Ö tom, jak rozhodli sbor ustanovuje se ze zvolených rozhodců, jak obzovuje se a jak volí se předseda, a přítaknosti jeho, pak o řízení a vykonatelnosti úředních záležitostí a rozhodčích náleží, jakož i o tom, jak tyto nálezy v odpor býti mohou, platí mají obdobně předpisy §§. 122. a 123. o rozhodčím výboru společenstev.

Když rozhodli sbor se byl utvořil, oznámiti má to veřejně úřad živnostenský, poskáný ku povolání, které politický úřad zemský k jeho zřízení byl dal.

§. 87 c.

Pokud není přisloušeným živnostenským soudem, dle zákona ze dne 14. května 1869. (Z. ř. č. 63.) zřízený, rozhodli výbor společenský nebo rozhodli sbor dle §. 87. zřízený, projednává a rozhoduje úřad politický spory z poměru pracovního, úředního a mezdního mezi živnostenskými majiteli a jejich pomocnými pracovníky, které za trvání poměru pracovního, úředního nebo mezdního aneb alespoň do 30 dnů po jeho přerušení byly vzneseny.

Politický úřad, pokud přisloušeným není živnostenským soudem nebo rozhodli sbor dle §. 87. zřízený, rovněž projednává a rozhodování má spory z poměru pracovního, úředního a mezdního mezi pomocnými pracovníky samými, které za trvání poměru pracovního, úředního a mezdního aneb alespoň do 30 dnů po jeho přerušení byly vzneseny.

Na dotaz nejde majitel rozhodnutí politických útvarů dále stěžovat si nelze.

Spory, které byly vzneseny po 30 dnech od převzetí pozicemi pracovního, občanského nebo mezdního, následují před řídného soudu, pokud příslušným není rozhodl výbor společenský nebo rozhodl obec.

§ 83.

Seznamy dělníků.

V každém podniku živnostenském a všech pomocných pracovištích veden buď seznam ve způsobě knihy, v němž se jest zapísáno jméno a příjmení, věk, obec domovská, obec, která pracoviště knížku vydala, kdy do živnostenského podniku vstoupil, jméno živnostenského majitele, a něžší pomocný pracoviště později byl v práci, způsob, jakým zaměstnán jest v živnosti, nemocenská pokladna, ke které pomocný pracoviště náleží, a kdy z podniku živnostenského vystoupil; seznam tento předložen buď úředněm zřizováním, kdykoli se to požádá.

Přehledy a policejním úřadovně nejsou dány tímto zákonem.

§ 83 a.

Pracovní list.

V továrnách a v učelních podnicích živnostenských, ve kterých přes 20 pomocných pracovníků ve společných místnostech jest zaměstnáno, musí v těchto místnostech vyvěšen býti pracovní list majitelem živnosti podepsaný; list tento bedlí všem pomocným pracovníkům při jeho vstoupení oznámen, a s dohodnutím doby, kdy působiti počne, buďto v něm vytknuta zejména tato ustanovení:

- a) nejnižší kategorie dělníků, jakož i způsob zaměstnání ženských osob a mládežských pracovníků pomocných;
- b) způsob, jak mládežským pracovníkům pomocným dostává se předepsaného školního vyučování;
- c) pracovní den, začátek a konec pracovní doby a přestávky v práci;
- d) doba odložená a vyplácená mzdy;
- e) mze a povinnosti dozráčích osob;
- f) opatření dělníků pro případ nemoci neb úrazu;
- g) konvenční pokuty při přestoupení pracovního listu a k čemu se jich užívá, pak jakékoli jiné úplatky ze mzdy;
- h) lhůty výpovědní a případnosti, kdy poměr pracovní listem přerušit býti může.

Pracovní list odpovědný osob den, nežli vyvěsěn ve v dílnách, předložen buď ve dvou stejné zúčinných exemplářích živnostenskému úřadu, jež uchovává-li v pracovním listě své protikopie, jeden exemplář svým všem spustí a majiteli živnosti vrátí.

§ 83 b.

Pokladna nemocenská.

Majitelé živnosti, kteří nepatří k národnému společenství, jsou povinni na příspěvků pomocných pracovníků buď úředně zříditou pokladnu nemocenskou a svého závodu, nebo přistoupení k některé již zřízené.

§. 30.

Konvenční pokuty peněžité.

Konvenční pokuty peněžité, které vznikly byly na pracovních pracovištích při pěstování pracovního řádu, a k čemu se jich užívá, započítají se do seznamu, do něhož úřad a pracovníci zaměstnavatelů mohou, a jenž předložen býti má živnostenskému úřadu, když některý pracovník pokládá se býti utlučen výhradním nebo výhradnějším konvenčním pokuty peněžité.

§. 31.

Mínětní živnostenských majitelů.

Co v oddíle tomto pravno jest o majitelích živnosti jakožto zaměstnání nebo pánech učebních, platí rovněž o jejich mínětních, pokud jednotlivě předpisy dle samé věci vztahují se výhradně k osobě majitele živnosti.

§. 32.

Peněžní úkony kapesní.

K obchodním pracovníkům, obchodním učebním a obchodním dělníkům vztahují se předpisy hlavy této jen pokud v obchodním zřízení jinak není určeno.

3. Dodatečná ustanovení.**A. Pro mladistvé pracovníky pomocné a pro osoby ženštl.**

§. 33.

Mladistvější pracovníky pomocnými rozumí se v tomto zákoně pomocní pracovníci až do dokonání 16. roků.

§. 34.

O omezeních při užívání mladistvých pracovníků pomocných a osob ženštlých.

Děti před dokonáním 12. rokem nesmí užívati se ku pravidelnému živnostenskému zaměstnání.

Mladistvých pracovníků pracovních mezi dokonáním 12. a dokonáním 14. rokem smí užívati se ku pravidelnému živnostenskému zaměstnání, pokud jejich práce není na újun zdraví a nepřekáhli tělesného vývoje, pak pokud nepřekáhli splnění zákonnou povinností školní.

Práce těchto mladistvých pracovníků pomocných nesmí však přesahovati denně osm hodin.

Osobně ministr obchodu, shodně se s ministrem věcí vnitřních a vysokým učebním a živnostenským úřadem, jest zmocněn ustanovit osoby nebo skupiny nebo ústavy školního výuky živnostenské, při kterých mladistvých pracovníků pomocných neb osob ženštlých buď dovoza nebo takto podmíněně smí se užívati.

Šestinedělek smí užívati se ku pravidelnému zaměstnání živnostenského teprve na čtyři neděle po jeho skonání.

§. 95.

Práce noční.

Mladistvých pracovníků pracovních území užívají se ku pravidelnému zaměstnání živnostenskáma za doby noční, to jest v hodinách od osmi hodin večer do pěti hodin ráno.

Ministr obchodu, shodnův se s ministrem věci vnitřních, jest však zmocněn, pro jestli kategorie živnosti vzhledem ku klimatickým poměrům a jiným důležitým okolnostem náležitěm přiměřeně upravit výše uvedenou hranici práce noční nebo vůbec dovésti noční práci mladistvých pracovníků pracovních.

§. 96.

Jvídnice mladistvých pracovníků pomocných.

Majitelé živnosti, kteří zaměstnávají mladistvé pracovníky pomocné, jsou povinni učiniti o nich seznam, který obsahovati má jména, věk, bydliště těchto mladistvých pracovníků pomocných a jestli, jakž i bydliště jejich rodičů, případně poručníků, pak kdy vstoupili a vystoupili.

Seznam tento předložiti buď živnostenskámu úřadu, když se to žádá.

B. Pro pomocné pracovníky v živnostenských podnikách po továrnicku provozovaných.

§. 96 a.

V živnostenských podnicích po továrnicku provozovaných pracovní doba pro pomocné pracovníky bez vpočtení přestávek v práci nesmí více přesáhněti než nejvýše 11 hodin ve 24 hodinách.

Avšak ministr obchodu, shodnův se s ministrem věci vnitřních a vysledovav obchodu a živnostenské komory, může náležitěm označení ony kategorie živnosti, kterým hledie k prokazování vzhledem jejich potřebám povoliti se má prodloužení pracovní doby deni o jednu hodinu, a seznam jejich prodloužení se má každý třetí rok.

Kromě toho ministr obchodu, shodnův se s ministrem věci vnitřních, jest zmocněn, aby při všech kategoriích podniků živnostenských, které dle §§. 73. odstavce 3. a 96. b) odstavce 4. dovoleno jest nepřetržitě provozovati, přiměřeně upravit pracovní dobu, by možným bylo stále potřebě střední práce.

Jestliže přirodní neklidnosti nebo neohody přirodního pravidelného provozování, nebo nastala-li nějaká potřeba práce, živnostenský úřad první instance může povoliti jednotlivým podnikům živnostenským dočasně prodloužení pracovní doby, ale nejděle na dobu tři neděli; osl tato lhůta přibíhá takovému povolení policejnímu úřadu zeměkómu.

V případech potřeby nevyhnutelné a nejděle po tři dni v jednom měsíci pracovní doba může prodloužena býti na počes opětů u živnostenského úřadu první instance.

Ku práci, která jakožto práce pomocné vlastně výrobu předchází nebo po ní následovat musí (výtěžná kotla, osovňování, číštění), předpisy tyto se nevztahují, pokud práci těchto technických pracovníků pomocní.

Hodiny přes čas budle zvlášť placeny.

§. 95 k.

Děti před dokončením 14. rokem nesmí užívat se ku pravidelnému zaměstnání v živnostenských podnikách po technicku provozovaných.

Mladistvých pracovníků pomocných mezi dokončením 14. rokem a dokončením 16. rokem smí užívat se jen ku práci lehčí, která nejsou na újmou zdraví těchto pracovníků pomocných a nepřekáží vývoji jejich.

Kromě mladistvých pracovníků pomocných nesmí užívat se osob ženských vůbec k noční práci (§. 93.) v živnostenských podnikách po technicku provozovaných.

Avšak ministr obchodu, shodný se s ministrem věcí vnitřních a vyslednau obchodu a živnostenského kamary, může nařízením označiti any kategorie živnostenských podniků po technicku provozovaných, jejich provozování pro svou povahu nemůže snadně býti přerušeno nebo při kterých jest nezbytná potřeba práce středě kladie ku potřebám těchto odvětví průmyslových a při nichž z důvodů těchto užívat se smí mladistvých pracovníků pomocných mezi dokončením 14. a dokončením 16. rokem, jakož i osob ženských vůbec ku práci noční. Veškerá pracovní doba těchto osob ve 24 hodinách nesmí přesahovati zákonnou dobu pracovní (§. 93. a, odstavce 1.).

C. Pro úředníky.

§. 97.

Za úředníka pokládá se, kdo u majitele živnosti vstupuje do zaměstnání, by živnosti prakticky se naučil, bez rozdílu, zda úředně bylo sjednáno nebo ne, a stali na práci platí se matka nebo ne.

§. 98.

Kdo má mít úředníky.

Úředníky mají mít toliko majitelé živnosti, kteří sami nebo jejich zaměstnanci mají potřebou odborné vědomosti, aby mohli vyhověti předpisům §. 100. v živnostenském vzdělávacím úředním.

Majitelé živnosti, kteří odvoláni byli pro zločin vůbec, nebo pro přečin se záměrem spáchaný nebo pro přečin veřejné neuváženosti doživotí nebo pro zločinůž přestupek, rovněž také ti, jimž dle §. 137. odňato bylo právo mít úředníky, nesmíjí nezákonných úředníků ani přijímat ani přijímatých děle podnikati.

Ve případech, ve kterých nastala se obava škody nebo znečištění, živnostenský úřad může odňati výjimečně povolání živnostenským majitelům v odstavci 2. uvedeném, aby přijímali úředníky nezákonně.

§. 28 a.

Doba účelů.

Pokud o účelů době dle §. 14., odstavce 3., §. 23., odstavce 2. a §. 114. 3 zákona ze dne 15. března r. 1885. (Z. Ř. č. 39.) není zvláštních předpisů, účelů doba při živnostech po notovnicku provozovaných nemá trvati méně než dva a ne více než čtyři roky, při živnostech po krejčícku provozovaných však nejvýše tři roky.

Jestliže úředník, odhvy část doby účelů u některého plána účelů, přestoupí též k jinému plánu účelů, buďli tato část doby účelů vpočítána do obecně lidny doby účelů.

§. 29.

o přijímání úředníků.

Nevzetí úředníci přijímání buďli na základě zvláštní smlouvy.

Účelů smlouva může učiniti se ústně nebo písemně; v první případnosti uzavření smlouvy státi se musí s představenstva společenského, anebo není-li pro živnost řádového sdružení, u obecního úřadu. V druhé případnosti možná buď smlouva ústně po uzavření představenstva společenského, respektive úřadu obecním. V obějí případnosti však musí zaznamenána býti do zápisů (protokolů) knihy k tomu účelu určené.

Smlouva účelů jest prostá kázků a poplatků.

Must obsahovati:

1. jméno, věk, živnost nebo živnosti, která jím účelů provozuje, a jeho bydliště;

2. jméno a příjmení, věk a bydliště úředníkovy;

3. jméno, narození a bydliště jeho rodičů, jeho poručníka nebo jiného některého zástupce;

4. datum smlouvy a jak dlouho smlouvy poměr trvati má;

5. ustanovení, že zvláště — bez újmy ostatních smlouvaných závazků, jež oba kontrahenti mají — majitel živnosti se zavazuje vypořádati úředníka zrušením své živnosti, anž provozuje-li více živnosti, zrušením těchto živnosti, a že úředník má příležitost býti k jinému zaměstnání se v živnosti respektive v živnostech plánu účelů;

6. přijímací podmínky strany účelů nebo případně uzly, u stravování, šatů, bytu a jak dlouho doba účelů trvati má.

Podmínky smlouvy zápisny buďli do pracovní knihy.

Majitel živnosti, kteří přijímají úředníky, nedělí se přímě těchto předpisů, dopustí se přestupku řádu živnostenského.

§. 30 a.

Doba zkoušky.

Nehylo-li při přijetí úředníka sjednotna doba zkouška, účelů poměr za prvních čtyř neděl od počátku doby účelů může zrušen býti jednostranným ústupem každé z obou stran.

Doba zkouška nemá trvati déle tři měsíců a počítá se v dobu účelů.

§. 102.

Výpověď.

Členská listina výpovědi úběhý poměr zrušen býti může se strany úředníkovy, když prohlášením od úředníka respektive od jeho zákonných zástupců daným se prokáže, že úředník učinil své povolání, nebo že přejde k živnosti podstatně rozdílné, aneb když jako rodící pro zmíněný poměr své postoupí bez k vědomí ústřední, nebo k vedoucí svého hospodářství aneb své živnosti.

Dívadl výpovědi zaznamenán buď ve knize pracovní.

Do roka po zrušení poměru úběhého takový úředník bez svolení dřívějšího pána úběhého nemá býti zaměstnán v téže živnosti nebo v rovnalé výšce a tomo živnosti obdobné.

Nechce-li pán úběhý díti vedoucí svého, úředník respektive jeho zákonný zástupce může dovolati se výroku instance, která zákonem jest povolána vyřizovati spory z poměru pracovního, úběhého a zaměstnání instance tato v případech těch zvláště lastných může nakaziti odložiti svolení.

§. 103 a.

Mimo případnosti v §. 102. uvedené může dána býti štránská výpověď se strany úředníkovy, respektive zákonného zástupce jeho i tenkrát, když před instancí v §. 102. dotčenou prokáže se způsobem nepochybným, že úběhý pán proti úředníkovi dopustil se trvale tvrdého nebo nespravedlivého oškádění, aneb jest to něs nákládání, které by dle §. 101., položky 2., lit. b) opravňovalo úředníka, aby šined poměr úběhý zrušil.

V této případnosti uznají platnosti ustanovení §. 102., odstavce 2., 3. a 4.

§. 103.

Kdy zaniká smlouva úběhá.

Smlouva zaniká nejen tím, že živnost provozování se přestane, nebo stane úředníkovou, nýbrž i smrtí úběhého pána, dále vzdáním se živnosti se strany pánovy, konečně nastane nezdravosti pánovou neb úředníkovou plnět smlouvy závazky.

§. 103 a.

Patří-li úředník ke společenstvu, to ve případech těch, kde úběhý poměr bez viny úředníkovy zrušen byl před uplynutím doby úběhé, jest úkolem společenstva, postarati se dle možnosti, aby úředník dále zaměstnán byl u jiného úběhého pána ke společenstvu patřícího.

Společenstvo jest mimo to povinno, aby v případech těch nastupujících dle §§. 101., 102., 103. a a 103., když prohlášením zákonného zástupce rozdílného úředníka uználo v čas býti opatřeno, nakazilo toto prohlášení.

§. 104.

Vyvráždění výpovědi.

Zrušen-li poměr úběhý, úběhý pán vychází na úředníkovy vyvráždění a stává se dle úběhý, o jeho chování po tuto dobu a o nabytém vzděláním v živnosti.

Justiční úřední pověr pomáre tím, že řízení jest ukončeno, a patřili úřední právo ke společenstvu, představenstvo společenské vydání má list výšejší, postřipje vyvěřiční výšejšího, respektivě vyvěřiční výšejších, jakož i toho, co samy dle §. 114. bylo shledáno.

V obějí případech podstatný obsah těchto listin buď zapata do knížky pověrné a pověřen ústním úřadem policejním bez poplatků a kolik.

§. 104 a.

Předpisy §§. 77., 81., 82. a a 83. k ústníkům se nezvážují.

2. Ústavení vládní.

§. 105.

Výňatky, které povolí se dle §§. 74. a odstavce 2., §. 75. odstavce 2., §. 84. odstavce 4., §. 92. odstavce 2., §. 96. a odstavce 2., 3. a 4. a §. 98. 3 odstavce 4., buďte v každém jednotlivém případě v úředních novinách vyhlášeny a každého roka říkají raží oznámeny.

Článek III.

Zákon tento nabude moci za tři měsíce po svém vyhlášení.

Článek IV.

Ministři obchodní a ministři všeh vnitrojných jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutak, školování se s ministry ústřední.

Ve Vídni, dne 6. března 1893.

František Josef m. p.

Tauffe m. p.

Pine m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okresu v ulici Singerstrasse č. 26., také roku 1885. v jazyku německém, vládeckém, českém, polském, ruském, slovinckém, chorvátském a rumunském.

Exemplář zákonníka říšského na rok 1885. každého těchto osmerna vydání stojí 2 al. 50 kr., neboť se pro něj dočítá nebo se pořídí (bona parva) po poště.

Zákonníky od r. 1849. až včetně do r. 1843. stojí 30 al.; od r. 1844. až včetně do r. 1884. stojí 42 al.

Zákonníky německé na některý rok o sobě lze dostati za tyto ceny:

Zákonník na r. 1849 na 2 al. 10 kr.	Zákonník na r. 1867 na 2 al. — kr.
„ „ 1850 „ 5 „ 25 „	„ „ 1868 „ 2 „ — „
„ „ 1851 „ 1 „ 30 „	„ „ 1869 „ 3 „ — „
„ „ 1852 „ 2 „ 60 „	„ „ 1870 „ 1 „ 40 „
„ „ 1853 „ 3 „ 15 „	„ „ 1871 „ 2 „ — „
„ „ 1854 „ 4 „ 20 „	„ „ 1872 „ 3 „ 20 „
„ „ 1855 „ 2 „ 30 „	„ „ 1873 „ 3 „ 30 „
„ „ 1856 „ 2 „ 45 „	„ „ 1874 „ 2 „ 30 „
„ „ 1857 „ 2 „ 65 „	„ „ 1875 „ 2 „ — „
„ „ 1858 „ 2 „ 40 „	„ „ 1876 „ 1 „ 50 „
„ „ 1859 „ 2 „ — „	„ „ 1877 „ 1 „ — „
„ „ 1860 „ 1 „ 70 „	„ „ 1878 „ 2 „ 30 „
„ „ 1861 „ 1 „ 50 „	„ „ 1879 „ 2 „ 30 „
„ „ 1862 „ 1 „ 40 „	„ „ 1880 „ 2 „ 20 „
„ „ 1863 „ 1 „ 40 „	„ „ 1881 „ 2 „ 20 „
„ „ 1864 „ 1 „ 40 „	„ „ 1882 „ 3 „ — „
„ „ 1865 „ 2 „ — „	„ „ 1883 „ 2 „ 30 „
„ „ 1866 „ 2 „ 20 „	„ „ 1884 „ 3 „ — „

Co se týče zákonníků, vydaných v jazyk sedmi jazytech od roku 1870. až včetně do r. 1884., prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

III. Scházějící nebo chybně došlé částky zákonníka říšského buďte nejdříve ve čtyřech nedělních reklamovány.

Pro projití této lhůty vydají se částky zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají (1/2 aršlu na 1 kr.).

Ve skladě c. k. dvorské a státní tiskárny dostati lze za cenu obyčejnou (1/2 aršlu na 1 kr.) jednotlivé částky ze zákonníků od r. 1864. až včetně do r. 1884., ze zákonníků však od r. 1849. až včetně do r. 1863. lze je dostati, jen pokud násoba stačí.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska IX. — Vydána a rozeslána dne 21. března 1885.

23.

Zákon, daný dne 3. března 1885,

jiní poskytuje se dotatečný dvůr k státním resp. na rok 1884, aby spatřeno bylo sídlo pro biskupa katolického biskupa ve Stanislavě.

S přivěšením obou návrhů rady říšské vidi Mi se naříditi:

Článek I.

K ukázení výdaje ve finančním zákoně na rok 1884. nepřevzatého, aby dům Prácheňská č. 215³/₄ v Lípové ulici ve Stanislavě biskupa a upraven byl za sídlo nejvyššího biskupa katolického biskupa nové říše, povoluje se tento dotatečný dvůr, pokud užito být může až do konce března r. 1885:

Kapitula IX., ministerium vnitřních a vyučování.

Titul 10., potřeba fondů náboženských.

Habit: Výdaje mimořádné.

Na získání domu č. 215³/₄ v Lípové ulici ve Stanislavě 35.000 zl.

Na úpravu jeho 4.300 „

dohromady . 39.300 zl.

Článek II.

Měnu ministři vnitřních a vyučování a měnu ministři financí jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 3. března 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Conrad m. p.

Dunajewski m. p.

23.

Zákon, daný dne 7. března 1885,

aby tak zvaná Sv. Václavská trestnice v Praze přeměněna byla tamější obcí městská a aby
vystavěna byla nová městská trestnice blízko Prahy.

S přivěděním obou zmíněvny rady říšské vidi Mi se naříditi:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby úřední tak zvanou Sv. Václavskou trestnicí v Praze
čís. pop. 320. i se stavebními pozemky, nádrožními a zahrádkami k ní příslušnými
úhradě výměry 5.437 čtverečních sáhů přeměnila městskou obcí pražskou
za starobní pozemek číslo čes. parc. 300/3 na Pankráci a v Nuslích a za
doplatek 536.000 zl. v hotovosti.

§ 2.

Abys uhrazen byl náklad na novou stavbu městské trestnice, která na dotčeném
pozemku stavebním účelem býti má a na 1,200.000 zl. jest rozpočtena, zmocňuje
se dle vláda:

A. roku 1885, 1886. a 1887. u mimořádných výdajů soudní správy říšské
o částku 140.000 zl., kterážto částka rovná jest částce, které za těchto tří let
dospějí z hotovosti doplatku městskou obcí pražskou za Sv. Václavskou trestnicí
přeměněnou a která jakožto: „příjem z proslavého nemovitého jmění státního“ pod
velikým úsilím pojaty bude do příjmů;

B. peníze dle ještě potřebné až do 750.000 zl. opatříti tím způsobem, aby
částka tato nejvýše čtyřmi a půl za sta byla zárukována a nejdříve úrocí osmi
ročními a půl usazena.

§ 3.

Úroky a úrocitý svým časem dle §. 2. B. dospějí vřadněy bude každoročně
do rozpočtu státního, a to do výdajů ministeria práv.

§ 4.

Mému ministrowi finančnímu a Mému ministrowi práv jest uloženo, aby uvedli
ve skutek tento zákon, ježli nebude mezi v den svého vyhlášení.

Ve Vídni, dne 7. března 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Frank m. p.

Dunajewski m. p.

25.

Zákon, daný dne 8. března 1885,

jině poskytují se mimořádné školy na stavbu anatomického ústavu pro vídeňskou universitu
na stavení bývalé obchůzky ve Václavské ulici.

S přivolením obou smluvných rady říšské vědi Ml se rozhodli:

Článek I.

Aby náklad na stavbu anatomického ústavu pro vídeňskou universitu na stavení bývalé obchůzky ve Václavské ulici uhrazen byl až do druhé částky 400.000 zl., poskytují se tyto mimořádné školy:

na rok 1885.	250.000 zl.
1886.	210.000 „

Jinak máto býti málo až do konce března r. 1887., případně r. 1888.

Naproti tomu však z náhrady 400.000 zl., s fondem pro rozšíření města za to uhrazená, jestliže se zruší výroční pro školy universitní, jině stihem jest posemek k rozšíření města ustanovený X/0, počata buď do mimořádného příjmu roku 1885. první a druhé částka 100.000 zl. a 100.000 zl., roku pak 1886. třetí částka 100.000 zl.

Článek II.

Mánu ministři vědi duchovních a vyučovací a Mánu ministři finančníma jest slíbeno, aby tento nákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 8. března 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Conrad m. p.

Dunajewski m. p.

26.

Nařízení ministeria práv ze dne 10. března 1885,

idý počne úřadovati krajský soud v Salaci v Bukovině.

Krajský soud a městský delegovaný okresní soud v Salaci, nařízením ministeria práv ze dne 26. června 1881. (Z. R. č. 63.) zrušený, počne úřadovati dne 1. září 1885.

Téhož dne přestane úřadovati okresní soud veberský.

Průšek m. p.

27.

Zákon, daný dne 10. března 1885,

aby státní byla budova pro české vyšší gymnasium státní na Novém Městě v Praze a opatření
byly potřebné k tomu práve.

§ přivěšením obojí státní rady říšské vědi Ml se našli:

§. 1.

Vláda se zmocňuje, učiniti veškeré budovy nákladem 211.000 al., v něž by
umístěno bylo české vyšší gymnasium státní na Novém Městě v Praze.

§. 2.

Práve k tomu potřebné sverhu uvedeno částkou 211.000 al. opatření budby
tím způsobem, aby kapitál, jehož jest třeba, nejvíce pěti a jednou čtvrtinou se sta
byl náročován a od roku 1884, nejvíce třiceti osmi celokvětými ročními úplatky.

§. 3.

Ze summy 211.000 al. poveruje se částka 65.000 al. dodatelná na rok 1884,
ku kapitole IX., titulu 15., §. 13. jakožto mimořádný výdaj, na stavbu dočasně
budovy až do konce března r. 1885. upotřebitelný, a k téže kapitole, titulu 10.,
§. 1. jakožto příjem mimořádný.

Zbývající 146.000 al. pevně budby v rozpočtu státním na r. 1885. do kapito-
ly IX., titulu 15., §. 13. jakožto mimořádný výdaj, k dotčenému účelu do konce
března r. 1887. upotřebitelný, a do téže kapitoly, titulu 10., §. 1. jakožto příjem
mimořádný.

§. 4.

Armany od roku 1886, vřadby budby do rozpočtu státního uvedl mimořádný
výdaje ministeria věd duchovních a vyučování pod titul „školy střední.“

§. 5.

Mému ministrowi věd duchovních a vyučování a Mému ministrowi finančnímu
jest uloženo, aby uvedli ve skutek tento zákon, jenž nabude moci v den svého
vyhlášení.

Ve Vídni, dne 10. března 1885.

František Josef m. p.

Tuaffe m. p.

Courad m. p.

Dunaiewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Článek X. — Vydána a zveřejněna dne 23. března 1885.

28.

Zákon finanční na rok 1885., daný dne 26. března 1885.

§ přivěšením obou zákonů rady říšské vůči ní se naříditi:

Článek I.

Veškeré výdaje státní na rok 1885. ustanovuje se na 500,198.772 zl. rakouského šilera.

Článek II.

Naš příjmy státní zvláště z obrátů a které samy státní na jednotlivé oddělení správy se povolují, jest obsaženo v první části níže položeného rozpočtu státního.

Úvěrů dle kapitol, titulů a paragrafů tohoto rozpočtu státního povolených utíci lze toliko k potřebám v příslušné kapitole, v příslušném titulu a paragrafu jmenovaným, a to zvláště o sobě na potřeby říšské a mimořádné.

Úvěra 150.782 zl., jenž v kapitole 29., pod číslem 3., v §. 6. b) povolena jest jakožto roční rozpočet melioračního šilera, může býti smi toliko k jednotlivým účelům v tomto rozpočtu vyložena a jednotlivé položky nesmějí se vzájemně nahraditi.

Článek III.

Na zpravení výdajů státních v článku I. povoleného ustanovují se příjmy z daní příjmových, z dávek nepřijmových a z jiných důchodů státních, vyměřené v druhé části níže položeného rozpočtu sumou 504,961.495 zl. rakouského šilera.

Článek IV.

Abv seřadze samna příjmů státních, v článku III. ustanovená, vybitrány buďte daně přímé a dávky nepřímé vůbec ile předpisů vydaných.

Při daní z výdělka a při daní z příjmů vybitrána buď kromě ordinaria přírátka mimořádná, která sčítá čini takle se ordinariem.

Od poplatkův, kteří neplatí v ordinariu více než 30 zl. rak. čísla veškeré daně z výdělka a daně z příjmů v třídě první nebo daně z příjmů v třídě druhé, vybitrána buď přírátka mimořádná jen sečtení desetinami ordinaria.

Článek V.

Za kapitály obecného dluhu státního, které r. 1885. ke splacení dospějí, mohou se pro výkonání §. 2. zákona, daného dne 24. prosince 1847. (Z. ř. č. 3. na r. 1868.), vydání obligace nesplaceného sjednoceného dluhu státního, s kterem se dne 26. června 1868. (Z. ř. č. 68.) zřídilo, a to v té summě, které se vidí býti potřebné, aby se jejich prodejem jednaly peníze, jichž jest ke splacení těch kapitálů potřeba.

Na účet těchto splátek kapitálů buďte ihned vydány a ministromi finančním sčevádány úpisy dluhu v netích státního v summě 10,455.400 zl. a dluhu ve stibě státního v summě 695.090 zl.

Článek VI.

To, co bylo na rok 1885. k vydání povoleno, čehož se však do konce toho roku neuzije, nebo se toho užije neuplně, obrátí se málo, vyjmažte úvěry dšchodků celních, sč úvěry za navržená dšchodků při příměi kofalky, při vaření piva a při výrobě cukru špovské, které koncem roku pomineu, také ještě až do 31. března roku 1886. na potřeby v tomto finančním zákoně uvedené a v málo v tomto zákoně na rozličné potřeby ustanovené; avšak přitážené výdaje položí se v počtech výročních na účet předšedšého roku.

Neuzijí-li se však toho, co bylo povoleno, sč v prvních třech měsících roku 1886., pomine takové povolení posledního března r. 1886.

Tato ustanovení nevztahují se k summam, určeným na zaplacení stálých příjmův, totiž platů dšchodných, peněz stá., nebo na splnění takových úvek, ješto se zakládají na platném ústale právním, jako jsou úroky z dluhu státního a p.; účtoho platův a úroků štátní se málo až do projiti lhůty promlčecí.

Roavně ustanovení vřie položené nevztahují se k úvěrům, ve přitážené kterých bylo v první částce následujícího rozpočtu povoleno, že se jich málo učiti až do konce března 1887.; s tímto však úvěry, neuzijí-li se jich roku 1886., mohou buď tak, jako by byly v rozpočtu na rok 1886. povoleny, a buďte tedy také pro službu tohoto roku sčevádány.

Průjmy pro službu předcházejícího roku při důchodních celcích, při potravní dani a pálení koňalky, při potravní dani a vaření piva, též při zpoždění dani a výhrby cukru řepového nebuděho účtovány.

Úvěrů, finančním zákonem ze dne 18. dubna r. 1883. (Z. č. 3. 47.) povolených v kapitole 7., článku 7. paragrafu 12. respektive v titulu 8., paragrafu 10., a to 80.000 zl. na stavbu nádhého mostu přes řeku Dužbu u Zalesovců, 18.440 zl. na přeložení Želkivské silnice na výšině Graple, a 25.000 zl. na úpravu Odry, učite býti může až do konce března r. 1883.; avšak o úhradu úvěry buď tak nalozeno, jako by bývaly povoleny finančním zákonem na rok 1884. ve smyslu článku VI., odstavce 4. finančního zákona na rok 1884.

Z mimořádného úvěru, jež finančním zákonem ovrhu dovozeným v kapitole 81. a ministeria práv pod titulem 6. „nové stavby trestnic“ byl povolen a jež zpožděn býti měl do konce března r. 1883., nezbytný zbytek úvěru 143.000 zl. povoleného v §. 4. na stavbu trestnic v Stanislavově učiti býti může až do konce března r. 1884. a buď účtována pro službu roku 1883.

Článek VII.

Ministr finanční zmocňuje se, by roka 1883. bez zvláštního předcházejícího přivolení rady říšské prodal věci k nemovitému ježtá státnímu náležející, pokud cena odhadat jedné každé nepřesí více než 25.000 zl., až do úhrněné summy 800.000 zl., bude však povinen takový prodej potomeň sepravedlně. Mimo to dává se ministruv finanční moc, když to potomeň sepravedlně, by roka 1884. společněstem, které potvrzují zákoně státních, dal povolení prodati pozemky k železnicím státním náležející, ježtá usazují zapotřebě, jestliže dají pokladu státnímu přiměřence náhradu za to, že se vzdal práva vlastnického; takové povolení může ministr finanční dáti i tehda, když by cena odhadat té neb ceně věci, která se má prodati, činila více než 25.000 zl.

Článek VIII.

Přivolení-li se veškeré výdání v summě	500,198.772 zl.
k veškerým příjmům	504,361.486 „
závěrná schodek	15,357.277 zl.

Měj finanční ministr zmocňuje se, aby k úhrněnému ukrazení toho schodeku opatřil summu ceně miliónů státek, vydada úpisův dluhu, ježtá na účelůsch zákona ze dne 11. dubna 1881. (Z. č. 3. 23.) úřazen byl a ježtá jest pětí ze sta v říši rakouském zředitelný, nezplatný a daně prostý, a pokud obligace vydány nebudou, aby potřebné summy opatřil pomocí nezalobného dluhu, ježtá roka 1883. se splatí.

Můj finanční ministr dále se usměje, aby aktivních pohledůvek státních, se správy bývalých národních podnikův, které roku 1885 se splatí, šel k uhrazení schodku; část schodku dle toho ještě shývajících buď uhrazena po ruce jistou přebytky pokladnicí.

Článek IX.

Ministři financí jest uloženo, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 24. března 1885.

František Josef m. p.

Taaffe m. p. **Ziemiałkowski** m. p. **Falkenhayn** m. p.

Práček m. p. **Conrad** m. p. **Weyersheimb** m. p.

Dunajewski m. p. **Pino** m. p.

Rožpočet státní

království a země v radě říšské nastoupených na rok 1881.

Číska první. — Přílohy.

Kapitola	Titul	Přílohy	V ý d a j e			
			Státní	mimořádné, porobní atd. do konce března		S u m m a
				1880.	1881.	
			částek rakouského císaře			
1			I. Nejvyšší dvůr			4,800,000
			4,800,000			4,800,000
2			II. Kabinetská kancelář Jeho Veličenstva Švéda			11,812
			11,812			11,812
3			III. Rada říšská.			
1			28,700	400		29,100
2			650,000	1,200		651,200
3			11,000			11,000
4			12,100			12,100
5					300,000	300,000
			S u m m a (Kapitola 3., titul 1—5.)			1,003,400
			110,710	1,700	300,000	1,003,410
4			IV. Říšský soud			34,000
			34,000			34,000
5			V. Rada ministrůvská.			
1			140,000			140,000
2			50,000			50,000
3			600,000			600,000
4			100,000			100,000
5			120,140			120,140
			S u m m a (Kapitola 5., titul 1—5.)			1,010,240
			1,010,240			1,010,240
6			VI. Příspěvek k nákladu na společné akvizice.			
1			10,100,000			10,100,000
2			10,100			10,100
3			60,000,000			60,000,000
4				4,100,000		4,100,000
5					0,001	0,001
6			1,700,000			1,700,000
			S u m m a (Kapitola 6., titul 1—6.)			80,910,101
			81,940,100	4,300,000		86,240,100

Království Čechy	Slovensko	Přeshranič	Výdaje státní	V ý d a j e			
				Hesla	mimořádné, povolené až do konce března		S u m m a
					1933.	1932.	
				ostatních rozpočtových let			
VII. Ministerstvo vnějšních věcí.							
1			Štátní úředníci	411,000	8,400	419,400	
2			Na poskytování technického know-how		20,000	20,000	
3			Výdaje na poštu státní	118,000		118,000	
4			Náklady na služební cesty	35,400	3,900	39,300	
5			Operativní politická a jednací výdaje	3,196,300	80,710	3,277,010	
6			Výdaje na údržbu a opravování		317,000	317,000	
7			Podávání školení v Německu		22,000	22,000	
8			Veřejná bezpečnost (s tím 8,524 st. ve službě) Účty na ústřední policii státní (30%)	5,741,240	18,000	5,759,240	
9			Minimální výdaje policie v Německu (náhrady)		6,000	6,000	
10			Státní služba úřednická	1,108,200	8,000	1,116,200	
			Účty úředníků na příslušné mimořádných státních službách v zahraničí		22,000	22,000	
11			Služba státní:				
12			V Německu pod Řád	447,000		447,000	
			Rekonstrukce mostu přes Rýnku-Werthach ve Schwabachu, na trati železnice od Mnicha, poli- tický ústav Mnich nad Litavou (3. článek)		8,000	8,000	
13			V Německu nad Řád	184,210		184,210	
			Příspěvek kromě státní na Eisenhammerbühle u Ludvíka, politický ústav gottlingový (3. článek)		14,200	14,200	
14			V Německu	20,000		20,000	
			Rekonstrukce mostu přes řeku Lössler u Oberpöchl, s tím příspěvek kromě státní státní politický ústav národnostní		2,000	2,000	
15			Ve Švýcarsku	270,000		270,000	
			Příspěvek státní, s tím příspěvek byla poskytnuta Koblen, politický ústav kromě státní a gottlingový (3. článek)		1,200	1,200	
			Operativní výdaje státní na Krausleru v Buzenu, politický ústav gottlingový (3. článek)		7,800	7,800	
16			V Rakousku	180,000		180,000	
			1. Služba úřednická mostu u kromě státní přísluš- nosti v Buzenu, na trati železnice od Vídně, politický ústav národnostní (3. článek)		22,000	22,000	
			2. Služba mostu na řece Inn v Buzenu vedle kromě státní příslušnosti v Buzenu, s tím příspěvek státní státní politický ústav státní (3. článek)		8,000	8,000	
			Spolu	1,108,240	51,310	1,159,550	

Krajina území Příspěvek	Vydávající ústředí	Výdaje ústředí	V ý d a j e			
			účet	mimořádné, poskytnuté do konce března		š u m a
				1928.	1927.	
			všechny měnové jednotky			
		Převážka .	1,711,810	109,700	8,048,750	
		8. Ústředí švédského města předsedy Götter a Weiberga, politický ústředí švédský	*)	8,700	8,700	
		10. Předseda ústředí nad Weibergem, napřed předseda Lettnerovy, politický ústředí švédský	*)	11,800	11,800	
		11. Ústředí švédského města předsedy Hansa Hilla předsedy Lettnerovy, politický ústředí švédský	*)	8,500	8,100	
		12. Ústředí švédského města předsedy Groggeho křesťanský ústředí švédský	*)	2,600	2,600	
		13. Ústředí švédského města předsedy Kallmanna politický ústředí švédský	*)	7,500	7,500	
		14. Ústředí ústředí ústředí města předsedy Dröven na Väst- manlandu, politický ústředí švédský	*)	11,800	11,800	
		15. Ústředí ústředí ústředí města předsedy Hult- ströma 1912—1913, politický ústředí švédský, aby udrženo byl ústředí ústředí	*)	22,600	22,600	
		16. Ústředí ústředí ústředí města předsedy Hult- ströma 1914—1915, politický ústředí švédský, aby udrženo byl ústředí ústředí	*)	22,600	22,600	
		Právní ústředí ústředí ústředí:				
		17. Ústředí ústředí nad Holmstenem, politický ústředí švédský	*)	7,700	7,700	
		18. Kustavsonův příspěvek k udržení ústředí na ústředí ústředí ústředí, ústředí, ústředí, ústředí, ústředí a ústředí, ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí na čas 21. března 1928, maj být převážka	*)	20,000	20,000	
		V ústředí	1,820,000		1,028,000	
		1. Ústředí švédského města předsedy Loh a Jönvall, na ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí, politický ústředí švédský ústředí ústředí		24,800	24,800	
		2. Ústředí švédského města předsedy Cyllena a Svedka, na ústředí ústředí ústředí ústředí, politický ústředí ústředí ústředí		8,800	8,800	
		3. Ústředí švédského města předsedy Nollstena a Jön- stena ústředí na ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí, politický ústředí švédský ústředí (1. ústředí)		10,000	10,000	
		4. Ústředí švédského města předsedy Stora a Tammara na ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí, poli- tický ústředí švédský (1. ústředí)		10,000	10,000	
		Na ústředí	250,000		250,000	
		Vše ústředí	1,070,000		1,070,000	
		Švédsko	2,890,800	109,700	1,228,000	

*) Ústředí pro přechodné ústředí.

Klasifikace	Výděl	Průběh	Výdaje státní	V ý d a j e			
				Hodní	mimořádné, povolené až do konce března		S u m m a
					1888.	1887.	
				všechny státní výdaje			
			Přírodní .	1,183,280	88,216	1,000	1,272,496
6	8		Centrální úřad pro meteorologii a magnetismus státní	82,870	1,438		84,308
			Výdaje k účelům zemědělským a průmyslovým:				
			a) K účelům zemědělským:				
			1) Údržba výzkumných ústavů ve Vídni	119,000	700		119,700
			2) Zemědělská škola v Kremsu	18,000			18,000
			3) Subvence zemědělským ústavům k účelům na jejich území		18,000		18,000
			4) Subvence ústavům, sloužícím zemědělským, průmyslovým zemědělským potřebám a jiným účelům	29,200			29,200
			S u m m a (Titul B. §§. 1—4.) .	166,200	18,700		184,900
			b) K účelům průmyslovým:				
			5) Účelová komise pro vyšetřování a zachování zemědělských a průmyslových	18,400			18,400
			6) Úprava průmyslových podniků státních	4,000			4,000
			Na úpravu železnice v okolí Vídně na gor. a P. új			7,400	7,400
			Na úpravu průmyslových ústavů státních			10,000	10,000
			Na úpravu průmyslových ústavů (S. ústav)			10,000	10,000
			Na úpravu průmyslových ústavů státních			10,000	10,000
			7) Vykupování, popř. udržování průmyslových podniků	3,200			3,200
			S u m m a (Titul B. §§. 1—7.) .	28,600		27,400	56,000
			S u m m a (Titul B. §§. 1—7.) .	194,800	18,700	27,400	240,900
			Dokresady (Kapitola B. článek 1—8.) .	1,088,480	119,516	96,120	1,204,116
			B. Národní.				
10			Právní ústředí národních:				
			a) Výděl ústavů:				
			1) Bankový ústav Vídně	428,000			428,000
			2) Bankový ústav Vídně	104,000			104,000
			3) Bankovní	80,000			80,000
			4) Ústav	140,000	1,000		141,000
			Výdělky ke státu			1,200	1,200
			5) Ústav	11,000			11,000
			6) Ústav	241,000			241,000
			Národní ústav, ústav a příslušný			3,200	3,200
			7) Ústav	84,000			84,000
			Společný podnikový ústav		3,400		3,400
			8) Ústav	118,000			118,000
			9) Ústav	81,000			81,000
			10) Ústav	71,000			71,000
			Národní ústav, ústav a příslušný			300	300
			11) Ústav	84,000			84,000
			12) Ústav	314,000	4,000		318,000
			Národní ústav, ústav a příslušný			44,000	44,000
			Výdělky ke státu			3,000	3,000
			S u m m a .	1,448,000	8,400	81,770	1,538,170

Klasif. č. Výd. Příspěvy	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Výděl	národních, převzatých od de kance Morav.		S u m m a
			1884.	1885.	
		stavých národních čísel			
	Fondace	1,042,000	8,683	83,173	1,702,856
10	Česky	521,000			
	Nové stavby, úpravy a příslušenství			22,200	718,000
	Příspěvy ke stavbě			5,000	
11	Morav.	120,000			308,000
12	Slavsko	81,000			81,000
13	Bojov.	200,000			500,000
	Úpravy			10,000	
17	Boleslavsko	52,000			52,000
18	Boleslavsko	88,000			
	Nové stavby, úpravy a příslušenství			1,700	88,000
	Výděl národní			1,222	
19	Pro stavbu kolejí a vozů v raii Vídeňské ústřední				
	Podpora technickým správcům důstojníkům		200,000		200,000
	Summa (Titul 18., §§. 1—18.)	3,701,000	868,683	102,793	4,487,256
20	b) Výděl důstojníkům kůle a stavěním Nové stavby a koupě nemovitostí	120,000		61,400	250,000
	lynářství, vyhledávání a nákladní provozování Úpravy a výhledy nákladních		2,000		
	Stavba výhledů nákladních		1,000		
	Summa (Kapitola 2., titul 18., §§. 1—20.)	3,821,000	870,683	164,193	4,755,700
11	Fondace a příspěvy k státním technickým školám:				
1	Fondace	21,000			21,000
2	Příspěvy	121,000			
	Nové stavby kůle úpravy kůle a v. Pápa ve Vídeň Na úpravu nákladních kůle kůle v Linci			60,000	182,000
				4,000	
	Summa (Titul 11., §§. 1. a 2.)	142,000		64,000	307,000
12	Příspěvy k politickým školám ústředním:				
1	Ústřední školní ústřední ústřední	21,000	700		21,700
2	Ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední a ústřední	50,000			71,000
	Summa (Titul 12., §§. 1. a 2.)	71,000	700		92,700
13	Příspěvy k technickým školám ústředním:				
1	Boleslavsko	81,000			
	Nové stavby			10,000	
	Příspěvy ke stavbě			4,000	85,000
2	Podpora učitelům důstojníkům ústředním ústředním v Boleslavsku		8,000		
	Summa (Titul 13., §§. 1. a 2.)	81,000	8,000	14,000	97,000
	Summa (Kapitola 2., titul 18—13.)	4,212,000	879,673	180,443	5,111,476

Měsíční Výděl Příspěvek	Výdaje státní	V ý d a j e		
		Hráni	úspěchů, porování at de kromě úhrady	Summa
			1937 1938	
		všechny výdaje státní		
011	C. Vyučování.			
	Vysoké školy.			
	a) Univerzity:			
	1) Univerzita ve Vídni	811.000		
	Stará Morava státní univerzitní (28. školka)		500.000	
	Národní učební ústav (28. školka)		141.000	1.706.100
	Stará univerzitní škola na starověké třídě obor- jary k školnímu učebnímu výcviku (1. a 2. školka)		350.000	
	2) Univerzita v Halle	120.000		120.000
	3) Univerzita ve Štátě Šlesvickém	102.100		
	Subvence na výděl státních učitelů a na přílohu učitelů, jak podmínka školního roční 1938/7, úhrada části		2.000	277.000
	4) Univerzita v Praze	777.000		
	Německé univerzity:			
	Annabý		1.448	
	České univerzity:			
	Školství a učební výcvik učitelů			
	Ústava k národnímu učebnímu výcviku učitelů v národních školách (2. školka)		1.000	
	Ústava k národnímu učebnímu výcviku učitelů pro učební ústav školy (2. školka)		1.000	
	Na ústavní učební výcvik učitelů školství			2.000
	Annabý:			
	Na ústavní učební výcvik učitelů na státních pro- fessorských školách (2. školka)		20.000	
Školství učitelů:				
Na ústavní učební výcvik učitelů, učitelů učitelů a učitelů školství (2. školka)		1.000		
Na ústavní učební výcvik učitelů učitelů učitelů pro vyučování v školách (2. školka)		1.000		
Úprava učební učební učební učební učební			2.000	
Ústavní učební výcvik učitelů učitelů učitelů:				
Ústavní učební výcvik učitelů učitelů učitelů		100		
5) Univerzita na Lovci	180.000		171.000	
Na národní učební výcvik učitelů učitelů učitelů učitelů učitelů učitelů učitelů učitelů učitelů učitelů		20.000		
6) Univerzita v Krakově	397.000			
Ústavní učební výcvik učitelů učitelů učitelů učitelů		2.000		
Na národní učební výcvik učitelů učitelů učitelů učitelů		100.000		
Národní učební výcvik učitelů učitelů učitelů učitelů		50.000	550.000	
Úprava učební učební učební učební učební učební učební učební			4.000	
Školka	1.413.000	61.200	1.048.000	3.818.700

Číslo	Výdavok	Výdaj státni	V ý d a j e			
			Málok	mln. Kč, percento od do konce účtu		S u m a
				1981.	1981.	
			účetní rok			
		Plánka	2,810,000	01,000	1,048,000	3,859,000
6	10	1) Univerzita v Československu Účinní než učení pre výskumné ústavy národnej univerzity univerzitné ústavov (2. a pokračujúci štúdiá)	188,700		48,000	236,700
		2) Vedci univerzity Činnosť na výskumných ústavoch výskumných ústavov v zahraničí	11,817			11,817
S u m a (Tábl. 14, §§. 1—5)			2,028,517	02,000	1,096,000	3,126,517
a) Teologické školy, ktoré sa nepočítajú s ostatnými:						
		3) Katolícké teologické školy v Bratislave	24,400			24,400
		4) Katolícké teologické školy v Olomouci	24,300			24,300
		5) Evangelické teologické školy vo Vídni	25,400			25,400
S u m a (Tábl. 14, §§. 6—11)			74,100			74,100
b) Vysoké školy technické:						
		12) Vysoké školy technické vo Vídni	180,000			180,000
		13) Vysoké školy technické v Bratislave (Strojníctvo Nová akadémia (2. štádia) Analytické (2. štádia)	198,100		180,000	378,100
		14) Vysoké školy technické v Prahe	220,000			220,000
		15) Vysoké školy technické v Brne	58,000			58,000
		16) Vysoké školy technické vo Varšave Ústave pre výskumné ústavy inžinierstva a geológie	67,000		800	67,800
		17) Vedci vysokých škôl technických Školy technické vyletujúce z technických ústavov	1,000		20,000	21,000
S u m a (Tábl. 14, §§. 12—17)			728,100	2,000	120,000	850,100
		18) a) Vysoké školy pre umelcov vo Vídni Ústav pre štúdium profesorov a docentov a štúdiá škol v zahraničí	121,000		2,000	123,000
		b) Právnické školy Na technických školách a demokratických školách pre inžinierov			800	800
		19) c) Na rozdiel od ostatných pre vysoké školy		20,000		20,000
		20) d) Právnice študujúce v zahraničí	4,000			4,000
S u m a (Tábl. 14, §§. 18—20)			2,173,617	22,000	1,200,000	3,415,617
B i f e d n í š k o l y						
a) Gymnázia a reálne gymnázia:						
		1) Reálne pod školou Právnice vychovávajúce pre výškové gymnázium vo VT, ústav výskumný	602,000			602,000
		2) Reálne nad školou	70,000		2,000	72,000
		3) Reálne školy	26,700			26,700
		4) Výskumné Reálne	184,000		1,000	185,000
S o b i k a			682,700	2,000		684,700

Kraj Území Příspěvek	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Celá	mimořádná, poskytnutá až do konce března		S u m a
			1924.	1923.	
		občasná rozpočtová léta			
	Převážka	500.000	1.000	500.000	
1	Československo	50.000		50.000	
2	Polsko	123.200		123.200	
3	Korutany	42.800		42.800	
4	Královsko	50.000		50.000	
	Evropský úřadový (vojenský) a úřední ústav v Lublíně (P. ústav)		10.000	10.000	
5	Trnavsko	10.000		10.000	
6	Čechy	10.000		10.000	
7	Itálie	40.700		40.700	
8	Belomorská	10.000	700	10.700	
	Základní školství pro gymnasia ve Štýrsku (P. ústav)	1.000.000		1.000.000	
9	Česko		1.200	1.200	
	Příspěvy vyvolovací pro školní gymnasia na Rakousku (školní)		20.000	20.000	
	Školský úřad				
	Školský úřad pro školní výšší gymnasia státní na Slovensku (P. ústav)			100.000	
10	Maarsk	418.200		418.200	
	Na přístavek a ústavu gymnasia v Olomouci (ústav)		0.700	0.700	
	Asociace a veřejná škola na starším gymnasiálním ústavu v Olomouci (P. ústav)		0.700	0.700	
	Asociace a veřejná škola na starším gymnasiálním ústavu v Olomouci (ústav)		10.000	10.000	
	Výdávky základní pro tyto ústavy	100.000		100.000	
11	Slovensko	600.000		600.000	
12	Itálie	100.000		100.000	
13	Korutany		1.000	1.000	
	Příspěvy vyvolovací pro výšší gymnasia státní v Krakově	50.000		50.000	
14	Belomorská		1.000	1.000	
	Na státní školství a ústav ústavů školních ústavů		1.000	1.000	
	Summa (Tříd. 13. a 14. 1—19)	3.478.700	28.500	190.200	
	4) Školní ústav:				
15	Belomorská pod Řepím	100.000		100.000	
	Ústav a veřejná výšší školní státní v H. ústavě		2.000	2.000	
16	Belomorská	50.000		50.000	
17	Belomorská	24.100		24.100	
18	Belomorská	50.000		50.000	
19	Trnavsko	17.000		17.000	
20	Polsko	10.000		10.000	
21	Korutany	10.000		10.000	
22	Královsko	10.000		10.000	
23	Trnavsko	10.000		10.000	
24	Čechy	11.400		11.400	
25	Itálie	10.000		10.000	
26	Belomorská	100.000		100.000	
27	Česko		10.000	10.000	
	Školský úřad		200	200	
28	Maarsk	50.000		50.000	
	Školský úřad		1.000	1.000	
29	Slovensko	10.000		10.000	
30	Itálie	10.000		10.000	
Školní		1.100.000	10.700	1.000	
				1.100.000	

Měsíční účet	Třída	Předmět	Vydaje státní	V ý d a j e			S u m a
				Přímá	nepřímá, převzatá od dělníků M. M.		
					1902	1901	
				školních včasných škol			
			Převleky	1,038,800	15,100	3,000	1,056,900
10	20		Knihovna	10,000			10,000
	30		Bukovina	10,000			10,000
	31		Vedlejší křížence) a voličův území v roční školní nastavení Na národnostní školní včasných		1,000		1,000
			Summa (Třída 10, §§. 10—37.)	1,058,800	15,100	3,000	1,076,900
	20	2)	Komunální školství	2,500			2,500
	20	4)	Komun. pro vzdělání učitelů školství	2,300			2,300
	20	2)	Vědecký a školní profesorský	2,400			2,400
	20	2)	Převzatá a odpovídající katedrám učitelů, uč. na- místech na školní praktické vzdělání katedrám		11,700		11,700
			Summa (Třída 10, §§. 1—61.)	4,690,600	82,210	171,110	4,943,920
10			Školní školství	22,000			22,000
17			Ekonometrické včasných				
	1		Na národnostní školy	1,047,000			1,047,000
			Talant národnostní školní školství přelivových ve Vídni		11,000		11,000
			Školní a národnostní školství pro školství, které poskytl školní v (školství) (školství školství)			2,000	2,000
			Převzatá na školství		900		900
			Školství		2,400		2,400
			Školství, školství a školství včasných			20,100	20,100
	2		Pracovní a národnostní a národnostní ekonomického vzdělání	80,000			80,000
	3		Školství školství	15,800			15,800
			Summa (Třída 17, §§. 1—3.)	1,222,700	14,400	24,100	1,261,200
10			Speciální školství včasných				
	1		Školství školství	10,000			10,000
	2		Školství národnostní a národnostní ve školství	12,000			12,000
	3		Školství a školství školství včasných ve Vídni	2,000			2,000
	4		Včasných školství školství	71,000			71,000
			Doplnění školství včasných, školství školství včasných školství		1,000		1,000
			Summa (Třída 10, §§. 1—4.)	105,000	1,000		106,000
10			Školství školství				
	1		Školství a národnostní školství a školství	1,217,000			1,217,000
			Katedra, převzatá a včasných a školství na speciální školství pro národnostní školství ve Vídni do školství ve školství národnostní školství ve Vídni			2,000	2,000
			Na školství školství školství a národnostní školství a školství školství v školství (V. školství)			10,000	10,000
			Školství	1,217,000		10,000	1,227,000

Kapitola, číslo řádků	Předmět	Výdaje státní	V ý d a j e			
			Celá	národním, převzatá od de konse křesna		S u m m a
				1926.	1927.	
okresní úřady v území ústřední vlády						
010		Plzeňsko .	1,277,000	10,000	1,287,000	
		Kaučovní materiál budovy pro úřady k soudním účelům v Archanově (S. Jákob)	4,000			
		Náročná výstrojí pro úřady k soudním účelům v Archanově	7,000			
		Amortizace na stavbu nové školské budovy pro úřady k soudním účelům v Praze	900			
		Válcovní aparát v Jeli	1,300			
		Pro dokončení bývalé nové stavby pro vyřizování soudních účelů, pro vyřizování kanceláří a úřadů územní soudních úřadů v Praze	70,000			
		Válcovní aparát v Jeli	75,100			
		Amortizace a výstrojí přístrojů na stavbu pro úřady k soudním účelům v Brně (S. Jákob)	77,000			
	1	Na výstavbu kancelářských účelů	80,000			80,000
	2	Příspěvky na náklady účelů na úpravě a vyřizování soudních a úřadů	1,000			1,000
	4	Příspěvky státní k rozšíření územních úřadů	151,112			151,112
	5	Na úpravě územních úřadů v Týřově	20,000			20,000
	6	Rozmnožení územních úřadů na území ústřední vlády v vyřizování úřadů	1,000			1,000
	7	Příspěvky pro úřady územní a soudní k vyřizování úřadů v jiném Týřově	81,204	15,000		96,204
		Summa (Titul 09, §§. 1—7.)	1,662,000	105,000		1,767,000
010		Fundace a příspěvky.				
	1	Fundace	20,000		20,000	
	2	Příspěvky	80,000		110,000	
		Amortizace na stavbu budovy na Schwanenberkové ulici ve Vídni	10,000			
		Na úpravě úřadů v Brně	7,000			
	Summa (Titul 09, §§. 1 a 2.)	100,000	7,000	107,000		
011		Administrativní fondy ústředních.				
	1	Výdaje fondů	44,000		44,000	
	2	Na úpravě kanceláří v. Budy v. Kralupy (S. Jákob)	12,000		70,000	
	3	Výdaje na úpravě a stavbě kancelářských	15,000			
	4	Náklady na vyřizování, vybavení a náklady provozní	100			
	5	Úprava a výstrojí úřadů	100			
	Summa (Titul 21, §§. 1—5.)	81,100	100	81,200		
	Bezděkové (Kapitola 8, čísla 14—21.)	11,207,100	502,100	1,611,500	13,144,700	
	Všechní summa (Kapitola 8, čísla 1—21.)	15,871,407	1,007,100	1,632,271	18,708,678	

Kapitola Total Průběh	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Státní	mimořádné, poskytnuté až do konce března		Summa
			1933.	1934.	
		středně měsíčně čísla			
12	B. Náklad na dopravní, výzkumné a správní účely přírodních věd.				
	Doprava přírodních věd.				
1	Náklady a výdaje státní a veřejné správy na jejich uplatnění při vyhledávání a na (jako pokračování) nákladů kromě, též při vynálezu děl	18 000		18 000	
2	Náklady náležitých ústavů v Praze, které byly dříve dány správcům, na plnění ústavů děl poskytnutých	3 200		3 200	
3	Náklad na dopravní účely v zahraničí		100 000	100 000	
4	Náklad na přípravu vyšetřování pro některé kategorie		18 000	18 000	
	Summa (Kapitola 12, článek 1—4.)	21 200	118 000	139 200	
13	C.1a.				
1	Výdaje státní přírodních věd	100 000		100 000	
2	Úspěšné díly přírodních věd	170 000		170 000	
3	Úspěšné díly přírodních věd	1 400 000		1 400 000	
4	Úspěšné díly přírodních věd	10 000 000		10 000 000	
	Summa (Kapitola 13, článek 1—4.)	10 270 000		10 270 000	
	Děky veřejnosti.				
14	Děky veřejnosti:				
1	Výdaje veřejnosti	2 1 800	200	22 000	
2	Náklady veřejnosti státní a úspěšné díly přírodních věd	2 000 000		2 000 000	
3	Děky veřejnosti		20 000	20 000	
4	Náklady na poskytnutí děl veřejnosti, které se měly dát k dispozici veřejnosti	7 100 000		7 100 000	
	Summa (Kapitola 14, článek 1—4.)	9 211 800	200	9 411 800	
15	C.2.				
1	Náklad na výzkum a úspěšné díly	2 000 000		2 000 000	
2	Děky veřejnosti		500	500	
3	Na nové díly a na jiné výdaje mimořádné		142 400	142 400	
4	Výdaje a poskytnutí děl veřejnosti	100 000		100 000	
	Summa (Kapitola 15, článek 1—4.)	2 100 000	642 400	2 742 400	
16	Talby:				
1	Výdaje veřejnosti	600 000		600 000	
2	Náklad na poskytnutí a úspěšné díly (včetně jiných 2 000 000 at. ve státní)	10 000 000		10 000 000	
3	Děky veřejnosti a talby státní (200, at.)		1 000 000	1 000 000	
4	Děky veřejnosti		500 000	500 000	
5	Výdaje a poskytnutí talbů veřejnosti	1 140 000		1 140 000	
	Summa (Kapitola 16, článek 1—5.)	12 740 000	1 500 000	14 240 000	

Kapitola Titul Položka	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Měsíční	množství, převládá-li do konce března		S u m m a
			1932.	1933.	
částek ekonomické části					
17	Kašky	372.000		372.000	
18	Tisky a poplatky a jednorázové přílohy	500.000		500.000	
19	Dotace	11.400.000		11.400.000	
20	Mýta	20.000		20.000	
21	Peněžní	71.215	331	71.546	
22	Jednorázové platby za přímou službu libovolné	95.000		95.000	
	S u m m a (Kapitola 17—22.)	12.488.215	1.332.331	13.820.546	
Jednotlivé státní.					
23	Kašy a křesťanské	120.000	2.000	122.000	
	Dotace		5.000	5.000	
	Optimální úroveň Karlova Týna a Česká		17.115	17.115	
	S u m m a (Kapitola 23.)	120.000	19.115	139.115	
24	Fiskální a občanské	4.000		4.000	
25	Vědecké státní a státní ve Vídni	1.273.000		1.273.000	
26	Společné a společenské ústřední jednotlivé		1.000	1.000	
27	Miscellaneous	197.675	3.215	200.890	
	C e l k o m (Kapitola 24—27.)	1.474.675	3.430.215	4.904.890	
II. Ministerium obchodu.					
A. Vnitřní státní výdaje.					
1	Ústřední úřad	301.270	20.000	321.270	
2	Na technické účely ústřední a státní, včetně ústřední úřadu obchodu, pro které není poskytnuta dotace		5.000	5.000	
3	Na různé ústřední ústřední		10.000	10.000	
4	Na státní statistický úřad		5.000	5.000	
5	Ústřední úřad pro řízení ústřední a státní		5.000	5.000	
6	Ústřední úřad pro řízení ústřední a státní (20%)		1.000	1.000	
	S u m m a (Titul 1, §§. 1—6.)	301.270	46.000	447.270	
7	Ústřední úřad	74.000		74.000	
8	Ústřední úřad ekonomických úřadů	120.000	12.700	132.700	
9	Peněžní úřad ústřední úřadů a na jiné účely a úřad ústřední úřadů		20.000	20.000	
	S u m m a (Titul 2, §. 1. a 2.)	194.000	32.700	226.700	
10	Státní úřad	200.000		200.000	
11	Tiskové ústřední úřad pro ústřední úřad ve Vídni		20.000	20.000	
	S u m m a (Titul 3, §§. 1. a 2.)	200.000	20.000	220.000	

Kategorie Účel Předmět	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Všechno	rozděleno, procento cel. do kategorie účelu		Summa
			1924.	1923.	
stavěná rozpočtová čísla					
20	1	Státní přístavci a námořní-úpravenci	614,772	2,600	614,772
		Včetně námořních		2,600	2,600
	2	Státní a výhledová malice parníků: úloha pro přístavní kapitány: Tuzla		2,600	2,600
	3	Korál střeby ve Plovaně		70,000	70,000
	4	„ „ „ „ v Dubrovniku		117,872	117,872
	5	Státní a námořní přístavní služby: Tuzla		14,000	14,000
		Summa (Titul 2, §§. 1—5)	614,772	2,600	617,372
	6	Na správní úkony Státní a na výhledové ústředí jajiho		608,000	608,000
		Summa (Titul 1—6)	1,099,400	207,000	1,306,400
		B. Pošta a telegraf.			
		V ústředí.			
7	1	Ústřední platy	11,120,000		11,120,000
	2	Včetně poštovního provozování	2,017,200		2,017,200
	3	Včetně, ústředí úprav a vstředních nákladů správních	692,000		692,000
	4	Na obdržení plátní inventurám a poštovních služeb		208,200	208,200
	5	Ústřední platy na spojení ústředí poštovních a telegrafních s ústředními provozováním		105,700	105,700
	6	Úloha na ústředí při 50,000 Kč ve státě (100% úloha)		18,000	18,000
	7	Na ústředí úprav spojení telegrafních a poštovních provozova- ních: na spojení drátů atd.		120,000	120,000
	8	Na ústředí úprav poštovních		121,000	121,000
	9	Na ústředí úprav telegrafních		80,000	80,000
	10	Vládní na rozumnosti: vola inventurám		21,000	21,000
	11	Na správní úkony ústředí na rozumnosti ústředních ústředí		30,000	30,000
	12	Služby: poskytnutí služeb pro ústředí při poštovních vzdálenostech		30,000	30,000
	13	Příspěvek poštovního ústředí na ústředí úprav námořní a poštovních v Dubrovniku		14,750	14,750
	14	Ústředí na ústředí poštovních ústředí ve Vídni		16,000	16,000
		Summa (Titul 7, §§. 1—14)	20,941,000	124,000	21,065,000
	15	Nákladní platy v Tuzle	71,210		71,210
		Summa (Titul 7, §§. 1—15)	20,941,210	124,000	21,065,210
		C. Společnost ústředí poštovních	272,000	2,000	274,000
		D. Státní státních ústředí.			
	1	Ústřední dráha		1,230,000	1,230,000
	2	Ústřední dráha ústředních		1,230,000	1,230,000
	3	Ústřední dráha ústředních ústředních		230,000	230,000
	4	Státní ústředí na ústředí ústředí na ústředí ústředních ústředí na ústředí		2,400,000	2,400,000
	5	Státní ústředí dráhy ústředí na ústředí ústředních ústředí na ústředí		150,000	150,000
	6	Ústředí ústředí ústředních dráhy ústředí na ústředí ústředních ústředí na ústředí		1,200,000	1,200,000
	7	Státní ústředí ústředních dráhy ústředních		2,000,000	2,000,000
		Summa (Titul 8, §§. 1—7)		12,160,000	12,160,000

Kategori Post	Beskrivelse	Udgift			
		Årsg.	Månedlig, gennemsnit af de femte Måneder		Summa
			1934	1935	
		i de fem første Måneder			
10	K. Udstanset i oparbejdet kapital på stavler behøvede omkostninger.				
1	Na stavler dets indtægt i Færings de Færingsværdi		415.000	415.000	
2	Na stavler dets indtægt i det de Rensnings		350.000	350.000	
	Summa (Titel 10, §. 1. og 2.)		765.000	765.000	
11	F. Skibets tilbehør i Hoveden (posten skibe)		120.000	120.000	
12	G. Ståntilbehør i Hoveden.				
	Ståntilbehør i Hoveden til de Skibe:				
	a) Skibe til	3.110		3.110	
	b) Skibe til Hoveden i arbejdsstadiet	11.400		11.400	
	c) Skibe til i kommander	11.400		11.400	
	d) Skibe til depraverede skibe i v. skibe	8.750		8.750	
	e) Skibe til, hvor i skibene skibe pro- cesser i skibe	40		40	
	Kumulativ månedlig udgift:				
	Na skibe til skibe		3.700	3.700	
	Na skibe til skibe i skibe		100	100	
	Ståntilbehør i Skibe til de Skibe:				
	a) Skibe til	5.330		5.330	
	b) Skibe til Hoveden i arbejdsstadiet	25.000		25.000	
	c) Skibe til i kommander	25.000		25.000	
	d) Skibe til depraverede skibe i v. skibe	15.000		15.000	
	e) Skibe til, hvor i skibene skibe pro- cesser i skibe	40		40	
	Kumulativ månedlig udgift:				
	Na skibe til skibe		300	300	
	Ståntilbehør i Skibe til de Skibe:				
	a) Skibe til	1.700		1.700	
	b) Skibe til Hoveden i arbejdsstadiet	8.000		8.000	
	c) Skibe til i kommander	8.000		8.000	
	d) Skibe til depraverede skibe i v. skibe	8.000		8.000	
	e) Skibe til, hvor i skibene skibe pro- cesser i skibe	30		30	
	Kumulativ månedlig udgift:				
	Na skibe til skibe		1.000	1.000	
	Ståntilbehør i Skibe til de Skibe:				
	a) Skibe til	1.000		1.000	
	b) Skibe til Hoveden i arbejdsstadiet	15.000		15.000	
	c) Skibe til i kommander	15.000		15.000	
	d) Skibe til depraverede skibe i v. skibe	11.000		11.000	
	e) Skibe til, hvor i skibene skibe pro- cesser i skibe	50		50	
	Summa	177.000	6.700	183.700	

Krajina území	Průmysl	Výdaje státní	V ý d a j e			
			Celá	míněná část, procento od do konce března		S r o u n o
				1932.	1931.	
stejných obdobíhla dnů						
10	10	Státní výdaje po kolonaci území Františkov Jasova.				
		a) Obecní správa	181.620			181.620
		b) Dotace k kolonaci a nekolonizační dráhy	1,104.200	115.200		1,219.400
		c) Státní jízdy a komerční	1,007.000			1,007.000
		d) Státní při dopravních úkolech a v územích	1,418.200			1,418.200
		e) Státní výdaje, které k vlastním úkolem pro- vozování souškolaj	108.078			108.078
		f) Kolonizační dráhy a amortizace	5,000.078			5,000.078
		Kromě toho mimořádné výdaje:				
		Výdaje na cestě dopravě na kolonaci			117.100	117.100
		Kolonizační výdaje dopravních materiálních úkolem v Praze a Budějovicích (1. dílka)			20.000	20.000
		Státní mzdy v Budějovicích při kolonaci na kolonaci Vody			20.000	20.000
		Kolonizační úkolem kolonizačních úkolem (1. dílka)			15.000	15.000
		Kolonizační úkolem kolonizačních úkolem na území kolonizační (1. dílka)			10.000	10.000
		Státní výdaje kolonaci na území kolonaci			12.000	12.000
		Státní výdaje kolonaci a dopravě kolonaci při kolonaci na území kolonizačních úkolem (1. dílka)			10.000	10.000
		Státní výdaje kolonaci na kolonaci a kolonaci výdaje pro výdaje kolonaci a pro výdaje kolonaci kolonaci v Kolonaci a Kolonaci			15.000	15.000
		Kolonizační úkolem kolonaci kolonaci v Kolonaci (1. dílka)			15.000	15.000
		Kolonizační úkolem, jako výdaje kolonaci na kolonaci, kolonaci na území kolonaci kolonaci, kolonaci kolonaci kolonaci kolonaci na kolonaci kolonaci kolonaci, kolonaci a v Kolonaci kolonaci kolonaci, a na kolonaci kolonaci kolonaci kolonaci kolonaci v Praze			15.700	15.700
		Sty kolonaci kolonaci kolonaci kolonaci (kolonaci kolonaci) kolonaci kolonaci kolonaci v Kolonaci			7.000	7.000
		Nepřímé výdaje kolonaci kolonaci a kolonaci kolonaci kolonaci kolonaci kolonaci			20.000	20.000
		Na kolonaci kolonaci (1. dílka)			402.420	402.420
		Summa (j. 2.)	10,008,728	115,200	704,720	10,828,648
4		Státní výdaje po kolonaci kolonaci kolonaci kolonaci.				
		a) Obecní správa	24.220			24.220
		b) Dotace k kolonaci a nekolonizační dráhy	300.000			300.000
		c) Státní jízdy a komerční	370.000			370.000
		d) Státní při dopravních úkolem a v územích	350.000			350.000
		e) Státní výdaje, které k vlastním úkolem pro- vozování souškolaj	20.000			20.000
		f) Kolonizační dráhy a amortizace	300.000			300.000
		Spolu	1,564,220			1,564,220

Kategorie Titul	Příspěvek	Výdaje státní	V ý d a j e			
			Titul	mlékařství, pěstování ml. do krmné hmoty		S u m m a
				1934.	1933.	
stav k 31. říjnu 1933.						
		Fiskální	2,182,000	20,500	420,000	2,622,500
33. 12		Výdaje křížem výměně na státní podnikání a křížem výměně, jakési i pravidelné křížem na Státní banku na rakousko-germánské dle			5,000	5,000
		Státní ústav pro mlékařství a Pís- covna na státní dle			12,000	12,000
		Mlékařský ústav v Brně, jakési, ústav křížem výměně v Brně, ústav křížem výměně na krm. m. křížem výměně, mlékařský ústav a ústav křížem výměně ústav a ústav mlékařského ústav křížem výměně			4,000	4,000
		Pracovní ústavů mlékařství na státní dle			2,000	2,000
		Ústav mlékařství mlékařství pro (mlékařství) mlékař- ství mlékařství mlékařství			10,000	10,000
		Exploatační výdaje mlékařství a mlékařství mlékař- ství			20,000	20,000
		Na výstavbu mlékařství (1. dílna)			124,000	124,000
		Summa (ř. 1.)	2,182,000	20,500	422,000	2,624,500
		Summa (Titul 12, ř. 1—8.)	21,727,420	224,200	2,812,010	24,763,630
		Výdaje celkem (Kategorie 12, ř. 1—12.)	27,807,970	2,178,900	36,700,710	36,700,710
III. Ministerium obch.						
A. Výdaje mlékařství státní						
1		Mlékařství	270,000	7,000		277,000
2		Mlékařství mlékařství a mlékařství	50,000	2,000		52,000
3		Summa:				
4		Subvence	100,000	115,000		215,000
5		Kompenzační příspěvek na úpravu mlékařství			20,000	20,000
6		Na výstavbu mlékařství			20,000	20,000
7		Mlékařství mlékařství na úpravu mlékařství			100,000	100,000
8		Mlékařství mlékařství a mlékařství mlékařství na ústav mlékař- ství			1,000,000	1,000,000
9		a) Mlékařství mlékařství pro mlékařství mlékař- ství			200,000	200,000
10		b) Výdaje mlékařství mlékařství dle mlékařství mlékař- ství			100,000	100,000
11		Mlékařství na mlékařství a na výstavbu mlékařství pro vý- stavbu v mlékařství	2,000			2,000
12		Ústav mlékařství pro mlékařství a mlékařství	200,000			200,000
13		Ústav mlékařství	200,000	2,000		202,000
14		Výdaje mlékařství	20,000			20,000
15		Výdaje mlékařství mlékařství	20,000			20,000
16		Mlékařství mlékařství	1,000,000	10,000		1,010,000
17		Mlékařství na mlékařství			2,000	2,000
		Summa (Kategorie 12, ř. 1—6.)	2,700,000	2,000,000	200,000	4,900,000

Kapitola Číslo	Průmysl	Výdaje státní	V ý d a j e			
			Měsíční	mimořádné, převzaté atd. do konce března		Summa
				1933.	1932.	
			stavějí rokročně k 31.3.			
30		B. Lesnictví, státní a hospodářství				
1		Lesnictví a státní:				
1		Hospodářství lesů a státní	213.220	1.000	214.220	
2		Státní lesy a státní	1.004.000	—	1.004.000	
3		Nové státní a produkční lesnictví	—	100.000	100.000	
4		Na vysočinách, výhledových a státní přepracování	—	0.450	0.450	
5		Na výhled a upravení státních	—	20.000	20.000	
6		Pro mimořádné výhledy	—	24.700	24.700	
7		Státní státní lesnictví	10.240	—	10.240	
		Summa (Titul 1., §§. 1—5.)	1.227.460	116.150	1.343.610	
2		Hlavní lesy:				
1		Výhledy státní	78.000	1.700	79.700	
2		Hlavní lesy v Krasovské	100.000	—	100.000	
3		Nové státní a produkční lesnictví	—	8.000	8.000	
4		Na zalesnění státních	—	0	0	
5		Hlavní lesy v Bělá	150.000	—	150.000	
6		Nové státní a produkční lesnictví	—	7.000	7.000	
7		Na zalesnění státních	—	0	0	
8		Hlavní lesy v Gaj	150.000	—	150.000	
9		Hlavní lesy v Hrádku	600.700	—	600.700	
10		Nové státní a produkční lesnictví	—	20.000	20.000	
11		Na zalesnění státních	—	3.000	3.000	
12		Hlavní lesy v Hrádku	371.300	—	371.300	
13		Nové státní a produkční lesnictví	—	7.000	7.000	
14		Na zalesnění státních	—	0.000	0.000	
15		Hlavní lesy v Pákově	1.000.000	—	1.000.000	
16		Nové státní a produkční lesnictví	—	20.700	20.700	
17		Na zalesnění státních	—	0.000	0.000	
18		Jiní a k. dle lesů	607.000	—	607.000	
19		Nové státní a produkční lesnictví	—	4.000	4.000	
20		Na zalesnění státních	—	1.000	1.000	
		Summa (Titul 2., §§. 1—8.)	1.225.000	1.700	1.226.700	
		Summa (Kapitola 30., článek 1. a 2.)	1.000.000	100.000	1.100.000	
		Dočasně (Kapitola 30., a 20.)	11.400.000	1.100.000	12.500.000	
31		III. Ministerstvo práv.				
1		Státní státní	170.000	1.000	171.000	
2		Nejvyšší soud	600.000	24.000	624.000	
3		Správa soudů v zemích koruny	10.000.000	0.000	10.000.000	
		Všichni soudci na příkaz státních soudů všech zemí panských	—	0.000	0.000	
		Všichni soudci na příkaz státních soudů zemské a zemské soudů	—	20.000	20.000	
		Soudci	17.000.000	0.000	17.000.000	

Kategorie Věci	Průmysl	Výdaje státní	V ý d a j e			
			Původ	míněná část, použitá až do konce března		Summa
				1932.	1931.	
skupiny ekonomických žánrů						
		Finanční	27,240,000	212,010	19,032,210	
11	4	Krátké státní správy zemědělské :				
		V Rakousku pod Rakem :				
	0	Na náklady zemědělské zemědělské země ve Vídni, a 25 území 18. území		270		
	2	Na náklady zemědělské země 1. třídy - Otavařská (pro zemědělskou země a lesnický území, a 25 území 8.)		210	12,000	
	3	Na rozličné státní ekonomické země - 25 území ve Vídni (skupiny)		15,000		
		V Rakousku nad Rakem :				
	6	Na ekonomické země a výhledy v Rakousku (A. území)		22,000	22,000	
		V Tyrolsku :				
	8	Na státní zemědělské země a výhledy v Rakousku (A. území)		120,000		
	9	Na státní zemědělské země v Rakousku (A. území)		20,000	140,000	
	7	Na výhledy zemědělské země		2,000		
		V Čechách :				
	5	Na náklady zemědělské země 238. v Rakousku (a 10 území 8.)		200		
	9	Na náklady zemědělské země 200. na Rakousku (a 10 území 8.)		1,000	1,000	
	10	Na státní zemědělské země v Rakousku (skupiny)		2,000	2,000	
	11	Na náklady a správu zemědělské zemědělské země v Rakousku pro území země		2,000		
		V Slovensku :				
	12	Na státní zemědělské země a výhledy v Rakousku (A. území)		100,000	100,000	
		V Uhersku nad Rakem :				
	13	Na náklady zemědělské země 2. třídy, na Rakousku na zemědělské země (a 10 území 8.)		271		
	14	Na příjmy a zemědělské země země země země země země (A. území)		15,000	20,000	
	15	Na příjmy zemědělské země a na výhledy zemědělské země na Rakousku země země země země země země země země země		16,210		
		V Rakousku nad Rakem :				
	16	Na náklady zemědělské země ve Rakousku (území země)		15,000	20,000	
	17	Na rozličné zemědělské země země země země země země a na správu zemědělské země země země země země země země		10,000		
		V Rakousku :				
	18	Na státní zemědělské země země země země země země v Rakousku (skupiny)		2,000	2,000	
	19	Na výhledy zemědělské země		2,000		
		Spolu	27,240,000	212,110	19,032,210	

Kapitola Věst Paragraf	Výdaje státní	V ý d a j e			
		Až do	mimořádná, převzatá od do konce března		S u m m a
			1924.	1925.	
stavěch rozpočtového čísla					
	Převážka	77.040.000	222.211	222.211	18.432.918
24	Trestání	2.200.000	2.000	2.000	2.202.000
	Noví starší trestání:				
1	Ve Švýcarsku: Na stavbu trestání v Matičce			20.000	20.000
2	V Čechách: Na stavbu nových trestání v Praze Na stavbu, aby obyvatelé byli mohli vojenská služba v Katedrále		120.000	20.000	170.000
3	V Německu: Na udržování poutníků v mlýněch Německu, aby vy- stavěna byla sloužila pro důstojnost		10.000		10.000
4	Na Východní Moravě: Na udržování nemocnicí Sv. Moř. Magdalény č. 205, ve Lvově (na státní)		2.200		2.200
	S u m m a (Kapitola 24., článek 1.—4.)	18.020.000	702.211	442.211	20.971.000
25	XIV. Nejvyšší doživotní	142.200	1.700		121.000
26	XV. Stát penzijní.				
1	Obecný penzijní stát správy státní	12.000.000	1.000		12.700.000
2	Kapitál penze státní	212.000			212.000
3	Z toho státní ve výpomocích státních, kterým zapovídají územní kancelář státní	21.500			21.500
	S u m m a	122.512.000			122.512.000
	S u m m a (Kapitola 25., článek 1. a 2.)	122.512.000	1.000		122.513.000
27	XVI. Subvence a dotace.				
	A. Fondu státního v obcích.				
1	Dotace státní k rozvoji státní pod státní	20.000			20.000
2	Dotace státní k rozvoji státní	10.000			10.000
3	Dotace státní	120.000			120.000
	S u m m a (Kapitola 26., článek 1.—3.)	150.000			150.000
	B. Ústavům dopravním.				
1	Subvence: Lévy rakousko-uherské na stavbu do Východní Moravy a) Subvence v matičce 427.000 zl. b) Náklady poplatků rakousko-uherské stavby ve státní 217.000 „	210.000			634.000
2	Ústavům rakousko-uherské ve státní	22.000			22.000
3	Státní 4%: a) Ústavům rakousko-uherské-uherské ve státní		1.070.000		1.070.000
4	b) Ústavům rakousko-uherské-uherské		1.000.000		1.000.000
5	c) Ústavům rakousko-uherské-uherské		200.000		200.000
6	d) Ústavům rakousko-uherské-uherské		200.000		200.000
	S u m m a	272.000	1.870.000		2,142.000

Kategorie číslo	Kategorie název	V ý s e d e			
		Příjmy	národního, převzatých a jiných zdrojů		Celkem
			1933.	1934.	
			v mil. Kč		
Rekapitulace.					
1.	I. Úspory státu	4,220,000			4,220,000
2.	II. Kámenec kámenářů a jiných	72,000			72,000
3.	III. Kámenec	212,712	1,700	300,000	1,099,412
4.	IV. Kámenec	24,000			24,000
5.	V. Kámenec	1,028,000			1,028,000
6.	VI. Příjmy z národních a společných zdrojů	22,000,000	4,210,000		26,210,000
7.	VII. Ministerstva a jiných úřadů	22,200,210	700,000	1,000,000	23,900,210
8.	VIII. Ministerstva a jiných úřadů	9,470,000	10,000		9,480,000
9.	IX. Ministerstva a jiných úřadů a ostatní	10,720,210	1,000,000	1,000,000	12,720,210
10.	X. Ministerstva a jiných úřadů	20,220,000	1,000,000	100,000	21,320,000
11.	XI. Ministerstva a jiných úřadů	27,000,000	1,000,000	10,000,000	38,000,000
12.	XII. Ministerstva a jiných úřadů	11,000,000	2,000,000	500,000	13,500,000
13.	XIII. Ministerstva a jiných úřadů	22,000,000	700,000	200,000	22,900,000
14.	XIV. Úspory státu	100,000	1,000		101,000
15.	XV. Kámenec	15,000,000	1,000		15,001,000
16.	XVI. Kámenec a jiné	1,000,000	5,000,000		6,000,000
17.	XVII. Kámenec	100,000,000	2,000,000		102,000,000
18.	XVIII. Kámenec a jiné	200,000	20,000		220,000
	Všechny ostatní příjmy	470,000,000	27,000,000	22,000,000	519,000,000

Rozpočet státní

pro

království a země v říšské radě zastoupené na rok 1886.

Číslo druhé. — Úhrnovní položek.

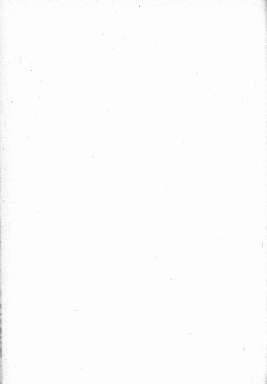
Kapitola	Titul	Příjmy	Příjmy státní		
			Příjmy		
			Celkem	národních	cizích
úhrnovní položek					
1			I. Nejvyšší dvůr		
2			II. Kabineta kancelář Jeho Veličenstva		
3			III. Rada říšská		
4			IV. Soud říšský		
5			V. Rada ministerská.		
6			VI. Společné záležitosti		
7			VII. Ministerium vnějšních věcí.		
1			Úřad ve Vídeňské říšské radě		
2			Správa veřejných v zemích		
3			Veřejní bezpečnost		
4			Správa státní		
5			Státní vzdělání		
			Summa (Kapitola V., titul 1. a 2.)		
8			VIII. Ministerium obrany země.		
1			Výzbrojní státní položek		
2			Četnictví		
			Summa (Kapitola V., titul 1. a 2.)		
9			IX. Ministerium vnějšních věcí duchovních a vzdělávacích.		
A. Ústřední.					
1			Ústav pro říšskou radu		
2			Ústav pro říšskou radu a příslušné a školní ústav obecní		
			Summa ústřední a příslušné		
3			Královská rada obecní		
4			Centrální komise statistická		
5			Ústřední ústav říšský		
6			Centrální ústav pro meteorologii a magnetismus zemní		
			Summa		

Rozpis	Titul	Program	Příjmy státní	Příjmy		
				Váha	množství	Summa
			Převážka	100,000	100,000	100,000
4			Fakulty teologické	11,000		11,000
5			Výzkum školy teologické	82,000		82,000
6			Výzkum školy pro zaměstnance ve Vídni	10,000		10,000
			Summa (Titul 9, §§. 1—6)	103,000	200,000	303,000
10			Školy střední.			
1			Gymnasie a reálná gymnasia	703,007	1,000	704,007
			Příspěvky k participacím státní výšších škol na státním gymnasiu v Banské, též:			
			od zemědělské školy		2,000	2,000
			od obce		2,000	2,000
			Ústřední a jednotná škola příjmy a příspěvky státním speciálním ústavům na státní železnice výšších gymnasie na Novém Městě v Praze		200,000	200,000
2			Školy reálné	102,410		102,410
			Příspěvky na státní státní reálné v Neudorfu		1,070	1,070
			Summa (Titul 10, §§. 1 a 2)	805,417	103,070	908,487
11			Středoškolské vyučování.			
1			Středoškolské školy	28,100		28,100
2			Příspěvky k organizaci a rozvoji středoškolského učení	700		700
			Summa (Titul 11, §§. 1 a 2)	28,800		28,800
12			Speciální školy vyučování.			
1			Školy hudební	100		100
2			Školy zdravotnické a pedagogické ve Lvově	2,000		2,000
3			Výzkumné školy zemědělské	10,000		10,000
			Summa (Titul 12, §§. 1—3)	12,100		12,100
13			Školy obecní.			
1			Školy pro vzdělávání učitelů a učitelky	70,000		70,000
2			Nové učební pomůcky školním učitelům	200		200
3			K rozvoji školního učení, včetně učebnic	2,000	1,070	3,070
4			Školní školy obecní	8,000		8,000
			Summa (Titul 13, §§. 1—4)	80,200	1,070	81,270
14			Fundace a příspěvky.			
1			Příspěvky	2,000		2,000
			Summa (Titul 14)	2,000		2,000

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy		
				účetní	mluvní	Summa
9	15		Fondy státní:			
		1	Příjmy fondu	24.873	1.887	46.379
		2	Nadpříplatky robotní na úhradu a poskytnutí (T. ústava)	13.860		13.860
		3	Příjmy z banky a státní fondování			
			Summa (Titul 15., §§ 1 a 2.)	38.733	1.887	60.239
			Doklademý (Kapitola 9., titul 2.—3.)	1.219.193	428.442	1.796.635
			Vedlejší summa (Kapitola 9., titul 1.—15.)	3.197.093	662.164	5.009.148
10			I. Ministerium financí.			
			Správa finanční.			
		1	Účetní materiál (přídatky k účtem účelové účtů a účelové účelové účtů, při katastru drah poskytnutí)	3.200		3.200
		2	Finanční technická ústava, technická ústava a ústava technická ústava, ústava, ústava ústava a ústava pro výpočetní přídatky	2.700		2.700
		3	Administrativní ústava, ústava ústava a ústava ústava ústava ústava ústava ústava ústava ústava	1.800		1.800
		4	Přídatky ústava	500		500
		5	Ústava ústava (v tom 100 st. v ústava)	200.000		200.000
		6	Ústava ústava (v tom 100 st. v ústava)		50	50
		7	Ústava ústava	4.000		4.000
		8	Ústava ústava	20.000		20.000
		9	Správa ústava (v tom 100 st. v ústava)	1.621.000		1.621.000
		10	Ústava ústava (v tom 100 st. v ústava)		310	310
			Summa (Kapitola 10., titul 1.—10.)	1.933.000	310	1.933.310
11			Ústava ústava poskytnutí.			
		1	Přídatky a fondy na účelové ústava	23.800		23.800
		2	Ústava poskytnutí ústava ústava		200.000	200.000
		3	Přídatky komunistické ústava ústava ústava ústava ústava ústava ústava ústava		700	700
		4	Ústava ústava	1.200.000		1.200.000
		5	Ústava ústava	44.700	200.000	244.700
			Summa (Kapitola 11., titul 1.—5.)	1,268,300	700,000	2,127,100
12			Ústava ústava.			
		1	Ústava ústava	22,000,000		22,000,000
		2	Ústava ústava	24,200,000		24,200,000
		3	Přídatky ústava ústava ústava ústava ústava ústava ústava ústava	5,412,000		1,412,000
		4	Ústava ústava	15,100,000		15,100,000
		5	Ústava ústava	24,500,000		24,500,000
		6	Ústava ústava		200,000	200,000
		7	Ústava ústava		211,000	211,000
		8	Ústava ústava			
					Summa (Kapitola 12.—18.)	66,012,000

Kapitola	Titul	Příspěvek	Příjmy státní	Příjmy		
				Přímé	nepřímé	Summa
19			Cizí:			
			Příjmy ze cizí	64,221,000		64,221,000
			Děk mírněval a pohlav, ústav) do účtů na tuto položku			
			Přímou výplatě a úhradění výplatě příjmu celkové		2,212,412	2,212,412
			Z úhradění mírněval státních, jichž mírněval na ka přímou cizí		142,000	142,000
			Z toho nále 10%		22,000	22,000
			Summa (Kapitola 19, titul 1—3.)	64,221,000	2,354,412	66,575,412
			Děky nepřímé:			
20			Děky a potřeby:			
			Děky z úrok	2,200,000		2,200,000
			Děky z úhradění úroků) úhradění	200,000		200,000
			Děky z úrok a mělní	4,204,000		4,204,000
			Děky z úrok	23,202,000		23,202,000
			Děky z úrok a úhradění úhradění	2,112,000		2,112,000
			Děky z úrok	22,212,000		22,212,000
			Děky úhradění a úrok mírněvalých	1,122,000		1,122,000
			Děky potřeby a úrok úhradění	2,000,000		2,000,000
			Příjmy	2,222,000		2,222,000
			Děky příjmy	22,200		22,200
			Příjmy úhradění	2,222,000		2,222,000
			Náklady na úhradění děky potřeby, úrok a děky			
			úrok, úhradění úrok úhradění	214,700		214,700
			Summa (Kapitola 20, titul 1—12.)	52,224,000		52,224,000
21			Děky:			
			Příjmy úhradění úhradění	24,000		24,000
			úhradění úhradění	22,222,000		22,222,000
			Summa (Kapitola 21, titul 1. a 2.)	22,246,000		22,246,000
22			Děky:			
			Příjmy z úhradění úhradění a úhradění úhradění	21,222,000		21,222,000
			Příjmy úhradění úhradění (úhradění) 200,000 a			
			úhradění	202,000		202,000
			Děky z úhradění úhradění (10% úhradění)		22,000	22,000
			Summa (Kapitola 22, titul 1. a 2.)	21,424,000	22,000	21,446,000
23			Děky	17,222,000		17,222,000
24			Úrok a poplatky z úhradění úhradění	22,222,000		22,222,000
25			Úhradění	22,222,000		22,222,000
26			Úrok	2,222,000		2,222,000
27			Úhradění	22,222,000		22,222,000
28			Úhradění úhradění, úhradění úhradění a úhradění úhradění	2,222,000		2,222,000
			Summa (Kapitola 23—28.)	22,222,000	22,000	22,244,000

Kategorie	Věst	Předmět	Příjmy státní	Příjmy		
				Plata	náhradní	Summa
IV	1	1	III. Ministerium práv.			
			Správa soudů v územních soudech Trestání Summa (Kapitola 37, úst. l. a 3.)	12.000 272.000 284.000	12.000 272.000 284.000	
III	1	1	IV. Nejvyšší dohláska			
			IV. Řídící penzijní	71.224	71.224	
40	1	1	XVI. Sběrnice a dotace.			
			B. Ústavní vouchání. Splátky z přehledného výnosu výplat na dotace dle výplat ze státních a státních a státních výplat státní výplat, a to: a) ze státních bankovních-úvěrových 200.000 st. b) ze státních bankovních-úvěrových 24.000 st. c) procentových a úroků, ze státních výplat na státních penzijních Dle st. 104, 105 a 114, 115 a 116 Summa (Kapitola 48, úst. l. a 3.)	204.000 24.000 19.000 257.000	204.000 24.000 19.000 257.000	
45	1	1	IVB. Důch státní.			
			Penze státní na restituci odškod. úroků a výplat na územní státní dle státní Splátky úroků a doplatek Summa (Kapitola 51, úst. l. a 3.)	5.227.000 20.000 5.247.000	5.227.000 20.000 5.247.000	
45	1	1	IVB. Správa dle státní.			
			Příjmy ze státní při vyhledávání odškod. státní úroků Penze státní na státní na restituci úroků Summa (Kapitola 51, úst. l. a 3.)	14.000 200 14.200	14.000 200 14.200	
45	1	1	XII. Příjmy z prodaje nemovitých jmen státních.			
			Úrok úroků, dle státní a státních, dle státní a státní na státní a státní prodaje na předmětech státních státních a státních státní státní státní státní státní Summa (Kapitola 53, úst. l. a 3.)	20.100 11.200 31.300	20.100 11.200 31.300	
44	1	1	XII. Příjmy z prodaje nemovitých jmen státních.			
			Úrok úroků, dle státní a státních, dle státní a státní na státní a státní prodaje na předmětech státních státních a státních státní státní státní státní státní Summa (Kapitola 53, úst. l. a 3.)	20.100 11.200 31.300	20.100 11.200 31.300	
44	1	1	XI. Úplň podíl výnosů, jež tral plátníko- klatovsko-státní státní až do 1. srpna 1884 byla vyplatěna (d. III. zákona ze dne 2. srpna 1884, l. 2. a 3.)			
			207.000 207.000	207.000 207.000		

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XI. — Vydána a rozaslána dne 4. dubna 1885.

20.

Zákon, daný dne 7. března 1885,

jest o poplatkův oroboznj se smlouvy a jasně křáťaj, učiněné na základě zemského zákona ze dne 9. prosince 1883. (Z. z. č. 13. z r. 1884.) o smlouvě Kraje v Gorním a Graditěm.

S přivěščením obojí smlouvy rady říšské viděti Mě se naříditi:

§. 1.

Kolké a poplatkův penzty jsou smlouvy, které na základě zemského zákona ze dne 9. prosince 1883. (Z. z. č. 13. z r. 1884.) o smlouvě Kraje v křáťorním hrabství Gornikém a Graditěm od smlouvovali komissio a dšitěli pozemkův a práv polníkovjch učiněny buďou o tom, kterak smlouva diti se má a jaké pomozé při tom poskytnata buďe, jak smlouvy a dšoboznosti o zákupu pozemků a o vyznačení práv polníkovjch smlouvovali (§. 4. zemského zákona ze dne 9. prosince 1883.).

§. 2.

Ministrovi financjstva jest ukloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 7. března 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dumajewski m. p.

30.

Zákon, daný dne 20. března 1885,

ktej splasený býti mají nezročitelné zálohy do náhrady ze dne 2. května 1873. (Z. ř. č. 72.) poskytnuté se státních peněz obyvatelům Jáchymovským, kteří požárem roku 1873 utrpěli škodu.

S přivěščením obojí zákonovny rady říšské vídli Mi se naříditi:

§. 1.

Zákonny ze dne 2. května 1873. (Z. ř. č. 72.) a ze dne 8. června 1879. (Z. ř. č. 31.) mění se částečně a vláda dává se moci, aby až do 1. ledna 1890. prodloužila počáteční lhůtu, která v zákoně posledně dotčeném na r. 1882. počátku byla ke splácnení nezročitelných záloh poskytnutých se státních peněz částkou 500.000 zl. obyvatelům městu Jáchymovu, kteří požárem škodu byli utrpěli, a pokud počáteční lhůta splácnení bylo zastaveno, aby do téhož času prodloužila počáteční lhůtu pro další upravení těchto záloh.

§. 2.

Zákon tento nebude moci drem vyhláševati.

Mému ministrowi věcí vnitřních a Mému ministrowi finančnemu jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídli, dne 20. března 1885.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Dumaiewski m. p.

31.

Zákon, daný dne 20. března 1885,

ktej splasený býti mají zálohy do náhrady ze dne 10. června 1873. (Z. ř. č. 73.) poskytnuté se státních peněz krajanům v království Českém, kteří v jara roku 1872 postiženy byly povodněmi.

S přivěščením obojí zákonovny rady říšské vídli Mi se naříditi:

§. 1.

Zákonny ze dne 10. června 1873. (Z. ř. č. 73.), ze dne 13. března 1874. (Z. ř. č. 32.) a ze dne 23. března 1879. (Z. ř. č. 53.) mění se částečně a vláda dává se moci, aby až do 1. ledna 1890. prodloužila v postize uvedeném zákoně až do 1. ledna r. 1880. odloženu počáteční lhůtu ke splácnení oněch záloh, které

že zákona nejprve dotčeného poskytnuty byly obcím pod jeho záručkou pro pomoc
nuzným, školkou nuzným členům obcím, a pokud počítá již splácení bylo usta-
veno, aby do téhož času prodávčila potřební láhva pro další zapracování těchto
záloh.

§. 2.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlásováním.

Mému ministrowi vnitřních a Mému ministrowi finančnímu jest uloženo,
aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 20. března 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dumajewski m. p.

32.

Zákon, daný dne 20. března 1885,

aby splácená léti má půjčka do zákona ze dne 16. července 1871. (Z. č. 4. 71.) daná se státních
peněz obyvatelům Tachovským provedla postihem.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vichl Ml se nařídilo:

§. 1.

Zákony ze dne 16. července 1871. (Z. č. 4. 71.) a ze dne 22. března 1879.
(Z. č. 8. 48.) mají se státně a vichl se změňuje, aby až do 1. ledna 1890.
prodávčila potřební láhva v peněz uveřejněna zákonně na rok 1885. položena ke
splácení půjčky 10.000 zl., která se státních peněz dána byla obyvatelům v městě
Tachově provedla postihem.

Tato půjčka záručkou bude pěti ze sta teprve rukou 1890.

§. 2.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlásováním.

Mému ministrowi vnitřních a Mému ministrowi finančnímu jest uloženo,
aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 20. března 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dumajewski m. p.

33.

Zákon, daný dne 31. března 1885,

jak poskytuje se podpora ze státních peněz venkovu obyvatelstva v krajinách Dolních Rakous, Moravy a Slezska, které postihány byly roka 1884. požarami živelnými.

§ přivěšením obcei seznamovy rady říšské vidí Ml se naříditi:

§. 1.

Na podporu zemědělského obyvatelstva v krajinách zemědělství Rakouského pod Enzí, markrabství Moravského a vévodství Slezského, které postihány byly roka 1884. požarami živelnými, poskytne se vládě, která o tom povinnu bude počít vydati, do výše 36.000 zl. a to pro Rakousko pod Enzí částkou 23.000 zl., pro Moravu částkou 10.000 zl. a pro Slezsko částkou 3.000 zl.

§. 2.

Těchto úvěrů má býti užíváno dle skutečné potřeby k nezaplatěným podpořkám, vrátně na opravěné potraviny a sešity, pak na udržence obecní ku provedení veřejných prací.

§. 3.

Lisiny, podání a protokoly, týkající se těchto poskytnutých záloh, jsou prosty kolikv a poplatkův.

§. 4.

Výdaje tímto zákonem povolené počítají se do státního rozpočtu na rok 1885.

§. 5.

Mému ministru vnitřních a Mému ministru financí má se učiniti jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, jež musí nabude dnem vyhláskovacím.

Ve Vídni, dne 31. března 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dunajewsk m. p.

O p r a v a.

V V. čístece úřednicka říšského, která byla vydána dne 4. únara 1885. a pod č. 12. obsahuje nařízení o desátních okresích pro úřadování živnostenských desátních, na stránce 23. v osmém okresu desátním po obvodě okresního hejmanství ve Štěrbarově uvedeno býti má obvod okresního hejmanství ve „Hranicích“.

Zákonník říšský

p. 20

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XII. — Vydána a rozeslána dne 16. dubna 1885.

34.

Zákon, daný dne 2. dubna 1885,

jaké ustanovuje se, kým případem peněžité pokuty, které jako tresty disciplinární uloženy jsou notářům a notářským substitutům dle §. 158. notářského řádu ze dne 23. července 1871. (Z. Ř. č. 75.), případem poskytnutí ústavu rakouského spolku notářského ve Vídni.
(Z. Ř. č. 75.)

S přivěšením obou smluvny rady říšské vědi Ml se nařídilo:

§. 1.

Peněžité pokuty, které jako tresty disciplinární uloženy jsou notářům a notářským substitutům dle §. 158. notářského řádu ze dne 23. července 1871. (Z. Ř. č. 75.), případem poskytnutí ústavu rakouského spolku notářského ve Vídni.

Pokud však v Praze trvá spolek pro vdovy a sirotky po notářích v království Českém, peněžité pokuty, které jako tresty disciplinární uloženy jsou notářům v Čechách, připadají spolkům tomuto.

§. 2.

Máme ministři práv jest sloboda, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 2. dubna 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Průšek m. p.

35.

Nařízení, vydané ministeriem práv dne 12. dubna 1885,

aby ve skutek uveden byl nákaz ze dne 2. dubna 1885. (Z. ř. č. 34.), jest ustanovuje, komu případnou peněžitá pokuty, které jako disciplinární tresty uloženy jsou notářům a notářským substitutům dle §. 158. notářského řádu

aby ve skutek uveden byl nákaz ze dne 2. dubna 1885. (Z. ř. č. 34.), jest ustanovuje, komu případnou peněžitá pokuty, které jako disciplinární tresty uloženy jsou notářům a notářským substitutům dle §. 158. notářského řádu, vůči se ministeriu práv odděliti toto:

1. V disciplinárním nálezu, jímž ukládá se peněžitá pokuta notáři nebo notářskému substitutu, buďli uvedena, komu peněžitá pokuta případně.
2. Všechn soud zemský, jakmile disciplinárně náleze o peněžitě pokutě nabude mezi právní, nastati má výpis z náka soudu první instance, kterému dle §. 168. notářského řádu přísluší výkon ve skutek uvéstí a k němu dohlédati.
3. Soud první instance vyvstati má odvolaného, aby do čtrnácti dnů k soudu odděl peněžitou pokutu, jinak by násouš vymáhána byla.
4. Jestliže toto vyvstati jest bezvýsledná, soud první instance vymocni má peněžitou pokutu dle předpisů o vymáhání peněžitých pokut v řízení trestním.
5. Peněžitá pokuta buďli odvolana soudem první instance násouš dotavou psaljánou, ku kterému prohlášen byla za případnou.

Průběh n. p.

36.

Nařízení ministeria práv, dané dne 10. dubna 1885,

že nálezy a rozhodnutí občanských soudů rakouských se vykonávají v rakousko-uherském mocnářství a v kantoni Waadtském.

C. a kr. vláda ze strany jedné a švýcarská rada spolková ze strany druhé na jeho postavení výměnou deklaraci, že dle nálehu v rakousko-uherském mocnářství, respektive v kantoni Waadtském platných nálezy a rozhodnutí ve věcech občanských příslušnými soudy kantoni Waadtského, respektive rakousko-uherského mocnářství vykonané a v nose práva velké, pod podmínkou reciprocit, vykonatelný jsou v obvodu mocnářství rakousko-uherského, respektive v obvodu kantoni Waadtského.

Že prohlášení tato byla vyvěšena, vyhláškou se tímto pro království a země v říšské radě zastupují.

Průběh n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIII. — Vydána a rozeslána dne 16. dubna 1885.

37.

Umluva ze dne 9. srpna 1883,

mezi vládou Jeho císařského a královského Apostolského Velikostátní a vládou Jeho Velikostátní krále Italského, aby upraveno bylo rybníctví v jezerech šaršských.

(Vydána v Řívě dne 9. srpna 1883, Jeho c. a k. Apostolského Velikostátního veličenstva v Bělehradě dne 22. prosince 1884 a veřejně vyhlášena v Itálii v Řívě dne 23. ledna 1885.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galicie, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carniolinae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Quam a Plenipotentiaro Regiminis Nostri atque illo Regis Italiae ad ordinandum piscatum in lacu Benaco conventio die nona mensis Augusti anni 1883 Rivae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Text původní.

Allo scopo di regolare con disposizioni uniformi l'esercizio della pesca nelle acque del lago di Garda ed in quelle da esso dipendenti, il Governo di Sua Maestà I. e R. Apostolica ed il Governo di Sua Maestà il Re d'Italia hanno nominati a proprj delegati:

Il Governo di Sua Maestà I. e R. Apostolica il Signor Alberto nobile de Rugg, Cavaliere dell'ordine Imperiale di Leopoldo, I. R. Consigliere Aulico,

ed

il Governo di Sua Maestà il Re il Signor Dr. Pietro Pavoni, Cavaliere dell'ordine del S. S. Maurizio e Lazzaro, Professore di Zoologia nella R. Università di Pavia,

i quali si sono riuniti in Riva sul Garda e dopo essersi comunicati i loro poteri e averli trovati in buona e debita forma; prese per base la convenzione preliminare conclusa allo scopo sopra indicato il 25 febbrajo 1881; riservata la ratifica dei rispettivi Governi sono addivenuti alla stipulazione dei seguenti articoli.

Articolo 1.

Le presenti disposizioni riguardano il Lago di Garda, tutti i suoi affluenti diretti, particolarmente il Sarca a partire dal ponte alle Sarche e l'ombro Mincio da Peschiera all'attuale confine della provincia di Mantova.

Articolo 2.

La legislazione interna di ciascuna parte stabilisce a chi spetti il diritto di pesca nelle acque indicate all'articolo precedente. I diritti di pesca privati vanno soggetti, in quanto al loro esercizio, alle prescrizioni portate dalla presente convenzione.

Překlad.

Aby rybolov v jezere Gardském a vodotokoch vedlejších upraven byl předpisy stejnými, vláda Jeho císařského a královského Apostolského Veličenství a Jeho Veličenství krále Italského jmenovaly plomocenky svými:

vláda Jeho císařského a královského Apostolského Veličenství panu Albertem řeckým Rugga, rytířem řádu císaře Leopolda, z. k. dvorního rady,

a

vláda Jeho královského Veličenství panu Dr. Petru Pavoni, rytířem řádu sv. Mauricia a Lazara, profesorem zoologie při královské universitě v Pavii,

kteří sešli se v Rívě na jezere Gardském, vyměnili své plně moci a shledavše je v dobré a sblížité formě, usouli se o článcích těchto, jichž na základ položili předlohu úmluvy k tomuto účelu dne 25. února 1881. učiněnou a si vyhradili, aby byly příslušnými vládami schváleny.

Článek 1.

Následující ustanovení vztahují se k jezeru Gardskému, ke všem besprstředným přítokům jeho, vltádo k řece Sarce od mostu alle Sarche a k odtoku Mincia od Peschiera až k nynější hranici provincie Mantovské.

Článek 2.

Domáci zákonesdíretní každé strany stanoví, kdo oprávněn jest lovit ryby ve vodách v předloženém článku uvedených. Soukromí práva rybolova, pokud jde o jejich vykonávání, podrobena jsou předpisům v této úmluvě obsaženým.

Articolo 3.

Nelle concessioni d'acqua a scopo industriale ed agrario, allorché gli interessi della pesca sieno predominanti, le Autorità competenti potranno prescrivere quanto valga ad impedire che acque inquinate di materie nocive ai pesci vengano riversate nel Lago di Garda o suoi affluenti ed emissarie, e far praticare convenienti passaggi per il pesce nelle chiusa e nei salti d'acqua.

Il Governo di Sua Maestà I. e R. Apost. si riserva in questo riguardo piena libertà d'azione fino a che la propria legislazione interna non abbia stabilito i rapporti tra il diritto di pesca ed altri diritti d'acqua.

Articolo 4.

È vietato d'occupare a scopo di pesca il fondo e le spiagge del Lago con rovine e simili opere stabili sub-acquee, all'infuori delle fascinate.

È pure vietato di prosciugare stagni e di deviare o prosciugare corsi d'acqua a scopo di pesca.

Articolo 5.

È vietato d'adopere nei corsi d'acqua od alle loro foci nel Lago apparecchi fissi o mobili di pesca, che impediscano il passaggio del pesce per più della metà della larghezza della corrente, misurata ad angolo retto dalla riva.

La distanza tra due di questi apparecchi impiegati simultaneamente sulla medesima riva e sulle due rive opposte non potrà essere inferiore al doppio dello sviluppo del più grande di essi.

Nulla è vietato nelle disposizioni vigenti per quanto riflette il diritto di pesca nella chiusa del Sarca.

Článek 3.

Mají-li propůjčena býti vodní práva k účelům živnostenským a zemědělským, avšak jsou-li zájmy rybníků více závažné, příslušná úřadová osoba učiní vhodné opatření, by zabráněno bylo, aby voda litvaná rybním škodlivými znečištěná nebyla sváděna do jezera Gardského, jeho přítoků nebo jeho odtoků; také možno naříditi, aby v jezích a spádech vodních učiněna byla vhodná opatření, by ryby propouštěny mohly.

Vláda Jeho c. a k. Apostolského Veličenství vyhrazuje sobě v tomto směru plnou úplnou svobodu, pokud jejím domácím zákonodárstvím nebude upraven poměr práva rybníků k jiným právům vodním.

Článek 4.

Zapovídá se, das a břehy jezera pro rybníky obkličovati kamennými a podobnými stálými vězení pod vodou podobnými vyjímaje háti.

Zapovídá se dále pro rybníky vynášeti tíže a vysušovati nebo jinak sváděti tok vody.

Článek 5.

Zapovídá se jest v toku vod a tam, kde vody do jezera ústí, užívati takových pevných nebo pohyblivých přístrojů chytacích, které by zabráněvaly, aby ryby nemohly propouštěti ani poklořiti ústími toků vodních od břehu pod prvním úhlem počínajíc.

Vzdálenost mezi dvěma takovými přístroji, kterých na ústí břehu nebo na obou březích proti sobě ležících současně se užívá, nemá býti menší nežli jest dvojnásobek délky většího přístroje chytacího.

Pokud jde o právo rybníků u splavu na focu Sarca, nebudeu dovazovati předpisy úřadové. Avšak lovení ryb podro-

Durante il periodo dal primo novembre a tutto dicembre l'esercizio della pesca in essa è però soggetto al divieto generale stabilito nell'articolo 12 per la trota.

Articolo 6.

È vietato di adoperare e collocare nelle acque reti ed ordigni da pesca ad una distanza minore di 20 metri dalle scale di marea, dai graticci degli opificj e dalle sbocco dei canali, dalle chiusa e cateratte, e dai salti d'acqua.

Articolo 7.

È vietato di pescare con ogni sorta di reti a strascico con sacco, tirate da terra o da barca fissa ed ancorata, che necessariamente sconvolgono il fondo delle acque, in particolare con ladriana, aragana, argano del ferro, pitorina, strigliara, branzolo, aola rolo e valanchera.

È vietato di pescare nei corsi d'acqua con reti da scanno e partizime, nonché con fiesina.

Articolo 8.

È pure vietato l'uso della dirindana dal primo settembre fino a tutto aprile.

Articolo 9.

È vietato di adoperare per la pesca materie esplosive come dinamite e polvere pirica e materie stupefacenti, soffocanti, corrosive e velenose come saccato di levante, saccò vomica, calce, fuligine e simili.

Articolo 10.

I pesci delle seguenti specie non possono essere pescati, detanati, messi in vendita o venduti, se nella loro lunghezza totale non hanno raggiunto le misure qui appresso indicate:

bono jest tam v dobt od 1. listopadu do konce prosince vísobecná úkasa, jest v člínku 12. ustaven jest o loveni pstruhá.

Článek 6.

Zapovídáno jest do dvaceti metrú od otvora pro ryby, od česí přéplavú přímýstevých, od jest nebo přépadú a spédú vodních lovití ryby stěrná nebo jiným náčiním a všei takové do vody nastrojovati.

Článek 7.

Zapovídáno jest lovití ryby každýmkolí drábem takových novodú, které jsouc vlečeny buď se zemí nebo z upravených nebo nakotvených článú, dno vodní nestrpí masí, vřídákú stěrná ne jiného tomto obvyklýmú a svazným ladriana, aragana, argano del ferro, pitorina, strigliara, branzolo, aolara a valanchera.

Sítiní svazným rí do scanno a partizime jakož i bodným vřídákím masím ne lovití v tekutím vodstvu.

Článek 8.

Dále zapovídá se od 1. září až do konce dubna užívati udílnice dirindana svazní.

Článek 9.

Zapovídáno jest k lovení ryb užívati třaskavín, jako vřídákú dynamitu a střelného prachu, dále omamujících, dusivých, křivých a jedovatých prostředků, jako kobrali, vraních ok, vápna, sází a pod.

Článek 10.

Ryby druhú zde uvedených nesmú býtú chytány, podřeny a prodávány býti, jestliže dle celú své délky nejsou měřeny, nejsou takto drábé:

Anguilla centimetri quaranta (40),
 Trota di Lago } centimetri trenta
 Regina (Bulbero) } (30),
 Trota di fiume, Carpione, Temolo,
 Tinea, Pesce Persico, centimetri quin-
 dici (15),
 Alona (Agona, Sardena, Scarabino)
 centimetri dieci (10),
 Tutte le altre specie, centimetri cin-
 que (5).

Articolo II.

È vietata la pesca e la vendita di pesci freschi delle seguenti specie:

Trota e carpione in novembre e dicembre;

Temolo (*Thymallus vulgaris*) in marzo;

Pesce Persico in maggio;

Tinea e Regina (Bulbero) in giugno;

Alona (Agona, Sardena) dal 15 maggio al 15 giugno.

I divieti anzidetti non sono estensibili alla vendita dei pesci provenienti dai vivai privati, purchè siano accompagnati da certificati dell'autorità comunale comprovanti la loro provenienza e quantità.

Mancando tali certificati saranno considerati come oggetto di contravvenzione.

Articolo 12.

In quei tratti di fiume e di lago, in cui la pesca della trota e del carpione abbia un'importanza prevalente e locali necessario questo modo di tutela potrà l'autorità competente, d'accordo con quella dell'altra parte, proibire nei mesi di novembre e dicembre ogni specie di pesca.

Articolo 13.

Sono vietate in ogni tempo la pesca e la vendita del fregate di pesce.

diat čtyřicet (40) centimetrů;
 petrah jezera } třicet (30) centi-
 kapr } metrů;
 petrah říší, bulba, lipan, ln, okoun
 patalet (15) centimetrů;

kosatice deset (10) centimetrů;

všechny ostatní druhy pět (5) centimetrů.

Článek II.

Následující ryby nenížli ani chytány ani čerstvé býti prodávány:

petrah a bolca v listopadu a prosinci;

lipan (*Thymallus vulgaris*) v březnu;

okoun v květnu;

ln a kapr v červnu;

kosatice od 15. května do 15. června.

Tyto záležitosti nově vznikající k rybám ze soukromých rybníků, pokud provedeny jsou stvrzením obecního úřadu o svém původu a množství.

Není-li zde takového stvrzení, budíž prodáv jich pokládán za přestupek.

Článek 12.

Na určitých místech tek a jezera, kde lov petrahů a bolců má význam velmi důležitý, a v nichž této ochrany potřebuje, příslušný úřad ve shodě s příslušným úřadem druhé strany zakázá nošení všech rybářů v měsíci listopadu a prosinci.

Článek 13.

Kždě doby zapověděno jest lovit a prodávati pětř ryb.

Articolo 14.

Le due parti contraenti procureranno dovunque sia possibile, previo comune accordo e nella misura da stabilirsi, di facilitare il ripopolamento delle acque contemplato dall'articolo 1 mediante la disseminazione d'uova e d'avanzoni di specie di pesci riconosciute come preziose ed utili.

Articolo 15.

Essi favoriranno pure la istituzione di stabilimenti di piscicoltura artificiale, e le autorità competenti delle due parti potranno accordare loro i seguenti favori:

- a) La facoltà di pescare e di adoperare per la nutrizione dei pesci contenuti negli stabilimenti avanzati ed in generale pesci non aventi le dimensioni prescritte nell'articolo 10. Questi pesci non potranno essere venduti, né utilizzati per altro scopo.
- b) La facoltà di pescare in tempo proibito le specie designate all'articolo 11.

La concessione sarà subordinata a condizioni tendenti ad impedire i possibili abusi.

Articolo 16.

È vietato d'introdurre nuove specie di pesci nelle acque, a cui si applicano le presenti disposizioni, senza l'approva e consenso autorizzazionale di entrambe le parti contraenti.

Essi si accorderanno onde prendere tutti gli altri provvedimenti necessari per proteggere le specie nuovamente introdotte nelle dette acque.

Articolo 17.

Per agevolare le ricerche scientifiche sugli animali acquatici, le autorità competenti potranno accordare licenze spe-

Článek 14.

Obě smlouvající se strany přilicni se dle možnosti, aby dle předchozího článku a měrou, její bude ustanovena, sarybovali vodstvo v článku 1. uvedených podporovano bylo tím, že nasazování budou vajíčka a mladé rybičky cenných a užitečných druhů ryb.

Článek 15.

Podporovat také budou ústavy pro umělé chov ryb a příslušné úřady obou stran budou mezi tímto ustávená dáti tyto práva:

- a) Právo chytati mladé ryby a větší ryby, které nedosáhly ještě délky v článku 10. uvedeného, a užívati jich za krmivo pro ryby v ústavu chované. Takovoto ryby nemají býti ani prodávány, ani smí se jich užívati k jinému účelu nežli k uvedenému.
- b) Právo v zapovězeném čase chytati druhy ryb v článku 11. jmenovaných.

Právo toto včetně buď vhodnými podmínkami, kterými by možná zneužívání bylo zabráněno.

Článek 16.

Do vodstav, k nimž tyto předpisy se vztahují, nové druhy ryb nesmějí býti nasazovány bez výslovného a shodného dovolení obou smlouvajících se stran.

Státní správy dohodnou se, aby stala se včeliká další opatření, kterých třeba jest na ochranu rybích druhů do dotčených vodstav nově nasazených.

Článek 17.

Aby podporován byl vědecký průzkum vodstev zvířat, příslušní úřadové mohou dáti zvláštní povolená, jimiž pro

ciali intese a sospendere temporariamente a favore di pescapio determinato le disposizioni degli articoli 10, 11, 12 e 13.

Articolo 18.

Ciascuna delle due parti contraenti determinerà quali sieno gli ufficiali ed agenti a cui nel rispettivo territorio saranno affidate la sorveglianza della pesca e l'accertamento delle relative contravvenzioni.

Tali ufficiali ed agenti potranno in ogni tempo visitare i battelli da pesca e i luoghi di deposito e di vendita del pesce.

Articolo 19.

Ciascuna delle due parti contraenti procurerà, che mediante la propria legislazione interna vengano in modo possibilmente simile fissate le penalità per le varie contravvenzioni ed i casi in cui si debba procedere al sequestro ed alla confisca dei ceppi dei retici per le infrazioni accertate nel rispettivo territorio.

Articolo 20.

Ciascuna delle due parti contraenti prenderà i provvedimenti necessari per mettere in esecuzione sul proprio territorio le presenti disposizioni.

Articolo 21.

Le due parti contraenti si comunicheranno a vicenda le prescrizioni rilasciate in esecuzione di questa convenzione, i provvedimenti di maggiore importanza concernenti la pesca nelle acque contemplate nell'articolo 1 e disporranno, che le rispettive autorità s'informino reciprocamente d'ogni emergenza, che potesse avere rilevante importanza per la piscicoltura.

Articolo 22.

La presente convenzione, ratificata dai rispettivi governi nel più breve

giatě casby delšnost platnosti požadují předpisy článků 10, 11, 12 a 13.

Článek 18.

Každá z obou smlouvajících se stran ustanoví orgány, kterým v příslušném území svěřeno bude dohlížeti k rybolovu a vyšetřovati příslušné přestupky.

Tito orgány budou oprávněni každé doby prohledávati čluny rybářské a místa k přechovávaní a prodeji ryb ustanovená.

Článek 19.

Každá ze smlouvajících se stran přijme se, aby domácími zákonodárstvími ustanovila se možná stejnorodě, jaké tresty za rozličné přestupky pokloňory a kdy předněty, kterých týkají se přestupky v příslušném území zjištěné, mají býti zabaveny nebo za propadlé prohlášeny.

Článek 20.

Každá ze smlouvajících se stran učiní potřebné opatření, aby tyto články ve skutek uvedeny byly v jejím území.

Článek 21.

Obě smlouvající strany učiní se budou o předpisy a důležitější opatření, která ve skutek provádějí tato úmluva, učiněná o rybolovu ve vodstvech v článku 1. uvedených, a postarají se, aby úřadové obou stran zpravovali sebe vzájemně o každé události, která může mít důležitější význam pro chov ryb.

Článek 22.

Tato úmluva po své se možná brzo ratifikací skrze příslušné vlády platit

tempo che sarà possibile, avrà vigore fino al termine di quell'anno in cui l'una o l'altra delle due Parti contraenti ne avrà denunciata la cessazione, nonché dalla denuncia alla cessazione non decorra un termine minore di tre mesi.

Fatto in doppio originale in Riva sul Garda addì 9 agosto 1883.

Rugg m. p.

Favati m. p.

bude až do konce toho roku, kterého se neb ota ukončování smlouvy již výpověď při šestá však třetina mezi výpovědi a basem, kterého určava počade platnosti, nemí nijak býti kratší tří měsíců.

Účeno ve dvojitě přeopise v Rive na jezeře Gardském, dne 9. srpna 1883.

Rugg m. p.

Favati m. p.

Nos visis et perpensis conventionis hujus stipulationibus, illas ratas gratasque habere profiteamur, Verbe Nostre Caesaris et Regie spondentes Nos ea que in illis continentur fideliter executioni mandavimus esse.

In quorum fidem, majusque robor presentes ratificationis Nostre tabulis manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur in Mitrasteg die trigesima prima mensis Decembris anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo quarto, Regnerum Nostrorum trigesimo septimo.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes a Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesaris et Regiae Apostolicae Majestatis proprium

Adolphus de Platon m. p.
Consiliarius Secretus.

Tato úmlouva vyhláduje se tímto po přivolení obějí sejmových říšské rady.

Ve Vídri, dne 7. dubna 1885.

Tanffe m. p.

Falkenhayn m. p.

38.

Nariadení ministeria orby, věci vnitřních a financí ze dne 7. dubna 1885,

ježt' usílá se ve státě úmluva s Itálií dne 9. srpna 1883. (Z. ř. č. 37. z r. 1883.) ohledně z
upravení rybníctví v jezeře Gardském.

Aby ve skutek provedena byla úmluva s Itálií dne 9. srpna 1883. (Z. ř. č. 37.
z r. 1883.) učiněná z upravení rybníctví v jezeře Gardském, nřizuje se toto dle
článku 10. své úmluvy:

1. Volatva rakouského území, která patří pod články 1. své úmluvy, buďto
jednotlivě vyšetřena a ustanovena od politického úřadu zemského.

2. Zákazů, v článku 7. a 8. úmluvy obsažených, aby ryby v tekoucích vodách
někdy nebyly loveny stěží rá do zmrzání a poručeno, dále od 1. září až do konce
dubna nikde odličně dřívějším, užito buď i o takových stěží, respektive odlični-
cích, které jsouc zřizovány toliko s nepodmíněnými od nich dobytkarů, ježto jím
mají.

3. Úvod, v němž platí má zákaz v článku 10. a 11. úmluvy obsažený, aby
drůhy ryb tam jmenované nebyly prodávány pod normální délkou, respektive
v jiném čase, jakž i úvod, v němž platí má zákaz v článku 13. vyložený, aby
pořr ryb vůbec nebyl prodáván, ustanovena buď zvrubozí politickým úřadem
zemským prohlázejí: k oběm takto předpísám; úřad tento ustanoví také formalité
pro provádění stvzení, která dle článku 11. úmluvy úřadem obecním budou
vydávána.

4. Jakožto příslušný úřad zřejí, ježt' došlen jest v článku 12, 15. a 17.
úmluvy, úřadovati má ve všech případech z. k. okresní hejtmanskost v Řevě.

Ježto přísluší podávání zprávy v článku 21. uvedené král. italského úřadu
(ježt' od král. italské vlády bude určen), jakž i věci vyjednávání o spazběních,
která by od obou vlád dle článku 14, 15. a 16. úmluvy společně učiněna býti
měla, aby volatva byla zarybněna, aby podporována byl usílý chov ryb a zvrub-
něně aby chráněny byly drůhy ryb své ustanovené.

5. Dokud zákonně upraveno nebude trest na přestupky a propad předmětů
k nim příslušných, přestupky zmrubozých předpísí, pokud nevztahuje se k nim
všeobecný trestní zákon, potrestány buďto podle ministerského nřizení ze dne
30. září 1887. (Z. ř. č. 198.) od politického úřadu, ježt' dle místa, kde přestupek
spáchán byl, jest příslušen, pověšitými pokutami až do jednoho sta slátek, nebo
vzrácen od téstí hodin až do čtrnácti dnů. Pověšití pokuty případněm studijní-
skému fondu své obce, v níž přestupek byl spáchán. Na propad ryb a nářní k lovu,
dokud zákonně upravení zvrub došlené nebude provedeno, nebudeš usilováno, lež by
propad nastoupiti měl dle zákona, ježto; přece však nakládě usílí pachatel
učiněné buď i z úřední povinnosti nákladem vřitkovzřím před vřitkovzřím učiněno
nezpřístupným k další potřebě.

6. Organové, kteří dle článku 18. úmluvy bezprostředně dohlédají mají
k zachování obecní o rybníctva a udělení přestupky, které byly shledáni, jsou
starostové obecní, z. k. četnictvo, z. k. finanční úřad, a pokud jde o závodě pro-
deje, také organové police mění.

7. Na základě §. 11. zákona ze dne 10. srpna 1869. (Z. ř. č. 113.) se nařizuje, aby dlevo ze dne 9. srpna 1869, tato nařízení a vše, které dle svého uvedeného odstavce 1. a 3. ustanoveny jsou mají účelem zornakým (vedstva, obvod v němž platí zákazy prodeje, formalisté) vyhlášeny byly v zornakém zákoníku pro Tyrolsko a Vorarlbersko a v úředních novinách Tridentských; konečně buďli přiložená sbírka těchto pravidel a ustanovení veřejně vyvěšena v úředních obcích.

Tasche n. p.

Falkenhayn n. p.

Dunajewski n. p.

Zákonník říšský

P *

království a země v radě říšské zastoupené

Číska XIV. — Vydána a rozšířena dne 21. dubna 1885.

39.

Vyhláška ministeria obrany zemské a ministeria finančního ze dne 10. března 1885,

že městská obec Lipník dodatečně vřadila byla do 7. třídy vojenské sasky nájemné (Z. ř. č. 143. z r. 1882).

Dodatkem k vyhlášce ze dne 18. prosince 1881. (Z. ř. č. 140.) ve shodě s říšským ministeriem vojenské městská obec Lipník na Moravě vřaduje se do sedmé třídy sasky nájemné, kterážto saska až do konce roku 1885. plácnost má pro vojenské účely obyvatel.

Dunajewski m. p.

Welsersheimb m. p.

40.

Zákon, daný dne 11. dubna 1885,

jině opřít na čas zastavuje se plácnost porotních soudů v obvodu krajského soudu
kotorského v Dalmatě.

S přivěšením obou smlouvy říšské rady vidi Mě se naříditi:

§. 1.

Plácnost soudů porotních v obvodu krajského soudu kotorského v království Dalmatěm zastavuje se vzhledem k veškerým občinám a přecinám, které jsou příkazny jejich moči soudní a vyřčeny v článku VI. úvodního zákona k řádu trostinnu ze dne 28. května 1873. (Z. ř. č. 119.), na jeden další rok počítaje od 24. června 1885.

§. 2.

Předpisy, jež obsahem jsou v §. 3. zákona ze dne 23. května 1873, o dočasnému nastavení soudů porotních (Z. Ř. č. 130.), zůstávají buď obloženi.

§. 3.

Vláda jest zmocněna tímto zákonem odložiti působnost i před vypuknutím války v §. 1. položené.

§. 4.

Ministři práva jest uloženo, aby uvedli ve skutek tento zákon, ježik nabývá mezi domem svého vyhlášení.

Ve Vídni, dne 11. dubna 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Průšek m. p.

M.

Zákon, daný dne 11. dubna 1885,

ježtí rozšiřují se výhody, které dle IV. a V. článku zákona ze dne 7. června 1881 (Z. Ř. č. 49.) poskytnuty byly poplatníkům daně pozemkové.

S přivolením obouhromé říšské rady vídí M. se naříditi:

Článek I.

Výhody, které dle IV. článku zákona ze dne 7. června 1881. (Z. Ř. č. 49.) propůjčeny byly poplatníkům daně pozemkové, platí i tehdy, když rodiče přivedou dědictví na své děti a spolu na osoby, které s tímto dědictvím v manželství vstupují nebo s nimi již jsou oddány.

Článek II.

Zákon tento nabude mezi domem vyhlášením a vztahuje se ke všem dědictvím smíšeným, které jsouce upřesněny v I. článku dotčeného, nastaly od 1. ledna r. 1881. a v příčině ježto nárok na výhodu již byl vznesen nebo do šesti měsíců po dni, kterého tento zákon mezi nabude, od číselníků vznesen bude u herního úřadu, v jehož obvodu příslušná usedlost leží. Co do vyměřování daně přičítá tento zákon opět od roku 1882. počínajíc.

Článek III.

Měma ministři práva jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 11. dubna 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XV. — Vydána a rezešlána dne 23. dubna 1885.

ke.

Zákon, daný dne 4. dubna 1885,

jež má se státní záruka za úvěry západní dráhy a ustanovení o sázkách 1000 šilkrů státem.

S přívědkem obějí smlouvy říšské rady vidí Ml se nalídit:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby s. k. princ. české západní dráze dle toho, jak podmínky jejího zakladatelského kapitálu změnily se konverzí pětiprocentních prioritních půjček ve stříbrné, povolila změna dosavadních ustanovení garancijních, a to tím způsobem, že nyní výnos této dráhy státem zaručený, jež nyní vyměřen jest ročně na 1,404,000 zl. rak. šil. ve stříbrné až do roku 1910, a odněk až do roku 1949., kterého roku koncese máse, ročně na 732,621 zl. rak. šil. ve stříbrné, ustanoven bude od roku 1885. až do 1948. stejného množství, které nemá přesahovati 1,248,000 zl. rak. šil. ve stříbrné, a za rok 1949. nejvýše na 840,738 zl. rak. šil. ve stříbrné.

Obnosy dle toho vyměřené vstupí na místo nejmenšího ročního důchodu, který od státu, zakoupí-li dráhu, placen býti má společnost a jež v §. 18. koncesní listiny ze dne 8. srp. 1859. ustanoven byl na 5-2 procenta zakladatelského kapitálu.

Článek II.

Změna záruky v článku I. uvedená výštem jest podstatková:

1. že penze konverzí uspořádaných nezdíje se k vládním jiným účelům nelli k účelům vlády schváleným;

2. že probude platnost právo, které společnost dle článku I., lit. a) získala se dne 20. května 1869. (Z. R. 3. 72.) propůjčeno bylo, aby z přebytkového zisku výnosu, jež by přesahoval zaručenou částku, uložiti směla jen polovice k uspokojení státních garancijních sázků jí přitím daných a úroků, které by se sázkám těmto vnošly;

3. jestliže stát nabývá českou západní dráhu, ke z ročního důchodu, který placen býti má společností, ve prospěch státu sníží se nejvýše ročně celkem 50.000 zl. rak. šila ve stříbrě, pokud tím roční důchod neklesne pod minimum v článku I. uvedené.

Článek III.

Úmluva, která dne 11. prosince 1884 učiněna byla dle tohoto předpisu se společností, jest prostá poplatkův a kolikův.

Článek IV.

Tento zákon nabude moci dnem vyhlášením.
Měna ministrův obchodních a Měna ministrův finančních jest uložena, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 4. dubna 1885.

František Josef m. p.

Tanffle m. p.

Pine m. p.

Dunajewski m. p.

43.

Zákon, daný dne 14. dubna 1885,

o změnách §§. 1. a 2. zákona ze dne 27. prosince 1880. (Z. č. 150.), jímž ustanovily byly základy a podmínky a daně z výdělků a z příjmů, pokud vztahovaly se ke společenstvům výdělkovým a hospodářským a k záložnám.

S přeložením obou ustanovení říšské rady vidí Mi se nastiiliti:

Článek I.

Ustanovení §§. 1. a 2. zákona ze dne 27. prosince 1880. (Z. č. 151.) používají platnosti a mají znění:

§. 1.

Ustanovení tohoto zákona vztahují se:

1. Ke společenstvům dle zákona ze dne 8. dubna 1873. (Z. č. 70.) do rejstříka napraveným a k ostatním na základě svéprávnosti spočívajícím, do rejstříka nezapsaným, samostatným společenstvům výdělkovým a hospodářským (k záložnám a tvárným spolkům, ke spolkům konzumním, ke spolkům pro opatřování surovin a nádobám, ke společenstvům stavebním, ke společenstvům pro opatřování obyčejí a strojů a pod.), když podle stanov toliko na své členy ohrazují provozování živností své, byť i od nečlenů půjčky přijímaly, zboží kupovaly nebo svou hotovost pokladničníou ukládaly u podniků a útavů, které zavedány jsou účty veřejně skládání;

2. k záložnám dle vešitých zákonů zemských a fondů kontribučníchých a z peněz berních učiněným;

3. k záložnám obecním.

§. 2.

I.

Číslojným základom pre vymáchaní daní z príjmov jest ryzi užitek z provozovaného podniku die tohoto zákona vypočítaný, jehož uslyto se v ústředním roce, jest uplyval před rokem berním.

Ryzi užitek čim přebytky bilanční, které jako úroky, dividandy, tantiemy nebo pod jakýmkoli jiným jménem se rozšíli, do fondu rezervního uslyti nebo na příloži úty přenesou.

Mimo to pojmu se do základu pro vymáchaní daní ony peníze, které třeba by uslyty v přebytkách bilančních vykázaných, obratili se z užtku roku ústředního k některému účelu v předšlém odstavci výšeově jmenovanému nebo v některém následujícím odstavci uvedenému, a to k účelu:

- a) aby rozmožen byl kapitál v závodu uloženy;
- b) aby splaceny byly kapitály vložené, kapitály hypotečné zjištěné a kapitály jiné z užtku, který není v bilanci vykázaný;
- c) aby zročeny byly kapitály na obnovitostech podniků hypotečné zjištěné;
- d) k rozšířením, darům a jiným věnováním, k nimž živnostenské provozování nedalo příčiny a které uslyty díky dobročinným ústavům již uloženy;
- e) aby zaplacen byla daň z příjmov, kterou zapraviti jest die tohoto zákona.

Zříta, která v jednom roce vícě a byla na rok nejprve následující přenesena, může odraziti se od užtku v tomto roce, nikoli však v letech předšlých.

II.

Do základu pro vymáchaní daní zříti se nebude pojata, respektive od přebytků v bilanci vykázaných bude odčteny:

- a) zisk z let předšlých do bilance přenesený;
- b) užitek z této daní pomockové a domovní podrobených v té sumě, která zhuje po srážce výloh na ně zapravených;
- c) stále platy, též remunerace, jež dostávají někteří členové spolku, představenstva nebo rady domovní na služby spolku konané;
- d) úroky z ústřek kapitálů v závodu uložných (vyjímaje kapitály uvedené v §. 2, odstavci 3. a), které půjčeny byly společenstvu od členů nebo nečlenů;
- e) část užtku, který odepřil se pro spotřebení inventáře nebo materiálu provozovacího nebo pro strátu v podstatě nebo jiné stráty při provozování živnostenském nastalé, nebo kterých užije se ke zřítemi zálohám fondů (části odpráchné, účtu umocňovacího, účtu v záloze pro stráty a pod.).

Z účtu fondů vymáči se daň teprv tehdy, když a pokud se jich užije k potřebě některé v §. 2, odstavci 2. a 3. jmenované, čim však neznamená se rozšílení kapitálů základacích, když se spolek rozpuče.

Náklady, které z účtu fondů se zapraví, nebude kladeny do všeobecného účtu provozovacího.

Býly-li tyto fondy zvlášť pod úroky uloženy, tedy úroky takto nabyté, zúčtovány buďte v ročním výnosu, pokud se jich použije na zapravení výloh, jež fondy tyto podle svého zvláštního stanovění zapravovati jsou povinny.

f) U záložen v §. 1., odstavci 2. jmenovaných ohrázeny buďte úroky z aktivních kapitálů hypotečních zjištěných.

Není-li tu bilancních přebytků, přihlídáme buď jen k peněžním v odstavci 3. dotčeným, od nichž odečte se to, co z příjmů musí vyplatiti, a saldo strážty.

Článek II.

Tento zákon nabývá moci 1. ledna 1883. a platí pro všechna předepsaná daně a příjmy, která tomto doba ještě nezabyla moci právní.

Článek III.

Mému ministruv finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 14. dubna 1883.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísloka XVI. — Vydána a rozeslána dne 24. dubna 1885.

h.

Císařský patent, daný dne 23. dubna 1885,

jakžto rozpuští se celá celá poslanecká rada říšská a nahradí se nově volby do ní.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Chrabátský, Slavonský, Halický, Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslovenský, Modenský, Parmský, Piačenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dabrovnický a Zaderský; kníže hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolohický a Istorský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenzský, Sonnenberský atd.; pán Tršánský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

máme čísti a vědět dáme:

Článek I.

Saběrná poslanecká rada říšská jest rozpuštěna.

Článek II.

Všeobecné nové volby do sněmovny poslanecké buďte hned zavedeny a vykonány.

Dáno v Našem Městě, hlavním a sídelním městě Vídně, dne 23. dubna 1883
 královského císařského osadebního předseda, pasovník Našeho královského sněmu.

František Josef m. p.

Taaffe m. p. **Ziemiankowski** m. p. **Falkenhayn** m. p.

Práisk m. p. **Conrad** m. p. **Weisersheimb** m. p.

Dunajewski m. p. **Pino** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XVII. — Vydána a rozosílána dne 25. dubna 1885

11.

Listina o koncesi, daná dne 10. března 1885,

ke stavbě lokálníh lokomotivní z Vídně do Wiener Neudorfu.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrávatský, Slavonský,
 Haléský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda
 Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajn-
 ský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož nová vídeňská společnost tramvajová žádala za propůjčení koncese ke stavbě městské dráhy z Vídně do Wiener Neudorfu, jež a šesti jako dráha silniční (parní tramvaj) sřízosa býti má, a k rozšíř. po ní, vidí se Vím, uzavřítie obecnou propůjčením tohoto podniku, propůjčení jmenovavé společnosti dle náhosa v prvotní výřé letosní, daného dne 14. září 1884. (Z. Ř. č. 238.), jakož i dle náhosa, daných dne 25. května 1880, (Z. Ř. č. 54.), dne 26. prosince 1882. (Z. Ř. č. 180.) a dne 28. prosince 1884. (Z. Ř. č. 303.), koncesi tatec:

§ 1.

Propůjčujeme nové vídeňské společnosti tramvajové právo stavěti lokální lokomotivní, jež sřízosa býti má jako dráha městské (parní tramvaj) a kolejích privilegovaných, od tatec pro šesti potřeby ve Vímě (v V. okrese) sřízosa přes Dolní Meidling, Inzersdorf na Wienerbergu, Novou Erlavu a Sichenkruty do Wiener Neudorfu.

§. 2.

Toto lesné dráze povolují se výhody tyto:

- a) zproštěna bude kolikár a poplatků ze velikých směrů, knihovnických zápisů, bílosti a jiných listin, k opatření kapitálu a k pojistění droků z kapitálu a vohy potěbových, a to až do počtu jistoty, což i rozumí se o jednotlivých dotčených při nabývání pozemků, při stavění a zařízení dráhy, a to až do konce prvního roku vosaubního;
- b) zproštěna bude kolikár a poplatků z prvního vydání akcii podléhaje v to i listy zařízení, jakož i poplatku převozného, který vzejde při nakupování pozemků;
- c) zproštěna bude poplatků a tax, jež zapraviti by bylo za propůjčení této koncese a za užívání této listiny o ní;
- d) zproštěna bude daň z výdělku a z příjmvů, od zapravování kolikových poplatků kuponových, jakož i veliké nové daně, které by zákony příslušnými byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počínaje od dnešního dne.

§. 3.

Společnost jest povinna stavbu lesnice, jakmile povoleno k stavbě dáno bude, ihned započíti a ji vejděle do půl druhého léta počítaje ode dneška dokončiti, vystavěnou pak veřejně vohbě odvezení a po celou dobu koncese pravidelnou vohbu po ní provozovati bez tjny užívání v §. 2. ustanovených.

Za dořízení dotčené listy stavěnat jest společnost povinna dáti jistotu, složde kauce pěti tisíc (5.000) zlatých v ozných papírech k ukládání úroctvůch peněz způsobilých.

§. 4.

K vystavění této povolené dráhy propůjčuje se společnosti právo expropriece dle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totož právo bude společnosti propůjčeno také při ooběh vložných drahách, jež vystaví k jednotlivým podnikům průmyslovým, uzná-li státní správa, že užívání jich jest veřejnosti prospěšné.

§. 5.

Všechny změny, kterých následkem povolené lesnice třeba bude na stečích, potrubích nebo na výšce drahů, provedeny buďte od společností na vlastní náklad způsobem od příslušného úřadu předepsaným a společnost jest odpovědná a práva z každé tjny, která vystavěnou drahou vznikne na dotčených vřech nebo jiném statku veřejném nebo vlastnictví soukromém.

§. 6.

Společnost jest zavázána na silnicích, ježž upotřebí k založení povolené dráhy místní, jinou dráhu v síle, která proto již jest respektive bude ustanovena, zříditi, udržovati a sniž odměniti z označené plochy silničné, jakož i v ustanovených omezeních obstarávání dílnou a kroupit.

Nová vídeňská tramvajová společnost vyhověti má se nejpřesněji podmínkám příslušných úřadů a orgánů a zejména, ve kterém dotčené závazky jí se týkají, jakoli i o ostatních podmínkách, ježli při užívání silnic z veřejných důvodů četší má.

§. 7.

Společnost ohvati se má při stavbě povolené dráhy a při dopravě na ní dle této koncese a dle předepsaných technických podmínek koncesantek, jakož i dle příslušných zákonů a nařízení, zejména dle zákonu o povolení železnic, datého dne 14. srpna 1854. (Z. K. č. 238.), dle řádu o dopravě na železnicích, datého dne 16. listopadu 1851. (Z. K. č. 1. z roku 1852.), a dle dodatků jeho, pak dle zákonů a nařízení, jež přitíží snad vydání budou.

Co se týče provozování vozby, bude se musí od opatření bezpečnosti ve všeobecném řádu železničním předepsaných upustiti dozna, pokud ministerium obchodu shledá, že se to může povoliti, hledíc k největší rychlosti v technických podmínkách koncesantek ustanovené, a budou pak platnost mítí svlátná předpisy a provozování vozby, které vydá ministerium obchodu.

§. 8.

Summa skutečného kapitálu zakladatelského na stavbu a vystrojení povolené dráhy máti se podrobněa jest schválení správy státní.

Co se týče skutečného kapitálu zakladatelského, platnost má zvěsta, že kromě čim za vypracování návrhu, kromě nákladů na stavbu a na vystrojení dráhy skutečně učiněného a řídné prokázáno, počítají v to i přitížením interkalarní dráhy po čas stavby skutečně zaplacené, řídné jím vydaje rozpočteny býti rovněž, zvláště se řídné náklady na opatření pozemků.

Jestliže by však po uplynutí prvního roku provozního ještě další nové stavby provedeny aneb prostředky dopravní rozmanité byly, přitížením náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakladatelskému, když správa státní zvolila k obnovení stavebního novým a k rozmanitým prostředkům dopravním a když náklady budou řídné prokázány.

Prioritní obligace rovněž býti vyhlásky.

Zakladatel kapitál povolené dráhy máti se spheru hrad za doby koncesant dle ustanoveního plánu správy státní schváleného.

§. 9.

Jestliže pro slavnosti, pochody vojenské, parády, pak pro stavby stek, potřeblí má. úřadové uznají nebo potřeba, aby na čas zastavena byla jízda vozů na některé trati povolené dráhy státní, společnost povinná jest bezes vřídka podrobiti se příslušným náležitostem úředním, rovněž nároku na náhradu újm, kterou strpí dotčeným zastavením vozby.

Týž náznak má společnost, když dle žádánku vojenského úřadu třeba bude zastaviti vozba za mobilizace nebo za výkly pro pohyby sborů vojenských nebo pro jiné vojenské výkony na silnicích státní deshou užíváných.

§. 10.

Vojška budí dopravního za levnější ceny železni, a to podle toho, co v této příčině jakož i ve příčině výhod vojšk zastávajících u c. k. dráh státních každé doby platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k občané železni obcei polovice Hln, k železným státním Tyrolským, a to nejen když konají cesty na účet svého, ale i ve službě na svůj účet ke cvičení ve zbraní a ke shromáždění kontrolnímu; též vztahují se k vojenskému sboru strážnímu soudů civilních ve Vídni, k četnictva a k vojenské službě finanční a bezpečnosti.

Společnost zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od rakouských společností železničních a zjednotní a pobytové obsluhu všech výpravových k transportům vojenským a o pomoci vespolek zapůjčování vozů a strojů při velkých transportech vojenských, dále ku předpisům své doby platným o koleznících na války, jakož i k dodatkové úmluvě o transportu nemocných a poraněných, k dopravě letmo dočasných na účet svého vojenského, která úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Rovněž zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, která se učiní se společností kolezními v příčině vespolek pomoci osobami při velkých transportech vojška, a ku předpisům o dopravě vojška po koleznících.

Tímto úmluvy vztahují se společností jen do té doby, pokud mohou se vyplácet dle sekundární povahy trati této a dle polohy, povoleného v příčině zakotvení, vstrojení a služeb dopravního, o čemž rozhodovati přistoupí ministerstvo obchodního.

Společnost zavazuje se, že služba bude učiti k vysocejším poddůstojníkem vojška, včelečného letstva námořního i obrany železni při obsluhování míst státních dle zákona, daného dne 18. března 1872. (Z. č. 60.).

§. 11.

Koncese a ochrana proti stavbě nových kolezní, v §. 7., lit. b) zákona o povolování kolezní vytknuté, bude platně učiti po padesáti (50) let, počínaje od dnešního dne, a poměre, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncesí tuto prohlásiti za ukončenou i dřív, než tato lhůta dojde, když by se situacím v §. 3. ustanoveným, co se týče počtů a dokonalosti stavby a počtů i nepřetrženého provozování jindy, dosti nešťastně, a vytknutím ze lhůty vynětím zemle by se ukládá dle §. 11., lit. b) zákona o povolování kolezní a jmenovitě kráseni politickým nebo finančním.

§. 12.

Správa státní zřizuje sobě právo, povoleno dříve za patnáct let po jejím dostavění a po zavedení vozy v kterékoli době zakoupiti.

V příčině výkonu tohoto práva nákupného mají platně tato ustanovení:

1. Pro ustanovení ceny nákupné vypočta se roční ryzi výnosy podniku za pět let, která přecházejí skutečným nákupem, od toho odčteno se ryzi výnosy nepřetržitějších dvou let, a vypočta se průměrný výnos ryzi státních tří let.

3. Jestliže by průměrný ryzí výnos takto vyhledaný (odstavce 1.) nedosahoval alespoň té sazby, které za doby koncesní patříbí jest k pětiprocentnímu úrocentu a ke splacení skutečného kapitálu základního, od správy státní schváleného, ustanoví se tato sazba jakožto ocen ryzí výnos, který se při vyměření ceny získupné položí za základ.

5. Za cenu získupní kládena buď ona samá, která při pětiprocentním úrocentu rovnati se bude počtem hodnotě kapitálu všech veřejných politiků, jež budou až do vypršení koncesní lhůty splatné, a to v té době, kdy se získup dráhy vykoná.

4. Splácení ceny získupné stane se, smlédo k tomu, kdy získup bude vykonán, vedle vůle správy státní buď v hotovosti anebo ve státních úpisech dlužních dle vídeňského kursu burzovního ten den před faktickým vyplacením.

6. Získupem dráhy a ode dne tohoto získupu nabude stát, vyplaciv získupní cenu bez další jakékoli náhrady nezávadného vlastnictví a politiků této povolené trať se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, zejména v to i oboz dopravní, jakož i fondy dopravní a rezervní z kapitálu základního utvořené, včetně všech materiálů až pokud by se svolením správy státní buď zcela neb částečně nabyly již spotřebovány.

§. 13.

Když doba koncesní vyprší, společnost jest zavázána k rozkazu státní správy, dle toho jak účely dopravy veřejné toho času budou, buď svým vlastním nákladem odstranit koleje do veřejných silnic vlečné a užívancu plocha silniční do převedení stavu upravené, aneb státa bezplatně do nezávadného vlastnictví odvedenati celé zařízení dráhy a veškerým movitým i movitým příslušenstvím počítajíc k němu také oboz a náklady materiálů, posazenky k dočasným lokomotivám získupné, jakož i vosaň a rezervní fondy ze základního kapitálu utvořené, pokud by zcela nebo z části nebyly spotřebovány se svolením správy státní (§. 12.).

Jakž koncese tato pomine, též i když lokomotivy se získupí (§. 12.), podlé společnost vlastnictví fondu rezervního, jež by zřítia byl z vlastního výnosu dráhy, i aktiv ze někým získupujících, též zvláštních staveb a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jejich výměření nebo nabytí správa státní ji zmocní, dočasně výskově, le nejsou příslušenstvím lokomotiv.

§. 14.

Správa státní má právo sjednat si jízta, odali stavba dráhy, jakož i zařízení vozy ve všech částech nákladů až dočasně vykonáno jest, i učile naliditi, aby se vady v této příčině odvarovaly, a byly-li by ta jakož, aby byly odstraněny.

Správa státní má též právo, aby svým úřadováním a vídeňské nové společností tramvajový ustanoveným nakládala v hospodaření.

Za ustanovení této příslušné společnosti není povinná, dokud jinak nebude ustanoveno, dáti pokladu státnímu náhrady; též uprošťuje se společnost, závažně, nakládajících se na §. 89. řádu o provozování vozy, vydaného dne 18. listopadu 1861. (Z. R. Č. 1. z roku 1862.), co se týče náhrady většho nákladu, který by vozem a příslušným policejně a důchodkového, a co se týče zřízení místností dlužních a chování jich v dočasném způsobu zřítia.

§. 15.

Správě státní zůstávají se kromě toho práva, jestliže by přes to, že byla vjetřena dána, porušily se opět nesch neuplny závazky v listině o koncesi neb v podnikních koncesích neb v zákonech uloženě, aby učinila v přitěně toho opatření dle zákona potřebně a prohlásila dle okolností ještě dříve, než koncesie dojde, koncesi za shaslou.

Napominajíc přitom každého, aby proti ustanovením této koncesie nikterak nejednal, a propůjčujíc společnosti práva, před soudy Národního dvorkování se o náhradu prokazatelné škody, dáváme vám úradům, jichž se týče, přísný rozkaz, aby nad touto koncesí a nade všim, co v ní jest ustanoveno, pilně a bedlivě bděly.

Tomto na svědomí vydáváme tento list, opatřený velkou pečeti Naší, ve Vídni, Našem říšském, hlavním a státním městě, desátého dne měsíce března, léta Páně tisícého osmístého osmdesátého pátého, panování Našeho krále tisícého sedmého.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

10.

Nářízení ministeria práv, dané dne 21. dubna 1885,

jiní obec Lašica přičítá se k obvodu okresního soudu v Ercegu Novém v Bukovině.

Podle zákona ze dne 11. června 1868. (Z. ř. č. 69.) obec Lašica vybočuje se z obvodu městského delegovaného okresního soudu kotorského a přičítá se k obvodu okresního soudu v Ercegu Novém.

Toto nářízení nabude moci dne 1. ledna 1886.

Prsiák m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Článek XVIII. — Vydána a rozšířena dne 30. dubna 1885.

37.

Zákon, daný dne 19. dubna 1885,

uzavírající se právními ustanoveními o dotaci duchovenstva v katolické správě duchovní.

S přehledem obou zákonův říšské rady vidí Ml se nařízení:

Článek I.

Dekretem se zákonodárně nespokojili kusečně upravou dotáčních poměrů duchovenstva v katolické správě duchovní, do té doby platných mají následující právními ustanoveními:

§. 1.

Katolickým duchovním správěm samostatným a pomocným kněžím systematicky doplatí se nejvyšší příjem jejich stavu příslušný (kongrua) z fondů náboženských, respektive z dotace ode státu těm kněžím propůjčované, pokud kongrua tato není uhrazena ze příjmů z duchovním úřadem spojených.

Slovem „duchovní správy samostatné“ rozumějí se všichni ti duchovní, kteří na základě kanonického doktriny od biskupa diocésního v jeho úřední církevní obci právo i povinnost mají vykonávat správu duchovní nebo kterýmž jinak od biskupa diocésního správně dáno jest, aby správu duchovní samostatně vykonávali, jako lokální kaplani (lokalisté), vikáři farží atd. Slovem „kněží pomocných“ rozumějí se ti duchovní, kteří duchovním správěm samostatným přidáni jsou od biskupa diocésního, aby je vykonávali správy duchovní podpořovali.

§. 2.

Nejnižší důchod v každém jednotlivém, na radě říšské zastoupeném království (země) vytkán jest v článku I. k tomuto nároku příslušným, a to na tu dobu, která připomenuta jest v úvodě ke článku tomuto.

§. 3.

Zdali má a pokudli má doplňk die §. 1. v jednotlivých případech diti býti, o tom rozhodovati bude na základě předložených přiznání zemský úřad politický, vyalyté o tom biskupa diecenního.

Co se týče přiznání příjmův a výdajů v příčině doplňku kongracovního, o tom platnost mají následující ustanovení:

1. Co se týče příjmův,

tedy započítati se mají tolika tyto příjmy:

- a) ústř. výnos z pozemkův a půdy v té výšce, ve které výnos tento ustanoven jest z pozemkův sem náležejících v příčině vymáštění nové daně pozemkové;
- b) výnos nájemní z pronajatých budov podle skutečné výšky, odečte nákladitou částku na udržování budov a na amortizaci;
- c) výnos z jistin, ze práv politických a ze závodů průmyslových;
- d) povné důchody (renty) a dotace na penziích, na přednáškách souazých, anebo na přednáškách (při čemž přednášky tyto počítány buďte podle cen příručných, odečte 10 procent ze hrubého výnosu jakožto výlohy na jich dobývání).

Výjimkou lze z obředů služebnosti povditi při a) a d) na ústř. výloh na dobývání úroků jistinových nebo důchodů (rent) příručných zářidků;

- e) příjem ze přebytkův místořbu jačeti kostelního, pokudli takovéto přebytky výdaty býti mohou na dotaci;
- f) poplatky školovní a to v summě úhrnad, kterou výtkne úřad zemský výslediev biskupa diecenního, anebo ministr věd duchovních v případě tom, že by daroznamení se nestalo. Z poplatků školovních také vymáštěných částka 30 sl. se odečte;
- g) výnos všech mešních stipendií a fundací za výkony bohoslužebné, kteréž pře, než výše zákon přiznaný, utřecny byly v jest určité summě, až jestliže by základací list neobmezoval ustanovení takovétože vešterní odpřazněna.

Všlecka sadací tohoto zřadku, kteréž utřecna buďou teprve po nastatí působnosti tohoto zřadního zákona, naprosto vyloučena jsou z takovétože vešterní.

2. Co se týče výdajův,

tedy započítany buďte:

- a) daně zemopanské z přiznaných příjmův (1, a—g) vybývané, příručky zemské, okresní a občasn, jakož i jinaké příspěvky k potřebám veřejným na základě přiznaného zákona dávací, nemění i aequivalent poplatkový;
- b) kancelářské výlohy na vedení matrik, lež by výlohy tyto byly uhrazovány ze jačeti kostelního, pak výlohy spojené s řízením děkanátu (okresního vikářství) v ústře, jež matričním ustanovena buďte;
- c) výdaje na penziích a na přednáškách souazých spočívající na závazku, kterýž by na důchodech vznikl;
- d) jestliže počet mlů v 1, g) matričních, které během jednake roku jest sloužiti, přesahuje určitý počet normální, výnos těch stipendií mešních, jež správce

duchovní k výkonu musí postupiti jiným duchovním; není-li při těch kterých jednotlivých místech listinou zakladatelůž určita summa ustanovena, tedy započteno buď meziná stipendium podle zvyku diecézního. Počet učenácký ustanoven buď v kapitě diecési ve srozumění s biskupem; pakli by srozumění takového se nedělo, počítáno buď čísla 200;

a) všeli výdaje stavějí, jež podle platných zákonů připadají na benefická.

Proti tomu započteny býti nemohou výdaje takové, které se vztahují k osobní výživě (k domácímu hospodářství), ani výdaje se vzdělávacím posazkům spojené, aniž výdaje, které dle platných předpisů vznikají ze zachování farakých budov ve stavu dobrém. Výjimkou však při kromobýtečných výdajích, na př. má-li nějaká býti domácnost veďa, započtení jich může býti dovoleno.

Co se týče listů, ve které přiznání podávají se mají, jakož i toho, kterakým způsobem přiznání tato mají býti uložena, zveřejněna a upravována, konečně co se týče způsobu jakým a doby od které počítáno bude přiznaný doplatek kongruový, o tom zvláště bude naříděno.

§ 4.

Když by se ukázalo, že některý příjem, jež dle těchto předpisů měl býti přiznán, byl samé nebo některý výdaj vědomě neprávě započten, tedy osobám na správce přiznání odpovědným uloženo buď pokuta peněžní až do té summy, o kterouž měl být náboženský nebo pokladna státu býti zkrácena.

Při jinakých neobdobích buď přiznání selike upraveno, a jen podle okolností buď uložena náhrada úroku, která by z jednání opravovaváče vzešla.

§ 5.

Zastavatelé (provisory) upravidlených beneficií obdrží svůj plat z fondů náboženských. Plat ten řídí se podle výše, kterou má kongrua tomu beneficiu dle §. 2. náležeti, i obnáší při beneficiích do 500 zl. kongruu třicet zlatých, při beneficiích do 400 zl. čtyřicet zlatých, při beneficiích o 700 až do 900 zl. padesát zlatých a při beneficiích o 1000 zl. nebo více šedesát zlatých měsíčně.

Zastavatelé upravidlených beneficií, jejichž měsíční příjem obnáší 30 zl., nejsou povinni, aby máe meličti vykonávali jinak než za stipendium od biskupa úředně.

Zastavatelé přesporní obdrží remunerační případ od případu vyměřovanou, na však v náležitém případě nesmí přeměňovati dvě třetiny řádného platu zastavatelého.

§ 6.

Správcové duchovní, kteří by bez své viny stali se ke službě neochopnými, obdrží plat odpočinkový, který se jim vykáže podle úhazce II. tato příloženého, nic neohlédě k soukromým příjmům, kterýchli by snad měli.

Tyto platy odpočinkové úhazevány budou z fondů náboženských, respektivě z jich dotace státu, až nemohou-li úhazevány býti z důchodů beneficiu samého.

Jestliže by kdož deficient postaven byl zvláště pohorzeno vědomě, tedy ministr všei duchovních může jemu výjimkou povolit plat odpočinkový všeli, nelli by dle

obrazce jsou náležit, avšak toliko do nejvyšší summy 600 sl. samostatného správní důchodníma a 400 sl. kněžní pomocného.

§. 7.

K místům správy důchodní, kterým kongrua s přípomocí fondů náboženských vyměřena byla posud v summě vyšší nežli by vypadla podle ustanovení tohoto zákona, ustanovení tato vztahovaná se budou teprve při novém obházení jich, a i to jen tehdy, jestliže další existence této vyšší kongruy není zakotvena na nějakém obecnějším titulu právním.

Části správcové důchodní (deficienti), kteří mají vyšší plat odpočinkový nežli který by jim náležel podle ustanovení tohoto zákona, poctěncou v politiku svého posavadního odpočinkového platu.

§. 8.

O takových místech správy důchodní, která přivtělena jsou některému řeholnímu sboru, ustanovení tohoto zákona řídně platnosti nemají.

Těm tak jest i při místech správy důchodní, která přivtělena jsou některému sboru světského kněžstva, pokud sbor tento má sám dostatečných prostředků, aby z vlastních peněz staral se o náležitý podle stavu nejvyšší důchod kněžstva, správu důchodní vykonávajících.

Článek II.

§. 9.

Doplňky dotací kněžím pomocným (§. 1.), platy a remunerače zastavatelům (previcorům, §. 5.) a odpočinkové platy deficientům (§. 6.), v přítomném zákoně ustanovené, platnosti nabudou dnem 1. ledna 1886. v šlesku osobě, doplňky pak ke kongruac samostatných správců důchodních (§. 1.) dnem 1. ledna 1887. a polevici a dnem 1. ledna 1888. v plně šlesku své.

§. 10.

Ministr věcí důchodních a vysvětlitel i ministr financí mají sobě uloženo, aby zákon tento vykonali.

Ve Vídni, dne 19. dubna 1885.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Conrad m. p.

Dunajewski m. p.

O b r a z e c I.

o kruzích, které ustanoveny byly podle §. 1. v jednotlivých kralovstvích a zemích na dané území v úvodu článku I.

	Evangelické oprávně pomocnosti	Katol. pomocnosti
	stavěb v mil. Kč.	
I. V Bolojských Kralovstích.		
1. V Vídeň	1.000	400
2. V okolí Vídeň až do 4 mil): a) šestiúhelní majetky pomocné kánon systematické	1.200	400
b) šestiúhelní pomocných kánon systematických	1.000	400
3. V městech a v okolních městech lidových	1.000	400
4. V ostatních městech: a) šestiúhelní majetky pomocné kánon systematické	500	300
b) šestiúhelní pomocných kánon systematických	700	300
II. V Čechách, na Moravě, ve Slezsku a v Bolojských Kralovstích.		
1. V Praze a v Brně	1.200	400
2. V okolí (v Uhersku), v Olomouci, ve Šumperku a v Hradci, pak v Opavě	1.000	400
3. V okolí Bratčovic a (včetně) až do 2 mil., ve městech a v městech majetků přes 2.000 obyvatel, pak ve vlnách ostatních lidových	500	300
4. V ostatních městech: a) šestiúhelní majetky pomocné kánon systematické	500	300
b) šestiúhelní pomocných kánon systematických	700	300
III. V Slezsku, v Krasnovodsku, v Královsku, v Salsburku, v Tyrolsku a ve Tyrolsku.		
1. V Městech ostatních	1.000	400
2. V městech a v městech majetků přes 2.000 obyvatel a ve vlnách ostatních lidových	500	300
3. V ostatních městech: a) šestiúhelní majetky pomocné kánon systematické	700	300
b) šestiúhelní pomocných kánon systematických	600	300
IV. V Itálii, v Terstu a v okolí, v Garici-Graditisku a v Bukovině.		
1. V Terstu	1.200	400
2. V Garici	1.000	400
3. V okolí Terstu až do 2 mil., ve městech a v městech majetků přes 2.000 obyvatel, pak ve vlnách ostatních lidových	700	300
4. V ostatních městech	500	300
V. V Rakúsku.		
1. V Lovci a v Krasně	1.000	400
2. V městech majetků přes 10.000 obyvatel, pak v městech Poljana (v Kr- kove) a v Bledě	700	300
3. V městech a v městech majetků přes 2.000 obyvatel a ve vlnách ostatních lidových	500	300
4. V ostatních městech	500	300
VI. V Bulharsku.		
1. V Sofii	500	300
2. V městech a v městech majetků přes 2.000 obyvatel, v Lovci (Ruse). v Buzdže a v Krasně	500	300
3. V ostatních městech	300	200

Příloha č. 1:

"Vlnami ostatních lidových" rozumíme: ve městech, kdež podle ustanovení článku I. vlny kánon systematických, na území okolních lidových majetků se vyskytují.

O b s e r v e II.

a cylindrical plate subjected to torsion and a cylindrical shaft

P I I O I O O I I

	in 10 lbs	g/in 10 at the 10 lbs	g/in 20 at the 20 lbs	g/in 30 at the 30 lbs	g/in 40 at the 40 lbs	
a) Extension of the specimen:						
100 lb	200	210	420	430	450
200 "	200	200	420	430	450
300 "	200	220	430	420	450
400 "	200	230	430	430	450
500 "	200	240	430	430	450
600 "	200	250	430	430	450
700 "	200	260	430	430	450
800 "	200	270	430	430	450
900 "	200	280	430	430	450
1000 when the shaft	200	290	430	430	450
b) Total extension	200	290	470	500	530

(Initial length of specimen approximately 1000 inches, diameter of shaft approximately 1/2 inch)

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Částka XIX. — Vydána a rozestána dne 30. dubna 1885.

48.

Zákon, daný dne 23. března 1885, jímž vylučují se sítěmi přelopy a živnosti zastavárni.

S přičleněním obou smlouvy říšské rady vědi Mi se naříditi:

§ 1.

Propůjčování koncesí ku provozování zastavárni (zástavnické) živnosti, jež dotčena jest v §. 13. pod čis. 3. zákona ze dne 15. března 1883. (Z. Ř. č. 39.), jímž změně a doplněna byl řád živnostenský, přenesl se v první instanci na politický úřad zemský.

Pokud v tomto zákoně vyloučené vše jiného není ustanoveno, přelopy živnostenského řádu, respektive zákona ze dne 15. března 1883. (Z. Ř. č. 39.), jímž změně a doplněna byl řád živnostenský, vztahují se také k živnosti zastavárni; zvláštní přelopy §§. 5., 22. a 23. zákona posléze uvedeného dané o tom, jak ucházejí se jest o živnost koncedovanou a o zvláštních požadavcích pro učesky se v živnost/takova, platí i vzhledem k živnosti zastavárni.

Žádá-li právnická osoba (obec, spolek, výdělková nebo hospodářské sdružení a pod.) na koncesi pro takovouto živnost, provozování spolehlivosti vztahují se na ní také k osobě zastupující náležetka §. 3. zákona svého uvedeného.

§ 2.

Živnost zastavárni současně s jinou živností provozovati dovoleno jest toliko se zvláštním schválením úřadu v §. 1. tohoto zákona jmenovaného.

§ 3.

Každý majitel živnosti zastavárni, dříve nežli obchod provozovati počne, povinen jest u živnostenského úřadu první instance složit kauce, jejíž suma takto se ustanovuje:

I. pro Vídeň a obvodem policejním	8.000 al.
II. pro města s nejméně 50.000 obyvatelů a jejich obvod policejní	1.000 „
III. pro města s nejméně 20.000 obyvatelů	2.000 „
IV. pro všechna jiná města	1.000 „

Kauce dává buď v hotových penězích nebo v takových papírech cenných, které dle ustanovených předpisů způsobilý jsou k ukládání srovněných peněz, nebo hypoteckou papírarní.

Děve netli kauce jest složena, provozovním obchodu zapečato býti nesmí.

Jestliže majitel živnosti evněmu závazku kauce složiti nedostojí ve lhůtě jsouc k tomu vymešřeně, propůjčeně kauce se pokládá se za zaniklou.

Kauce jest zřídlena za všechny nároky na náhradu, které provozovním živnosti zastavárním vzniknou proti majiteli jejímu, čímž však nezraší se osobní závazek majitele živnostenského.

Tato kauce máže pro jiné pohledávky de zřídleny nebo zrušena vzata býti toliko bez újmy tohoto přednostního práva uvedeným nárokům na náhradu příslušného.

Takovéto pohledávky mohou zapraveny býti z kauce teprve za rok po nabytím práva zřídlením, respektivě po vydebytí zrušením, a jen tou měrou, nakolik před vydáním kauce nebyly u živnostenského úřadu ohlášeny nároky na náhradu, které provozovním zastavárním živnosti vznikly proti majiteli jejímu.

Kauce zrušena býti máže teprve za rok po skončení provozovní obchodu, a jen tou měrou, nakolik nároky na náhradu způsobu dotčeného nebyly ohlášeny nebo jinaké práva třetích osob nebyla nabyta ke kauce.

Zmizením se kauce, majitel živnosti jest zavázán k vyvezení úřadu živnostenského ji doplnění ve lhůtě jsouc k tomu položeně, jinak má kauce bude ošřána.

Za vše se zrušením kauce stejnou pokládá se, když ke kauce nebude se právo zřídlením buď zřídlením se strany vlastníkovi neb zrušením.

§ 4.

Majitel zastavárních živnosti uvedených dle předchozích paragrafů, ohlášes pohledávky provozovním svého obchodu vzniklé vymešřeně se zřídlením, které jim proto byly dány, jsou oprávněni dle své vůle úvěk řízení namoženého v článku 310. nebo 311. obchodního zákonníka, nahledit k tomu, zda pohledávky převratily proti kupcům z jednání obchodních, a zda přezně se dohodli o zřídlení zřídlením ruční a o řízení.

Všeobecný prodej zřídlením ruční dle článku 310. obchodního zákonníka vymešřený děje se dle postupu, daného v §. 47. úvodního zákona k zákonníku obchodnímu.

Majitel živnosti není zavázán zřídlením řízení o povolání nebo vykonání prodeje.

Prodej však nesmí státi se žádnou měrou děve netli za šest neděl po době dospělosti, a čas jeho vyhlášen buď veřejně způsobem, jenž nařízením bude ustanoven.

Jestliže zůstavce do pěti let po smrti nevyvede přebytek, jezd zůstavce z výtěku za zůstavu po zapravení pohřebníky zůstavci, propadne tento přebytek ve prospěch místních daných.

Dříve nabytá práva třetích osob k součtu papírům a k jiným movitým věcem, které od takového majitele živnostenského jako majitel jako dlužníků převzaty byly na základě jednání, které přišlo ku provozování jeho živnosti, předcházejí v této případnosti takto teprve nárokům živnostenského majitele, když on dříveji práva majitelů živnostenského již při odevzdání byla učinil nebo přece patřil součástí.

§. 5.

Majitelé zastavěných živností není dovoleno dále zastavovati věci jimi zastavěné.

Živnostenské kapitulní zůstavěných listů, jakož i živnostenské přílohy na ně jest napověděno.

§. 6.

Listiny, které vydávají se o zálohách na zůstavu daných, podrobena jsou poplatku kolikovnímu dle daně zálohy, a to nebyly-li zálohy dány na delší dobu nežli na tři měsíce, dle škály I., pakliže dány byly na dobu delší, dle škály II. Jestliže zálohy na zůstavu dané nepřesahují 5 zl., listiny o tom vydané jsou bez výměnky prosty kolikův.

Každé předložení podrobena jest dle tohoto předpisu rovněž poplatku jako první daní zálohy.

Majitelé zastavěných živností jsou povinni vybírati tyto poplatky od stran a rovněž potom přinej je odevzdati důchodkové pokladně nebo okresu, kde své bydliště mají.

Předpisy §§. 5. a 12. zákona ze dne 15. prosince 1862. (Z. ř. č. 89.) platí úplně v příčině této.

§. 7.

Nářízení, o němž zmínka se děje v §. 64., odstavci I. zákona ze dne 15. března 1862. (Z. ř. č. 39.) o směřu a doplnění živnostenského řádu a které jednati má o tom, jakým způsobem držitelé živností zastavěných věcí mají své knihy a jiné podléající kontrole co do rozsahu a způsobu, jakým svou živnost provozují, podrobiti se mají, budli vydáno současně s vyhlášením tohoto zákona.

Nářízením toto má obsahovati také ustanovení o tom, jakým způsobem od každého majitele živnosti zastavěných věcí má v jeho jméněti obchodní úpravou buďto zřízením o obchodním řádu, jezd dledu (incassu) propůjčujícím předloženi býti má ke schválení a v něm zejména uvedena buď výše drobná a vedlejších poplatkův, jichž má živnostenský majitel u provozování své živnosti.

§. 8.

Přestupky tohoto zákona a nařízením podle něho vydaných, pokud netýkají se předpisů §. 6., potrestány buďte dle ustanovení řádu živnostenského.

§ 9.

Mým ministrům obchodu, věci vnitřních, financí a práv jest uloženo, aby uvešli ve skutek tento zákon, jenž nabude moci dnem vyhláskovacím.

Ve Vídni, dne 23. března 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Práček m. p.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

30.

Nářízení, vydané ministeriem obchodu, věci vnitřních, financí a práv dne 24. dubna 1885,

s provozními tiskacími zastávkami.

Na základě §. 54., odstavce 1. zákona ze dne 18. března 1883. (Z. Ř. č. 39.), jenž změnou a doplněním byl řád řízenskostský, jakož i aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 23. března 1885. (Z. Ř. č. 48.) o živnosti zastávkami, nařizuje se:

§. 1.

Každý majitel živnosti zastávkami jest povinen vésti knihu zastávkami.

O zastávkách klenotech, stříbrných a stříbrných věcech vedena buď zvláštní kniha zastávkami. Jestliže zastávkami v provozní živnosti své zahraje také přičky na papíry rovněž, budík o tomto obchodním celku kromě toho vedena kniha zvláštní. Každá kniha zastávkami má býti pevně vázaná, veskrz číslý na sebou děrovní strákováná a na hřbetě prokna silnou nití.

Každá zastávkami kniha musí míti na přicházejícím místě jméno majitele živnosti, a dříve nežli se jí počne užívati, má předložena býti živnostenskému úřadu první instance ku proknu a potvrzení; úřad tento u každé proknu a potvrzení knihy zastávkami má úředně zapečetiti konce niti, kterou jest provedena.

Na zastávkami knihách rovněž nesmí nicého býti změněno, zvlášť žádný list rovněž vyřazen nebo vložen býti.

Každé nahodilé porušení listů, niti nebo pečetí budík oznámeno živnostenskému úřadu, aby včasně napraveno bylo. Ve zastávkami knihách rovněž býti korektur.

Je-li přes to třeba korektury, přicházející slovo nebudiž nikdy škrábáno, nýbrž takovým způsobem přetřeno, aby bylo ještě čitelným.

Zastávkami knihy uchovány buďte na bezpečném a ohroženém místě.

§. 2.

Každé uzavření jednání zastávkami buď zřetelně, úplně a do pravdy zapísáno do přicházející knihy zastávkami, při čemž toto budík uvedeno:

- a) běžná čísla zástavy;
- b) jméno a byt zástavce;
- c) popis zástavy; a slata a střecha také váha a dél úbočací zkušební vzáruky na něm vyznačené také úmro; a cenových papírů serie a čísla jednotlivých kusů, počet kuponův a čas jich dospělosti, a ověřovací jméno, kromě cenový papír svádků;
- d) cena zástavy;
- e) obec půjčky;
- f) rok a den, kdy zastavení jednání bylo učiněno;
- g) kdy půjčka dospěje.

Dále každá kniha zastavení musí opatřena býti rubrikou pro poznámky, do níž zapisovány buďte všechny podstatné události týkající se příslušného jednání zastavení, jako na př. vyplacení zástavy, odevzdání dospělosti, uzavření zástavního listku, vydání listku zrušovacího atd.

§ 3.

Všichni občané nebezpečné a věci, které dle platných zákonůch předpisů nemají přiděleny býti do obchodu, zvláště všechny oděvy, výstroje a výstroje průmysly, které náležejí k službě vojenské, nemají do zástavy přijímány býti.

§ 4.

Dříve nežli zástavceček počne provozovati své obchody, předložiti má svůj obchodní řád v desíti exemplářích řádu (koncessi) propůjčujícím, aby jej schválil.

Obchodní řád musí se srovnávati se zákonem ze dne 23. března 1895. (Z. ř. č. 48.) a s příslušným nařízením a má obsahovati podrobná ustanovení o postupu při vedení obchodu, pak sazbu poplatkův a formu listku zástavního.

Nežli obchodní řád jest potvrzen, zástavceček nesmí počíti provozování obchodu.

Potvrzení buďte odeptáno, jsou-li mezi obchodními řády zábrady vzhledem ku platným předpisům nebo policejním ohledům.

Totéž řízení platí také tenkrát, namýšlí-li se změnit obchodní řád.

§ 5.

Majitel živnosti jest povinen, a uzavřením obchodu zastavením vydání zástavy potvrzení (listek zástavní) podpísem svého jména opatřené, jež srovnávati se má doslovně se zápisem ve knize zastavení (§ 2.).

Zástavní listek obsahovati má kromě toho nejpodstatnější pro zástavu ustanovení zákona ze dne 23. března 1895. (Z. ř. č. 48.), pak tohoto nařízení a obchodního řádu a zvláště sazbu úroků a vedlejších poplatkův, jež jest platit.

§ 6.

V obchodní zástavnosti živnostenského majitele musí vyhotoven býti na úřadním místě třičetný exemplář zákona ze dne 23. března 1895. (Z. ř. č. 48.) a tohoto nařízení, dále exemplář obchodního řádu a kromě toho exemplář poplatkové sazby (§ 4.), která jest součástí řádu obchodu.

§. 7.

Majitel živnosti jest zavázán provozovati obchod v místnosti co možná proti ohni a vstoupil bezpečně a živnostenský úřad jest oprávněn o tom se přesvědčiti. Majitel živnosti jest zavázán, zříditi vůči sobě veřejně pojistiti proti uobezpečnění ohně.

§. 8.

Majitel živnosti jest povinen úředně ohlásiti a všech stranouček nebo vlastníků bezpečně odizolovaných, jakož všechny podobné písemné správy, které od osob soukromých obdržel, zachováti dle časové posloupnosti spotřebené a věcným rejstříkem opatřit a předložiti je kontrolujícímu úřednímu zřizovateli, hláskují za to.

§. 9.

Zříd-li zástavce za prodávání stávkové zástavy a svolil-li k tomu majitel živnosti, buďli tím způsobem postupovino, jako by šlo o uzavření nového jednání zástavního; buďli učinil nový zápis ve knize zástavní a vydán nový listek zástavní dle předpisu §§. 2. a 5., koléčko starý listek zástavní vzati buď naspět.

§. 10.

Ztrat-li strana listek zástavní, opraviti má ihned ústně nebo písemně majitele živnosti o ztrátě, uvedeme své jméno a bydliště, a prokázati, že stráž obhájena byla také úřadu bezpečnostněm. Zřizovatel oznámí ihned čas, kdy vše zastaveno byla, jakož i hláská a obsah půjčky, kterou obdržel, a poplatek zvrubně zástava.

Jestliže popis ušlacené zástavy a oznámení času listku zástavního srovnávají se s knihou zástavníkovou, stráž listku zástavního zaznamená se v knihách a vydá se listek zámazný.

Na základě toho listku zámazného zástava může prodávána býti. Neuzavze-li se původní listek zástavní do roka počítaje ode dne, kdy stráž byla oznámena, zástava může vydána býti, vrátí-li se listek zámazný a napraví-li se příjmová suma, úroky a vedlejší poplatky, nepropadla-li zástava a nebyla-li prodána, pokračovati nebyla prodávána.

Propadla-li již zástava a prodána-li jest řádným způsobem dle zákonných předpisů, vyvedena býti může všude výšledek snad dosahový (přibytěk), pokud dle ustanovení §. 4, odstavce 5. zákona ze dne 23. března 1883. (č. ř. č. 48.) ještě nepropadl ve prospěch místních občanů. Zástava nebo přibytěk prodaným jejím snad dosahový mohou býti vydány do roka jen tehdy, vrátí-li se současně původní listek zástavní a listek zámazný.

§. 11.

Po čtyřech dnech po dni dospělosti držitel listku zámazného jest oprávněn, vrátit listek zámazný, vyplatiti zástava, nebyla-li ještě prodána, když kromě toho u zástavníka složí v hotovosti odhadní cenu zástavy, by pojistěny byly možná snad nároky majitele listku zástavního.

Jestliže tato vydání bude bez náhrady úroků, jestliže do roka ode dne, kdy vydán byl listek zámazný, uzavze se původní listek zástavní.

§. 12.

Každá strana, která strativě listek zistavení, nemůže splnit pohledavku, jichž dle §§. 10. a 11. tohoto nařízení jest třeba pro dosažení listku zistaveného, nebo která strati již vydaný listek utrazený, může získanou cestou vymoci amortisaci straveného listku zistaveného nebo zistaveného.

Žadatel za amortisaci, jakmile zastavárník souhlasí zpraven jest o zavedení řízení amortisacního, má předložit listku a tak předejti její propad a prodej. Opomine-li ji předložit, má po vymocené převedení amortisaci listku zistaveného nebo utrazeného toliko nárok k většímu výtisku (přebytku), jež při prodeji listky byl docílen.

§. 13.

Když majitel zastavárních listností, které dle §§. 1. až 3. zákona ze dne 23. března 1885. (Z. ř. č. 48.) byly povolány, učiní pohledávky provozování svého obchodu vzniklé vymozi ze listov, které jim proto dány, a odevrájí k tomu řízení zaručeného v článku 111. obchodního zákonníku, jsou zavázáni kromě všeobecných předpisů dražebních přeseš zachování také tato ustanovení:

1. Zistaven jest oprávněn zistaven kdykoliv až do jejího přívku vypláti.

Úroky počítány buďte udílo až do výplaty.

2. Čas a místo dražby a všeobecným oznámením všem, které budou prodávány, oznámeny buďte výtiskem na obchodní listnosti a kromě toho jedním uvěřejným v úředních novinách nebo v místním listě od živnostenského úřadu ustanoveném.

V oznámení uvedeno buď jméno zastavárníkovo a podlépné číslo příslušné knihy zastavární, pod kterými započty jsou předložty, jež budou prodávány.

Oznámení musí se má nejméně dvě neděle a nejvýše čtyři neděle přede dnem dražebním.

3. Bylo-li několik vět touti značkovou zistavení dříve do zistavy, zistaven jest oprávněn ustanoviti pořadí, ve kterém se prodej vyvolány býti mají, a prodej buď zastaven, jakmile vyší se suma, která stačí úhraditi zastavárníkovo pohledávku na kapitálu, úrocích a vedlejším poplatcích.

4. Zistava zavázána jest také na náklady prodeje. Z nákladů, které několika prodávajím jsou společny, rozděleny buďte náklady na oznámení dle toho, kolik jest část zistavených, a náklady na dražbu dle výtisku.

5. O každé dražbě majitel listnosti všem má důkladný výkaz, z něhož se pozná iho prodávavou zistava, pohledávku zastavárníkovo, výtisk dražební, dražební (poplatek dražební) a přebytek, který zbývá po snížení pohledávky zastavárníkovo jakož i dražebního.

Vykazovací komissar všim dražební výtisk každé jednotlivé zistavy a podlépné výkaz.

6. Zastavárník po vykonání prodeji zistavy povinen jest bez odkladu vydati zistavě přebytek výtisku, který pro zistaven byl po snížení zistavního dílu i s úroky a vedlejším poplatky, jakož i náklady na prodej zistavy, nebo po vyšetření šestinedělné lhůty pro úško soudně usilují nevyzvednutí částky s přípojeným zistavěním.

7. Zastavárník práve jest zodpovědný ze své újmy, která vznikne vzejde nešetlivostí předchozích předpisů, a pokudli-li ustanovení odstavce 2., 3. a 5., jest povinen sám učiniti náklady prodeje.

§. 14.

Zastavární knihy buďte uchovány po deset let ode doby posledního zápisu do nich.

Listky záznamů a záznamné buďte uchovány po pět let ode doby, kdy záznam byla vyplacena, respektive prodána.

§. 15.

Majitelé živností zastavárnických jsou povinni poplatky v §. 6. zákona ze dne 23. března 1883. (Z. č. 5. 48.) ustanovení odstavců 1. a 2., zákona ze dne 13. prosince 1892. (Z. č. 5. 89.) důchodkové pokladně toho okresu, kde bydlí.

K tomu konci povinni jsou dle příloženého vzoru vésti deník, jest má přenesť zveřejňovati se o knihou zastavárnickou a obsahovati:

- a) pořádková čísla knihy zastavárnické s poplatných záloží;
- b) listy daně nálohy;
- c) obnos jdy;
- d) poplatek, a to odlišně dle toho, zda vyměřen býti má dle škály I. nebo dle škály II., každý pro sebe a na konci každého stupce a každého deníku dohromady. Prodloužec (§. 6.) buďte započty do deníku jako nové obchody zastavárnické.

Deník buď náležitě uzamčen a jako stvrzovací listek odevzdán důchodkové pokladně spolu s poplatkem přímo splatným do úřadu daní po vypracování každého náčrtu, případně v další platbě listů od finančního ministerstva povolené.

O kolkové povinnosti zastavárnických knih platí předpisy zákonů kolkových a poplatkových.

§. 16.

Jestliže majitel živnosti nemůže vésti obchodu pro důstojnou nebo trvalou překážku, buďli oznámene to úřadu živnostenského, jest pak povinen jest učiniti opatření v veřejných zájmech potřebná.

§. 17.

Živnostenské úřady jsou zavázány prováděti ob čas revize v obchodních místnostech zastavárnických. Rovněž úřady živnostenských úřadů, pak příslušných policejních úřadů zeměpanských a místních jsou oprávněni, kdykoli v obchodních místnostech zastavárnických přehlídka vykonání, de knih náležitosti a provozování obchodu revizi podrobiti, jakž způsobem národním opatřením, aby shledané nesprávnosti byly odstraněny.

Majitelé zastávárních živností jsou zavázáni podati každé obchodní společnosti vyřídění jejich obchodu se týkající.

§. 18.

Přestupky tohoto nařízení, pokud vztýkají se předpisu §. 15., potrestány budou dle trestních ustanovení §. 8. zákona ze dne 23. března 1885. (Z. ř. č. 48.)

§. 19.

Toto nařízení nabude moci účinné se zákonem ze dne 23. března 1885. (Z. ř. č. 48.)

Traße m. p. **Prabók** m. p. **Dunajewski** m. p. **Pine** m. p.

Denník

a plánu rozpočtových poplatníkov a listín, ktoré súpajú s týmto súčtom darčiek na charitu.

Poplatník alebo kľúčový materiál	
Pr.	Kr.
Denné listy	
Listiny darč. ústredy atd. 3 súčtov	
Poplatník a meno darč. ústredy I.	
Pr.	Kr.
Listiny darč. ústredy plus 3 súčtov	
Poplatník a meno darč. ústredy II.	
Pr.	Kr.
Poplatník alebo kľúčový materiál	
Denné listy	
Listiny darč. ústredy atd. 3 súčtov	
Poplatník a meno darč. ústredy I.	
Pr.	Kr.
Listiny darč. ústredy plus 3 súčtov	
Poplatník a meno darč. ústredy II.	
Pr.	Kr.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XX. — Vydána a rozeslána dne 30. dubna 1885.

50.

Zákon, daný dne 11. dubna 1885,

a protěj strany budovy č. a. p. 799. v Jakubské ulici ve Vídni.

S přivěšením obou smluvných rady říšské vědi M. se nařídilo:

1. Finanční ministr se zmocňuje, prosláti strany budovu č. a. p. 799, č. a. orient. 9. v Jakubské ulici ve Vídni o výměře 260-69 čtverečních sáhů nebo 258-68 čtverečních metrů.

2. Místní finanční ministři jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 11. dubna 1885.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Dunajewski m. p.

51.

Zákon, daný dne 15. dubna 1885,

jak spolky zakládají se na vzájemnosti a vztahují se k děm a poplatkům.

S přivěšením obou smluvných rady říšské nařídilo takto:

§. 1.

Spolky a společenství jednoty zakládají se na zásadě vzájemnosti, které do stanov mají účelně pojistovat nemocenské peníze, peníze za přičinu neschopnosti ku práci (peníze invalidní), peníze pro stáří, vdovské peníze a sirotčí peníze pro děti, pomocenské a úřednické (dělnické pokladny nemocenské a invalidní, spolky

penzijní, spolky pohřební a spolky podporovací a pod.), pokud neprovozují žádného podniku na zisk vypočetného, jsou osvobozeny od daně z výdělku a z příjmův, a to i tenkrát, když od nájemců dostávají příspěvky a dary.

§. 2.

Ustanovení zákona ze dne 21. května 1873. (Z. Ř. č. 87.) o výhodách, které se do kolkův a bezprostředních poplatků příslušejí výdělkovým a hospodářským společenstvům dle zákona ze dne 3. dubna 1873. (Z. Ř. č. 79.) zřizovaných, platí rovněž také pro spolky v §. 1. tohoto zákona dočtené.

§. 3.

Společenstva a spolky v §. 1. dočtené jsou vyloučeni k rozvíjení jiných ozvebozeny od poplatkového ekvivalentu a vyloučeni k rozvíjení jiných podnikův jsou poplatkovému ekvivalentu výměrou 1% procenta hodnoty i s přírůstkem.

§. 4.

Tento zákon nebude moci dáti vyhlášením, bez účiny povinnosti berá za rok 1885.

Ména ministruvi konstituční jest uloženo jej ve skutek uvést.

Ve Vídni, dne 15. dubna 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dunajewski m. p.

32.

Nářízení, vydané ministrem věcí duchovních a učebních dne 23. dubna 1885,

jiní vyhláše se, že poznatímě směnky byly §§. 43., 12., 93. c) a 123. evangelického zřízení církevního.

Dle §. 102., z evangelického zřízení církevního ze dne 6. ledna 1846. (Z. Ř. č. 15.) poskytvají platnosti §§. 43., 12., 93. c) a 123. ve svém dosavadním duchu a až do dalšího ustanovení budou máti dosah tento:

§. 43., 12. „Frašytorův přísluš, volí se sboru seniorátům ze sebe poslance a jich náhradníky a vykonávají při obsazování seniorátův a superintendenatův jiným obec prvo volběm.“

§. 93. c). „Sbor superintendenatův má ze sebe zvoliti seniora nebo faráře za náčelníka superintendenatův, jedného světského úda za kurátora superintendenatův a jiného za jeho náčelníka, též (§. 110. c) poslance do synody obecné a jich náhradníky, a to každého na šest let.“

§. 123. „Každé z obou synod obecných volí ze sebe nádpolevníkův věřících hlásův úda přitomných čtyř údů, dva stavu duchovního a dva stavu světského, kteří až do nejprve příštího sejití se synody obecné mají dřádati jako výborové synodální, a dva náhradníky k stavu duchovnímu a dva k stavu světskému náležející.“

Conrad m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXI. — Vydána a rozeslána dne 2. května 1885

53.

Lístina o koncesi, daná dne 5. března 1885,

pro lokomotivní železnici z Bannieru k říšské hranici na protě Siegenhalsu a pro odbočky.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský,
 Halický, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
 Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutaný, Krájn-
 ský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož Rakouská společnost drah mistrůch v Praze žádala, že propůjčení koncese ke stavbě oboustranné železnice z Bannieru přes Freivaldov k říšské hranici naprotě Siegenhalsu a odboček k a) vzhůru po ní, vědí se Nám, avšak jako obecnou prospěšnost tohoto podniku, propůjčiti jmenované společnosti dle návrhu o porokování železnice se dne 16. srpna 1884. (Z. Ř. č. 218.), jakož i dle návrhů, daných dne 25. května 1880. (Z. Ř. č. 86.), dne 26. prosince 1882. (Z. Ř. č. 180.) a dne 26. prosince 1884. (Z. Ř. č. 203.), koncesi tuto:

§. 1.

Propůjčujeme Rakouské společnosti drah mistrůch v Praze právo stavěti železnici lokomotivní, jak zřízena býti má jako dráha místní a kolejecké perspektivních, na stanici hanaševické na prav. moravské dráze pohraničné přes Koldřín, Lápevou a Freivaldov k říšské hranici, aby připojena byla k pruské státi železnici na směr do Siegenhalsu.

Dále společnost jest zavázána, bude-li za to žádati správa státní a splní-li se podmínky o věci této smlouvené, vystavěti odbočky povolené dráhy:

1. z Lipové přes Zlíchovice a Friedberk k Hléské hranici u Bernatic a

2. z některého místa povolené dráhy u Sandhůbka přes Supikovice k Hléské hranici u Kaničic.

Státní smlouvená, která s královskou pruskou vládou bude učiněna, dána budou příslušně ustanovení o připojení se povolené dráhy ku pokračování trati, která na pruském území bude vystavěna do Ziegenhalsu, a o stavbě této pokračovací trati, kterou stavba společnosti evantuelně povinná jest převzít, jakož i o připojení dalších odboček k pruské síti železničné a o dopravě službě na tratiach připojených a stanicích spojovacích. Společnost jest zavázána podrobiti se těmto ustanovením a povinnostem, které z toho jí vzniknou.

§ 2.

Těto železnice dráhy povolují se výhody tyto:

- a) sprostěna bude kolikv a poplatků ze všechkých smluv, knihovních zápisů, listů a jiných listin, k opatření kapitálu a k pečetění úroků a kapitálu a vozby poštovních, a to až do počti jízdy, což i rozumí se o jednatelích drahových při nabývání pozemků, při stavění a užívání dráhy, a to až do konce prvního roku vozbuha;
- b) sprostěna bude kolikv a poplatků z prvního vydání akcií a prioritních a drahových obligací (listů podléhých), počítaje v to i listy zastavné, a z knihovního zápisu těchto obligací, jakož i poplatku převodného, který vezje při zakupování pozemků;
- c) sprostěna bude poplatků a tax, jež zapravěti by bylo za propůjčení této koncese a za užívání této listiny o ni;
- d) sprostěna bude daně z výdělků a z příjmův, od zapravování kolkových poplatků kuponových, jakož i všechny nové daně, které by zákony příštími byly zavedena, a to do třiceti (30) let, počítaje od dnešního dne.

§ 3.

Společnost jest povinná, stavba železnic v §. 1. pod odstavcem prvním dotčené listině započeti a ji do dvou a půl roku počítaje ode dnešního dne dokonati, vystavěna pak veřejně vobě odevdati a po celou dobu koncese pravidelnou vožu po ní provozovati.

Za dokončení dotčené listiny stavěna jest společnost povinná dáti jistotu složením příslušné kauce v papírech cenných, k ukáčení úrokůh počtu způsobilých.

Listina, kdy stavba odboček v §. 1. pod tit. 1. a 2. uvedených má býti dokoněna, ustanoví dohládatel obchodní ministerium, až vydlí rokna, aby byly učiněny.

§ 4.

K vystavění této povolené dráhy propůjčje se Rakouské společnosti druh místních právo exproprieace dle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totož právo bude společnostem propůjčeno také při pohostných dráhách, jež vystaví k jednotlivým podnikům průmyslovým, když státní správa, uzná, že záhodná jež jest veřejnosti propůjčit.

§. 3.

Společnost chovati se má při stavbě povolené dráhy a při dopravě na ni dle této listiny koncesionář a dle podmínek koncesionářských, které určí ministerium obchodu, jakou i dle příslušných nálezů a nařízení, zejména dle zákona o povolení kolonií, daného dne 14. máje 1854. (Z. ř. č. 238.), dle zákona o dopravě na železnicích, daného dne 18. listopadu 1851. (Z. ř. č. 1. z roku 1851.), pak dle zákonů a nařízení, jež přitom snad vydány budou.

Co se týče provozování vozby, bude se museti od opatření bezpečnosti v řádu a provozování vozby předepsaných upustiti dotud, pokud ministerium obchodu shledá, že se to může hledie ke zmírnění rychlosti největší povolití, a budou pak platnost máti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium obchodu.

§. 4.

Summa skutečného též i nominálního kapitálu zakladatelského této povolené dráhy mástati, jakou i formálně přivěračních a drakoných akcii (listů podílňých) schváleny bude státní správou.

Jestliže by po uplynutí prvního roku dopravního ještě další nové stavby provedeny aneb prostředky dopravní rozmanženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakladatelskému, když správa státní svolila k obměněným stavbám novým nebo k rozmanžéní prostředků dopravních a když náklady též budou prokázány.

Pro odbočky v §. 1. pod čís. 1. a 2. uvedené, budou-li vystavovny, platí obdobně tato ustanovení, a to tak, že způsob, jakým peníze budou opatřeny pro tyto odbočky, ustanovena býti má se schválením správy státní.

§. 7.

Vozba po povolené dráze a po odbočkách v §. 1. uvedených provozována bude státní správou na účet společnosti.

Podmínky této vozby ustanovovny budou vzhledem zákona, kterou státní správa se společností učiní.

Státní správa má právo ustanoviti úmby, které budou se vybití, respektivě sazby a podíly, které na povolenou dráhu mástati připadnou, při čemž však přihlídáno buď k tomu, aby zakladatelé kapitál na tuto místní dráhu vynaložený přiměřeně byl nárokován.

§. 8.

Vojácke budíť dopravovány na levnější cesty, a to podle toho, co v této příčině jakou i ve příčině výhod vojácků costajících na moravské dráze pohraničné, každé doby platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k chraně zemské obzři polovice říše, k zemským státočím Tyrolským, a to nejen když konají cesty na účet císaře, ale

i ve službě na svůj účet ke evišení ve obraně a ke shromáždění kontrolnímu; sčít vztahují se k vojenskému sboru státnímu soudů civilních ve Vídni, k četnictvu a k vojenské službě státní finanční a bezpečnosti.

Společnost zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od rakouských společností železničních o sjednání a pobytové ohrožení věci výpravových k transportům vojenským a o pomoc vespolek zapůjčováním vozů a strojů při válkách transportech vojenských, sčít k organizačním ustanovením a k předpisům o službě pro odložení boje vojenských, jakž i k dohodě úmluvě o transportu nemocných a poraněných, k dopravě ložna dodávaných na účet sboru vojenského, která úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Rovněž zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, která se učiní se společností železniční v příčině vespolek pomoci osobami při válkách transportech vojska, a ku předpisu o dopravě vojska po železnicích.

Těmito závazky vztáha jest společnost jen do té doby, pokud mohou se vypláti dle sekundární povahy této trati a dle potřebnosti, povoleného v příčině zakládky, vystrojení a služeb dopravovacích.

Společnost zavazuje se, že učiní bude mít k výsledným podléstojícím vojska, válečného ložna námořského i obrany země při ohrožení míst státních dle zákona, daného dne 19. dubna 1873. (Z. ř. č. 60.).

§. 9.

Koncese a ochrana proti stavbě nových železnic, v §. 3., lit. 5) zákona o povolení železnic vytknutá, bude platná sčít po dovršení 90) let, počítaje od daného dne, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní máže koncesi toto prohlášení za zrušenou i dřív, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v §. 3. ustanoveným, co se týče počtu a dohledu směrky a počtu i nepřetrženého provozování železnic, dosti neudělila, a vykoření se lhůty vynětí se nemohle by se omlouci dle §. 11., lit. 1) zákona o povolení železnic a jinosvěti pak kráskou politickými nebo finančními.

§. 10.

Správa státní zřizuje sčít právo, dráhu zde povolenou po jejím dohledu a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti se polnínek těchto:

- a) Pro ustanovení ceny nákupu vypočten se roční ryzi výnosy podniku za pět posledních let, která přecházejí skutečným nákupem, sčít této částkou se ryzi výnosy nejnepříznivějších dvou let, a vypočte se průměrný výnos ryzi ostatních tří let.

Roční důchod po abývající ještě dobu koncese, který rovná se tomuto průměrnému výnosu ryzi, jest nákupní cenou (důchodem nákupním).

- b) Pakli by průměrný ryzi výnos dráhy takto vypočtený narovnal se alespoň sčít počtu armistě, jež třeba při roční náše úrokové 4 $\frac{1}{2}$ procenta, aby zeminální kapitál zakladatel povolené dráhy, státní správa schválený (§. 6.), aradna byl v 50 letech, tedy tato aradna po ještě abývající dobu koncese býti má důchodem nákupním.

- e) Minimální důchod získaný dle těchto pravidel vyšetřený položen bude na náklad i soukráte, jestliže by dlužka před uplynutím patřícího roku rovněž byla získána.
- f) Stát vyplácí bude společností získaný důchod po uplynutí doby koncese v pololetních, průběhůh letních, dne 30. června a 31. prosince každého roku splatných.

Abv dle smyslu svého k platnosti přišly předpisy daní o tom, jak státní půjčka dle zákona ze dne 7. června 1881. (Z. B. č. 104.) společností daní splácena a zúčtována býti má, získaný důchod přisluhující na hlavné trať nastoupí zejména na místo vyřazení výnosu zvláštního dočasného.

Rovněž společnost získaním důchodem jí na hlavné trať přisluhujícím musí se to, že dlužená obligace (listy podléhají) pro povolenou dlužku vydané budou spláceny a zúčtovány dle příslušných ustanovení.

- g) Stát má právo, kdykoli místo nedokupěných ještě listů získaného důchodu zaplatiti jistinnou hodnotu těchto listů jakožto svou získanou, při čemž úroky z těchto budou diskontovány.

Pro výpočet jistinné hodnoty ustanovuje se míra úroková na 5 procent, jestliže by však minimální důchod získaný za náklad byl položen, na 4% procenta.

Odhodlá-li se správa státní zaplatiti jistinnou hodnotu, má na vůli, splatiti ji buď v hotovosti nebo v státních úpisích dlužných.

Státní úpisy dlužní buďte při tom pořízeny dle kurzu, jaký státní úpisy dlužní stejného druhu přiměřeně mají v podobě právě předobíhajícím na vídeňské burse dle peněžních kurzů úředně znaných.

Zbytek státní půjčky ještě nezaplacený v čase, kdy kapitál se splatí, odečten buďte od kapitálu, jest společnost bude zaplacen, tímž spolu vznikne nárok státu na vzrůstání snad úroky.

- h) Získaním dlužky a ode dne tohoto získání nebude stát bez dluhi jakékoli náhrady neobvyklého vlastnictví a požitků této povolené trati se vězení k té příslušným vězení nezvýmá i nezvýmá, zejména v to i oboz deprezáci a náklady materiálu.

Společnost jest zveřejněna, jestliže státní dlužku získá, odvádějí na ni bez návratu a spátně proto svým nákladem knihovně výnosy všech břemen a dluhů, kterými by kolonie státní byla v čase získání.

Spolu s výnosem těchto břemen, na kterých výnos společnost musí, vjíti se knihovně na kolonii získaný důchod společností.

§ 11.

Jaké peníze koncese a tímž dnem mělo stát bezplatně nezvýmáho vlastnictví i požitků kolonie povolené a veškerého nezvýmáho i nezvýmáho příslušenství, zejména v to i oboz deprezáci a náklady materiálu (§. 10.).

Jaké koncese tato povazuje, též i když kolonie se získá (§. 10.), podléhá společností vlastnictví fondu uzavřítého s vlastního výnosu zvláštního a aktivního zájdu, jelž buďte dle záležitostí o právě minulém období rovněž, též zvláštních

stavěb a budov, z vlastního jmění zřizovaných nebo nabytých, k jejich vystavění nebo nabytí jí správa státní zmocnila, dokládá výsledně, že nejsou příslušnými kolekcemi.

§. 12.

Správa státní má právo sjednat si jistotu, zdali stavba dráhy, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonáno jest, i může naříditi, aby se vad v této příčině odstraňovaly, respektive odstranily.

Státní správa má právo nezápanským kommissionem u Rakouské společnosti dráh státních zřizovaným zablédati v hospodaření.

Za ustanovené tuto příležitosti není společnost povinna dáti pokladu státnímu zvláštní náhrady.

§. 13.

Správě státní nástavuje se kromě toho právo, jestliže by přišlo to, že byla vjstřeha díla, porušily se opět aneb neuspěly závazky v listině o koncesi neb v podmínkách koncese neb v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření dle zákona potřebná a prohibiční dle okolností ještě dříve, než koncese dojde, koncesi za rušnou.

Naproti tomu přineč každého, aby proti ustanovením této koncese nikterak nejednal, a propůjčuje společnosti právo, před soudy Národní domlouvání se o náhradu prokazatelné škody, dávající všem úředním, jakož se týče, příslušným soudem, aby nad touto koncesí a nadě vším, co v ní jest ustanoveno, půlně a bezděčně bránil.

Toto se svěřová vyhlášíme tento list, opatřený velkou početi Naš, ve Vídni, Našem Hrádkém, hlavním a sídelním městě, padesát dne měsíce března léta Páně tisíce osmístého osmdesátého pátého, padesátí Našeho roku tisícátého sedmátého.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pina m. p.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXII. — Vydána a rozaslána dne 6. května 1885.

84.

Nařízení, vydané ministeriem věci vnitřních, práv, obchodu a erby dne 10. dubna 1885,

a oznámení a poštovní obřestiví sněti u skotu a berenky u vepřů.

Časté vystapování sněti chřestivé u skotu, avšak v zemích alpejých, a berenky (růže, nádeky, chřipala) mezi vepři všech zemí, jakož i nabytá zkušenost, že pro nuzování a pošlání těchto nemocí, které velkou ztrátu dobytka v nápti mají, neúčivá se buď hédrych nebo dalekosáhlych prostředků, které nařizony jsou proí sněti skotiné, pohruly ministerium věci vnitřních ve shodě s ministeriem práv, obchodu a erby, aby užívajíc zmocnění v §. 1. odstavci 3. nákona ze dne 28. února 1880. (Z. Ř. č. 36.) sobě propůjčeného, nařadilo chřestivou sněť skotu, jakož i berenku vepřů mezi nemocí v 1. odstavci §. 1. dotčeného nákona uvedení.

Dle toho platí o těchto nemocích všeobecná ustanovení I., II., III., V., VI., VII. a VIII. oddělu tohoto nákona a vykonávacího nařízení k němu vydaného (Z. Ř. č. 36.), jakož i trestní ustanovení nákona ze dne 24. května 1882. (Z. Ř. č. 61.).

Kromě toho pro nuzování a pošlání těchto nemocí, jichž příznaky spolu v ústavě se uvádějí, dávají se avšak jako tyto předpisy.

A. Sněť chřestivá skotu.

1. Starosta obecní (představený stavu) oznámí své lidem příslušnému politickému úřadu okresnému obževení se sněti chřestivé.

Skot, a náhat jedí se příznaky sněti chřestivé, dokud úřední veterinární nemoc nezjistí, oddělen buď od zdravého; takážně obževy, stanoviště a pastviny buďto až do toho času uzavřeny.

2. Jestliže zvěrolékař sleděl, že nemoc jest smrti chřestivoa, kommissie nákami může promítnouti, aby nově onemocnělá zvířata byla dále odčíslována a aby uzavření zachovávané bylo.

3. Dokud nemoc zvěrolékařem není zjištěna, ustanovení buďte pro nemocná zvířata zvláštní hlídači, kteří se zdravým dobytčím stávkami se nesmějí, a budli utvářena zvláštního nádobí ke krmení a k napájení, jakož i zvláštního náčiní pro nemocná a pro zdravá zvířata.

4. Když nemoc úředně byla zjištěna, starosta obecní (předseda státku), objevili se nové případy nákazy, učiníť má opatření zvěrolékařskou policií předepsaná, než třeba jest dalšího vyšetřování se strany úředního zvěrolékaře.

5. Zvířata chřestivoa smrti zachycená nemocí býti poražena k tomu účelu, aby masa jejich se pořízalo.

6. Mrtvolky zvířat, která nazerjána smrti chřestivoa zadržela nebo pro ni byla zabita, smrtí a kůže staženy býti.

Způsobení takovychto kůži dovolena jest a tou podmínkou, že dopravi se přímo do koželažny a tam se ihned zvážati, nebo jestliže by to provázati se nedalo, že des infekciji se ústa, že naloží se nejméně na 24 hodin do horké výparné kade s 1 dílem žravého vápna a 60 až 100 díly vody.

7. Jiné části nebo produkty ze zvířat chřestivoa smrti onemocnělých zpeněžení nebo prodávati jest zapovězeno.

8. Mrtvolky zvířat na chřestivoa smrti padlých nebo proto zabitých buďte co možná rychlým způsobem seřkodeně odstraněny.

9. Jestliže zadržky neodstrahují se neškodně způsobem thermickým nebo lučebným, tedy jindy buďte hluboko vykopány, vhozené mrazy at se dříve poprosi žravým výparem nebo popelom smet at políjí se dehtem nebo hnojnicí a pak teprve at přikryjí se zemi.

Mrtkoviště buďte přírodně opatřena.

10. Jakožto div odpadky, které pocházejí od zvířat smrti chřestivoa onemocnělých, jakož i hnoj z chlévů a molivo musí býti spáleny, nebo po předložení případy žravým výparem nebo popelom hluboko zakopány.

11. Nakalené chlévy, stanoviště a náčiní budli co možná nejúčiněji desinfekována.

12. Vystupuje-li chřestivá smrt jako mor, úřední lékař buď postkáže, aby v tase od smrti do smrti drž konal posklidku. Při případech, které osamozáhlými, dostati jej vydati, by zjistil nemoc a řídil desinfekci.

Jestliže v ústě místnosti nahodí se osamozáhlá smrti chřestivoa a smrti desinnou, zvěrolékařská dohlídka diti se má ve hlávkách, jak při smrti desinnou jest ustanoveno, a současně pro obě nemocí.

13. Zavedená zvěrolékařsko-policejní opatření přestati mají při osamozáhlých případech nemocí, když není více hřadých nemocných zvířat; vystupuje-li však chřestivá smrt jako mor, přestati mají teprve tehdy, když do 14 dnů po posledním pádu nebo uzdravení se dobytka nevyskytlo se více nových osamozáhlá na smrti chřestivoa, a když v té i v nové případech vykonána byla řádná desinfekce chlévů, stanovišť a náčiní.

Výkaz a nákaz zříšán buď dle příloženého vzorce L.

B. Červenka vepřív.

1. V oznámení, které starosta obce (představený statku), jakmile byl se dozvěděl a objevil se červenky mezi vepři, posud má politického úřadu okresního, uveden buditi počet nemocných zvířat a zachráněných dvořů.

Starosta obce (představený statku) má ihned opatřit, aby zdraví vepři byli oddělení od nemocných a aby nakazený chlív byl uzavřen.

2. Jestliže v tomto oznámení jde na jevo, že nemoc v některém dvoře rozšířila se větší měrou, anebo že vypukla v několika dvořech zároveň osady, nebo že vůbec vystupuje způsobem hrozebujícím, od politického úřadu okresního vydán buditi úřední zvěrodatka, by vše vyšetřil a učinil zvěrodatka-policejní opatření.

Vyskytují-li se takle osobně případy, může starostovi obecnímu (představenému statku) ponecháno býti, aby se své odpovědnosti provedl zvěrodatka-policejní opatření a k nim dohládal.

3. Vepři červenkou nemocní budie oddělení od zdravých a nakazené chlívky a starostovi budie uzavřeny.

Zapověděno jest i na pohled zdraví vepři a nakazených dvořů vyhledati na společnou pastvu.

4. Pro nemocné vepři ustanoveni budie zvláštní hlídači, kteří se zdravými vepři stykati se nesmějí, a budie opatřeno zvláštní nádobí ke krmení a k napájení, jakož i zvláštní nádobí pro nemocné a pro zdravé zvířata.

5. Na pohled zdraví vepři a nakazených dvořů smějí zabíjeni býti toliko ve dvořech těchto a) za intervence dobytežního a masného obhospodavce.

6. Maso z vepři, kteří na počátku nemoci byli zabiti, jestliže po důkladném prohlídce od masného obhospodavce při zabíjení příslušného předevzatím uznáno bylo za způsobilé k lidské potřebě a nepoužívají-li se usměny ve veřejném stravě, může spotřebována býti vřelou toliko v místě nakazeném s tou podmínkou, že takové maso za dozoru starosty obecního (představeného statku) vydá se ihned po zabíjení ve dvoře nakazeném teplotě varné nebo do soli se nalozí.

Syrové maso z vepři červenkou nemocných užívati nebo dárcna neb za peníze někomu přenechati jest zapověděno.

7. Metvoly padlých nebo zabíjených vepři červenkou nemocných, jichž maso prohlédno bylo za nezpůsobilé k lidské potřebě, budie usnadněn odstraněny. Rovněž usnadněn odstraněny budie všechny ostatní části (vůlnosti v prou a břívni částí letní, nosní atd., pak odpadky) zabíjených vepři červenkou nemocných, jichž maso uznáno bylo za způsobilé k lidské potřebě.

8. Jestliže metvoly usnadňují se usnadněn způsobem termickým nebo houbajím sňbrí zakopáváním, jámy budie hluboko vykopány, po vložení uroh není dříve vyplněny a přiměřeně opatřeny.

9. Nakazené chlívky, starostovi a náhod u nemocných zvířat užívane budie očistěno a desinfekováno.

10. Zjistí-li se nemoc u vepři na hoře, nebudie dále haání a budie opatřeno, aby byly uzavřeny.

Při tom od politický úřad okresní k tomu působí, by nemocná zvířata co nejrychleji byla odstraněna. Jestliže do osmi dnů po posledním uzdravení se nebo

smrtelném pádu nepřihodila se nová nemocná, bažili dovoleno vepře dále
košit.

11. Jestliže červenka vystupuje měrou vítě, úřední zvěrolékař bažili odešlá, aby zjeřil nemoc jakoh i aby řiřil konečnou desinfekci v místě nakazeném.

Je-li nákaza rozšířena měrou rozsáhou, ponecháme jest úvaze politického úřadu okresního, aby úředního zvěrolékaře také kromě toho poukázal v přiměřených lhůtách k dohlídce ve místech nakazených.

Ve případech, které ostaly osamělými, dostaři vyšetřiti úředního zvěrolékaře, by řiřil konečnou desinfekci.

12. Obecni starosta (představený statku) osady nákazou zachvácené má týdně zasílati řiřící výpověď výkaz o nákaze politickému úřadu okresnímu; ve výkaze tomto bažili uveden počet nakazených dvořů a stavení, jakoh i nemocných, pak uzdravených, padlých a zabíjených vepřů, kteří ve výkaze přibyli.

13. Zavedení zvěrolékařské-policejní opatření přestati mají při osamělých případech nemoci, když není více řiřících nemocných vepřů; vystupuje-li červenka jako mor, když do osady dnů po posledním uzdravení nebo smrtelném pádu nevyskytlo se více nové nemocné, a když v obou případech vykonána byla řiřící desinfekce chlévů, stavení a nářadí.

Výkaz o nákaze zřičiti buď dle přílohy číslo II.

Tnaře m. p.

Pražák m. p.

Pine m. p.

Falkenhayn m. p.

Poučení,

jakým způsobem jeví se snít chřestiva a skotu a červenka a vepřív.

A. Snít chřestiva skotu.

Snít chřestiva jest nemoc, která vyskytuje se u mladého skotu od šestí měsíců až do čtyř let starého, častěji u starého, zvířátí za letních měsíců a v jasných osvětleních; nemoc tato má rychlý a obyčejně smrtelný průběh a jest samostatnou dle nároku rychle se zrodňujícího, jež dočasně jeví chřestí.

V mnohých případech vznik nádoru jest prvním samostatným jevem nemoci, v jiných případech předchází jeho vzniku smeklost, sklíčenost, dobytče straní chuť k trávní a přestane přebýtkovati, huba jest suchá, dobytče má studeně okřesťiny, kůže se mu třese, dobytče napadá na tu neb onu nohu, někdy také nabuří a dostane koliku.

Nádor může býti na rozličných částech těla; nejčastěji naskytuje se na plecích, na kříži, na bedrech, na stehnech, na pohybných částech, také na podprsi a po straně na krku. Nádor jest z počátku malý, neuvěřitelně zhuštěn a velmi bolestný a přibývá jako velmi rychle, tak že v osm až desíti hodinách dostí máše velikého objemu. Pozemníka stává se z prostředka malé odtlivý, chřestí jeví dočasně, a při klepání vydává stejný zvuk. Roztržna-li se nádor, vytéká z něho na počátku nemocí načervenalá, později temně zbarvená krev, ku konci života způsobná tekutina.

Za vzniku nádoru přibývá jeví hořčičných, kůže stává se horkou, tepna a dech jsou zrychleny, dech jest kromě toho obtížným; nemocná zvířata jeví velikou vnitřnost a mohou se jen sáhn a kolísavě z místa pokoušeti. Konečně ulehnou si, aniž se více vrodnou, jejich kůže stane se studenou a komešná, nejčastěji za den nebo za dva dní po objevení se prvních známek nemoci, nastane smrt. Dobytče zvířata se udrževí, avšak zvířata, která přestala snít chřestiva, jsou chráněna před opětným záchvatem této nemoci.

B. Červenka vepřív.

Červenka vepřív (růže, nádoha, chrupal) dostavuje se zvláště na horkých letních měsících a zchvacuje zvláště mladší zvířata, která nemocem máše mohou odolati.

Na počátku nemoci jsou vepři malými a sklíčenými, lež mnoho, jeví malou chuť k trávní, nato však vyčmeně žízní; naučidka pozorovati lze hořčičné mrzavé a světlavou teplotu kůže, zvláště na uších a nožkách; dech jest obtížným a vepři mají pozorivo chruplavý kašel.

Když nemoc přibývá, chuť k trávní úplně zanikne, nádož těla jest proti tlaku citlivým, naučidka dostaví se náklonnost k dávení nebo skutečné dávení; někdy mají vepři náepu, častěji však průjem. Čím prudším jest průjem, tím více ubývá

al zvířatům. Jsou-li dýchací tetroje zvláště nachvízány, jest dýchání nápadně obtížným, vepří mají častý chraplavý kašel a někdy také obtíž při polykání.

Vážitelosť sliznice javí se býti temně červenou, kůže na těchto místech aneb také jinde, zvláště na břichu, na bedrech, na zádech, na vnějším straně stehen, na krku, na rypáku a na uších má barvu červenou nebo šarlatovou, anebo má černé skvrny a jest nabubřelou, někdy také jsou na ní puchýřky; v některých případech také senzáci větri nebo menší kopy kůže, zvláště na uších, na konci nosu neb ocase.

Kromě toho pozorovati lze někdy veliké rozčilení a nepokoj, neb naopak nápadnou ochablost zvířat, necení na stravu, běhání do kola, předtíží slabost a ochrnutí zadní části.

Jestliže vepří rozmnožili se takto ležící, mohou se uzdraviti; uzdravení jest však často nepřetržím, posudně následkem nevyčlešené choroby stívení zbledou nepravdělelostí v náživání a ve výživě.

Těžké případy obyčejně končí se smrtelně, a to mají-li velmi rychlý průběh již za jeden nebo za dva dny, při méně rychlém průběhu, po čtyř až osmi dnech nemocí.

55.

Nařízení ministeria práva ze dne 21. dubna 1885,

jiní obec Údré přičítá se k obvodu okresního soudu bochevského v českých.

Dle zákona ze dne 11. června 1848. (Z. ř. č. 59.) obec Údré vylašuje se z obvodu okresního soudu litavského a přičítá se k obvodu okresního soudu bochevského.

Toto nařízení nabude moci dne 1. ledna 1886.

Průběk n. p.

56.

Nařízení, vydané finančním ministeriem dne 27. dubna 1885,

jiní má se sřízení ze dne 20. ledna 1884. (Z. ř. č. 11.) v příslušné povolení vyřízení piva na zastávce daně.

Ve shodě s král. obecným finančním ministeriem urážá se předpis, jenž obsahem jest v 2. odstavci nařízení ze dne 30. ledna 1884. (Z. ř. č. 13.) a dle něhož žádný státek nemohl dostati povolení vyřízení piva přes celou hranici na zastávce daně, v jehož přirovídě některý jeho účastnec spáchal těžký přestupek důchodkový proti předpisům o daní z piva, pro něž výslovně byl přivoplatný nálež trestní.

Dunajewski n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka XXIII. — Vydána a rozeslána dne 13. května 1885.

57.

Nářízení ministra obchodního ve shodě s ministrem věci duchovních a učebyň, dané dne 24. dubna 1885,

ježt ustanoví se živnostenské školy, jejich vyzrědění opravňují k nastoupení živnosti řemeslných.

Ministerské nářizování ze dne 17. září 1883. (Z. ř. č. 150.), jímž označeny byly živnostenské školy, jejich vyzrědění opravňují k nastoupení řemeslných živností, se doplňuje a změněně mění a nřizuje se toto:

Do seznamu živnostenských škol, jejich vyzrědění, se naměřovány byly s prospěchem, opravňují k nastoupení a k samostatnému provozování příslušných řemeslných živností, vřadí se následující živnostenské školy odborné:

ad 1) pro živnost soustružnickou odborná škola v Arcu, Kašperských Horách, Boseně a Volarech;

ad 7) pro živnost kamnářskou odborná škola v Bechyně;

ad 8) pro živnost zámečnickou říšské odborná škola pro stavební, zemědělské a strojnické zámečnictví při technologickém muzeu ve Vídni;

ad 10) pro živnost truhlářskou odborná škola v Kašperských Horách, v Boseně a Ebeně;

ad 12) pro živnost kolářskou odborná škola v Mostě nad Muzou.

Vyzrědění odborných škol v Colovně a Chomutově, jakož i odborné školy strojnisko-technické na státní živnostenské škole v Praze, kterýchto školy v odstavci 3. ministerského nářizování ze dne 17. září 1883. (Z. ř. č. 150.) uvedeny jsou s živností kovářské věci drobných a s živností nožířské, opravňují dále k nastoupení a samostatnému provozování řemeslné živnosti pilníkářské.

Konečně odchozí vyzrěděním praktikanckého běhu při c. k. školním ústavě pro umí průmysl ve Vídni propůjčuje se právní platnost průkazu o způsobilosti k živnostenskému provozování koželužství, respektive jirchářství pod tou podmínkou, když odchovanci praktičtí mohou, že dříve nežli vstoupí do tohoto běhu, nejméně po dvě léta prakticky zaměstnáni byli v příslušném odboru vyzrěděním kodi.

38.

Zákon, daný dne 25. dubna 1885,

jiné upravuje se rybníctví ve veslové říši rakouské.

§ přivědomím obou souborů rybníků vidi Mi se naříditi:

§ 1.

Oprávnění volně lovit ryby, jak na §. 383. a. z. obř. spůsob, jest zrušeno.

Právo k lovení ryb v ošlech druzích vodních nebo hladinách vodních, v nichž až dosud volně rybolov provozován býti směl, přichází přitom:

1. V umělých vodních shromážděních nebo korytech držitelům těchto shromáždění;

2. v přirozeném vodstvu šim, jiné přiručeno bude národnostním zemským.

Dle těchto ustanovení buditi také považováno, kamž přichází právo k lovení ryb v nově vzniklých shromážděních a tečech vodních.

§ 2.

Pokud zrušením volného rybolovu živnostenský výdělek národnosti rybníků utrpí újmu, takovýto rybník proti tomu, jenž přichází právo k lovení ryb v rybní vodě dříve volně, má nárok na slušnou náhradu.

Podrobněji o tom ustanoveno bude národnostním zemským.

§ 3.

Jestliže dle úpravy rakouské rybníctví národnostním zemským rybní voda na část několika osob k rybolovu oprávněných má býti propachována a pachováni mezi ně rozdělena a nedohodou-li se účastníci o tomto rozdělení, politický úřad okresní jest povolán k žádosti pachováni nebo některé z osob k rybolovu oprávněných pokusiti se o dohodnutí.

Nedohodli-li se dohodnutí, pachové dospějí pachováni, pokud vzniklý spor jeho se týče, až do vyřízení tohoto spora má skládati a věnovati přicházející soudu první instance v síle politického úřadu okresního.

Soud, vyslyšev účastníky, oznámí otázky, jež rozhodnutí jest třeba, nežli skolené peníze vydají se oprávněným, ustanoví strany, které v receptech, jež jest provedti, vystoupiti mají jako žalobce, a poslati listinu ku podání žaloby. Prospěli-li se listin k žalobě, má vše tato následek, že oznámká strana nemůže přecházku činiti, aby sporův obsah vyřádn byl jejím protivníkem.

Soudce při rozhodnutí, jež dle předchozích předpisů jest vynésti, jako i při vyřizování zavedených sporů právních, býti i podrobněji nabýly řízení ve věcech nepatřících dle zákona ze dne 27. dubna 1873. (Z. ř. z. 48.), nežli všimn nákonými pravidly přivědomím, ušřbet rozhodováni má dle svého volného přivědomím, jež byl nabýly svědomím prokazem předvedených prostředků právních.

§. 4.

Jestliže správní úřad dle ustanovení, jež zornským národním úřadem vydáno bude pro úpravu vnitrozornského rybářství, povolá jest rozhodovati o nákladech a náhradách neb o příspěvcích k nákladům a náhradám, a zastane-li se dobrodruží účastníků, položit má ve svém nálezu spolu lhůta, do které tím, kteří s rozhodnutím nejsou spokojeni, nastoupí jest cesta první a o tom jsou správa podati.

Tato lhůta má vyměřena býti nejzdař 30 dnů, ode dne doručeního nálezu počítaje.

K vyšší politické instanci nelze se odvolati z nálezu první instancí v dotčených věcech výnosného a se lhůty, kterou tato instance byla vyměřila.

Výnosný nález jest vykonatelný, jakmile prozatímka byla lhůta k nastoupení první cesty položena. Nastoupí-li se cesta první, platnost má pro první spor ustanovení v závěrečném odstavci §. 3. obzvláště.

§. 5.

Rybářům a jich pomocníkům dovoleno jest pro lovení ryb vstupiti na cizí pozemky polních a upravených chytací přístroje na nich, při čemž četní mají přiměřenou opatrnost k zabránění velikých škod, jsouce právi z náhrady za škodu snad způsobena.

Toto zákonné dovolení nevztahuje se k oněm pozemkům, které jakožto přidruženosti obytných, hospodářských, továrnických a podobných budov s nimi jsou chráněny, dále se k ostatním pozemkům, které vůbec zdmi, stěhmi nebo jiným stálým opatřením uzavřeny jsou přístup osob cizích.

§. 6.

Když záplava odčká, osoba k lovu ryb oprávněná smí lovití ryby také mimo svou rybářskou vodu ve vodách podle ní na cizím pozemku chráněných, jestliže při tom přiměřenou opatrnost a péču jsouc se škody veliké; naproti tomu držitelé pozemků jsou oprávněni přivlastiti si ryby, které zůstaly na jejich pozemku, když záplava byla odčká. Držitelé pozemků nemají činiti opatření, jichž účelem jest zabraňiti, aby ryby do vodního koryta vrátiti se nemohly.

§. 7.

K námitkám, které osoba k lovu ryb oprávněná dle §. 19. vodního zákona ze dne 30. května 1869. (Z. ř. č. 83.) vznéší činiti proti výkonu jiných vodních práv politických, nebožte politický takové námitky, které k tomu směřujice, by zabráněno bylo znečištění rybních vod, by zábrany byly přehlavy a šoule pro ryby a aby vypořádání vodních úprav bylo způsobem se možná pro rybářství neškodným, nežli ostatnímu užívání vody zemědělských obcí.

Zvláštní předpisy o přípustitelných dle toho nárocích osob k rybolovu oprávněných vydány budou národním úřadem zornským.

§. 8.

Dokud se jich jinak nepotřebí, prasa koliká jsou všechna předání, protokoly, přílohy, právní listiny a prohlášení při vyjednáváních o náročtech za náhrada, které na základě §. 2. se vzešou, pak v řízení, by úřadovny byly rybářské revíry a vykoupena byla práva rybolovu, pokud by zemské nákonodárství našlo, aby rybní vody slouženy byly v revíry, respektive aby vykoupena byla práva rybolovu při úpravě rybářství vnitrozemského.

Nabude-li někdo práva k lovení ryb následkem předpisů §. 1. a následkem případného výkupu práv rybolovných, takovito nabytí jsou prasa poplatků.

§. 9.

Tento nákon nabude moci v jednotlivých královstvích a zemích svazaných se zemským nákonem, jinak upraveno bude rybářství vnitrozemské.

Předpis, jež zemské nákonodárství dá o vodních revířech k rybářství patřítek, platným jest také pro užívání předpisů tohoto nákona.

§. 10.

Mým ministrům orby, věcí vnitřních, práv a obchodu a Měm ministrům francouzským jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento nákon.

Ve Vídni, dne 26. dubna 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p. **Falkenhayn** m. p. **Prasák** m. p.
Pine m. p. **Dunajewski** m. p.

59.

Vyhlaška veškerého ministerstva ze dne 26. dubna 1885,
v přísluš ústavě se říšské rady a olánském nákoně ze dne 21. července 1864. (Z. ř. č. 136.),
jež poskytnuty byly podpory ze státních peněz krajům v Rakě, Vladimírsku a Krakovsku
přední postálojny.

Tímto se vyhlásoje, že říšská rada došválně schválila olánské nákoně ze dne 21. července 1864. (Z. ř. č. 136.), jež dle §. 14. státněho nákona nákladně ze dne 21. prosince 1867. (Z. ř. č. 141.) poskytnuty byly podpory ze státních peněz krajům v Rakě, Vladimírsku a Krakovsku přední postálojny.

Tasche m. p. **Ziemiafcowski** m. p. **Falkenhayn** m. p.
Prasák m. p. **Conrad** m. p. **Welsersheimb** m. p.
Dunajewski m. p. **Pine** m. p.

60.

Zákon, daný dne 27. dubna 1885,

aby smíšené příměstský býti státi samostatná vlastnictví státního.

S přivolením obou vládních rady říšské vlády má se rozhodnouti:

1. Můj finanční ministr se zmocňuje:

A. určit usedlost č. p. 1735. (č. or. 4.) ve Vídni, v III. okresu, Viehmarkt-gasse, o výměře 610-50⁰ nebo okrouhle 2.212 m² změnit na dům č. p. 282. (č. or. 161.) ve Vídni, v III. okresu říšské hlavy, o výměře 214-17⁰ neb okrouhle 914 m² a za příslušný doplatek;

B. z pozemků, k určitým skladům na Breitenfeldě ve Vídni patřících, v pozemkové knize VIII. okresu ve vkladě č. 202. zapsaných,

parcelly č. 402. výměry 307-34⁰, pak části parcelly č. 405/1. dlehrané výměry 475-68⁰, celkem 783⁰ nebo 2.815-87 m² vyměnit na následující pozemky breitenfeldského kostelního fondu stavebního, a to

na 448-77⁰ od parcelly č. 115., jež zapsána jest v pozemkové knize VIII. okresu ve vkladě č. 404/2., na 225⁰ od parcelly č. 15/3., jež zapsána jest v pozemkové knize obec hernalské ve vkladě č. 278., dohromady tedy na 770-77⁰ nebo 2.771-49 m².

2. Mému ministru finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Neubeoru, dne 27. dubna 1885.

František Josef m. p.**Tasche m. p.****Dunajewski m. p.**

61.

Nářízení finančního ministerstva, dané dne 28. dubna 1885,

jak nakládati se má s lokomotivným ohřívacím přístrojem náparným a chladičem v ústředích, které platí dle patřičné dle výkonnosti prostoru náparného.

Ve shodě s král. ústředním ministeriem finančním ustanovuje se dle §§. 30. a 102. o daní z lihu ze dne 27. června 1878. (Z. ř. č. 72.) pro používání daní z lihu, které děje se dle výkonnosti prostoru náparného, že s Hengrovým patřičkem, jež spojen jest s Kokerovými ohřívacím přístrojem náparným a chladičem, tak býti má nakládáno, jako by zde exhaustora nebyla, a že Kokerovy ohřívací přístroj náparný a chladič vřaděn býti má mezi podružněně poplatné nádoby, uvedené v §. 83. pod č. 3. zákona o daní z lihu ze dne 27. června 1878. (Z. ř. č. 72.).

Dunajewski m. p.

62.

Nariadení, vydané ministeriem obchodným dne 20. dubna 1885,

Jiní měli se předpisy, jeť v praxi známé řídí plavbu a policej polížen pro hornu- a dolnorakouské části Dunaje ustanovy jsou o tom, jak veslové lodí a parníky proplouti mají pod danajským mostem u Kamence (nariadení obchodního ministeria ze dne 21. srpna 1874. (Z. č. 4. 122.) II. částka B II.).

V nariadení obchodního ministeria ze dne 21. srpna 1874. (Z. č. 4. 122.), jiní dle byl praxi známý řídí plavbu a policej polížen pro hornu- a dolnorakouské části Dunaje, měli se ve shodě s ministeriem všej vnitřněj a ministeriem arby předpisy ve II. částce B II. o tom ustanoviti, jak veslové lodí a parníky proplouti mají pod danajským mostem u Kamence. Předpisy tyto budou přitom zniti:

II. Předpisy, jak proplouti se má pod danajským mostem u Kamence (Stánu).

a) Pro parníky.

§. 1. Ocelní parníky jedoucí po proudě, jak oty ramorquery a nákladní parníky, které za sebou více vlečen, užívají mají výšešně otvoru mostního, který pokryt jest železnou konstrukcí.

Jednotlivě jedoucí ramorquery a nákladní parníky smějí proplouti svedeným otvorem mostním nebo otvory mostními č. 9. a 12., a to pořadem obyčejným nebo převráceným (lavirajím).

§. 2. Ramorquery a nákladní parníky jedoucí po proudě s vlečení zavěšeným proplouti mohou okružiti otvor k tomu ustanovený buď pořadem obyčejným nebo převráceným (lavirajím).

Za proplouti pořadem obyčejným okružiti šípka vlečeného parníku i s vlečení po straně vnitřní musí přesahovati 25 metrů a zavěšené vlečení musí seřaděny býti vedle sebe v jedné řadě, jež šípka rovněž musí přesahovati 25 metrů.

Při proplouti pořadem převráceným (na lavirajím), v kterémto případnosti pořadí lodí nad mostem tak okružiti býti musí, aby zavěšené vlečení od parníku po proudě byly, rovněžji vlečení vnitřní býti na vlečeném parníku po jeho boku a zavěšené vlečení musí seřaděny býti vedle sebe v jedné řadě, jež okružiti šípka musí přesahovati 25 metrů.

b) Pro veslové lodí a vory.

§. 3. Veslové lodí k sobě přivázané smějí proplouti jen mostním otvorem konstrukcí železnou přikrytým.

Jiní veslové lodí a vory mají z pravidla užívati ostatních otvorů mostních a mostní otvory č. 9. a 12., k jich proplouti ovšemě způsobilé, jsou rovněž ustanovy vysokými křehi postavenci na mostním nábradli na straně proti proudě.

63.

Vyhláška obchodního ministeria ze dne 30. dubna 1885,

jež prohlašuje se dodatěm k seznamu k sečkovému řádu ze dne 19. prosince 1872 (Z. ř. č. 171.), pak ku předpisům o sečkování započítávacích kádí (Z. ř. č. 107. z r. 1879.).

Uváděje se skutek zákona ze dne 23. července 1871. (Z. ř. č. 16. z r. 1872.) vyhláší se tyto od c. k. normalní kommissie sečkovací vydané dodatky k sečkovému řádu ze dne 19. prosince 1872. (Z. ř. č. 171.), pak ku předpisům o sečkování započítávacích kádí (Z. ř. č. 107. z r. 1879.).

Finis m. p.

Desátý dodatek k sečkovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872.

Ku §. 32.

(Odstavec 2. o poznačování vah mostních.)

Ve zvláštních případech c. k. normalní sečkovací kommissie může dovoliti, aby u mostních vah vyráběna byla značka (značka sečkovací a letopočet) také na dřevěných součástech jich.

Tyto značky musí před vyráběním počteny býti čerai tiskáckou.

Druhý dodatek ku předpisům

o sečkování kádí započítávacích (Z. ř. č. 107. z r. 1879.).

K sečkování a poznačování připouští se také takové kádí na zápara, které mají ovalní (eliptický) průřez přímý.

Tyto kádí buďte tím způsobem zhotoveny, aby sejeváli délka na dvoe měření (veliká osa elipsy) nepřesahovala půlčetí výšky.

Ve Vídni, dne 18. dubna 1885.

**C. k. normalní kommissie sečkovací:
Arzberger m. p.**

61.

Nařízení, obchodního ministeria ze dne 1. května 1885,

že ve Vídni od dodavatelů paketů poštovských přijímány budou náklady.

Podle jisté 14. květnem 1885. dodavatelů poštovských paketů ve Vídni při dodavatelích pochůzkách případně jiných příjmů budou náklady až do ohlášené ceny 200 zl. jež strany obdržely poštou zaslati do zřetelného místa v Rakousku-Uhersku. Náklady s ohlášenou cenou větší nebo náklady do cizozemská, jakož i poštové náklady vůbec, pak náklady na dohledku a expresní buďte jako až dosud poštovský úřadům poštovským.

Postup, jehož se proti obecenstvu šetřiti bude, jest následující:

1. Náklady přijímány budou jen tehdy, když v ražní káse respektive ve vase jest příslušné místo a jen má-li poštovský úřadec dosti času. Okolností že náklady přijímány býti mohou, oznámena bude tím, že u zaplaceného vozíku na střeše jeho vezpěl se černočerná korozbrídka s nápisem: „Poštovské pakety se přijímají“.

Také jest dovoleno frankování listem nebo korespondenčním listkem šetřiti úřadu pro dohledání poštovských paketů, aby náklady a bytu byly odneseny.

Dodavatelů poštovských paketů přijímání budou náklady buď v domcích samých, do kterých vkročí, dohledávajíc nebo odcházející pakety poštovské, nebo na těch místech, kde právě ražní káza nebo vozík se zastaví.

2. Dodavatel paketů, přijímaje náklad, vydá odovzdateli kupon inkoustovou tiskou vyplázný, v němž uvedeno bude podací číslo, ohlášená cena, dočasná místa, zaplacené poplatky a datum podací. Tento kupon bude listovním vyměřen do 48 hodin na podací listek úřadu poštovského; nestane-li se to, odovzdá se 8 dnů po dni podání zpraviti má o tom poštovský úřad toho okresu, kde bydlí, jinak proti poště postane nároku na náhradu.

3. Poplatek za přijetí šetřiti pro každý náklad 10 kr.; jestliže však několik nákladůch více patří k jedné a téže adrese přívodní, toliko za první vše zapraven buď šetřítý poplatek přijímání, za každý ostatní náklad šetřítý poplatek 5 kr.

Poplatek za přijetí musí zapraven býti ihned při odovzdání nákladu dodavatelů poštovských paketů, bez rozdílu zda náklad jest frankován nebo ne.

4. Chce-li odovzdatel frankování náklad a rovněž-li dodavatel paketů úřad vypočítati poplatek poštovského, vyvodně přiměřený obnos jakožto jistotu. Objeví-li se později, že obnos tento přesahuje franko a poštovského úřadu vypočtené, difference vícemena bude listovním při doručení listku podacího (odstavce 2.). Je-li obnos za jistotu vyvedený menším nežli franko, adresať zapláciti musí schodek jakožto dodatečné porto, avšak bez přílohy.

5. Náklady, které pro nedostatečné zabalení nebo z jiných příčin nemohou býti vypravovány, adresať větší kupon (odstavce 2.), sbírájí zpět i se zaplacenými poplatky od dodavatelů paketů při jeho nejbližší jistě (pochůzce) dodavatel.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXIV. — Vydána a rozvešlena dne 20. května 1885.

65.

Zákon, daný dne 29. dubna 1885,

v vjšeňích a podmínkách pro stavbu železnice postřáňské.

Š přičeňděníem obejí sešmavny rady říšské vidi Mi se naříditi:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby člásteňla se v opatření kapitálu na stavbu státní dráhy z Linco-Urfaku přes Neufelden do Aigona (železnice postřáňské), převezme se akcie (základní akcie) společnosti akciové, která pro tuto státní dráhu zřízena bude, summu devěťkrát sto tisíc (900.000) zlatých rak. šil. v metích dle kursu al pari.

Pokladna státní člásteňla se za tímto vjšeňkami, že:

- a) Rakousko nad Kaň přilíbí člásteňti se v uvedení stavbě železnice summu dvakrát sto tisíc (200.000) zlatých rak. šil. a že
- b) opatření ostatního kapitálu zajistěno bude od zainteresě tím způsobem, že neurví se bítě na pokladu státní a že přilíbí koncesioněři zaručiti se mají za věc tuto jakož i za to, že vystačí s úhrnou summu 1,100.000 šil.

Článek II.

Jestliže pro opatření kapitálu (článek I., lit. a a b) vydány budou prioritní akcie, jejichž maximální summa ustanoví se správa státní, dividendy, která přilíbí tímto prioritním akciím, dříve nežli základní akcie osobou nároku na dividendy, nesmí výše vyměňena býti nežli čtyřmi za sta.

Akcie (základní akcie), jež má se dle čl. I. převezme, pořízení musí stojiťch práv s ostatními akciemi (akciová základní) společností akciové, která zřízena bude, a jejich práve hlasovací nesmí ohraněno býti stanovami ani na nějaký nejvíce počet hlasů, ani proti držitelům prioritních akcií, jestliže která budou vydány.

Článek III.

Splátky na akcie (základní akcie), jež má dle článku I. převzeme, vytkány budou na nekolikrát listy obličejí ve třech stejných ročních částkách, od roku 1887. počínaje, a to ve částkách, které správa mátní pro ně položí.

První z těchto částek neboť žádnou měrou dříve vyplacena, ať jižně prokázá se, že kapitály v článku I. (lit. a a b) uvedené byly splaceny a zpotřebovány a ať mátní dráha v článku I. dotčená dle koncese bude provedena a veřejně dopravě otevřena.

Článek IV.

Mátní koleznice v článku I. uvedené budíh do dvou a půl roku ode dne dané koncese vystavěna a veřejně dopravě otevřena.

Článek V.

Jestliže by mátní provozoval vesba po mátní dráze v článku I. uvedené, vesbní náklady mátnou ustanoveny býti posudně potořím provozem krabišho příjmu, jež mátní správou bude ustanoveno.

Článek VI.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlásovacím.

Mátní ministři obchodnímu a Mátní ministři finančnímu jest uloženo, aby jej uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 29. dubna 1885.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Pine m. p.

Dunajewski m. p.

66.

Zákon, daný dne 1. května 1885,

s vřetědích a poštovních pro stavbu mátních dráh hatausko-kimpolungské, křižsko-bertholtské a sčitěho karpatsko-rodnišského a kašičfalvsko-radovského.

S přivěděním oběh sčitěho rady říšské vidi Má se naříditi:

Článek I.

Vláda znacořuje se, aby účastnila se v opatření kapitálu pro stavbu mátních dráh:

1. se stavěe hatauské na braveno-šernovicko-janské koleznici do Kimpolungu,

2. ze stanice Měbocké na svrchu jmenované hlavní dráze do Berhomethu a odbočkou z Karpocina do Črudina,

převzeme: skládají akcie společnosti akciové, která ve stavbu těchto místních dráh se uvádě, summa jednoho milionu jedenácti set tisíc (1,100,000) zlatých rak. šil. v notkách.

Článek II.

Pokladna státní účastí se s úhrate výměnkami, že:

- a) společnost a. k. přív. Lvovsko-černovičsko-jauské železnice přivoplatně přilíbí účastní se v doživotí stavbě železnice, převzeme: nominální částka 1,870,000 zl. v prioritních akciích dle kursu al pari, že dále
- b) bukovinský frako-rykocelá náboženský fond účastní se v opatření kapitálu pro uvedení dráhy, převzeme akcie částkou 1,000,000 zl. dle kursu al pari, a to 850,000 zl. v prioritních a 150,000 zl. v základních akciích, korespond že
- c) opatření ostatního kapitálu stavebního částkou 1,530,000 zl., z něž nejvýše nominální částka 1,200,000 zl. v prioritních akciích vytlán býtí smí, zajištěno bude od koncesionářův a ostatních zainteresová tím způsobem, že neuvadí se býti na pokladnu státní, a že přitom koncesionářův musí se za vše tate jakož i za to, že vystačí s úhratfem kapitálem 5,600,000 zl.

Článek III.

Koncesionářům jmenované dráhy místní, respektive akciové společnosti, která by nastoupila na jejich místo, uložena buď závazek vystavěti také místní dráhu ze stanice hadkfalvské na Lvovsko-černovičsko-jauské železnici do Radawce. K tomuto účelu úhratf kapitál v článku II. uvedený zvyčen býti může vytláním prioritních a základních akcií v částce, kterou ustanoví správa státní.

Článek IV.

Dividenda, která přilobí prioritním akciím v článku I. doživotfem, dříve než skládají akcie nabudou nároku na dividenda, nesmí výše vynáležena býti nežli pět ze sta.

Základní akcie, jež stáí dle článku I. převzeme, musí požívati stejných práv s ostatními akciovými základními, a jejich právo hlasovací nesmí omezeno býti stanovami ani na nejvýše počet hlasův ani proti drážděním prioritních akcií.

Vláda jest zmocněna dovoliti, aby místní dráhy v článku I. jmenované spojeny byly v jednotný podnik s místní dráhou z Černovic do Nowosielice, o níž jedná zákon ze dne 24. čubna 1893. (Z. ř. č. 56.), a statutární právní poměr z toho vzniklý tak upravití, aby prioritní a základní akcie, jež dle článku I. budou vydány, přilobí požívati stejných práv s příslušnými akciovými společnostmi akciové, jež až dosud existovala pod firmou „Místní dráha černovičsko-nowosielická“.

Tato ustanovení vztahují se obdobně k místní dráze hadkfalvsko-radawcké v článku III. uvedené.

Článek V.

Společky na základem akcie, jež stáť dle článku I. převzeme, vydány budou na nekolikované listy obdržet ve pěti stejných ročních částkách od roku 1887. počítaje, a to ve lhůtách, které správa učiní pro ně patřiti.

První z těchto částek neboť žádnou měrou dříve vyplacena, ať jižně prokázáno, že zbytek stavebního kapitálu v článku II. dotčený byl splacen a společnost a ať místní dráhy v článku I. jmenované dle koncese budou dokončeny a veřejně dopravě odevzdány.

Poslední částka bude vyplacena teprve po dokončení místní dráhy hadik-falvsko-radaučské v článku III. uvedená.

Článek VI.

Lokomotivní koleznice v článku I. dotčená, jež vystavěny býti mají jako místní dráhy o kolejkách pravidelných, buďte do dvou a půl roku ode dne dané koncese počítaje dokončeny a veřejně dopravě odevzdány.

Místní dráha, v článku III. dotčená, jež rovněž vystavěna býti má o kolejkách pravidelných, budíž dokončena a veřejně dopravě odevzdána nejpozději do dvou let, počítaje ode dne, kdy vesba po koleznických tratích v článku I. uvedených bude zahájena.

Článek VII.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlásováním.

Mému ministrowi obchodnímu a Mému ministrowi finančnímu jest ukázáno, aby jej ve skutek uvedli.

V Budapešti, dne 1. května 1885.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

67.

Zákon, daný dne 1. května 1885,

o rybních a podmínkách pro stavbu místní dráhy v okolíst do Kanařky.

Š přivěděním obějí smlouvy rady říšské vůči Mě se nastáti:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby účastnila se v poskytnutí kapitálu na stavbu místní dráhy ze stanice hablašské na dráze kormutho prince Rudolfa do Kanařky a vložena dráhou k tamější cestě továrně na náhák, převzimana základem akcie společnosti akciové, která pro tuto místní dráha zřizována bude, summau dvakrát sto tisíc (200.000) zlatých rak. řia. v rozích.

Pokladna státní částečně se s těmito výrazkami, že:

- a) Krajská příslibi příspěvek nejmenší 50.000 zl. ke stavbě dotčené dráhy místní, dále že
- b) speciálně ustanoveno stavebního kapitálu v částece ustanovené správou státní nejmenšího bude od příslibce koncesionáře tím způsobem, že vydají se prioritní a základní akcie příslí společnosti akciové, aniž uválí se břímě na pokladnu státní, a že příslí koncesionář uzavře se za vše tuto jakob i za to, že vystačí se stavebním kapitálem od státní správy ustanoveným.

Článek II.

Dividenda, která přísluší prioritním akciím dle článku I. vydaným, dříve nežli základní akcie nabudou nároku na dividendu, nemá výše vyčíslena býti nežli pět ze sta.

Základní akcie, jež stáť dle článku I. přecevně, pakévatí musí stejného práva s ostatními akciemi základními akciové společnosti, která zřízena bude, a jejich právo hlasovací nemá omezeno býti stanovami ani na nějaký nejvyšší počet hlasů, ani proti držitelům prioritních akcií.

Článek III.

Společky na základní akcie, jež stáť dle článku I. přecevně, vydány budou na neokolkované listy obdržené ve dvou stejných ročních částkách, od roku 1887. počínajíce, a to ve částkách, které správa státní pro ně položí.

První z těchto částek neboť žádnou náhradu dříve vyplacena, až třeba prokáže se, že zbytek stavebního kapitálu byl splacen a spotřebován a až místní dráha v článku I. dotčená dle koncese bude vystavěna a veřejně dopravě otevřena.

Článek IV.

Místní dráha, v článku I. uvedená, jež zřízena býti má jako pozemní drážovka (tramvay) s kolejích pravidelných, buditi dokonána a veřejně dopravě otevřena do dvou let, počínajíce ode dne propůjčené koncese.

Článek V.

Jestliže by stáť provozoval vozbu po místní dráze v článku I. uvedené, vozbu náklady mohou ustanoveny býti podobně tím způsobem, že vyměří se průměrným procentem hrubého příjmu, jež státní správou bude ustanoveno.

Článek VI.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlášením.

Mému ministrowi obchodnímu a Mému ministrowi finančnímu jest uloženo, aby jej uvedli ve skutek.

V Budapešti, dne 1. května 1885.

František Josef m. p.

Tanfelde m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

68.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 7. května 1885,**že rozlična byla vyřizací práva Městní celnice II. třídy v Sarajevu.**

C. a k. společně ministeria oznámilo, že hlavní celnice II. třídy v Sarajevu zmocněna byla, počínaje 10. květnem 1885., vyřizovati barvašně zboží obyčejné, jenž a vyřizané s. pol. 128. a, 128. c, 128. d, 131. b a 133.; pak vlněné zboží tkané s. pol. 158. a, dále zboží vlněné, zboží střížové a přejukálské s. pol. 159., zboží polohobřávné s. pol. 170.; konečně laty ze střížů jmenovaných se zboží vlněného, sukra kalinového a tkaného zboží vlněného pol. 158. a ve množství zúčastněnima.

Dunajewski m. p.

69.

**Nařízení, vydané ministry obchodu a věcí vnitřních
dne 12. května 1885,****žně ustanovuje se formulář pracovních knížek pro živnostenské pracovníky pomocní.**

Podle předpisu §. 89 i zákona ze dne 8. března 1885. (Z. Ř. č. 22.), žně zrušena a doplněna byl živnostenský řád, vidí se ministeriám obchodu a věcí vnitřních naléhá toto:

Formulář pracovních knížek, jež vyjímají kuptecké osoby pomocné živnostníků pracovní pomocní první jsou mále dle předpisů zákona ze dne 8. března 1885. (Z. Ř. č. 22.), ustanoven jest jak pro dospělé tak i mladistvé pracovníky pomocné, respektive učedníky vzorcem pod lit. A připojeným.

Knížka pracovní skládá se ze 40 linkovaných listů osmerkových, které proloženy jsou nití, jejíž konce na vnitřní straně každé stránky upraven se počty obchodního úřadu, který knížka vydává.

Knížky pracovní budou úředně vyřizány. Cena opatřovací bude vyhláškou příslušným úřadovníkem oznámena pro každé království a země v řadě říšské zastoupenou.

Knížky pracovní dle živnostenského řádu ze dne 20. prosince 1859. (Z. Ř. č. 227.) vydané podléhají svou platností, pokud v nich jest ještě místo pro zápis.

Tímto nařízením zveřejněno se předpisy vydané o tom, jak užívati se mále pracovních knížek na listiny cestovní a legitimáční.

Toto nařízení nabude moci skutčné se zákonem ze dne 8. března 1885. (Z. Ř. č. 22.).

Tanffe m. p.**Pino m. p.**

Stránky 4—8, ktoré k tomu príslušne označené, obsahujú miesto pre legitimačné doložky cestovní, jak príslušní policajti, respektive zamestnanci štátových policajni som zapíši.

Stránky 10—13, jsou určeny k zápisu poměrů pracovních respektive služebných a jsou upraveny tímto způsobem:

Stránka 10.

Jméno, věk a státní občanství zaměstnavatele, případně jeho zástupce (U občanské záložní policie ústřední)	Den výjevu

Stránka 11.

Den výjevu	Výsledkem

Stránka 15. a následující stránky obsahují předpisy o pracovních knížkách záložníků v otisků §§. 78, 80, až včetně 80, 81, 99, 103. a 104. Slovenského zákona, jak upravena byli zákonom ze dne 8. března 1985. (Z. č. 5. 85.).

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číska XXV. — Vydána a rozeslána dne 23. května 1885.

70.

Listina o koncesi, daná dne 21. dubna 1885,

ke stavbě železnice lokomotivní ze Salcburku k rakousko-bavorské hranici říšské ve směru
proti Bechtelsgaßten.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský,
Haličský, Vladiměřský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutaanský, Krajn-
ský, Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož státně oprávněný inženýr civilní Alexander Werner v Linci žádal za
propůjčení koncese ke stavbě místní dráhy ze Salcburku k rakousko-bavorské
hranici říšské ve směru proti Bechtelsgaßten, jež v číslu jako silniční dráha (paral.
tranzvaj) provedena býti má, a k volbě po ní, vůli se Nám, uznávajíce obecnou
prospěšnost tohoto podniku, propůjčiti jmenovanému žadateli dle zákona o pře-
vozní železnici ze dne 14. září 1854. (Z. Ř. č. 238.), jakž i dle zákonů, daných
dne 25. května 1880. (Z. Ř. č. 64.), dne 26. prosince 1882. (Z. Ř. č. 186.) a dne
28. prosince 1884. (Z. Ř. č. 201.), koncesi tuto:

§. 1.

Propůjčujeme koncesionářů právo stavěti železnici lokomotivní, jež zřízena
býti má jako dráha místní (paral. tranzvaj) o kolejkách pravidelných, ze stanic

smlouvaná na železnici státního Alžběty přes Helfbrunn, Grödig a St. Leonhard až k rakousko-bavorské hranici Němck ve směru proti Berchtesgarden.

Aby povolená dráha připojena býti mohla ku pokračovací trati, která směřuje na bavorském území vystavěna bude do Berchtesgadu, koncessionář jest zavázán podrobiti se ustanovením úmluv, které o tom učiněny budou mezi rakouskou a královskou bavorskou vládou, a povinnostem, které mu tím vznikou.

§ 2.

Toto železnice dráze povolí se výhledy tyto:

- a) zprůměrná bude kolikrát a poplatků ze všelikých úmluv, knihovných úpisů, lístkov a jiných listin, k opoštění kapitálu a k pojistění droků a kapitálu a vozy poštovních, a to až do počtu řádky, což i rozumí se o jednorázích dotčených při nabývání pozemků, při stavění a užívání dráhy, a to až do konce prvního roku vzešlého;
- b) zprůměrná bude kolikrát a poplatků z prvního vydání akcí, počítaje v to i listy zátěžné, jakož i poplatku převodního, který vzniká při zakupování pozemků;
- c) zprůměrná bude poplatků a tax, jež zapraviti by bylo na propůjčení této koncese a na užívání této listiny o ní;
- d) zprůměrná bude daň z výdělku a z příjmv, od zapravování kolkových poplatků kupcovských, jakož i všeliké nové daně, která by někdy přitížiti byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počítaje od dnešního dne.

§ 3.

Koncessionář jest povinen stavbu železnice ihned započíti a ji sejíti při druhé roku počítaje ode dneška dokonati, vystavěnou pak veřejně vozit odvezdati a po celou dobu koncese pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení dotčené lhůty stavěti jest koncessionář povinen dít jistotu, dle které kauce pěti tisíc (5.000) sluzků v papírech cenzurních k ukládání strojůtek penze úpisobných.

Jestliže by závazek svrchu dotčený nebyl splněn, tato kauce může vyhlášena býti za propadlou.

§ 4.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionáři právo expropricace dle ustanovení příslušných předpisů vládních.

Totož právo bude koncessionáři propůjčeno také při pohřebných dráhách, jež vystaví k jednotlivým podnikům průmyslovým, když státní správa uzná, že účinnost jich jest veřejnosti prospěšná.

§ 5.

Koncessionář chováti se má při stavbě povolené dráhy a při dopravě na ní dle této koncese a dle podmínek koncesních, které určí ministerium

obchodu, jaké i dle příslušných zákonů a nařízení, zejména dle zákona o provozování železnic, datého dne 14. září 1854. (Z. ř. č. 218.), dle plánu o dopravě na železnicích, datého dne 16. listopadu 1851. (Z. ř. č. 1. z roku 1852.), pak dle zákonů a nařízení, jež přitě snad vyhlásky budou.

Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnosti v řádu o provozování vozby předepsaných upustiti pokud ministerium obchodu shledá, že se to může hledě ke zmaření rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost mítí svědění příspěvy o provozování vozby, které vydá ministerium obchodu.

§. 6.

Koncessionáři propůjčuje se právo, zříditi se svědčícím povolením správy státní a za podmínek od ní položených společnost akciovou.

Akciová společnost, která zříděna bude, vstupť ve všechna práva a závazky koncessionářovy.

Prioritní obligace nesmějí býti vydány; naproti tomu propůjčuje se koncessionáři právo vydati prioritní akcie až do tří pětín (3/5) nominálního kapitálu zakladacího, které svým střežením a umořováním počtváti budou předností před akciemi základními.

Statovy společnosti, též formálně základních a prioritních akcí, které budou vydány, podrobeny jsou schválení správě státní.

Veškerý kapitál zakladací v té době, po kterou koncese bude mítí platnost, bude splacen dle plánu umořovacího od správy státní schváleného.

§. 7.

Správa státní má právo vozba po povolení dříve na dobu koncesní převzati na účet koncessionářův, nežli nahrazeny buďto jí náklady této vozbou vzniklé respektivě podobně ustanovené.

Podmínky této vozby upraveny budou vozební smlouvou, kterou státní správa učiní s koncessionářem.

§. 8.

Koncessionář jest zavázán nastavití na mobilisace nebo války dopravu železničnou na povolené dráze místní, nemaje nároku na náhradu, a to tou měrou a na tak dlouho, jak příslušný úřad vojenský uzná, že toho třeba jest pro pohyb sborů vojenských nebo pro jiné vojenské účkony na silnicích této dráhou užívajících.

§. 9.

Vojsko bude dopravováno na levnější cesty, a to podle toho, co v této příčině jaké i ve příčině výhod vojáků cestujících na železnici císařovy Altböhy svou dobu platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k oboušé straně obojí polovice říše, k samým silnicím Tyrolským, a to nejen když kosají cesty na účet císaře, ale i ve službě na svůj účet ke cvičení ve sborů a ke shromáždění konvojem;

683 vztahují se k vojenskému sboru státních soudů civilních ve Vídni, k četnictva a k vojensky sřízené strážii finanční a bezpečnostní.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společnosti rakouských železnic o zjednotění a pohotově obsluhu věci výpravných k transportům vojenským a o pomoci vzájemné zapůjčování vozů a strojů při větších transportech vojenských, aš k organizačním ustanovením a k předpisům o službě pro oddělení železnic vojenských, jakoli i k dodatečně uzavřené transportu nemocných a poraněných, k dopravě letmo dodaných na ústet círu vojenského, kterých úmluva vošla ve skutek dne 1. června 1871.

Rovněž zavazuje se koncessionář, že přistoupí k úmluvě, která se učiní se společností drah železných v příčině vzájemné pomoci osobami při větších transportech vojáka a k předpisu o dopravě vojáka po železnicích.

Tímto závazky vztahuje koncessionář jen dotud, pokud možno se vyplní dle sekundárně povahy této trati a dle polehnutí, povoleného v příčině zalobnutí, vstrojení a sřízení dopravovacího, o čemž rozhodne ministerium obchodu.

Koncessionář zavazuje se, že sřízení bude mít k výsledkům podnikatelským vojáka, válečného ložiska námořního i obrany zeměské při obsluhování míst státních dle zákona, daného dne 19. dubna 1872. (Z. R. č. 40.)

§. 10.

Koncese a ochrana proti starbě nových železnic, v §. 9., lit. b) zákona o povolení železnic vyřizová, bude platnost mít po devadesátě (90) let, počítaje od dnešního dne, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncesí tato prohlásiti za ukončenou i dřívě, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v §. 8. ustanoveným, co se týče počítí a dokončení starby a počítí i neoprávněného provozování jízdy, dosti neodůdilo, a vykročeni se lhůty vynášené nemohlo by se uskutečiti dle §. 11., lit. b) zákona o povolení železnic a jasněvíť pak krísení politickými nebo finančními.

§. 11.

Správa státní zřizuje sobě právo, dřívě zde povolenou za pět let po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za náhradu koncessionáři v hotovosti danou.

Pro ustanovení ceny získapat vypočtena se vešni ryzi výnosy podniků za pět let, které předchozí skutečného získapa, od toho odešnou se ryzi výnosy nejvyšších dvou let, a vypočte se průměrný výnos ryzi ostatních tří let.

Pakli by průměrný ryzi výnos takto vyhledaný nedosahoval alespoň té sumy, které za doby koncesní počítí jest k pěti procentům záručení a ke splacení skutečného kapitálu zakladacího, správou státní schváleného, ustanoví se tato suma jakkoliv menší ryzi výnos, který se při vynášené ceny získapat počítí za základ.

Náhrada bude dána dle vůle státní správy buď v dlechodu, jež rovnati se má dotčenému výnosu průměrnému respektive minimálnímu a jež koncessionáři

po další dobu koncese vyplácen bude v pololetních lhůtách prodlých dne 30. června a 31. prosince každého roku.

Stát má právo, kdykoli másto nedospělých jedlé lhot získupního dílebuu zaplatit jistavou hodnotu účho lhot pti se sta ročnů diskontovancou, droky k úrokům postáje.

Odškodní se správa státní zaplatit tento kapitál, má na vůli splatit jej buď v hotovosti nebo v ústředích úpisoch dlužních.

Státní úpisy dlužní buďte při tom politický díe kurse, jaký státní úpisy dlužní stejného druhu průměrně měly v pololetí právě předcházejícím na vídeňské burse díe politických kusů úředně ustanovených.

Summa skutečného i nominálního kapitálu základního sdružení buď státní správou.

Zákupem dráhy a ode dne tohoto získupí státní, vyplativ získupní cenu, nabude bez další úplaty nevadného vlastnictví a politický této povolání trati se všemi k ní příslušnými všemi movitými i nemovitými, zejména v to i obza dopravni, zásoby materiálů, jakoh i fondy dopravni a rezervní a kapitálu základního zřizování, až pokud by se svolením správy státní buď zcela neb částečně nebyly již zpořebovány díe účelu svého.

§. 12.

Jaké pomine koncese a tím dnem nabude státní bezplatně nevadného vlastnictví i politický sdružení povolení a volkerého movitého i nemovitého příslušenství, zejména v to i obza dopravni a zásoby materiálů, jakoh i dopravni a rezervní fondy a kapitálu základního utvoření, až pokud by se svolením správy státní buď zcela neb částečně nebyly již zpořebovány díe účelu svého (§. 11.).

Jaké koncese tato pomine, též i když sdružení se získupí (§. 11.), podlé koncesionářství vlastnictví fondy rezervního z vlastního výnosu zřizování a aktiv na nějakým stávajících, též zvláštních stavb a budov, z vlastního jmění zřizování nebo nabytých, k jejich vystavění nebo nabytí jej správa státní umožnila, dlečivá vjelovat, le nejsou příslušenstvím sdružení.

§. 13.

Správa státní má právo zjednat si jistota, sdělit stavba dráhy, jakoh i zařízení vsy ve všech částech náležitě a důkladně vykonáno jest, i všebe nadříditi, aby se vsy v této příčině odzvaly, respektive odzvanily.

Správa státní má též právo, aby svým zřizováním k tomu ustanoveným nahlédla v hospodaření.

Zřídí-li se akciová společnost, komissar správy státní ustanovený má také právo, kdykoli se mu vidí záhodno, přitomen býti při sedění správní rady anoh jiného zastupitelstva, úřad představenstva při jednání sdružením zastávajících, a zastavit vcliká usnesení a opatření, která by byla proti získupím, respektive na újmu prospěchu obecného.

Za ustanovení tato přísluší, dokud jinak nebude ustanoveno, není koncesionář povinen dáti pokladu státnímu náhrady.

§. 14.

Správě státní udržuje se kromě toho právo, jestliže by přec to, že byla výstraha dána, porušily se opět neschopnily závazky v listině o koncesi neb v polních koncesích neb v smlouvách uložena, aby učinila v příčině toho opatření dle zákona potřebné a prohlásila dle okolností ještě dříve, než koncese dojde, koncesi za zrušenou.

Napominajíce přitom každého, aby proti ustanovením této koncese nikterak neobjednal, a nepřijímaje koncesionářovi právo, před soudy Národní domácejí se o náhradu prokazatelné škody, dáváme všem státním, jichž se týče, přísný rozkaz, aby nad tento koncesní a nadě vřim, co v ní jest ustanoveno, přísně a bedlivě bděli.

Tomu na svědomí vydáváme tento list, opatřený velkou pečotí Naši, ve Vídni, Národním Říšském, hlavním a sídelním městě, dvacátého prvního dne měsíce dubna léta Páně tisícého osmístého osmdesátého pátého, panovník Nášeho rodu třicátého sedmého.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Pine m. p.

Dunajewski m. p.

71.

Zákon, daný dne 23. dubna 1885,

o stavbě železnice a Doboje přes Dolní Trautau do Sinica Ban.

S přisvědčením obojí smlouvy rady Říšské víd. Mě se nařídilo:

§. 1.

C. k. vláda se zmocňuje, aby k tomu ověřila, by pro stavbu železnice o kolejích úzkých z Doboje přes Dolní Trautau do Sinica Banu až do nejvyšší summy 1,300,000 zl. učito bylo přebytku zemských příjmů bosenských a hercegovinských, jichž k úbělím říšské správy třeba není, respektive aby na základě těchto přebytků uzavřena byla půjčka.

Příjmy této dráhy ústředny buďte mezi zemskými příjmy bosenskými a hercegovinskými.

§. 2.

Paragraf 1. náleží se dne 4. června 1881. (Z. Ř. č. 9.) a ze dne 3. června 1884. (Z. Ř. č. 92.) mění se tím způsobem, že pokud přebytků a bosensko-hercegovinské správy zemské užívati se bude k zaplacení dočasných nákladů stavebních, eventuelně k získávání a uspořádání uzavřených půjček, toliko vezmou přebytky železniční trati zenicko-sarajevské a mostarsko-moskovické, pak přebytky

zemských příjmů, jest snad po dočasném výloži zbudu, spotřebovati býti mohou, aby zapraveny byly úroky a amortizační úhrny půjček, které dle uveřejněných sázků povazovány byly a aktiv bývalých finančních úřadů.

§. 3.

Tento zákon, jestliže ustanovení s ním se zrovnávají v zemích koruny české nabytých mezi sázkou a úrovní s ním budou vyhlášena, vstoupí v platnost dnem vyhlášení.

Ve Vídni, dne 29. dubna 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

72.

Zákon, daný dne 1. května 1885,

o výstavbě a podmínkách pro stavbu místní dráhy ze Lvova do Rawy Ruski.

S přivolením obou zemských rad říšské vídě Mě se rakouské:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby účastnila se v opatření kapitálu na stavbu místní dráhy ze Lvova do Rawy Ruski, kterou byla navrhla společnost s. k. priv. lwovsko-černovícke-jašské kolennice, převzatou základní akcie společností akciovou, která pro tuto místní dráhu zřízena bude, sumou devětkrát sto tisíc (900.000) rakouských rak. čia. v zlatě.

Pokladna státní účastní se s podmínkami, že se zbývajícího stavbu kapitálu nejvýše sumou 2.700.000 zl.

1. částka 120.000 zl. opatřena bude nepříplatnými příspěvky Halice a města Lvova,

2. a že zbytek 2.580.000, z něhož nejvýše 2.320.000 zl. vydáno býti smí v prioritních akcích společností akciovou, která se stáhla, zajistěna bude, smí uváti se třikrát na pokladnu státní, a že jmenovaná společnost zaručí se za vše tuto jakož i za to, že vystačí s úhrnou kapitálem svého uveřejněna,

Jestliže by zabezpečeno bylo pokračování dočasně dráhy místní z Rawy Ruski k říšské hranici ve směru proti Netrobě (Tomaszówu), aby připojena byla k ruské síti kolennice, úhrny kapitál svého vypočtený výše býti mohl vydáním prioritních a základních akcií v částe, kvant schválena bude od správy státní.

Článek II.

Dividenda, která přísluší prioritním akcím v článku I. dočasně, dříve než základní akcie nabudou úroku na dividendu, nemají výše vyměřena býti nežli půl ze sta.

Základní akcie, které státi dle článku I. převzeme, musí poštvení stejného práva s ostatními akcemi základní společnosti akciové, která zřízena bude, a jejich práva hlasovací nesmí omezena býti stanovami na nějaký nejvyšší počet hlasův a proti drážděním prioritních akcií.

Článek III.

Společky na základní akcie, které státi dle článku I. převzeme, vyhlásky budou na neoklizené listy obdržeti v pěti stejných ročních částkách, počínaje od roku 1887., a to ve lhůtách, jež státi správa k tomu položí.

První z těchto částek nebudi žádnou měrou dříve vyplacena, dokud též ne nepokládá, že sbrývají stavěbní kapitál v článku I. dotčený byl splacen a způsobilost a až nastáti dráha ze Lvova do Rawy Ruské v článku I. jmenované bude dle koncese vystavena a veřejně dopravě odevzdána.

Článek IV.

Lokomotivní teleznice v článku I. dotčená, jež zřízena býti má jako nástáti dráha o kolejkách pravidelných, buditi do dvou let, počínaje ode dne propůjčené koncese, dokonána a veřejně dopravě odevzdána.

Článek V.

Příměstí posbírá nákon ze dne 24. května 1874. (Z. Ř. L. 85.) o podmínkách a výhodách, akciové společnosti teleznice Lvovsko-černovicko-jasské daných, aby předložití mohla své teleznické traťi ze Lvova až k hranici ruské a Netřeby (Tomassowa).

Článek VI.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlásovacím.

Mému ministrowi obchodnímu a Mému ministrowi finančnímu jest uloženo, aby nákon tento uvedli ve skutek.

V Budapešti, dne 1. května 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

73.

Zákon, daný dne 3. května 1885,

že změny býti mohou státi v síl zanesení vlastnické státní a jak s vztáhem má býti zřízena.

S přisvědčením obojí zákonod. rady říšské vůli Mě se naříditi:

1. Můj finanční ministr jest zmocněn zřídit tyto věci v Praze, a to:

a) čísel tak vraných železických kasíren č. p. 1043/II výměry 2.237-38 čtverečných metrů;

- b) tak rovněž budova vojenského ředitelství stavebního č. p. 147/II výměry 1.701-3 čtverečných metrů;
 c) tak rovněž Farsberské kasárny č. p. 1008/II výměry 760-44 čtverečných metrů;
 d) tak rovněž Novobranské kasárny č. p. 991/II výměry 4.414-17 čtverečných metrů i s tak rovněž malými kasáreny k nim příslušnými č. p. 1012/II výměry 412-89 čtverečných metrů.

2. Výtisk bez dluhu k dispozici správců vojenských, by opatřena byla potřebná náhrada.

3. Měnu ministři financíma jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Budapešti, dne 3. května 1885.

František Josef m. p.

Tanffler m. p.

Dunajewski m. p.

74.

Nářízení, vydané ministeriem finančním a obchodním dne 5. května 1885,

žna částelné snižuje se cena tabákových listů nákladních s výtiskem známek hřívem.

Cena kolikovaných tabákových listů nákladních, nařízením ze dne 1. dubna 1884. (Z. ř. č. 41.) vyhlášená, pak odstavce 3. 4) dotčeného nařízení mění se tím způsobem, že cena ze 1.000 nákladních listů b se výtiskové formy na papíru pro drobný prodej předepsaná (1. polovka cenovka), která ustanovena byla na 4 sk-60 kr., ode dne, kdy toto nařízení bude vyhlášeno, snižuje se na 4 sk., objemná-li se nejvýše 1.000 kusů.

Ostatní ustanovení uvedeného nařízení a cenovka zůstají v platnosti.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

75.

Nářízení obchodního ministeria ze dne 6. května 1885,

že nápalky, nápalnice a kované patроны snjí dopravovati se počtem.

Ve shodě s c. k. Říšským ministeriem vojensvé a s král. obchodním ministeriem prací veřejných a komunikací dovážejí se počtem dopravování nápalky, nápalnice a kované patроны, t. j. patроны s obaly (šupkami) vylázně s kova zhotovenými, teprve se předpísá nařízení, jež ministeriem včel vnitřních, pošt, financí a policie

dáno bylo dne 11. února 1860. (Z. ř. č. 19.) o vydávání tak zvaných převodních listů pro stěhova, a na podmínek těchto:

1. Takovito stěhova má býti nejprve zabaleno tím způsobem po částkách v krabičkách z tuhé lepenky, nití nebo zápletem uzavřených, aby v krabičkách nemohlo nastati polehnutí svého (nemohlo se hýbat). Jednotlivé krabičky buďte potom uloženy těsně vedle sebe a na sebe do prázdných dřevěných beder dobře odělaných a shodou-li snad nějaké poškození místo, buďte tak povně vyplněny lepenkou a odpadky papírovými nebo suchou kůrou, aby v bedrě na dopravy nic sebou nehýbalo.

Sběry a bedry mají býti 2-3 až 3^m silné a buďte měroubovny dřevěnými šrouby. Váha jednotlivé sběrky nesmí býti větší 5 kilogramů.

U kovových patron mají stěhy tak povně býti spojeny s obaly kovovými, aby koule nemohly se oddělit a prach vyvypati.

2. Bedry s kovovými patronami mají kromě toho zavěšeny býti od zasylatele plumbovým závěsem a veškeré jejich stěhy vyřizuje plocha určena pro adresu palepny buďte červeným papírem. Obsah buď přímě označen jak na zápisce tak i na adrese převodní a zasylatel kromě toho k poštovské adrese převodní přivěšiti má prohlášení jím datované a podepsané, v němž uvedena buď také známka plumb.

Toto prohlášení af zní:

Prohlášení.

Znaže předpisy nařízení c. k. obchodního ministeria ze dne 6. května 1885, č. 15819, prohlásuji já podepsaný, že zápiska v přiložené poštovské adrese převodní uvedená, známkou plumbovaná, vyhovuje těsně předpisům a režimě na každou škodu, která by vznikla s některé snad nesprávnosti tohoto prohlášení.

(Datum.)

(Podpis.)

3. Poštovské úřady mají pozorně nakládati s takovými zápiskami a co možná chrániti je od nebezpečností ohně.

4. Patrony, jejich obaly nejsou výlučně zhotovny z kovu, třebať vedle kovu nebo veskeré místo něho obsahují nějakou jinou látku (na př. papír nebo lepenku), nesmíjí přijaty býti k dopravě poštovské a eventuelně neboť dále zasílány. V této případnosti buďte vše oznámeno představenému ředitelstvu poštovnímu a telegrafnímu.

5. Kdo by pod falešnou nebo nepravou opovrdí podal vybuchující látky k dopravě poštovské nebo kdo by nastítil bezpečnostných opatření, která jsou položena za podvrátka, když zápalky, zápalné a kovové patrony se přijímají, mimo tresty zákonem trestním nebo zvláštním nařízením ustanovené povinen jest zaprviti konvencionální pokutu 25 zl., v §. 2. řádu o poště zřídné z roku 1818. předepsanou, a režiti kromě toho za veškerou vzniklou škodu.

Plně n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXVI. — Vydána a zveřejněna dne 30. května 1885.

76.

Zákon, daný dne 11. května 1885,

jež dává se souhlas k usnesení krajského sněmu zemského a přitříchů ku přímým daním, které roku 1885. a 1886. vybírany budou pro krajský sněd upravené.

S přisvědčením obojího sněmovny rady říšské vidí Ml se naříditi:

Ele 3. odstavce úmluvy se dne 28. dubna 1876. (zákon se dne 8. května 1876. Z. Ř. č. 72.) dává se souhlas k usnesení zemského sněmu vévodství krajského, aby část zemských příspěvků k vyuzývání fondu na rok 1885. a 1886., která přitříchami k přímým daním sebněna býti má, uhrazena byla tím, že vybitána bude přitřička morál 20 procent k celému předepsanému ohrozu všech daní přímých.

Mému ministrowi finančím a Mému ministrowi věcí vnitřních jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

V Schůzobraně, dne 11. května 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dunajewski m. p.

77.

Zákon, daný dne 15. května 1885,

mají znít se §§. 2. a 6. zákona ze dne 14. června 1868 (Z. Ř. č. 62.).

S převodem obou smluvných říšské rady vůči Mi se naříditi:

Článek I.

§. 2. a §. 6. zákona ze dne 14. června 1868. (Z. Ř. č. 62.) mají znít takto:

§. 2.

Jsou-li ujednány úroky bez určité míry, nebo přistateji-li ze zákona, platí se pět se sta za rok.

§. 6.

Všeliká ustanovení práva civilního i trestního, která nesrovnávají s náležitostí tuzem. pochývají tímto mezi své; zejména patent, daný dne 2. prosince 1863. (Z. 646. s. z. s.), nářízení ze dne 14. prosince 1866. (Z. Ř. č. 190.), §. 483. zákonníka trestního, pak §§. 991., 994., 995., 996., 997., 998., 1000. a 1194. občanského zákonníka občanského. Práva údržek útavů a spoličen na stanicích spoličujících, předpisy obchodního zákonníka a smluvního práva, jakož i patenty ze dne 2. června 1848. (Z. 1187. s. z. s.) a cizí říšské nářízení ze dne 7. února 1854. (Z. Ř. č. 21.) s navedením oběma práva papírových nejsou dotčeny tímto zákonem.

Článek II.

Mána ministrové práv jest ukloženo, aby tento zákon uvodí ve skutek.

Ve Vídni, dne 15. května 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Prasch m. p.

78.

Výnos ministeria financí, daný dne 25. května 1885,

s náležitou postavením daní s cukra řepového v kampani 1885/6., též s výměnami jatečny za příslušné doplatky za daní s cukra řepového.

Co se týče daní s cukra řepového v kampani 1885/6., vydává se na základě §. 4. zákona, daného dne 18. června 1869. (Z. Ř. č. 74.) o částečné změně předpisů v příslušné daní s cukra řepového, a kladie k §. 2., č. 2. a k §. 3., č. 1. zákona od 27. června 1878. (Z. Ř. č. 71.), ve shodě s kral. obecným ministrem finančním náležitě toto:

§. 1.

Poplatné množství lepy čerstvé pro hektolitr prostoty difusorů v baterie spojených a za každou jich náplň vyměřuje se takto:

I. Skládá-li se baterie nejmenš z 9 a nejvýše z 11 difusorů:

1. Na padesát (50) kilogramů, jestliže se užívá difusorů tím způsobem, že jsou za poměru následující podmínky:

- Sticky musí být, když se dávají do difusorů, čerstvé, nesmíjí být tedy ani napřed již odříván, ani napoborán, ani jinak nějak připravovan;
- naplňování difusorů musí se díti tak, že se při tom nestihje žádných přístrojů stlačovacích nebo přechovacích, jinak by se houžka ve vstředních částech zvětšovala. Ke přístrojem stlačovacím nebo přechovacím nepočítají se lopaty, křídla a hrábě. Avšak za přístroj stlačovací pokládá se šroub utahovací na srovnání sklopného víka tehle, když při poručení zavření víka vyniká více jak 30 centimetrů nad okrajek nebo nad víko, vpočítaje v to i dílec výškou matice šroubové zakrytý.
- při žádném naplnění difusorů nesmíjí se dělati doplnky, t. j. tepových částí nesmí se přidávati, jakmile difuze již počala.

2. Na sedmdesát (75) kilogramů, jestliže užívá se difusorů tím způsobem, že ta z oněch tří podmínek napřed položených buď první pod lit. a) anebo druhé pod lit. b) není.

3. Na osmdesát osm a půl (87½) kilogramů, jestliže se užívá difusorů tím způsobem, že ta z oněch tří podmínek napřed položených není ani jedna, anebo pakli schází ona první pod lit. a) zároveň s onou pod lit. b), anebo třetí pod lit. c).

II. Skládá-li se baterie z méně než 9 nebo z více než 11 difusorů — podle způsobu jich užívání — dle položek v I. jmenovaných, po každé o 25 procent zvětšených.

Difusory, které rozdílory jsou přitěsněny ve dvě oddělení, při vyměřování výkonnosti pokládány buďto za nerozdělené difusory, když obě oddělení mají společné víko srovnání a spojení a současně se naplňují i vyprazdňují, a když užívá se Hodkova postupu, aby zjista byl skutečný počet náplní. Schází-li třeba jen jedna z těchto podmínek, každé oddělení pro sebe počítá se za difusor.

III. Jsou-li difusory větší jak 75 centimetrů, připočtou se ke položkám pod č. I., respektive k těmto položkám o 25 procent zvětšeným (II.), tyto přírůstky, a to:

při výšce pod 75 centimetry až do 70 centimetrů	5	procent
" " " 70	" " " 65	" 7½ "
" " " 65	" " " 60	" 10 "
" " " 60	" " " 55	" 12½ "
" " " 55	" " " 50	" 15 "
" " " 50	" " " 45	" 17½ "
" " " 45	" " " 40	" 20 "
" " " 40	" " " 35	" 22½ "
" " " 35	" " " 30	" 25 "
" " " 30	" " " —	" 29 "

Výška máti sa pri difúzádoch na preklop zaistených ode streda sítu spodného až do streda sítu horného, pri jiných pak ode streda sítu spodného kolmo až ke hladine kraja prílevu horejšieho.

IV. Jestliže difúzátry delí kufelovití se šíří, to jest jestliže jich průměr vnitřný od horejšího kraje delší zmenšila neb odstavcovitě se roztahuje, tedy se ku poločkám pod č. I., respektive ku poločkám této spolu s přírůtkami pod č. II. a III. naznačenými přičítá dvojnásobek (2) procent.

Nehledí se k takové kufelovitosti, při které rozdíly mezi nejmenším a největším průměrem kufelovitěho dílce nepřesahuje 3 centimetrů.

Těm přírůtkám 5 procent připadá také na takové difúzátry, při kterých ke kufelovitěmu zevřiku přidružuje se delší dílec válečný nebo dvojkufelovitý, aneb oba takovéto dílce po sobě, když kolmo vzdálenost středu sítu spodního od roviny nejvzdáleně kruhu, jest větší se má v tom bodu, kde kufelovitý světek druí se k dílu válečovitému nebo dvojkufelovitému, jest menší nežli polovice největšího průměru.

Tvar vypouklý aneb odstavcovitě se rozšiřující pokládá se za tvar kufelovitý.

§ 2.

I. Poplatná prostora jednoho kufelého difúzátru vykouzná se nalitím vody, a to tak, že difúzátry při uzavřeném horejším přílevu naplní se až po kraj vodou.

Prove nežli voda se vstře, tak zvaná polohčovatelé sítu, byt i dirukovaté byly, jako na př. také tak zvaná Křilovo-Maysova sítu štěbnatá, polohčovatelé sítu konstrukce chrobákové, musí a difúzátry von býti vypouklé a všechny otvory pro přítok a odtok musí uzavřeny býti v stejné poloze se středem válcovitou. (Ukroč-li se ostatně takových polohčovatelé sítvati, badí-li to oznámeno ještě před poločkám kampaně).

Kromě toho připomíná se také ještě toto:

- a) tak zvaná máti na horejším kraji difúzátru do vnitř zasahují (jestliže tu jest) vylučuje se z výměry; též tak i šířek kruhový na horejším kraji difúzátru snad jsouci, do odtok otvor přítokový se počít;
- b) při všech difúzádech, které pod středem na dně ještě mají rozlišovací štěry jednotlivé nebo přitřetované, pro rozlišovací štěry jedním nebo několika otvory spojené, před vyměřováním tyto otvory nepropouštěj se uzavřeny ve stejné poloze s rozlišováním štěry.

Faktilně difúzátry takového rozlišovací štěry nemají, než toliko jeden nebo několik otvorů pod středem na dně k přítoku a odtoku štěry, tedy se otvory tyto uzavřeny ve stejné poloze se středem bezprostředně pod spodním středem jsouci.

Jestliže rozlišovací štěry není ani jednotlivé ani přitřetované, učiní se závěra v stejné poloze se středem pod rozlišováním jsouci.

II. Má-li difúzátry horejší vřko u přílevu von vypouklé, tedy se dutím tohoto vřka vyměřit vřkou vodou, při čemž musí otvory do této vypouklé jsouci nepropouštěj zavřeny býti tak, že závěra jest ve stejné poloze se vnitřním středem vypouklé vřky.

Jestliže prostora této vypouklé vřky jest nežli 10 procenta prostoty difúzátrové, tedy se tento nadbytek připočítá ke poplatné prostote této nádoby.

81.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 25. května 1885,

že expositura král. uherské hlavní celnice na údruhi v Zemani unocována byla vyřizovati vyví
 tený cukr, jak v Dronkově úřadní expositura král. hlavní celnice ve Břečtí vyřizovati vyvíšené
 pálené lihové tekutiny, pivo a cukr.

Král. uherské ministerium finanční oznámilo, že expositura král. uherské
 hlavní celnice na údruhi v Zemani unocována byla vyřizovati cukr, s úrokem na
 restituci daně přes hranici celně vyvíšený, dále že v Dronkově úřadní expositura
 král. uherské celnice ve Břečtí unocována byla vyřizovati pálené lihové tekutiny,
 pivo a cukr, s úrokem na restituci daně přes hranici celně vyvíšené.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka XXVII. — Vydána a zveřejněna dne 2. června 1885.

82.

Narizení obchodního ministra ve shodě s ministrem věcí vnitřních ze dne 27. května 1885,

jiné podle §. 74. a) zákona ze dne 8. března 1885. (Z. Ř. č. 22.) vztahující se vztáhnouti ustanovení o pracovních přestávkách na provozovní živnosti.

Podle §. 74. a) zákona ze dne 8. března 1885. (Z. Ř. č. 22.), jiné znělo: a) doplněn byl řád živnostenský, pro následující druhy živnosti vydávají se tyto předpisy o pracovních k odpočinku, které mají býti poskytnuty pomocným pracovníkům za hodin pracovních.

§. 1.

1. Železné kovářství: Pro dělníky a vysokých pečí, kováren, ohřevu, prašičen, pudlaven, válcoven, oceláren, sléváren koksových a kováren mědi uplatněno býti, aby přestávky k odpočinku ustanoveny byly na určitou dobu.

Přestávky k odpočinku přeloženy býti mohou na volné doby, které dle povahy výroby se naskytou.

Toto narizení nevztahuje se k tavírenám, prašičenám a kovárenám, jejich provozování spočívá na nepřetržité práci; pro provozování jich platí předpisy zákona ze dne 21. června 1884. (Z. Ř. č. 115.)

2. Smaltovny železa (továrny na smaltované nádoby): Pro dělníky při řábění nádob smaltovaných, při tvorbě glazury a při řábění cínu ustanovení mědi uplatněno býti, aby přestávky k odpočinku ustanoveny byly na určitou dobu.

Přestávky k odpočinku přeloženy býti mohou na volné doby dle výrobního postupu se naskytující, avšak náhodně vynořené doby jejich nemá utrpěti dělníci.

3. Továrny na měď, mosaz, tembak, pakfeng a čínské stříbro, slévárny mosazi a cínu, slévárny zvonů: Pro dělníky při nepokrytých

obřích nebo pecech zaměstnané může uplatněno býti, aby přestávky k odpočinku ustanoveny byly na určitou dobu.

Zákonně vyměřená celistvá doba přestávek k odpočinku budí však důvěra.

4. Kováři, koláři. Přestávky k odpočinku, zvláště jednodílná přestávka polední, třeba-li toho, mohou zvláště při namáhavých správcích přiměřeně býti přeloženy nebo rozloženy.

5. Vápenné peci, výroba cementu, sádrové peci, cihelny, továrny na střešníky, továrny na zboží hliněné a na porcelán: Pro dělníky, kteří zaměstnáni jsou při pecech vypalovacích a nepřetržitou práci, přestávky k odpočinku mohou dodrženy býti způsobem, jež výrobním poměrům jest přiměřen.

6. Sklářny: Pro dělníky, kteří zaměstnáni jsou při pecech a nepřetržitou práci (personal tvářel), může uplatněno býti, aby přestávky k odpočinku ustanoveny byly na určitou dobu. Pro dělníky sklářské (nadymače skla, rovnače skla) a jejich osoby pomocné přestávky k odpočinku zákonně předepsané mohou býti přeloženy na obvyklé přestávky, (které pod jménem „jídel“ po 4—5 hodině práci trvají ve dne 1 hodinu, v noci 1½—2¼ hodiny).

7. Textilní průmysl, a to:

a) bavčírny, bhlidla, tkárny, apretovny, slichtovny, valchovny, prádelny: Přestávky v práci přeloženy nebo rozloženy mohou býti na celý den, kde postup práce připouští přestávky k odpočinku;

b) prádelny a mechanické tkalovny: Při těchto průmyslových odvětvích uplatní se máže, aby provozování proto bylo zastaveno (by stroje proto byly odstaveny), aby dělníci při strojích zaměstnaní mohli máž dopolední a odpolední přestávky.

8. Výroba papíru a látky papírové: Upatí se máže, aby ustanoveny byly pravidelné, určitě odměřené přestávky k odpočinku pro dělníky, kteří zaměstnáni jsou při strojích (holandech, strojích na papír a lepenka, dořbetrech, strojích varných). Naproti tomu zákonná přestávka k odpočinku poskytnouti budí ostatním dělníkům (v místnosti pro rozdrabování papíru a salinování, při recifikování hadrů, v místnosti pakovací, v čistěné dřeva atd.).

9. Mlýny: Z personálu strojního, jako z přísluhovalů strojních, topičů a z dělníků zaměstnaných při mlýnských přístrojích po každé přiměřené část (po každé polovici nebo třetina) má má polední přestávka k odpočinku. Jinak pro tyto osoby uplatněno býti máže od přestávek k odpočinku dále ustanovených. Ostatním dělníkům, jako skladařům personálu, mlýnským truhlářům, zámečníkům, bednářům, měřičům mosky atd. poskytnuty buďte zákonné přestávky k odpočinku.

U mlýnů s málo pracovníky (2—3 osobami) máže uplatněno býti, aby přestávky k odpočinku byly ustanoveny na určitou dobu. Přestávky k odpočinku mohou přeloženy býti na volné doby dle výrobního postupu se naskytající.

10. Cukrovary (ovčárny na cukr surový, rafinérie cukrové): Z personálu přísluhojícího přístrojům, které obsahují výrobní postup od čišnění šlar až do vyloučení sirupu z krystalů, tedy z personálu při vakcích a vypalovacích přístrojích, jakž i při difusorech, má přiměřená část (po každé polovici nebo třetina) střídavě máž alespoň půlhodinovou přestávku k odpočinku polednímu,

jestliže vzhledem k výrobě alespoň $\frac{1}{4}$ hodinář přestávka polední nemůže poskytnuta býti všeobecně v době této. Od ostatních na určitě doby připadajících přestávek pracovních může býti upuštěno.

Ostatním dělníkům, jako dělníkům ve speciálně, neobvyklé, dělníkům při práci pomozní, v místenkách pro snadnější výrobky atd., poskytnuty bude zákonná přestávky k odpočinku.

11. Výroba sirupu a cukru hroznového: Při pracovních výkonech, které nedopouštějí nějakého přetržení, zákonná přestávky k odpočinku mohou přelobeny býti na volné doby, které dle povahy výroby se uskalytous.

12. Pekáři, cukráři: Přestávky k odpočinku, svislé jednodinné přestávky polední, pokud toho provozovní vyžadují, může býti přiměřeně přeložena nebo rozdělena.

13. Pivovarství, výroba sládu, lihovarství, octárství (vyjímaje výroba octa vinného), výroba likérů (vyjímaje přípravování likérů cestou studenou), výroba lisovaného droždí, výroba umělého ledu: Z dělníků při nepřetržitě práci zaměstnaných po každé přiměřené část (polevica nebo třetina) má střídavě mít alespoň půlhodinovou polední přestávku k odpočinku.

U těchto dělníkův upustí se může od ustanovení jiných určitých přestávek k odpočinku.

Naproti tomu ostatním dělníkům bude poskytnuty zákonná přestávky k odpočinku.

14. Chemický průmysl: Pokud chemické operace nemohou přetrženy býti v určitých hodinách, dovoleno jest přelobiti pracovní přestávky na volné doby dle postupu výrobního se uskalytující.

Te platí zejména o výrobě kyseliny sírkové, kyseliny dusičné, kyseliny solné a kyseliny vinné, sofy a ledku, o výrobě drasla a škrobu, o přípravování etherických olejů; rovněž o výrobě uhlí dřevěného (uhlířství retortové) a o destilaci chemických výrobků a tím souvisej; rovněž o průmyslu tukovém (výrobě svítek, mydla, glycerína, margarína a česádu, o přebílkování petroleje a cokeritu) vzhledem k dělníkům zaměstnaným při parních, mydelářských, destilačních a extrakčních kotlích a přístrojích, kdežto všem ostatním dělníkům při tomto průmyslu poskytnuty bude zákonná přestávky k odpočinku.

Při výrobě oleje kromě polední respektive půlnoční přestávky upustí se může od dalších, určitě ustanovených přestávek k odpočinku.

Při výrobě barev zinkových může se upustit, aby u osob zaměstnaných u pecí křasích zachovávaty byly přestávky k odpočinku na určité doby připadající.

Při výrobě svítáplynu a všech dělníků při nepřetržitě práci zaměstnaných upuštěno býti může od ostatních pravidelných, přesně obmezených přestávek pracovních mimo polední přestávku, kterou po každé střídavě mít má přiměřený počet dělníků přitáhně šichty.

15. Tiskárny novin: Od stálých na určité hodiny připadajících přestávek pracovních upustí se může pokud, aby tím újny netrpěla zákonná celistvá doba pracovních přestávek.

16. Živnost obchodní: Přestávky polední, nemavírá-li se v poledne obchod, bude uskalytována střídavě pomocného personálu. Ostatní určité další přestávky (šopendae a odpoledne) nemast se zachovávat.

17. Podniky dopravní (živnost pavoucí): Má-li pracovní personál (kačí, konduktéři, voškové atd.) bez toho přestávky k odpočinku, která dohromady rovnají se náležité výměře přestávek pracovních, může upustiti se, aby ustanoveny byly určité doby pro tyto přestávky k odpočinku a jednohodinová přestávka polední, třeba-li zvláště toho, může přeložena nebo rozložena býti.

18. Živnost hostinská a výčepnická: Polední přestávka může přeložena býti dle potřeby obchodu.

Kde během dne naskytají se dostatečné přestávky k odpočinku, netřeba ostatně ustanovovati určité doby pro ně.

19. Kadeřníci, holíři: Polední přestávka buďte docela střídaná pomocníkův. Obecně upustiti se může od ustanovení určitých dob pro přestávky pracovní.

20. Přisluhovačii strojí a kotelů v podniku s parní silou: Pracovní přestávky buďte uskočnými střídanými příslušných dělníkův. Neažli zde pomůže ke střídaní, polední přestávka tam, kde práce pro dodržení přestávky polední přeruš se na hodinu, může skrátkti se na půl hodiny pro dotčený personál; také mohou vycházeti se u něho přestávky dopolední a odpolední. Když při nepřetržitém provozování není personálu ke střídaní, netřeba vůbec ustanovovati určitých dob pro pracovní přestávky, třeba přestávky tyto přeloženy býti možno na volné doby, které dle povahy práce se naskytanou.

Co zde sverhu praveno jest o přestávkách, platí obdobně při práci noční.

Pokud toto nařízení dovoluje upustiti od určitých, přesně odměřených přestávek k odpočinku, nebo pracovní přestávky přeložiti nebo rozložiti dle pracovní potřeby, předpokládá se práce, že dělníkům z obecného zákonného pravidla vyňatým během úmrtné doby pracovní respektive také za jich nepřetržitého zaměstnání bude poskytn dostatečný klid k jídlu a k přiměřenému odpočinku.

§. 2.

Přestávky těchto předpisů potrestány buďto dle trestních ustanovení živnostenského řádu.

§. 3.

Toto nařízení nabude moci soudně se zákonem ze dne 8. března 1885. (Z. Ř. 4. 22.)

Tauffe m. p.

Pino m. p.

83.

Nářízení obchodního ministra ve shodě s ministrem věcí vnitřních a ministrem věcí duchovních a učebných ze dne 27. května 1885,

jiní dle §. 75. zákona ze dne 8. března 1885. (Z. Ř. 4. 22.) dovoluje se živnostenská police v osídli a jednotlivých družst živnosti

Podle §. 75. zákona ze dne 8. března 1885. (Z. Ř. 4. 22.), jiní směšná a doplněná byl řád živnostenský, vydávaj se předpisy tyto:

§ 1.

Klid nedělní má počítat nejpozději v neděli o 6. hodině ranní, a to současně pro veškeré dělnictvo, a trvati celých 24 hodin od svého počátku.

§ 2.

Tímto druhem živnosti dovoloje se živnostenská práce i v neděli.

A. Z důvodu, že provozování přerušiti nelze.

1. Obchodní zahradařci: Pokud požitnost nebo provozování této živnosti patrně takto vyžaduje, dovolena jest nedělní práce, avšak až obmezi se na personál, jehož nevyhnutelně třeba jest k výkonu prací dostatečným všemi podmínkami (zahradní, větrání), a na některé hodiny denní.

2. Železná huť: Nedělní práce dovoloje se dělníkům zaměstnaným při nepřetržitých výkonech, které pro svou povahu nelze přerušiti, tedy při koksování, tavění a praškování, pak při ocelech a slévárnách bezprostředně a výslovnou poutí spojených.

Jestliže práce podlévací, válcovací, slévárny na železo a na kovy a mechanických dílen není výkonem přerušena byla po 24 hodin nebo dříve, pracovní den tím užijí bez narušení neděli.

Kovceři roci po neděli, kteří měla v zájmu přestávku v práci, v závoděch dostatečných užijí místa k vytipování prací.

Toto nařízení nevztahuje k tavěním, praškování a koksováním, jichž provozování spočívá na propůjčce horní; pro ně platí předpisy zákona ze dne 21. června 1884. (Z. ř. č. 115.).

3. Továrny na minium a klej: Nedělní práce dovoloje se dělníkům zaměstnaným při nepřetržitých pracích, kdežto vedlejší práce, jako mláti, prosvětlení, balení atd. mají v neděli ustati.

4. Smaltovny železa (továrny na nádobí smaltované): Nedělní práce dovolena jest pro nepřetržitě provozování u tavění a peči žhacích, jakož i pro žhání otnu.

5. Továrny na měď, mosaz, tombak a pakfong: Nedělní práce dovoloje se s obmezením na nepřetržitě práce, které pro svou povahu nemohou býti přerušeny.

6. Peči sádkové a na bělobu sádkovou: Nedělní práce dovoloje se s obmezením na nepřetržitě práce, které pro svou povahu nemohou býti přerušeny.

7. Továrny na stroje: Nedělní práce dovoloje se toliko ku provedení neodkladných oprav.

8. Vápenice, cementovny, sídrovny a cihelny: Nedělní práce dovoloje se, avšak obmezena jest na dělnictvo, jehož třeba jest při přímé s nepřetržitým topením, a o cihelny mimo to na osoby, jehož třeba pro hřídnutí materiálů na sušiti (avšak s vyložením některých cihel).

9. Výroba zboží křehkého: Nedělní práce jest dovolena toliko topičům, kteří zaměstnaní jsou u peči s nepřetržitým topením.

10. Sklářny: Nedělní práce dovoloje se topičům, tavěním, pak pokud ještě ve všech sklářských tavěních práce není přerušena na neděli, také skláři (nady-

meštin, rovařským skelným) a jeho pomocnému personálu, kdežto ostatní práce ve sklárnách, jakož i předchozí práce (tlučení, rozmělkování, mlátí), vařečkování (broušení, malba, rytí atd.), roztřívání, balení atd. mají nastati v neděli.

11. Vydělování koží: Nedělní práce dovoluje se takto sejměti po dvě různé hodiny, aby kože byly zamáčkány a proklápány.

12. Barvení hedvábí: Nedělní práce dovoluje se dělníkům při barvení na černo namáhaným a jest omezena na čas nezbytně nutný, pokud výkon této práce, totiž před počátkem neděle, nemohl být ukončen.

13. Bělícíství: Nedělní práce jest dovolena, avšak má se omeziti na několik hodin a na omezen počet dělnic, ježto potřebí jest k výkonu nejrůznějších prací, které podstatně jsou podstatou chemického procesu při bělení.

14. Potiskování tkanin: Nedělní práce se dovoluje, avšak má se omeziti na neodkladné výkony (jako na př. v barevných, v komoňích, okysličovacích atd.), ježto třeba jest, by pravidelná práce týdnem byla udržena, a na dobu k tomu nezbytně nutnou.

15. Výroba papíru a látky papírové: Nedělní práce jest dovolena dělníkům, kteří dohlížejí a přidávají strojům a nepřetržitou práci (kolandrum, strojům na papír a lepenku, šifrováním, strojem vářím).

16. Průmysl nábytkový: Nedělní práce dovolena jest personálu, jež dohlíží ke strojům a nábytkovým přístrojům.

17. Cukrovarství (výroba cukru surového, přetřívání cukru): Nedělní práce dovolena jest pro výrobní výkony, které nastanou přerušeni.

18. Továrny na sirup a cukr hroznový: Nedělní práce jest dovolena.

19. Výroba konzerv: Nedělní práce jest dovolena s omezením na případy, kde by látka, kterou jest záležet, přerušeni práce vyložena byla skůce.

20. Továrny na náhrádky kávové: Nedělní práce dovolena jest na podmín s omezením na saliny.

21. Pivovary a sladovny: Nedělní práce jest dovolena.

22. Lihovary a lihové raffinerie, výroba lihovaného droždí: Nedělní práce jest dovolena.

23. Octářství: Nedělní práce jest dovolena personálu, ježto třeba jest ku přetřívání a k dozoru nad postupem kvašení.

24. Výroba umělého ledu: Nedělní práce jest dovolena pro výrobu nepřetržitou.

25. Továrny na chemické výrobky: Nedělní práce, pokud výroba nepřetržitá látkového přetřívání, jest dovolena, tak na př. pro dělanky zaměřené u polí láhacích, pályřích, tavících, u konzerv olejných, octů atd.

Zvláště dovoluje se nedělní práce při výrobě kyseliny sírkové, dusičné, solné a vinné, sody a kofku, při výrobě ultramarínu, barvy zinkové, při sbířování retortním a při destilaci chemických výrobků s tím související, při výrobě škrobu a výrobě škrobových, výrobě dráha, křída, obje, spediá, při výrobě pryskyřičných a dehtových výrobků. Ve všech případech nedělní klid poskytnat budí se dělníkům, ježto naměřením lze v neděli přerušiti, jako tavením, pakováním, podavačím atd.

26. Průmysl tukový (výroba margarínu, stearínu, glycerínu a cerasínu): Nedělní práce, pokud práce příslušných dělníků není potřebná také odpoledne, dovolena jest toliko dopoledne při výrobních výkonech, které neodpočítají přeměnit, evtl. při rozpuštění surového loje, při výkonech destillačních a extrakčních.

27. Destilování a přečišťování petroleje a ozokeritu: Nedělní práce dovoluje se za podmíněk těchto:

- a) jestliže rafinerie provozují destilaci bezpečným tepením, užívajíce takových kotů destillačních, respektive hání destillačních, které pojatí mohou přes 3.500 kilogramů suroviny;
 - b) jestliže provozují destilaci suroviny rozpálenou parou, užívajíce takových kotů destillačních, případně hání destillačních, které pojatí mohou přes 5.000 kilogramů suroviny;
 - c) užívají-li takových přístrojů, které náležejí jsou pro nepřetržitou destilaci.
 - d) Destilovny a rafinerie, které užívají malých hání, musí vyčistiti nástavek a háně přes noc vychladit, které v sobotu byly pracovaly, a háně vyčistiti.
28. Výroba svítiplynu: Nedělní práce jest dovolena.

B. Vzhledem ku potřebám konsumentův.

1. Pekáři: Nedělní práce dovolena jest při výrobě zboží pekárského toliko za dopoledních hodin nedělních, respektive za ranních hodin před poštěm, při prodeji po celou neděli.

2. Čukráři, koláčníci, mandolletáři: Práce při výrobě dovolena jest v neděli dopoledne, při prodeji po celý den.

3. Řezníci a svěťináři: Nedělní práce, a to jen při vyvádění masa a při prodeji, dovolena jest do 10 hodin dopoledne.

4. Uzenáři a uzenkáři: Nedělní práce při výrobě dovolena jest toliko dopoledne nejdlíže do 10 hodin, prodej po celý den.

5. Živonost hostinská a výtěpnická: Pro tyto živnosti klid nedělní není uloženo.

6. Výroba a prodej sodovky: Nedělní práce jest dovolena při výrobě v čas od 1. dubna až do 1. října, a to jen dopoledne; při dodávání a prodeji po celou neděli v celém roce.

7. Fotografie: Nedělní práce jest dovolena.

8. Kadětníci, holiři: Nedělní práce jest dovolena.

9. Lázní: Nedělní práce jest dovolena.

10. Obchod s potravínami, hokynáři, ovocnáři, mlékaři, obchodníci s moukou, krupami, obchodníci se zvěřím kořenovým a koloniálním a lahůdkami, prodavaři věd minerálních a prodavaři květin: Nedělní práce pro prodej jest dovolena.

11. Veškeré ostatní živnosti obchodní, totiž jak obchodní živnosti v užším smyslu (viz. nařízení ze dne 16. září 1881., č. 24701.) tak i výrobní živnostem příslušci prodej svých vlastních výrobků: Nedělní práce dovolena jest pro prodej zboží v rozsahu nyní povoleném, avšak nejdlíže do 12 hodin v poledne.

§ 12. Vstátnici a živnost zastavárat: Nedělní práce jest dovolena nejdéle do 12 hodin v poledne.

C. Vzhledem ku potřebám veřejné dopravy práce nedělní se dovoluje:

1. podnikům omnibusovým a dostavníkovým;
2. živnostem dovozným (fiakrům, drobkářům atd.);
3. živnostem loďním na vodách vnitrozemských;
4. podnikům pokrbovým;
5. podnikům pro veřejné služby (podnikům veřejným, veřejným nablátím, průvodcům, posádám);
6. při pracích skládkách, a to pomocným pracovníkům příslušného průmyslového závodu při skládání a vozbě, které připojují se kolemicími postavila na přímýzkovou kolej (drahu vlečnou), pak při nakládání, avšak při tom jen pokud, jestliže by závod, nebo skládka nedělního, utrpěl materiální újmu se strany připojujícího se podniku kolemicího (pokud pro dlouhé utváření vozby a pod.);
7. doprava zboží, by rychlé zboží dodáno bylo na koleznice a parníky, respektivě aby převozem a dodáno bylo přejemcem.

Při všech živnostech svého uvedení, a nichž provozování přerušiti nelze, neb které vzhledem ku potřebám konsumentů nebo veřejné dopravy stále provozování býti musí a při nichž z tohoto důvodu dovolena jest živnostenská práce v neděli, budli práce nedělní vždy obmezena na pracovní výkony, které bezprostředně souvisí s vlastním nepřetržitým provozováním, kdežto všechny jiné práce, jako práce přípravné a jiné práce vedlejší a pomocné, mají přestatí.

U všech ostatních druhů živností přestatí má v neděli všechna živnostenská práce, vyjímaje práce, které sluší konati, aby živnostenská místnosti a zařízení závodu byly vyzdobeny a v dobrém stavu udrženy (§. 75., odstavce 2. zákona ze dne 8. března 1888. [Z. Ř. č. 33.]).

Pokud dle předchozích předpisů nedělní práce jest dovolena, majitel živnosti, příměšně užívaje dělníky, má se možná o to pokoušeti, by každý jednotlivý dělník pracovní učilka každou druhou nebo třetí neděli nebo každou neděli toliko půl dne.

§ 3.

Průstupy předpisů v tomto nařízení obsažených potrestány budou dle trestních ustanovení živnostenského řádu.

§ 4.

Toto nařízení nabude moci soudnou se zákonem ze dne 8. března 1888. (Z. Ř. č. 33.).

Tasche n. p.

Conrad n. p.

Pino n. p.

84.**Nářízení obchodního ministra ve shodě s ministrem věci
vnitřních ze dne 27. května 1885,**

jménem podle §. 15. zákona ze dne 8. března 1883. (Z. č. 1. 21.) dovoluje se učení práce
mladistvých pracovníků pomocných pro jiné druhy živností.

Podle §. 20. zákona ze dne 8. března 1883. (Z. č. 1. 22.), jímž změněn a
doplněn byl řád živnostenský, vydávají se tyto předpisy o učení práce mladistvých
pracovníků pomocných při jednotlivých druzích živností.

§. 1.

1. Výroba kác: Mladistvých pracovníků pomocných mužského pohlaví,
kterí jakožto pomocníci dělníků a občanů pracujících jsou zaměstnáni, pokud tato
práce v továrnách na kopy připadá na hodiny učení respektive první hodiny ranní,
má učivati se za hodiny nočních respektive za prvních hodin ranních, jestliže děje
se příslušné střídaní mezi prací denní a noční.

2. Svijárny hedvábní: Pokud vzhledem k poměrům klimatickým práce
ve svijárnách hedvábní v červnu a červenci počíná o 6. hodině ranní a končí se po
osmi hodině večerní, naproti tomu však poskytuje se větší odpočinek o hodinách
poledních, dovoleno jest zaměstnávání také mladistvých pracovníků pomocných v pra-
covních hodinách, které do času nočního připadají, jest-li se náležitě dovoleno
denat maximální doby pracovní.

3. Živnost hostinská a výčepnická: Dovoleno jest upočtení mužských
mladistvých pracovníků pomocných, kteří jako sklepační atd. jsou zaměstnáni, také
v hodinách od 8 hodin večer až nejpozději do 12 hodin v noci.

§. 2.

Přestupky předpisů v tomto nářízení obsahujících potrestání budou dle trest-
ních ustanovení živnostenského řádu.

§. 3.

Toto nářízení nabude moci současně se zákonem ze dne 8. března 1883.
(Z. č. 1. 22.)

Trautle n. p.

Pino n. p.

85.**Nářízení obchodního ministra ve shodě s ministrem věci
vnitřních ze dne 27. května 1885,**

jménem podle §. 20. a) zákona ze dne 8. března 1883. (Z. č. 1. 22.) povoluje se jednotlivým dru-
hům živností podnikání doby pracovní o jednu hodinu a jím při živnostenských podnikání
a nepřetržitých provozování upravuje se pracovní doba, by možným bylo opětovně přitáhnout
střídaní práce.

Podle §. 20. c) zákona ze dne 8. března 1883. (Z. č. 1. 22.), jímž změněn a
doplněn byl řád živnostenský, vydávají se tyto předpisy:

§ 1.

Aby uspokojen byl přechod k denní maximální době pracovní 11 hodin, včetně živnostenským kategoriím po továrništnu provozováním, u kterých by vzhledem k dosavadnímu poměru výrobám s 11hodinnou denní dobou pracovní nyní ještě nemohlo se vystačiti, dovoluje se prodloužiti tuto denní dobu pracovní o jednu (1.) hodinu na čas jednoho roku:

1. výtlačným hedvábím;
2. přádelním hedvábím a hedvábných odpadkův (také česárským);
3. tkalcům hedvábí a továrnám na stříčky;
4. přádelním vlny;
5. přádelním bavlny (také odpadkův) a mechanickým tkárám bavlny;
6. přádelním lnu;
7. přádelním kopců, továrnám na šleři provaznické a továrnám na rítěž;
8. bavlnatá, bílélíná, útkárským a apretováním;
9. mlýnám.

§ 2.

Při nepřetržitém provozování bezle nebo nachováním pracovní přestávky, jak v §. 74. a) uvedeného zákona jsou předepsány, respektive jak ministerským nařízením k tomuto zákonu předpisem vydaným pro účinnost kategorií dělníků byly zkráceny respektive upraveny, avšak dovoluje se při provozování takovým pracovní doba s tímto provozování přestávkami 12 hodin denně tráviti.

To platí zejména o hutích, o vápenicích, cementárnách a cihelkách nepřetržitě pracujících, o továrnách na papír a lícna papírová, mlýnech a nepřetržitou prací, o cukrovarech, pivovarech a sladovnicích, lihovarech, octárnách (vyjímaje octičství vinné), o továrnách na likéry (vyjímaje výrobu likérů cestou staženou), o továrnách na lisované dřevě, továrnách na umělé led, a o výrobě chemických produktů (pokud při ní navodena jest nepřetržitá provozování), a to při všech těchto útvarech jest vzhledem k těm dělníkům, respektive pracovním výkonům, které bezprostředně souvisí s nepřetržitým provozováním.

§ 3.

Aby možným bylo opětovně potřebné ústřední práce, respektive aby možným byl přechod od práce denní ku práci noční při živnostenských podnikatelích po továrnícku provozováním, pro které ministerským nařízením, souhlasně ku §. 75. uvedeného zákona, vydaným (v §. 2, lit. A, pod č. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26.), dovolena byla noční práce, prováděti jich provozováním přerušiti nebo, dovoluje se, aby každá šichta dělnická jednou za týden měla 16 hodinovou periodu pracovní, jestliže vzhledem k určitému poměru vytištění při určité šichty týdnem nedá se provésti žádná šichta, která by jednou za týden po 12 hodin pracovala, nebo zařaditím dvou šestihodinových, respektive tří osmičhodinových šicht přechoditím ku konci týden.

Naproti tomu není dovoleno, aby žádná šichta provedena byla 24 hodinovou pracovní periodou jednou za týden nastupující.

§. 4.

Vzhledem k tomu, jak při skalských hutích ubývá zaměstnání jest pracovní doba a sčítání práce, dovoluje se komuž, aby pracovní doba pro tavění a skládání, jakob i pro pomocný personál šedla nejvíce na týden (7 dní) 94 hodin nebo průměrně za den (produkuje-li se za 24 hodin) 13 hodin.

§. 5.

Pracovní předpisy v tomto nařízení obsažených potřebsky budou dle místních ustanovení živnostenského řádu.

§. 6.

Toto nařízení nabude moci současně se nálezem ze dne 8. března 1885. (Z. ř. č. 22.).

Tausche n. p.

Pino n. p.

86.

Nařízení obchodního ministra ve shodě s ministrem věcí vnitřních ze dne 27. května 1885,

Již podle §. 86. b) nálezem ze dne 8. března 1885. (Z. ř. č. 22.) vypořádávají se kategorie živnostenských podniků po technické provedených, při nichž užívají se málo mladistvých pracovníků pomocných mezi dokončeným 14. a dokončeným 16. rokem, jakob i osob ženských výše ku práci nežli:

Podle §. 86. a) nálezem ze dne 8. března 1885. (Z. ř. č. 22.), jižně současně a doplněna byl řád živnostenský, vydávají se tyto předpisy:

§. 1.

Při následujících živnostenských podnikách po živnostensku provedených dovoluje se užívání mužských mladistvých pracovníků pomocných mezi dokončeným 14. a dokončeným 16. rokem, případně osob ženských ku práci nežli:

1. V železných hutích smí užívati se ku práci nežli mužských mladistvých pracovníků pomocných mezi dokončeným 14. a dokončeným 16. rokem, kteří při odborech s pravidelnou prací sčítavou (při pecích vysokých, koksovatech, válcovnách) zaměstnaní jsou jakožto formáři housek, masarů, vaříči dříví, podávati a pol.

2. Ve sklárnách smí užívati se i na čase nežli mužských mladistvých pracovníků pomocných mezi dokončeným 14. a dokončeným 16. rokem k otevírání a uzavírání forem, do nichž sklo se nadyhá, a k odnášení drsného zboží do pecí ohledně i k podobným lehkým službám podobným.

3. Při čištní a apparatusu při láčkově smí užívati se ku práci nežli ženských osob po dokončení 16. roce.

4. Při výrobě střejných krajek smí užívati se osob ženských po dokončení 16. roce k vrazování bobinů (řitek) do navíhačů (lákůk smích) také za doby nežli, samo sebou se rozumí že se sčítavou prací domá a nežli.

3. Při výrobě textilů osoby ženské po dokonání 14. roce studji se zaměstnávají nejdříve až do 10 hodin večer, předpokládají, že nepřetržitě se jedenácti hodinami denně doba pracovat.

4. Při výrobě papíru a látky papírové smí užívati se ku práci noční mladistvých pracovníků pomocných mezi dokonáním 14. a dokonáním 16. rokem, jakož i osob ženských vůbec, pokud pracují při nepřetržitém provozování.

5. Při cukrovarství (továrnách na cukr surový a rafinovaný) smí užívati se ku práci noční mladistvých pracovníků pomocných mezi dokonáním 14. a dokonáním 16. rokem, jakož i osob ženských, pokud pracují při nepřetržitém provozování.

6. Při výrobě konzerv smí časem užívati se ku práci noční mladistvých pracovníků pomocných mezi dokonáním 14. a dokonáním 16. rokem a osob ženských, jestliže výkony od nich charakterem nedají se odlišiti, leč že by příslušné látky vydaly se nebezpečností zdraví.

§. 2.

Při mladistvých odvětvích textilního průmyslu po továrněku provozovaných, a to při přídelných hedvábí a odpadků hedvábných, při přídelných vlny, bavlny (jako odpadků bavlněných) a lnu, při výrobě nití, apparatusů šicího vlněného a bavlněného — pokud noční práce a dvojí směna v příslušných továrnách, respektive potřeba uvedených kategorií dělnických k jiným výkonům pracovním za doby noční nyní ještě v některých případech jest se býti nezbytnou — i dále na čas jednoho roku k této práci noční smí užívati se mladistvých pracovníků pomocných mezi dokonáním 14. a dokonáním 16. rokem, jakož i osob ženských.

§. 3.

V případech, když podle §. 16. a), odstavce 4. a 5. uvedeného zákona produkuje se doba pracovat, nebo když živnostenský úřad I. instance nebo policejní úřad městský provedl její podřízení, a zasahují-li tyto hodiny přes čas do doby noční, jest dovoleno mladistvých pracovníků pomocných mezi dokonáním 14. a dokonáním 16. rokem, jakož i osob ženských, v příslušném podniku živnostenském pravidelně zaměstnaných, užívati také v pracovních hodinách do dočasně doby noční zasahujících.

§. 4.

Právníky těchto předpisů v tomto záležitosti občanských potřeby budou dle trvaných ustanovení živnostenského řádu.

§. 5.

Toto nařízení nabude moci soudně se uskutečňovati se dnem 8. března 1893. (Z. ř. č. 12.).

Tasche n. p. **Pino** n. p. **Dunajewski** n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číslo XXVIII. — Vydána a rozaslána dne 11. června 1885.

87.

Zákon, daný dne 13. května 1885.

Jím poskytuje se příspěvek ze státních peněz k nákladům na novou dozorovací pracovní, která v arcivévodství Rakouském pod Řeší od semě bude sloužena.

S přivěšením stejní směrnovy říšské rady vidi Mi se naříditi:

§ 1.

Vláda dáti se mae, aby k nákladům na dozorovací pracovní nejméně na 600 mužských dozorcův, která v arcivévodství Rakouském pod Řeší od semě bude účinná a do níž i dozorcův do jiných země příslušní budou přijímáni, přispěla z peněz státních položitkem zřizovatelů nákladů, skutečně prokázaných, avšak nejvíce 300.000 zl.

§ 2.

Za příspěvek v §. 1. dotčený žádati se máže od r. 1886. v ročních částkách, které dle postupu prací budou ustanovovány a do státního rozpočtu zařazěny.

§ 3.

Máno ministru včel vnitřích a financí jest ukoleno, aby tento zákon uvodil ve skutek.

Ve Vídni, dne 13. května 1885.

František Josef m. p.

Tuaffe m. p.

Dumajewski m. p.

88.

Vyhláška ministeria finančního a obchodního ze dne 20. května 1885,

že úřady byly sesti celní výstavky na pěstění v Bismarcku.

Přístavení a námořníkozávodní expozitury v Prinslitzě ve finančním okrese
německém a v Borsně ve finančním okrese duševnickém 1. červnem 1885, počít-
najíce zařizovány budou jakožto přístavení a námořníkozávodní expozitury se služben
celní.

Celní práva obou expozitur jsou též jako práva takovýchto expozitur
v literatu (jsemam celních úřadů v Přímoci, odstavce 28. ust. [Z. Ř. č. 10.
z r. 1883.]).

Obě expozitury kromě toho uspořádají se vydávati cirkulační balisty pro věci,
které podroběny jsou dárcu danie consumo zvané.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

89.

Zákon, daný dne 24. května 1885,

žní vydávaji se teoretai ustanovení o tom, kdo v domácnostech pracovních nebo polepšovacích
úřadních dělnů bývá msta.

§ přivědčením oboji ustanovoy rady říšské vidí Mi se naříditi:

§. 1.

Kdo bez manželství a práce se potuluje, nemoha prokázati, že má prostředky
k své výživě nebo že jich pozpívě nabyti bude, bude potrestán jako tulák. Trest
jez také vězení od jednoho až do tří měsíců; také nalozeno bývá msta na jedno
nebo více zastupů, jak v §. 263. trestního zákona ze dne 27. května 1852. pod
lit. a) až c) jsou uvedena.

§. 2.

Pro lebretnu budli potrestán:

1. Kdo na veřejných místech nebo dům od domu lebrá nebo se náležitosti
dovolává se veřejně dobročinnosti.

2. Kdo nedokáže k lebrečtí svádi, vyzítá nebo jinjm přenechává.

Trest jez také vězení od osmi dnů až do tří měsíců.

§. 3.

Osoby schopné ku práci, které nemalee přijmáv a dovolavěho vyzítka,
chrodují bezpečnost osoby nebo majetku, mohou postáhány býti úřadem bezpeč-
nostským, aby ve říšě jin položené prokázaly, že živi se způsobem dovolavěm.

Jestliže ze zadrživosti tohoto příkazu nevyhoví, potrestány budou takým vězením od osmi dnů až do tří měsíců; též nalozeno býti může na jedno nebo více zastřehů, jež v §. 253. trestního zákona ze dne 27. května 1852. pod lit. a) až e) jsou uvedena.

§. 4.

Každá obec, v jejímž obvodu náležá nebo dopadne se osoba ku práci schopná, která ani nemá prostředků k své výživě ani dovoleného výdějku, jest oprávněna ji přikázati přiměřenou jejímu schopnostem práci za mzdu nebo za národní zastřeh. Zdržá-li se tato osoba k práci sobě přikázanou, potrestána bude takým vězením od osmi dnů až do jednoho měsíce.

§. 5.

Potrestáni budou, které svým sílem provozují smělelou živnost, přenechávají se úřadu bezpečnostnímu.

Když ženitýn takovito

1. nedbajíc policejního potrestání, pokračují ve své smělelé živnosti, nebo
2. pokud dříve jsou policejní nařizení, přli tom proti nim jednají, nebo
3. svou smělelou živnost provozují, ač vědí, že stříženy jsou venetrickou smetí, nebo
4. veřejnosti vzbuzují nápadné pohoršení, nebo

5. svědčí mladistvé osoby, tedy potrestány budou takým vězením, a to v případech pod článkem 1. a 2. dotčených od osmi dnů až do tří měsíců, v případech pod článkem 3., 4. a 5. uvedených však od jednoho až do šesti měsíců.

Osoby obějího pohlaví, které mimo případy §. 512. trestního zákona ze dne 27. května 1852. hledají svou výživu ze živnostenského smělelého řemesla, budou potrestány takým vězením od osmi dnů až do tří měsíců.

V případech pod článkem 1. a 2. uvedených trestní stížnost má místo k žádosti úřadu bezpečnostního.

§. 6.

Kdo postaven jest pod dohled policejní, jedná proti občanstvu a povinnostem, sobě dle §. 9., lit. a) až e) zákona ze dne 10. května 1873. (Z. Ř. č. 108.) uloženým, bude potrestán takým vězením od 8 dnů až do tří měsíců; také nalozeno býti může na jedno nebo více zastřehů trestu, jež v §. 253. trestního zákona ze dne 27. května 1852. pod lit. a) až e) jsou uvedena.

§. 7.

Přestupky v §§. 1. až 6. tohoto zákona uvedené, jakož i přestupok §. 3. zákona ze dne 10. května 1873. (Z. Ř. č. 108.) vyšetřují a trestají soudové.

Nalozeno-li soud náležito věznit, může vytknouti v rozsudku, že vězník ani dříve býti v dozorcovaci pracovně.

Vzhledem k výroku, že náležito dříve býti ani v dozorcovaci pracovně, může podobno býti odvolání ve prospěch obdávajícího, když nalozeno bylo, že ani dříve býti v dozorcovaci pracovně, a v neprospěch žalovaného, když na to úmínek nebylo.

§. 8.

Soud trestní může nalézt, že do polepšovacieho ústavu (napravovny) mohou dít se taci nedospělci, kteří dopustili se trestného činu, jenž dle předpisů trestního zákona takto pro nedospělost pachatele nepokládá se za složen, nýbrž trestá se jako přestupek (§§. 1. lit. d), 237. a 269. až 272. trestního zákona).

Když dle §. 273. trestního zákona bezpečnostní úřadu přeměcháno jest trestní a spáření v přísluš trestních ústavů nedospělou spáchaných, rozhodli se může, aby nedospělý dít byl do ústavu polepšovacieho, je-li zcela nezlobiv a nemůže-li nalazen býti jiný prostředek, aby došlo se řádného vychování a dohledu k němu.

§. 9.

Paragrafy 509, 510, 511, 517, 518, 519, 520, 521. občanského zákona trestného se dne 27. května 1882. (Z. Ř. 3. 117.), jakož i §§. 1, 2, 10, 12, 13. a 18. zákona ze dne 10. května 1873. (Z. Ř. 3. 198.), jiná vydávky byly polepšov trestní předpisy proti zabitím a talákům, jsou zrušeny.

§. 10.

Mým ministrem vnitřních a práv jest uloženo, aby tento zákon zveřejl ve sbírce.

V Schůzovací, dne 24. května 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Průšek m. p.

90.

Zákon, daný dne 24. května 1885,

a domovních pracovních a polepšovacieho ústavů.

S přivěštěním obecní územovny rady říšské vlti Mě se nalézá:

§. 1.

V královstvích a zemích na celém říšské zastoupených postarano buď o domovní pracovny v počtu pěstelských veřejně bezpečnosti přiměřením.

Pále o tyto ústavy přibáhl zemi. Také více není spojil se může ke utvození společně pracovny domovovaci.

Zemskému územoděství ustanovuje se ustanoviti, zda takoveto ústavy utvořit býti mají také od okresů neb obcí.

§. 2.

K nákladům na utvození takovjchto ústavů přispěje stát dle jejich potřeby a přiměřenosti.

§ 3.

Zřizovací náklady, které dle § 2 nebudou uhrazeny, jakož i náklady na udržování a správu domovovacích pracoven a na neoprávněné domovenosti osoby má zem, pokud zemským zákonodárstvím přikázány nebudou okresům a obcím, které by takovému ústavu přidaly.

Zemským zákonodárstvím zřizuje se ustanoviti, zda a pokud nahrazeny býti mají od okresů a obcí náklady neoprávněnců, nemohou-li vydobytí býti na opatrovatelích nebo na osobách, které k jich výživě jsou zavázány.

Za náklady neoprávněnců pokládají se výlohy na stravu, lože, topení, světlo, na potřeby úrad opatření, jakož i čistění prádla a šatův, pak náklady pro nemoc a léčbu.

§ 4.

Přijetí do domovovaci pracovny děje se zohledně k domovské přislalnosti osoby, která má býti přijata.

Za domovence k zemi nepřislalného ona zem, ku které domovence svou přislalností náleží, nahraditi má neoprávněnci náklad dle poplatku, jenž se schválením politického úřadu zemského ustanoven bude za dané zaopatření; avšak země náhradu povinná máti převzíti domovence svým nákladem do domovovaci pracovny ve vlastním svém úvodu zřízení.

Zem, která nahradí náklady zaopatření, má právo danou náhradu vymáhati dle předpisu odstavce druhého § 3.

§ 5.

Pokud pro některou zem nejsou zřízeny domovovaci pracovny, nebo nestačí-li zřízené pracovny potřebě osoby, její dány býti mají do pracovny domovovaci, mohou přislaleny býti do ústavu jiné země, a to nákladem té země, v níž jest jejich obec domovská. Avšak toto předchází, nemá-li se stát do některého ústavu domovské země domovovcovy, málo vykonáno býti jen se svolením přislalného zastupitelstva zemského.

§ 6.

Ku přijetí do domovovaci pracovny jsou způsobilé ony osoby, o nichž některý soud dle platných zákonných předpisů vytkl, že mohou dány býti do domovovaci pracovny.

Do domovovaci pracovny nemají býti přijati:

1. Osoby, jejich nelze spotřebovati ani k lehkému práci.

2. Osoby duchem (blbě, ponastenci).

3. Osoby, které stíhány jsou nezáškrbným neudobem nebo nemocí, pokud se nezdraví.

4. Těhotné a kojící osoby.

Pokud osoby, které nepřekročily osmnáctého roku, mají býti přijaty do domovovacích pracoven, respektive ústavů podopatřovacích, ustanovena jest v §§ 13, 14. a 16.

§ 7.

Určí-li trestní soud o nákom, že máti dílen býti v domovovaci pracovně, tedy politický úřad zemský má právo nadřícení toto uložiti a vykonati.

O tom, zda nadřízení má být uloženo, rozhoduje komise, a politického úřadu zemského úřadu, k něž přísluší buď nejmenší jeden úřadovce zemského úřadu jakého druhu hlásajících.

Jaco-li náleželo úřadu úřadovce pro okresy neb obec, politický úřad zemský jest oprávněn, delegovati politickým sobě politický úřad okresní k vyřizování záležitostí, zda nadřízení v dozorcovaci pracovních uloženo býti má; v této příležitosti a postize dotčeného úřadu podobným způsobem úřadovce budíž nadřízená komise, k níž přísluší býti má nejmenší jeden úřadovce samosprávy.

Nadřizovací cestou vyřizány budou podrobněji předpisy o sestavení a právních komisí, které stáčí se u politického úřadu zemského a u politických úřadův okresních.

§. 8.

Pokud v některé věci postarává jest o přijímání osob do dozorcovacích pracovních, osoba, z níž soud byl vyřkl, že není dleň býti do dozorcovaci pracovních, máta chování býti ve vazbě a soudu až do vypršení čtyř neděl po skončení době trestní, nenastí-li politický úřad zemský, by z vazby byla propuštěna.

O tom, zda uloženo býti má, aby odváděna byla do dozorcovaci pracovních, buď rozhodnuto bez prodlení avšak každou úterou před vypršením čtyř neděl.

§. 9.

V pracovních dozorcovaci nikdo dle 6ti let nesmí nepřetržitě býti držén.

Pokupí-li se úřad, budíž nadřízenec před tímto časem propuštěn.

O čas, kdy má býti propuštěn, rozhoduje komise v §. 7. dotčená.

Býl-li nadřízenec propuštěn před vypršením dvou let, a jde-li o chování jeho na jevo, že se nepolepší, komise v §. 7. dotčená máta vyřknouti, aby v dozorcovaci pracovních držén byl ještě po celý čas, jest při propuštění jeho z třiletí doby nebyl ještě profek.

§. 10.

Z záležitostí komise u politického úřadu zemského ustanovené (§. 7.) nesmí se odvolati.

Tato komise rozhoduje o odvoláních z záležitostí, jež vyneseny byly komisemi u politických úřadův okresních.

§. 11.

Disciplinární moc v dozorcovacích pracovních vykonává buď dle daných předpisův.

Stanovy a domket řídy dozorcovacích pracovních mají býti schváleny správou státu.

Stanovy ať veřejně obsahují podrobněji ustanovení o způsobu, jakým dozorcovaci se zaměstnávají, o jech rozřídění jakož i o tom, s jakými opatrnostmi smí užívati se dozorcovaci ku práci mimo ústav.

§. 12.

Předpisy o jmenování představených a ostatního personálu v dozorcovacích pracovních stárují se s konsolidací zemského.

Spojili se několik zemí ke zřízení společné pracovní dozorcevci (§. 1.), přidali jmenovací právo senátního výboru té země, kde tážer má své sídlo.

Jmenování představených potřebuje ve všech případech státní správy státní.

§. 13.

Pro osoby, které ještě nepřekročily osmáctého roku, pokud jsou u nich národné podmínky, aby dány byly do pracovní dozorcevci, zřízeny buďto zvláštní ústavy polepšovaci (napravovací).

Tyto ústavy buďto tak zařízeny, aby v nich postaráno bylo o mravní a náboženské vychování korrigidiv, jakž i aby zřítili se v senátní, které by bylo jich schopnostem přiměřené a jich přísl. vlivě sloužilo.

§. 14.

Osoby, které nepřekročily osmáctého roku, jsou-li u nich národné podmínky, aby dány byly do pracovní dozorcevci, smají dány býti také do polepšovacích ústav pro mladistvé korrigidiv (§. 13.).

V polepšovacím ústavu buďto tak dlouho chovány, dokud toho vyžaduje ústet, pro který jsou určeny, avšak nebudou drženy přes dvoacitý rok věku.

Pokud nebude zřízeny zvláštní ústavy polepšovaci, osoby, které nepřekročily osmáctého roku, mohou dány býti do zvláštních oddělení dozorcevci pracovní, která vylučně ustanovena jsou pro přijímání mladistvých korrigidiv.

Dokud zvláštní polepšovaci ústavy nebudou zřízeny (§. 13.), tací korrigidiv se schválením státní správy mohou dáni býti také do soukromých polepšovacích ústavů pro osoby mladistvé.

§. 15.

Ustanovení v tomto nákoně o dozorcevci pracovních obsažená, pokud v §§. 13., 14. a 16. nejsou obsažena zvláštní zařízená, vztahují se také k polepšovacím ústavům pro mladistvé osoby.

§. 16.

Kromě případů nákoně ustanovených nikde nemůže dán býti do pracovní dozorcevci neb ústavu polepšovacím.

Ustanovení toto však nevyklučuje, aby mladistvé osoby k návrhu nákoněných zástupců a se svolením opatrovníckého úřadu i kromě případů v tomto nákoně uvedených dány byly do polepšovacím ústavu pro mladistvé osoby.

§. 17.

Nejvyšší policejní dohled a dozor k dozorcevci pracovním a polepšovacím ústavům státním jest správné státní.

Dohled tento vykonává se nejprv politickými úřady senátními, respektive u okresních neb obecních ústavů politickými úřady okresními v státní ústavě.

§. 18.

Paragrafy 13., 14., 17., 19. a 21. nákoně se dne 18. května 1873. (Z. č. 8. 108.), jině vydány byly policejní trestní předpisy proti zshalečím a tuláckým, jsou zrušeny.

§. 18.

Mým ministerium vší vnitřních a práv jest uloženo, aby tento zákon vstoupil ve skutek.

Ministeri dle také vzhledem ku kollektivní Halíčskému a Vladiměřskému a volkovodskému Krakovskému a sévodskému Bukovinšskému vydati mají potřebná nařízení vykonávací, ve kterých hledie k tomu, aby bude možná odvolávání odsouzeneců do dozorovacích pracoven a polepšovacích útvarův, ustanovena bude doba, ode které třetí soudové mají prohlásovati, že odsouzenec dán býti může do ukvořého útvaru.

V Schůzovací, dne 24. května 1885.

František Josef m. p.

Tuaffe m. p.

Frankl m. p.

91.

Vyhláška finančního ministerstva ze dne 2. června 1885,

ze státní křídla vedlejší celnice I. třídy na nádraží v Mohlavě.

Pozděně na trati hrobsko-moldavské náhájena byla obecná doprava, státní jest na nádraží v Mohlavě (Vltavě) c. k. vedlejší celnice I. třídy, která máje vylučovat práva hlavní celnice II. třídy, zanesena jest útlivá skřítková Hraní celního pro dopravu bezplatně dle předpisu ze dne 18. máje 1867. (Z. ř. č. 176.) Celnice tato počala stávkovati dne 18. května 1885.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Článek XXIX. — Vydán a zveřejněn dne 12. června 1885.

92.

Zákon, daný dne 10. března 1885,

žní ministerstva království a zemí na říšské radě zastoupených se zmocňuje, aby s ministerstvem zemí koruny Uherské učinilo dohodu o rozmnožení drobných peněz mědiňých.

S převládáním obojího znění říšské rady vidí Ml se rozhoditi:

Ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených se zmocňuje, aby s ministerstvem zemí koruny Uherské učinilo tuto dohodu o rozmnožení drobných peněz mědiňých:

Článek I.

Dle článku XII. celá a obchodní jednoty uzavření mezi oběma částmi Ml ustanovuje se ve shodě společně, aby drobné peníze mědiňé byly rozmnoženy o dva miliony zlatých.

Článek II.

Z této sumy případně sedmdesát procent na účet království a zemí v říšské radě zastoupených a třicet procent na účet zemí koruny Uherské.

Článek III.

Peníze tyto raženy budou v krejcařích. Ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených vyhraňuje sobě dle potřeby díl jejich ražiti také v půl-krejcařích.

Ve Vídni, dne 10. března 1885.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Dunajewski m. p.

93.

Zákon, daný dne 2. dubna 1855,

o vyzbrojení naší země na obranu zeměna.

S převeděním věci smlouvy rady říšské vůči Mi se nastíhují:

§. 1.

S osobami ve svazku obrany zeměna, které náležejí k aktivnímu stavu zeměna obrany nebo které jsou v poměru neaktivním, povolímy jsou ke službě dle předpisů zákona o zeměna obraně, nakládáno buď ve věcech trestních dle vojenských zákonů.

Avšak nevztahují se k nim osoby předpisy, které hovoří skrátkem občanské způsobilosti k příslušenství nebo prodloužením zákonné povinnosti služeb.

Jestliže osoby tyto odsouzeny jsou pro nevojenský zločin nebo přečin, v §. 43., 44. a 45., pak v §§. 50., 54. a 57. vojenského zákona trestně uvedené následky rozsudků v §§. 43. až 48., 50. a 57. téhož zákona dotčených zákonů je dle jen ten zákon a po tu dobu, jak by je byly stihly i dle občanských zákonů trestních.

§. 2.

S osobami zeměna obrany poměru neaktivního nakládáno buď dle vojenských zákonů trestních pro vojenské delikty, které spáchají

1. za kontrolního shromáždění (za hlavněho rapportu),
2. ve své vlastnosti jakožto důstojníci ve vojenské uniformě.

§. 3.

Osoby ve svazku obrany zeměna, když politicky jsou zeměna naší vojenské (§§. 1. a 2.), jakž i ve službě korespondenci podroběny jsou vojenským předpisům disciplinárním.

§. 4.

Jestliže svolání nebo mobilizace náčinný jsou k rozkazům císařova, počtem platí vojenské zákony tím dnem, kterého doručení byl svolání rozkaz nebo kterého nákaz byl vyhlášen, ve věcech jiných případnostech toho dne, který povolání učinil byl k dostavení se, jestliže však dříve se byl dostavil, dnem tímto.

Platnost vojenských zákonů mine předložením do neaktivního poměru nebo vystoupením ze služby. Trestní rozpětí zahájeno u osob zeměna obrany (§. 2., odstavce 1.) buďte však u nich skončeno.

S osobami ve svazku obrany zeměna ode dne, kterého vstoupí pod vojenskou naši zeměna, buďte nakládáno dle vojenských zákonů také pro vojenské zločiny a sebeumračená, kterých před tím byly se dopustily.

§. 5.

Vojenskou moc soudní ve věcech trestních nad osobami ve svazku obrany zemské vykonávají v první instanci vojevůdci soudové, kteří soustaveni buďte dle předpisů pro stálé vojsko plukových a jejich členové vnaří buďte z obrany zemské, třeba-li však toho a pro soudy příslušné ve válce mohou vnaří býti také z vojska stálého (dočasná válečná).

Soudům obrany zemské ve válce příslušným může se přidělití, aby vedly trestní vyšetřování proti osobám, které dle zákona ze dne 20. května 1869. (o působnosti soudů vojenských [Z. Ř. č. 78.]) podrobeny jsou vojenské moci soudní.

K vyšetřování a trestní vůči příslušné buď vojenských vězeň.

§. 6.

O trestních věcech příslušejících pod vojenskou moc soudní osob, které jsou ve svazku obrany zemské, rozhodují v druhé a třetí instanci soudové druhé a třetí instance pro stálé vojsko a válečné ložstvo příslušní.

§. 7.

Jestliže osoba ve svazku obrany zemské v čase, když byla pod vojenskou mocí soudní, spatřovala vojenský úlovní nebo vojenský příkaz, který teprve na jevo přišel, když byla vystoupila z vojenské moci soudní, tedy přikročená buď k této osobě cel soudů vojenských (§. 5.) teprve tehdy, až bude opět podrobená vojenské moci soudní (§. 4.).

§. 8.

Vždy u civilních soudů vedeno buď řízení pro trestné činy, k vojenským úlovním nebo příkazům nenáležející, kterých dopustila se osoba ve svazku obrany zemské v čase, když vzhledem k činu civilnímu podrobená byla vojenské moci soudní a které na jevo přišly teprve tehdy, když příslušnost vojenského soudnictví vzhledem k činu civilnímu minula.

Civilní soudové spravují se při tom obecnými zákony trestními, nejsou-li příslušní vojenských zákonů trestních, jinak však zákony těmito.

§. 9.

Jestliže některá osoba ve svazku obrany zemské, dříve nežli přišla pod vojenskou moc soudní, dopustila se trestného činu, trestní řízení přísluší civilním soudům (vyjímaje případnosti v §. 4., odstavci 3. a v §. 2. uvedené).

§. 10.

Jestliže před civilní soudy přišloby čin trestný osoby ve svazku obrany zemské nežli se s trestným činem stala osoba, který před soudy vojenské náleží, řízení pro tento posléz došlý čin u soudu vojenského předcházení má před řízením u soudu civilního, leč že by na úlovní patříci pod civilní moc soudní úložen byl trest smrti nebo doživotního žaláře, na čin však, o němž rozhodnutí jest soudu vojenského, trest náležíti. Nalezna-li trestní soud civilní i vojenský, že

obviněný jest vinen nějakým činem trestným, tedy soud, jenž vynese rozsudek soudní, při vymáhání trestu vojsa má přiměřený sbětel k onomu trestu, jest vinníku uložena býti náležená dřívějška.

Trest, který dřívě byl uložena, budíž také dřívě vykonán.

§. 11.

V případech §§. 9. a 10. může dle občanského řádu trestního delegován býti jiný civilní soud, by provedl trestní řízení k civilnímu soudu přibalené.

§. 12.

Tímto zákonem uznává se zákonem předpisy o tom čarš, pokud řízení stanného práva a některého civilního soudu vedoucí vztahují se k osobám vojenským.

§. 13.

V právních věcech občanských osoby ve svazku obrany zemské podroběny jsou zákonem občanským a soudním civilním.

§. 14.

Předpisy §§. 12. a 13. zákona ze dne 20. května 1868. (Z. Ř. č. 78.) o působnosti soudů vojenských platí také pro obranu zemskou.

§. 15.

Tento zákon nabude moci dle vyhlásování, čímž též dne platnosti počne účinnost ze dne 23. května 1871. (Z. Ř. č. 45.). Mým ministrem práv a obrany zemské jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek, smlouvan se s Mým říšským ministrem vojenský, pokud tento zákon dotýká se jeho působnosti.

Ve Vídni, dne 2. dubna 1885.

František Josef m. p.

Tanase m. p. **Frank** m. p. **Welsersheimb** m. p.

94.

Čiisarské nařizení, dané dne 18. května 1885,

jmé poskytuje se další podpora ze státních peněz krajinám v Böhle, Tyrolsku a Rakousku roku 1884. prvního postřehům.

Na základě §. 14. státního zákona nákladního ze dne 21. prosince 1867. (Z. Ř. č. 141.) vědí Mi se naříditi:

§. 1.

Moje vláda se rozhoduje, aby pro další tělu nouze v krajích Mělné království Halíčského a Vladimírského a velkovévodstvím Krakovským, které postiženy byly roka 1884. povodněmi, vydala tyto summy z peněz státních dle skutečné potřeby, a to:

1. částka 150.000 zl. na nezaplatě podpory nezdravého obyvatelstva;

2. částka 300.000 zl. na nezdravěcí náklady zemědělských hospodářů, uzavřeli se halíčský fond zemský na splacení těchto nákladů.

§. 2.

Náklady splaceny buďte v šestí stejných částkách ročně, počínaje 1. lednem 1886.

Zadržené částky vynakládány budou cestou správců na osobních nákladních podléhajících.

§. 3.

Povinnosti kolkové a p. platkové uproštějí se právní listiny, podání a číselní jednotky o podporách a nákladech v §. 1. dotčených, svědčící také v upřesnění nákladů, jak listiny, které až do nejvyšší částky 200.000 zl. vydány budou, aby opět byla zemská půjčka, na které zemský soud Halíčský byl se uzavřel následkem povodně roka 1884. pro podporu zemědělských hospodářů, jakož i dle písemných důkazů a kopíí dle písemných důkazů vno půjčky.

§. 4.

Mým ministrům vše vnitřních a financí jest uloženo, aby ve skutek provedli toto nařízení, které nabude moci dnem vyhlásováním.

V Schönbrunně, dne 18. května 1884.

František Josef m. p.

Tasche m. p.	Ziemlalkowski m. p.	Falkenhayn m. p.
Průšek m. p.	Conrad m. p.	Waltersheimb m. p.
Dunajewski m. p.		Pino m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číska XXX. — Vydána a zveřejněna dne 4. července 1885.

95.

Státní smlouva ze dne 14. března 1885,

mezi Rakouskem-Uherskem a Německem třetí a sčítaných přípojích koloniálních na země
hranici rakousko-pruské.

(Učiněna v Berlíně dne 14. března 1885, od Jela císaře a krále Apoštolského Velikosteva rakouského a šlechtického
dne 19. března 1885, veškeré zveřejněny v Berlíně dne 2. června 1885.)

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrabvátický, Slavonský,
Haléský, Vladimířský a Ilýrský; arcivojvoda Rakouský; vojkovojevoda
Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutancký, Krajn-
ský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmíhradský;
markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

prohládjeme a dozráváme tímto:

Jakož mezi Našimi plomocnými a plomocnými Jela Velikosteva císaře
Německého a krále Pruského v Berlíně dne 14. března 1885. podepsána byla
smlouva o sčítaných koloniálních přípojích z Prusckého Státny do Otovic (Brou-
mova), z Hmašovic přes Lípovou do Ziegenshala, z Lípové přes Bernsdorf
(Heinrodorf) do Omachova a z Ratiboci do Opavy, kterážto smlouva má
dávově takto:

Jeho Veličenstvo císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský, a

Jeho Veličenstvo císař Německý, král Pruský, jmenem His Německé, vedoucí jevuce přislábn, aby ležemělná spojení mezi oběma obvody říšskými byla rozmělněna, pro uzavření přislábné smlouvy jmenovali plnomocníky:

Jeho Veličenstvo císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

Svého tajného rada, komořího a ministrůleho a smorůleho volevyslance a Jeho Veličenstva císaře Německého, krále Pruského, kraběho Emericha Sád chény ze Sárvári Felst-Vidéka,

Svého oděrného rada v c. k. obchodním ministeria Ludvíka Wrba,

Svého vládního rada v c. k. obchodním ministeria dr. Emila Langa, Meshice z Burgenkróna,

Svého ministerského rada v c. k. finančním ministeriu Josefa Schucka;

Jeho Veličenstvo císař Německý, král Pruský:

Svého státního podsekretáře v zahraničním úřadě, skutečného tajného legátního rada dr. Klementa Augusta Buscha,

Svého tajného legátního rada Pavla Reichardta,

Svého tajného vrchního rada finančního Julia Rathjona,

Svého tajného finančního rada Gustava Schmidta,

Svého tajného vládního rada dr. Pavla Micka,

kněží předložili své plně mezi a sákladně je býti sákladějnými, sjednali a uzavřeli a vřehledou sákladějce smlouvu tato:

Článek I.

Císařsko-královská rakouská a královská pruská vláda sáhodly se připsatí ležemělná spojení:

1. ze Prostřední Sánavy do Otovic (Bromova),
2. z Hanašovic přes Lípova do Ziegenhalsu,
3. z Lípova přes Bornatico (Heinersdorf) do Otmarova nebo do jiného blízkého místa na trati kamenecko-šíské,
4. z Ruziboti nebo jiného na blíaku ležemělného místa ležemělnice sákladějce-klabčické do Opavy, a opatřit, aby stavba dokonána a vřehba na třechno spojených ležemělných sákladějce byla ve říšských ve článku II., III. a IV. uvedených.

Článek II.

Královská pruská vláda na svůj účet provede ležemělnou trať v blíaku I. pod čí. 1. dotčenou ze Prostřední Sánavy do Otovic (Bromova), pokud na jejíu území leží, jakmile od zainteresová sákladějce budou podstatky, na nichž dle pruského sákladějce ze dne 21. května 1883. (sákladějce sákladějce, stránka 88.) ústí, aby trať tato vystavěna byla sákladějce. Pruská vláda ústí vřehba tato potom císařsko-

královské rakouské vládě a oznámi spolu doba, do které sřízena bude pruská trať k vozbě zpěsoháků, její stavba budíž co možná urychlena a do dvou let provedena.

Císársko-královská rakouská vláda, obdržíc tuto smlouvu, přidělí společnost c. k. privilegovaná rakousko-uherské dráhy státní — kioštko společnosti již za dřívější její úmy jakžto „společnosti c. k. privilegovaná rakouské dráhy státní“ dne 14. úně 1872. propůjčena byla koncese ke stavbě této železničné trati, pokud na území rakouském leží, a k vozbě po ní — aby dráha tato dostavěla a vozba na pohraničné trati rakouské zahájila současně s dokončením stavbou a zahájením vozby na trati pruské.

Článek III.

Pro železnici v článku I. pod číslem 2. dožádano z Hamátovic přes Lipovec do Ziegenhalsu císársko-královská rakouská vláda vzhledem k trati na svém území propůjčila dne 3. března 1885. koncesí akciové společnosti pod firmou „Bakovská společnost drah místních“ v Praze sřízené a ukládá koncesionáři, aby železničnou trať z Hamátovic až k vespolečné hranici říšské směrem ke Ziegenhalsu dokončil a vozbě k vozbě odovzdal nejdříve do dvou a půl léta počítaje ode dne propůjčené koncese.

Královská pruská vláda ze své strany co nejdříve dožádána koncesionáři rakouské železničné dráhy z Hamátovic do Ziegenhalsu propůjčí koncesi ke stavbě trati na území území pruském od vespolečné hranice říšské až do Ziegenhalsu a k vozbě po trati této za podmínek v Prusku obvyklých, a pokud v její trati bude, zachová stavební říhu vynášenou pro rakouskou trať této železnice a oznámí to císársko-královské vládě rakouské.

Článek IV.

Královská pruská vláda prohlásuje se býti ochotna, trať železnice lipovsko-otuzochovské a raibohsko-opavské v článku I. pod číslem 3. a 4. dožádané, pokud jsou na území jejího, převést na účet svůj, jakmile získané zmocnění k tomu občiti a jakmile zabezpečeno bude, že splní se podmínky, na kterých stavba těchto železnic získané bude sřízena.

Královská pruská vláda oznámí císársko-královské rakouské vládě své rozhodnutí, že chce dosti získaného zmocnění ke stavbě oněch dožádaných dvou železnic ve Prusku, načež vláda tato co nejdříve, nejdříve však do tří měsíců, správi královskou vládu pruskou, zda chce propůjčiti koncesi ke stavbě rakouské železničné trati raibohsko-opavské rakouskému podnikateli nebo sdělí královské pruské vládě dle chce počtu tuto trať vystavěti a vozbu po ní provozovati. V této případnosti platnost máti mají o stavbě a vozbě ustanovení této smlouvy, jakož i sňky a nařízení svou dobou v Rakousku platná, a to tak, že nebudou místa máti nepřiznivější podmínky nežli jako jsou obvyklé pro železnice bez záruky státní.

Jakmile se zajistí, že v Prusku železničná trať lipovsko-otuzochovská a raibohsko-opavská sřízena bude královskou vládou pruskou, oznámí vláda tuto věc té císársko-královské vládě rakouské a oznámí spolu doba, do které pruská trať pro vozbu zafixována bude. Zafixování této budíž co možná urychleno.

Čiastko-kráľovská vláda rakouská obdržala tuto zprávu, dle článku v 2. odstavci tohoto článku učiněné propůjčí se možná brzy koncessi ke stavbě rakouské pohraničné traťi katolácko-opavské, respektive kráľovské pruské vláde dá právo trať tuto vystavěti a vezbu po ní provozovati.

Vzhledem k rakouské kolezničné ústii lipavsko-otomachovské čiastko-kráľovská vláda rakouská vyhrazuje sobě, propůjčí koncessi podnikateli rakouskému.

Článek V.

Každě z obou vláď pro její území stávkuje se vyniknutí podrobné kolezničné traťi, jakohž i povlechný plán stavební a jednotlivé návrhy stavební, zvláště zařízení, kterých pro vojenské interesy snad bude třeba.

Místa, kde dráhy překročí vzájemně hranice říšské, na základě návrhů příslušnými opatřeními kolezničnými vypracovaných určena budou podrobněji, třeba-li toho i technickými komisemi.

Článek VI.

Železnice, jež jsou zřídní (článek I.), opatřeny budou nejprve toliko jednou nepřetržitou kolejí. Bude-li toho třeba, aby zřízena byla druhá kolejí, vysoké vlády zahájí další jednání, by shoda byla docílena.

Pro nabýti pozemků, jichž třeba ke stavbě železnice, podnikatelům v každém z obou území stávkováno bude vyvlastňovací právo dle zákonných předpisů evra dohoda platných. Šířka dráhy musí kolejnami ve shodě a přípojnými kolezničními má býti 1-433 metrů. Oznamé konstrukční poměry železnice, jež jsou zřídní, a jich všechních prostředků mají určeny býti dle stávkových ústavů, aby na kolezničných ústech obou stran mohla provozována býti vzájemně vozba, zvláště aby také vozbení prostředky z přípojných dráh na jiné přecházeti mohly, respektive aby se jich vzájemně užívati mohlo.

Vozbení prostředky jednou vysokou vládou zkoncessované přípojniny budou bez dalšího skoušky na kolezničnou trať v druhém území kladty.

Článek VII.

Obě vysoké strany zavazují se, že dopustí a nařídí, aby železnice, jež jsou zřídní, na svých koncích kolejnami příměřeně spojeny byly se železničními, které svým časem tam se připojí.

Článek VIII.

Úplně srovnávací státní (tedy také výkon moři soudní a policejní) vzhledem k kolezničným ústavům, které říšskou hranicí obou stran překročí, stávkuje se vzájemně na každém z obou území příslušné vládě territorální.

Článek IX.

Vysoké vlády vyhraňují sobě zříditi komisáře k vykonávání svrchovaných a dozorcích práv, které jim náleží vzhledem k kolektivním tržnicím na jejich území a vzhledem k vozbě po nich provozované, výkon svrchovního práva dozorcího k kolektivním společnostem nebo kolektivním správám vozebo provozujícím vyhraňuje se výhradně té vládě, v jejím území příslušná společnost nebo správa sídlii bude.

Článek X.

Bez újmý svrchovaného a dozorcího práva vysokých úřadovatelů se strany k kolektivním tržnicím na jejich území a k vozbě po nich provozované, výkon svrchovního práva dozorcího k kolektivním společnostem nebo kolektivním správám vozebo provozujícím vyhraňuje se výhradně té vládě, v jejím území příslušná společnost nebo správa sídlii bude.

Článek XI.

Policii státní na dozoru úřadů k tomu na každém území příslušných vykonávání budou přede vším úředníci kolektivní správy dle předpisů a nálezů pro každé území platných.

Článek XII.

Pokud národný podnikatel na pruském území, nebo pruský podnikatel na národném území zcela nebo zčásti nyní nebo předešle přivozuje sůl, respektive vozu kolektivní, o nížž tato sůl souvisí jedná, vzhledem k národním na náhradu škod, které se zařizují kolektivně respektive s vozebo po ní varikacou, podebřítí se má národním a souductví toho státu, kde škoda učiněna byla, lež že by národním na náhradu škody vyvozaná byl s povozem sůl souvisí usazeno se kolektivní správou vozebo nebo s některou jinou druhou v dopravě účastnou.

Článek XIII.

Státní příslušníci té neb oné vysoké úřadovatel se strany, kteří od správ kolektivních ústanovení budou při vozbě na kolektivních tržnicích stoupy drahé, nevyptocují tím ještě a podnikatelského svazku své vlastní.

Za národním úředníky ustanovování býti mají pokud možná domácí příslušníci státní vyjmaže součinné přednosti, telegrafní a ony úředníky, jinné svrchované jsou vyřizování peněz.

Všichni úředníci bez rozdílu svého stanoviska úředního podebřítí jsou vzhledem k disciplinárním řízením takžž úřadu, který je byl ustanovil, ostatně však národním a úředním toho státu, kde byli.

Článek XIV.

Ustanovování a schvalování jedné vlády a sazby stávaný se té vládě, v jejím území vozebo správ kolektivní má své sídlo. Avšak sazby pro trati kolektivní

nově zřízených, které mají mezi stanicemi společně hranici nepřehlédnutí a po nichž má správa vozu provozuje, ustanoveny buďte do téžké sítě.

Článek XV.

Ustanovení smlouvy o uložení depozity kolezničů mezi Ríší Německem a Rakousko-Uherskem svou dobou platná, vzhledem ustanovení článku 15. až včetně 18. obchodní smlouvy ze dne 23. května 1881., pokud smlouva tato platná bude, vztahují se také k kolezničům spojením touto smlouvou zaručeným.

Obě vysoké smlouvající se strany budou zejména o to pečovat:

1. aby na každé dotčené koleznič nejmaň dvě osobní vlaky denně v obojím směru jezdily, připejujíce se co možná k vlakům sousedních drah, a aby pro dopravu zboží tolik vlaků zařazeno bylo, kolik pro vše tuto bude třeba, jakž i aby ostatní zařazení vozův uspokojena byla přiměřeně sjezdem obchodním;

2. aby příslušné vozobní správy kolezničů neodporovaly, by uvedena byla přímá doprava osob a zboží mezi kolezničemi, o nichž jedná tato smlouva, a kolezničovní tratě sousedními, jestliže by obě vysoké vlády shledaly, že doprava tato jest žádoucí.

Článek XVI.

Vozba se vztáhá:

- a) u koleznič z Prostřední Sázavy do Otovic (Brennau) na stanici Prostřední Sázavě pruské trati kolezničů jeřichovsko-kladské;
- ž) u koleznič z Hamarovic přes Lipovec do Ziegenhalsu v nyníšší stanici ziegenhalské;
- č) u koleznič z Lipové do Otomochova na přechodná stanici, která u země obojí hranice říšské u Bernatě nebo Heinersdorfu zřízena bude;
- š) u koleznič z Ratibohi do Opavy v nyníšší opavské stanici moravsko-slezské ústeční dráhy.

K tomuto konci smlouvy byly tyto věci:

K odst. a): Královská pruská vláda přemohla společnost priv. rakousko-uherské státní dráhy vozu na trati od společné hranice až k vyústěcí stanici Prostřední Sázavě a dovolil jí spoluzároveň této stanici vyústěcí (článek XVII. a XVIII.).

K odst. ž): Rakouským podnikateli koleznič hamarovicko-ziegenhalské královská pruská vláda propůjčila právo spoluzároveň nyníšší stanice ziegenhalské.

K odst. č): De této oděli přechodná stanice na pruském území státním u Heinersdorfu nebo na rakouském území státním u Bernatě bude zbudována, buďli spoluzároveň přechodná stanice heinersdorfské propůjčeno podnikateli rakouské trati, respektive pruské státní správě kolezničů buďli propůjčeno spoluzároveň přechodná stanice bernatické.

K odst. š): Čimásko-královská rakouská vláda přiměřla správu moravsko-slezské dráhy ústeční, aby královská pruská státní správa kolezničů dovolila spoluzároveň své nyníšší stanici opavské a případně také spojovací dráhy od této

stanice do nádraží vylučně práv. severní dráhy císaře Ferdinanda a Opavy. Jestliže stavba železničné trati z Opavy až k společné hranici říšské přeměněna nebude pruskou vládou, aťžeh dána-li bude koncese podnikateli soukromému (článek IV.), císařsko-královská rakouská vláda rovněž učíi jemu zavázek, aby vožba na této trati po dobu koncesijní přenechal královské pruské státní správě železničné.

Stavba a vožba, konstrukce střešné stavby a signály od společné hranice až k dočasným stanicím vyříděním, případně až ke spojce s opravěnou dráhou spojenou sňobovně se mají s tím zřízením, které schválena budou pro trati těchto dráh na souasdném území. Pro zřízení a vyřazení stanic vyříděních rozhodující jsou any zásady, které platí ve státi, v jakohž území tyto stanice jsou zřízeny.

Článek XVII.

O podmínkách, za kterých vožba na pruském díle trati z Předaí Sázavy do Otovic bude přenechána, dohodna se královské pruské státní správa se společností práv. rakousko-uherské dráhy státní.

Nadobit-li se stády, železničné správy budou zavázány podrobiti se příkazům obou vysokých vlád, kterými po předchozím dohodnutí společně budou vydány.

Aziak každou měru voznou společnost plnět zavázána býti má od císařsko-královské rakouské vlády, že převzene náznak svého nákladem říšně udržovaní trať na ní vožba jí zříděna bude, i se všim příslušenstvem, včetně obcov, jichž třeba bude díle pruských státní správě, a že královské pruské vládě ročně pět se sta zříděl zakladací kapitál na příslušenou trať prokazatelně vynakládaj, nepřítaje však možná snad náklady na opatření peněz a stráž na kurse.

Tyto zásady zachovávaty budou, rozšíř-li se přívodní stavby železničné, jež královská pruská vláda na prospěch obchodní uzná za potřebné.

Ustanovení tohoto článku obdobně vztahují se také k rakouskému dílu železnice nábořsko-opavské, jestliže by tento díl státem byl soukromým podnikatelem a přenechána-li bude vožba na něm královské pruské státní správě železničné.

Článek XVIII.

O spoluhřivnosti nádraží a nádražních zařízení v Převodní Sázavy, Ziegenhaleu, Bornau respektivě Holzdorfu, jakož i v Opavy a v zříděním nádraží, která má býti se to dána vlastníkům, železničné správy obcov stran učíi úmluva, jež však příslušenými vládami schválena býti má; nadobit-li se stády, podniká se mají příkazům vysokých vlád, kterými po předchozím dohodnutí společně budou vydány.

Náklady na any nové stavby, přestavby a přístavky počítaje k nim i stavby pro správu celní, poštovou, telegrafní a policejní, jichž následkem zavedení nové zřízených dráh do nádraží na postáku tohoto článku vyřazených tam skutečně bude třeba, budou širokověny vlastníkům díle míry spoluhřivnosti pět se sta od železničných správ, které zříděním budou těchto nádraží.

Článek XIX.

Aby dosazen byl účel v článku 8. obchodní smlouvy ze dne 23. května 1861. dotčený, na pohraničních stanicích v Prostřední Sázavě, Bernatcích, respektive Heinersdorfu a Opavě od obou stran zřízen bude pohraničný úřad celní a vylicovací prvky příslušnými obchodníma posádkám.

Kromě toho na stanici broumovské dle potřeby, společným dohodnutím vylicovací a k něčemu některé z obou vysokých vlád společným dohodnutím nově určené, učiněna bývají maji od celních správ obou stran potřebná zařízení, aby snadněji místní doprava zboží celně byla vylicována.

Stanovy k tomu v Broumově potřebné spatřiti a udržovati má bezplatně společností priv. rakousko-uherské dráhy státní a úředníkům té i ostat správy celní pro jejich úřední jednání poskytnouti jedu zdarma na trati z Haastadtu až do Prostřední Sázavy.

Celní úřadové v nových stanicích ziegenhalské již dle smlouvy zřízené překlizení a vylicování budou celně zastaralá a zboží přes vespolečnou hranici říšskou a Ziegenhalsu po koleznici lacraufvicko-ziegenhalské sem nebo tam vozit.

Smlouvající se vysoké vlády jsou ochotny práva dotčených celnic rozšířiti, když a pokud toho by šlo dle rozumného obchodu.

Článek XX.

Formality při celní revizí a výpravě cestovních zavazadel a zboží dováželného nebo vyváželného, jakoli i při celním dovozu nad průvonným obchodem, o němž jedná článek 18., odstavce 2. a 3. obchodní smlouvy ze dne 23. května 1861., smlouvy budou podrobněji svou dobou od kommissarů obou stran.

Článek XXI.

Pro dotčená spojená koleznitná platiti mají pravidla tyž nebo přímě mezi oběma vládami o tom uzlušená, jak při dopravě koleznitně vykonávají jest policii v přímě listů průvodních a říšských.

Zvláštníma dohodnutím vyhrazení se úřední práva osobám policejním úředníkům příslušná, kteří by ustanoveni byli na pohraničních nádražích v sousedním státě od některé z obou vysokých smlouvajících se vlád. Příslušná jednání mají počíti nejzpočátku tři měsíce před zahájením vesly na té které koleznici a co možná dříve skončena býti před veslou zahájenou.

Článek XXII.

Úprava služby poštovní a telegrafní užívá se zvláštníma dohodnutím mezi posádkou a telegrafní správou obou stran.

Jestliže dle tohoto dohodnutí při koleznitných spojeních z Prostřední Sázavy do Otavie (Broumova) a z Haastadtu do Ziegenhalsu doprava pošty na třech místech

se vyvíjí, které dle článku XVI. pro vyvíjející vesny byla vyhlášena, leženiště společností vesniak povinny jsou na se vzáji závazek, že na trzích mezi vespolem hranic říšskou a národní u Prusůvci Sůlavy a Ziegenhalsu kromě budou třetí práce ve prospěch císařsko-královské rakouské správy poštovní, které jsou na leženiště trzích na rakouském území ležících v koncesi budou uloženy.

Článek XXIII.

Žádá se obou vysokých vlád navrati jiných nebo větších dávek na vesny po leženiště trzích na svém území, pokud jí provozování bude leženiště správa druhé země, nežli ony dávky, kterými císařsko-královské správy leženiště tato vesny provozují vůbec jsou uloženy.

Článek XXIV.

Královská pruská vláda vyhrazuje sobě právo po uplynutí pět roku napřed oznámením nakoupiti leženištěm trať hanauvricko-ziegenhalskou, pokud na jejím území leží, i se vším příslušenstvím kdykoliv ode dne zahájení vesny. Účelová tohoto práva, nakraditi má vlastníci vyvolávaný stavební kapitál včetně 4%, procenta stavebních troků, na to však odešlo se schodek na hodnotě, který smud následkem deteriorace byl vznikl. Summa, která by měla směřena býti na deteriorace, vyplácí se znaki, z nichž každá strana jednoho pojmenuje. Nemohou-li se tito znalové shodnouti, obě vysoké vlády ustanoví každá po jednom ustanovení znaki, jež nemá přistupiti ani k tomu ani k obojemu státu, aby jeden z těchto dvou znaki, k tomu určený, přistoupil jakožto třetí k obojemu dvěma znakiem. Tito tři znaki rozhodnou pak většinou hlasů.

Kromě císařsko-královské rakouské vláda zůstává sobě právo, leženištěm trať z Batšofci do Opavy, pokud na jejím území leží, a to i kdyby jí královská pruská vláda na svůj účet byla stáhla, ode dne zahájení vesny kdykoliv nakoupiti na podmínkách pro pruskou leženištěm trať hanauvricko-ziegenhalskou svezku ustanovených.

Královská pruská vláda vzhledem k leženištěm trati hanauvricko-ziegenhalské pokud na jejím území leží, vyhrazuje sobě právo spadné dle rakouského zákona o povolování leženišč se dne 14. září 1854. (Z. B. č. 238.) tím způsobem, že spadnost této trati nastoupí za 30 let ode dne, kterého koncese pro pruskou trať bude dána.

Kromě císařsko-královské rakouské vláda vyhrazuje sobě právo spadné vzhledem k leženištěm trati od vespolem hranice říšské až do Opavy dle právě dotčených zákonných předpisů.

Článek XXV.

Jestliže nakupena nebo následkem práva spadného znaki se vlastnické poměry leženišč, z nichž tato znaková jedná, učiněna býti má mezi vysokými vládami zvláštní úmluva obchodu a vespolem sjednána přiměřená.

Osvědčí i v těchto případech, že vojska lezecká od vespolek hranice říšské do Prostřední Sázavy a Ziegenhalsu přeměňována býti má vonebníku připojených tratí rakouských, a od vespolek hranice říšské do Opavy vonebníku připojených tratí pruské. Podrobnější podmínky, za kterých tato vojska bude přeměňována, vybízejí se zvláštníma dohodami lezeckých správ té i oné strany, avšak při smlouvě, která v této příčině bude uzavřena, učiní se má těchto záležitostí, které v této smlouvě ujednány byly o přeměňování vojsky na připojené pruské lezecké tratě z Prostřední Sázavy do Otavie společněs práv, rakousko-uherské dráhy státní a o spoluprávních záležitostech v Prostřední Sázavě, respektive v Ziegenhalsu a Opavě.

Jestliže by císařsko-královská rakouská vláda sama převzala vojska po lezecké hranici hanzovicko-ziegenhalské, respektive po lezecké z Lipové ke hranici říšské, nezabývají vlastnictví těchto dráh, příslušná ustanovení této smlouvy platit budou nezmenšená za této převzatí vojsky.

Královská pruská vláda má toho vůli, převést práva a povinnosti z této smlouvy na říši Německou.

Článek XXVI.

Tato smlouva bude předložena k Nejvyššímu schválení a ratifikaci listiny o tom sdělené bude v Berlíně co možná nejdříve vypracovány.

Tomu na veřejném pláncovním této smlouvu podepsali a pečetí přitiskli.

Dáno v Berlíně, dne 14. března 1866.

(L. S.) **Schickel** m. p.

(L. S.) **Buch** m. p.

(L. S.) **Wiba** m. p.

(L. S.) **Kelchardt** m. p.

(L. S.) **Dr. Lange-Burgenkroen** m. p.

(L. S.) **Kathjen** m. p.

(L. S.) **Schuck** m. p.

(L. S.) **Schmidt** m. p.

(L. S.) **Dr. Riecke** m. p.

My pruskoumarie veškeré články této smlouvy, schválili a potvrdili. Jméno jí a slibujeme též Našim císařským a královským slovenem za Nás i za Násle nástupce, že jí v celém obsahu jejím věrně zachováme a udržíme, aby zachována byla.

Tomu na veřejném pláncovním listinu Jméno vlastnoručně podepsali a k ní Naši císařskou a královskou pečet přitisknuli dále.

Stalo se v Schönbrunně, dne 19. května léta spíše říšského císařského a královského, Naše panování léta říšského sedmého.

František Josef m. p.

Gustav hrabě Kálnoky m. p.

K Nejvyššímu rozkazu Jeho císařského a královského Apoštolského Velikévstva:

Adolf a Plazek m. p.,
sta. i král. důvěrný rada.

Tato státní směrka vyhlášeje se za závaznou pro království a země v říšské radě zastoupené.

Ve Vídni, dne 23. června 1885.

Tasche m. p. Pino m. p. Dunajewski m. p.

96.

Narižení ministeria finančního a obchodního ze dne 10. června 1885,

jež ustanovuje se třeš při výrobě masných extraktů.

Vzhledem ku příloze A ku §. 12. vykonávacího narižení o masě celní ze dne 26. května 1882., ve kterémto příloze uvedeny jsou účelové položky pro tuto masbu celní (Z. Ř. č. 48. z r. 1882.), ve shodě s ústavními král. uherskými ministeriální třeš pro „masné extrakty“ v suchých nebo tekutých uvěšuje se ze 24%, na 30%, hrabě váhy.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

97.

Narižení finančního ministeria ze dne 10. června 1885,

jakž níže vrad se dáš se kabaliti k vješší čistotě celní upotřebování.

Ve shodě s král. uherským finančním ministeriálním narižením ze číselného §. 3., odstavce 3. vješou, ježli dne 14. července 1884. vydán byl, aby ve skutek

uvedeny byly zákonné předpisy o dani z výroby lihu a z výroby lihovodného dřevěného, která s touto výrobou jest spojená (Z. Ř. č. 114.), a ustanovuje se, že při výrobě 100 kilogramů cukru celnického povolí se, aby daň vrácena byla nejvíce na 33 hektolitrových stupňů alikoholu.

Dumajewski m. p.

98.

Vyhlaška finančního ministerstva ze dne 17. června 1885,
 že vedlejší celnice I. třídy na nátrah v Moldavě zmocněna byla vyřizovati vyřizovaný cukr, pivo
 a pálené tekutiny lihové.

Vedlejší celnice I. třídy na nátrah v Moldavě (Vltavě) v Čechách zmocněna jest dle platných předpisů vyřizovati cukr, pivo a pálené tekutiny lihové, které po kolonaci a nárokování na celnickou daň vyřizují se na hranicích celni.

Dumajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXXI. — Vydána a zveřejněna dne 11. července 1885.

99.

Nariadení ministra věcí duchovních a vnučování i ministra financí ze dne 2. července 1885,

kteřím vydávají se pravidla k výkonu zákona ze dne 19. dubna 1885. (Z. Ř. č. 47.) a pro
natimelné doplnění dotace duchovenstva katolické správy duchovní.

K výkonu zákona daného dne 19. dubna 1885. (Z. Ř. č. 47.), kterým
vydána jsou zvláštní ustanovení o dotaci duchovenstva katolické správy
duchovní, nalhaje se takto:

§. 1.

Ti duchovní správcové samostatní, kteří hřadí míru za doplňkové dotace
z náboženského fondu ve smyslu zákona ze dne 19. dubna 1885. (Z. Ř. č. 47.)
buďte pro svou osobu nebo pro ty systemizované pomocné kněze jim přidělené,
jichž kongregace není uložena a dlehodlivé té stanice správy duchovní, nadejte
nejdříve do konce měsíce září 1885. přiznaté tuto nadměrné a pravidlem §. 2.
téhož zákona vyhovující a přiznané s útladem jich duchovním spojených, a to v
okresně stádu politického.

Za samostatné duchovní správy pokládají se toliko ti duchovní správci,
kteří s osobní jurisdikcí ustanoveni jsou na stáncích správy duchovní, a přive-
lená státní úřadníci.

§. 2.

Přiznaté obsahují příjmy a výdaje duchovních ve správě duchovní postu-
vených, jichž podle §. 2. zákona přiznání dlužno, a to podle příloženého tuto formu-
láře A ve dvou hlavních rubrikách.

Jest-li potřeba, aby jednotlivé položky obvyklé doloženy byly, tedy se to stáh ve vedlejší rubrice „Poznámky“. Za důchodní jednot stánie důchodní poština buď také jako příloha; avšak vyloučen v níma buďte samostatné příjmy a výdaje jednotlivých káží pomocných ve příslušných (fascích) dohodových (viz článek B), ně jistě systematicky káží pomoci nevyplývají se výhradně z důchodův šrokových.

Příloha podepsána buď od samostatného správce důchodního, příloha doložná pak podepsána buďte od důchodního správce samostatného i od těch pomocných káží, kterých se týče.

§. 3.

Příloha sdávána buďte ve dvou stejnopisech; jednou z nich přidána buď poslední upravená (upřesňovaná) část o důchodech toho beneficia a poslední upravené účty kasační, též i nejnovější inventář a účet toho beneficia, konečně podrobný výkaz o veškerých jakžkoli jmenovaných příjmech, které příloha-vyjímá důchodní správce buďte z náboženského fondu, poština pak i jiné položky tuto náře vyjmenované.

Co se týče jednotlivých položek přílohy a vydání a doložení jich, tedy uchována buďte následující pravidla:

I.

- a) Čistý výnos pomocový z pomocníků, jeť buď jako vlastnictví důchodní té správy anebo také k polnímu propůjčený, doložen buď archem pomocnostain od berního úřadu vydaným,
- b) výřitek nájemní z budov anebo neb čístečně pronajatých doložen buď certifikátem od berního úřadu vydaným,
- c) výnos z jistín doložen buď výkazem, vyličením jednotlivé listiny dle jich účelu samoty, dle jich míry úrokové a dle podrobných záznamů těch kterých důchodních úpisů,
- d) výnos ze práva políkového (z práva propůjčeného, z práva doloženého, z práva zastaveného, z práva rybářského atd.), se závodě průmyslových a se státních dotací v přírodinách příloha-vyjímá buď průměrem čestí posledně obhližených let, a doložením listinami (zmlouvami nájemními, certifikáty o cenách úřadův nebo certifikáty odhadovacími atd.), jeť se koch k doložení číslíce výnosu od příslušajících důchodního předložena.

Je-li výnos tento nejvyšší se hlavních káží a úpisův berního úřadu, tedy nákladem jest číslíce výnosu právě tam posledně vykázaná; ku příloze pak toto od berního úřadu dání stvrzení přiloženo buď.

Jestliže by lidale se na úřadu nějakou z výnosu jistín neb důchodův podle §. 3, I, lit. d) alinea 2 úkrona, tedy pořadování toto ve příloze v rubrice „Poznámky“ náležitě buď odůvodněno; pořadování pak toto jen tehdy bude uznáno, přijde-li při tom o nutně, pravidelně se opakuji, zejména vysoké, zvláštní okolnostmi a příslušnými místními úřadův výlohy doloženi.

- e) Příjmy ze přebytkův místního jažení náboženského doloženy buďte listinami, na kterýchž příjmy tyto spočívají.

f) Co se týče poplatků školních, tedy ku přiznání připojeno buď jakožto příloha, na kterouž by podle §. 3, I, lit. f zákona vyznačilo se jich používání, výkaz od děkanátního úřadu stvrzený, všech v průměru posledně obšířilých žací roků příhodných, školními plázení podrobených výkazů, a to rozlišený podle tříd; pak výkaz poplatků školních z toho vyplývajících, konečně průměrný výkaz, kolik a muselo-li poplatků školních pro chudoba nebo z jiných příčin bylo nadobytelné. Do přiznání počít dachovní správcové prostřední třídy šestiletého průměru poplatků školních skutečně dobytých, stejně a té částku 30 sl. rak. šila.

Číslice poplatků školních vřizněných konečně výkazů politický úřad zemský v dohodě s biskupem diecézním, neobličto kdyby dohodou takto se nedobýlo, ministr věd dachovních, podle šesti částice školních poplatků ve přiznání samém upravena buď.

Co se tkus metatich stipendií a fundat na výkony behodobed, kteréž a některého kostela neb beneficia v určité částce prostředně založeny byly přede dnem 15. června 1885, vyznačeno buď výnos jich, nečině rozdílů, státi-li již li nastávi-li nadační o tom listiny, zejména, ve kterémž učino buď, jaké jsou a kolik jest těch behodobedných výnosů, kterého dne mají býti konány, jaké jest jistina nadační, jakým způsobem jistina tato jest na výšek složena, který jest výnos její, konečně jak se výnos tento rozděluje, při čemž dohodeny buďte jednotlivé listiny, kteréž ve přiznání konsultování těch nadací jsou přiloženy.

Pokudli by se našlo v nadační listině ustanovení proti započtení výnosů té nadací anebojci, tedy ku přiznání neobličto ku seznamu svezkohodobedů přiložena buď listina tato.

II.

a) Co se týče zeměpanských dani, přirážek zemských, okresních a obecních, jakožto platů dleho se přiznání přiznavatelch, též co se týče jiných příspěvků, k úředním úřadům na nákladě toho kterého zákona dávaných, posléze co se týče ekvivalentů poplatečnických, též vykázaný buďte kněžkami berními nebo certifikáty a restky platobními atd.

b) Co se týče propustných výloh kancelářských na spravování matrik, a to tam, kde výlohy ty neplatí náležitě, též co se týče vřizněných výloh na spravování úřadu děkanátního (vikariátu okresního), o tom vyznačeno buďte potřebná pravidla vřizněním náležitě.

c) Mění děky v pradách a ve výlohách zemských, ze závazku na přiznání listině, obecněně patří direktivně vyřizování každé poměrných při té dachovní stanici systematických, na něž systematicky nová kongrua může býti započtena, pokudli není zahrnuta z vlastního příjmu poměrně krátce toho. Bavené buďte v rubrice vycházive položeny platy deficiencím, kteréž se buď zcela nebo z části platí ze příjmů beneficia.

Nespočítá-li závazek k takovému dávání na některém zákoně, buďte ku přiznání přiloženy listiny sem náležející.

d) Ustanovení obsažené v §. 3, II, lit. a, zákona propůjčuje beneficium toliko právo, že mohou stavební výlohy značnější, kterýmž kongrua jin náležitě se

skracuje, v každém jednotlivém případě, avšak ve v mezích výměry, kterou kongres tato má, od náboženského řádu požadovati.

K takovýmto výlohám stavebním, kteréž by do dne 1. ledna 1886, na benefická příjady, kleslino nebud; připadají-li však na rok 1886, budie toliko potud požadovány, pokudli odnět jejde potřeba, aby kongres pomocných kostelů při té které stanici duchovní systematizovaných byla doplněna.

Ke stavebním výlohám na pronajati budovy nebo na pronajati části budov, nemůže býti kleslino, jelikož podle §. 3., I, lit. d nákona již byly v úvalu vstaly při náklade na zachování budov a na amortizaci.

Co se týče prominuti námoskytějších výloh, na př. při výložce potřeby vední, tož schválení příkladů v té věci dle předposledního odstavce §. 3. nákona ministromi věci duchovních.

§. 4.

Okresní úřad politický poskytlnej příkazů v něho zadaná, jsou-li podle formy náležitě seřazená a potřebnými přílohami opatřena; nebude-li podle něho potřeba, aby se příkazů k věci doplněni nebo opravováni vrátila, okresní úřad politický předloží je, příkade své k tomu posílající, co nejzpešněji politickému úřadu zemskému.

§. 5.

Jestliše poskytna se námitky proti příkazů celému nebo proti jednotlivým položkám, tedy okresní úřad politický zařídí čekat potřeba, aby vše došla vyřízení.

Jde-li při tom o vyřazení některého příjmu ze přírodnis nebo o některý příjmu proměnlivý, kromě těch, kteréž doloženy jsou písemnostmi bernishe úřadu, tož zařazení buď, až není-li ho čemu dítv úředním spisům, odhad a poseláni budie k tomu dva znalci, za řízení okresního úřadu politického. Uděli se při tom výsledek 20 procent příjmového čistého příjmu přeměřující, tedy ústavy tož odhadu vložený budie na duchovního správce přiznávajícího.

§. 6.

Politický úřad zemský příkazů jemu předložená poskytlnej a potřební-li, doplněni jech nářadí; takové poskytlnej odněl ordinariatu, a při té příležitosti buď postaralo, aby se dočtilis dorozuměni s biskupem diocesanickým, co se týče úhrnů samy přiznaných poplatků školních (§. 3., I, lit. f, nákona). Jestliše se taková dorozuměni nedáje, tedy úhrnů čistka, kteréž vstávají se má, určena bude od ministra věci duchovních.

Jakmile od ordinariatu dojde odpověď, nebolitio úhrnů čistka poplatků školních od ministra věci duchovních bude vyřazena, tedy bezpředněti výsledek buď nález upraveni.

§. 7.

Když příkazů se ukončí, budie předevšim ona příkazů vyřazena, na ježto opravěni náleži poukaz o zlepšeni stavu kostelů pomocných nebo kostelů benefickis.

§. 8.

Vyřízení politického úřadu zemského, kteréž svědčí přímo dachovským společníkům příměrujícím o vykonaném upravení podacího příznání a o postupu doplňku dotačního, vyřídno buď se střežným odvoláním skrze politický úřad okresní.

V tomto vyřízení buď zejména vyřídno, zdá-li a který doplatek dotační poskytno bude ve smyslu článku II. §. 9. zákona, datem 1. ledna 1884., neboliho 1887. a 1888.

§. 9.

Rekurs proti vyřízení od politického úřadu zemského vydanému mále prostředkem politického úřadu okresního ve čtyřech nechtích po došléi téžde vyřízení zadáti býti u ministeria věci dachovské a vyvolání.

K rekursu tohoto přileženo buď vyřízení, proti kterému se odvolání činí, pak přimáti sase a veškeré navržené přílohy.

Politický úřad zemský předloží rekursu takto zadaný, přidavouc k tomu akta o tom zvlášť i vyjádření své o námítkách rekursních, a to s rychlostí co možná největší.

Jakmile řízení upravnovací přívazně bude dokončeno, oznámí se oddělení doplnky dotační schválené, v seznamu.

§. 10.

V oněch případech, kdež místa mají předpoložky v §. 4. článku 1. zákona dotčeném, komise buď řízení trestati skrze politický úřad okresní, vyhraduje při tom právo náhradního rekursu.

§. 11.

Nálež upravnovací mále každého čaru a povinnosti úřadu přitkoules i přimáti býti.

§. 12.

Funkce a výplata doplňků dotačních sase se v rozsahu ve článku II. §. 9. zákona psalouším, způsobem podobným obvyklým, a sice každém pomocným, kdež tak podobá na obyčej bylo, k rukoum představeného dachovského úřadu.

§. 13.

Droby stejnopis oněch příznání zřetaven buď u zemského úřadu politického.

Příznání buďte obcovována, kdykoli tak učiní ministr věci dachovské, ovšem pak při každé proměně, která se sase v oněch dachovských spřevo.

Udají-li se proměny v podstatě jedni beneficijárů, kteréž by účinek měly na místní příjmy, nechtíte na doplněk dotace, tedy dachovské povinen jest úřed oznámení o tom učiniti, až chce-li se uohovati škodlivých následků v §. 4. zákona vyřčených.

Co se pak týče upravnovací příznání, následkem takové oznámení o proměně konané, tedy v tom pravidla o upravení příznání saseho napřed toto psalouším, mají platnost obščetnou.

§. 14.

Do té doby než budou nové příjmy ve smyslu zákona, článek II., §. 5., poskytnuty, budou kněží v duchovní správě postaveni, kteří své posavadní příjmy na účet nové dotace, vyrovnávají pak stále se úlevou a poskytnutím nové dotace.

§. 15.

Poskyznují nové příjmy buďte zvanými oby přispěvků, kteréž jednotlivým kněžím v duchovní správě postaveným povolány byly vyhradit jen ke zlepšení jejich subsistence anebo výhradně toliko „al de zlepšení kongregy“.

§. 16.

Kněží zastavatelé (provisorové) uprázdněných beneficií dne 1. ledna 1886. budou již službu konati, čím dostane se výšeho platu v §. 5. zákona uvedeného od dne tohoto; kněží pak nepostavení budou ustanoveni, ode dne toho, kteréhož ve službu vstoupí.

Provisorové, na kterých vloženo jest odpovědnost farných komposalů, jsou oprávněni bráti plat jim přislíbený ze příjmů beneficií i započítati jej jakobž výsaj v účtech interkalárních.

Co se týče započítávání příjmů a vydání při uprázdněných beneficiích (účet interkalárních), tedy s vyzněním právě výšejším, posavadní pravidla zůstávají dále platna.

Provisorové uprázdněných beneficií, kteří mají zvláštněho platu výše 30 sl., ode dne 1. ledna 1886. povinní budou máe rozdělni bezplatně čísti.

Co se týče romanování provisorům konkurujícímu dne 1. ledna 1886. ve službě jezuitů, ty buďte v mezích maximálních v §. 5., alinea 3. zákona ustanovených — hleděte při tom k odlehlosti a k síle farností uprázdněná stavice duchovní a vyslyšle o tom ordinariát — zemským úřadem politickým v náležitém čase, a to tak vyznění, že dnem 1. ledna 1886. budou mezi k výplně poskytnuty býti.

§. 17.

Co se týče plátů odpočinkových správcům duchovním již v deficienci se nacházejícím, ty buďte — ustanovic prve z povinnosti úřadu jejich dobu služebnou — doplněny podle §. 6., alinea 1. a 2. vešle obrázce II. zákona, i buďte nové platy tyto, zachovajíce při tom to co se posud specielně duchovním osobám ustanoveným z důhodliv beneficií na účet jejich odbyvalo a zastavie příjmy předtím, ode dne 1. ledna 1886. k výplně poskytnuty z fondu náboženského.

Co se týče ukrazení plátů odpočinkových ustanoveným správcům duchovním, počínajíce dnem 1. ledna 1886. v deficienci vstupujícími, tedy nejprve přibývá buď přebytok příjmu toho beneficií, když správceové úto duchovní posléze byli ve službě.

Conrad m. p.

Dunajewski m. p.

Formulář A.

Arcidiecéze	Politický okres
Dekanát	Berní okres

Příznání (fassi)

o výnosu řady v
 stojící pod patronátem
 k vůli dotačatelná doplňka z náboženského fondu podle zákona ze dne 19. dubna
 1885. (Z. ř. s. 47.).

Stav z 1886.

Při této řadě jsou systemisovány:

- 1 řadů,
- 2 knih pomocní.

Z těch má jeden kniha pomocný — nedařil učitel přijem (vykázaný v příloze
 dodatku).

S přílohami.

Vydaje.

Číslo účtu	Pôvod	Príjmy	Funkčné číslo		Poznámky
			sk.	kr.	
1	1-2	Účel rozpočtových príjmov štátu, obcí a okresov	21	24	od 1. dec. 1992 štát, obce, okresy
			20	20	od 1. dec. 1992 štát, obce, okresy
		Príjmy štátu	10	10	
2	1	Na správu štátu, výdaje štátneho	2	10	od 1. dec. 1992 štát, obce, okresy
3	-	Výdaje na spravovanie štátneho	100	-	
4	0	Príjmy štátneho	10	-	od 1. dec. 1992 štát, obce, okresy
5	0	Na výdavky štátneho	100	-	
6	2	Na prevádzkové výdavky, štát	50	-	
7	0	Náklady na prevádzku štátneho	10	-	od 1. dec. 1992 štát, obce, okresy
8	0	Účel štátneho			od 1. dec. 1992 štát, obce, okresy
		Všetchní výdaje			
		Príjmy štátu			
		Na			
		Na			
		Na			
		Na			
		Na			
		Na			

M. S.
1992.

Formulář B.

Dodatečné přiznání

a vlastních důchodů průběhu pomoci kauce při faře

Číslo listiny	Přílohy každé	Předmět	V rublech		Poznámky
			st.	kr.	
1	$\frac{1}{1}$	<p>Nadání kooperativní. Příjmy průběhu kooperativa.</p> <p>Úroky z nadání faře</p> <p style="text-align: center;">Výdaje.</p> <p>Pozemkové úroky příjmy pr.</p> <p>z norem kooperativ pr.</p> <p>část ze zemědělských výdělků</p>	<p>300</p> <p>500</p> <p>500</p> <p>100</p>		<p>Nadání listina číslo část přílohou.</p> <p>od 1. z roční poplavené 1930 ze dne 1. února 1931 po 3000 st. z 5%, po úroce 10%, část z příjmu.</p>
					<p>S. S. faře.</p> <p>S. S. 1. každé pomoci při faře</p>

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXII. — Vydán a rozeslán dne 25. července 1885.

100.

Naučení obchodního ministeria ze dne 4. července 1885,

jak vydání se předpis o stejnosti: a) úředníků a úřednických aspirantů, pak b) podřízených úředníků a jejich nástupců při státních a soukromých kolejnicích.

Na základě Nejvyššího uznesení ze dne 30. června 1885. vydává se tento předpis o stejnosti:

- a) úředníků a úřednických aspirantů, pak
- b) podřízených úředníků a jejich nástupců při státních a soukromých kolejnicích.

Následkem toho podle tohoto předpisu pro dotčené zřízení používají platnosti ustanovení dosavadního předpisu, jenž dle Nejvyššího rozhodnutí ze dne 14. března 1887. vyhlášen byl ministeriem obchodního ministeria ze dne 2. dubna 1887. (Z. Ř. č. 76.).

Stukovní oděv služebníků při státních a soukromých kolejnicích proměniti nemohou se a příslušná ustanovení dotčeného dosavadního předpisu trvají v platnosti.

Říno n. p.

Předpis

a stejnojmenný: a) úředníků a úřednických aspirantů, pak b) podřízených úředníků a jejich nástupců při státních a soukromých telegráfech.

I. Ustanovení všeobecná.

§. 1.

Úředníkům a úřednickým aspirantům, podřízeným úředníkům a nástupcům podřízených úředníků při státních a soukromých telegráfech ve službě i mimo službu, vzniklé na slavnostech příležitosti, dovolano jest nositi čestný oděv, stejnojmenný (uniformu).

Jestliže vykonávajíce službu stýkají se s obecnostem, zavázáni jsou nositi stejnojmenný.

§. 2.

Stejnojmenný úředníků ustanoven jest dle ozná, stejnojmenný podřízených úředníků dle tří stejnojmenných tříd a stejnojmenný pro úřednické aspiranty a pro nástupce podřízených úředníků ustanoven jest po jedné třídě stejnojmenný.

Klobouk a kord buďte noseny toliko na slavnostech příležitosti a k obyčejné potřebě užíváno buď šapky.

§. 3.

Obchodní ministr vyhlásí příslušné nařízení, jímž úředníci a podřízení úředníci při státních dráhách služeni zvláštní budou dle těchto tříd.

Jak úředníci a podřízení úředníci při soukromých dráhách služeni zvláštní býti mají, jak druhá podřada označena býti má na stejnojmenných kreslech a na různých kloboukové, o tom se příslušná správa podlé ústředí k obchodnímu ministerstvu do věci odděl po vyhlášení tohoto předpisu.

§. 4.

Nejpozději do jednoho roku po schválení zvláštní ústředí, ku kterým vztahuje se tento předpis a jichž užívá se ve výkoně službě, opatření býti mají příslušným stejnojmenným.

§. 5.

Nové podlahy soukromých telegráf, které dle §. 2. všeobecně třídu telegrafistů se dne 14. listopadu 1891. (Z. č. 3. l. z r. 1891.) Měly o provedení zahájit vzhled telegrafistů, jako až dosud příslušné komisi, která vyšetřuje uplatňovat telegrafistů k vzhled, povinný jsou prokázati, že obchodní ministerstvu schválilo zvláštní ústředí dle jednotlivých tříd stejnojmenných a že personal opatřen jest předepsaným stejnojmenným.

II. Popis stejnokroje úředníkův.

A. Slavnostní stejnokroj.

§ 4.

Stejnokrojný kabát (obr. 1.) jest pro všechny třídy z jemného, temno-
modrého sukna se stojatým límcem a výločky ze stejného sukna a s podšívkou
z černé hladké látky hedvábné.

Stojatý límec jest podšíván temnomodrým sukem a má jednoduchou vložku,
čímž udržuje se ve své podobě avšak jest měkkým. Límec jest pro všechny třídy
stejnouměrně 4^{cm} vysoký a napřed v šířce přibližně 1-3^{cm} mírně zakulacen.

Život jde až ku kyčlím a naplněn se dvěma řadami knoflíků, kabát se odní
protiběžnými knoflíky (obr. 7.). Nejvyšší knoflík jest 1-3^{cm} vzdálen od postřihu
línce, nejnižší připevněn jest tak na švu žvota, že při uzavření kabátě oba
nejvyšší knoflíky 10-15^{cm}, oba nejnižší 2-3^{cm} jsou od sebe. Šovy (póly) jsou na
předním konci zakulaceny a dosahují, vist-li ruce přivazně dolů, až ku konci
zakulaceného postřihu. Šovy leží přes sebe, a to z předu ve šířce obou
tuh knoflíkových, a vzadu v délce šíře zadního dílu.

Na levé straně stejnokrojného kabátě pod životem opatřen budiž vodotěsným
vložkem, by rukojeť kardové mohla býti prostrčena.

V šití obou zadních švů kabátě lze složen jest v jednu celou řadu, a kde
tyto švy se setkají se zadními švy, jest přičin na každé straně velký knoflík. Od
šití životních knoflíků dolů uložena jest v šití kabátě řada kapes, která při-
kryta jest klapkami dvojnásobně vykrojenými, po dvou knoflíčích opatřenými.

U pohybu rukou jsou rukávy se na 10-15^{cm} rozšířeny a výločkou 6-8^{cm}
širokým opatřeny, jakož vrchol rukávů mírně jest zakulacen.

Roučníček (resparaček) naplněn se malým knoflíkem na spodní části rukávu
připevněným a knoflíkem dítkou na vrchol části rukávu.

Podle kabátových krajů, pak na švu límcovém a na vrcholním kraji rukávov-
ého výločku jest kovový šev (výpustek, passe-poil) ze sukna pomorančové barvy.

Na knoflíčích vyráběny jsou značky příslušné třídy.

§ 5.

Spodky jsou z temnomodrého, jemného sukna, při 4—5. stejnokrojné třídy
s lemovým švem (passe-poil) ze stejného sukna.

§ 6.

Rouznavací odznaky (obr. 11. a 12.) uloženy při stříbrných šelmeních státních
v rámečcích na límci dle obr. 11. a), při stříbrných šelmeních soukromých v kroužcích
na límci dle obr. 11. b), pak ve stříbrných portkách na límci a na rukávových
výločkách, jakož i na zevnějším postřihu švu spodků, a to jest opatřeno:

- a) 8. stejnokrojné třídy jednou stříbrnou rámečkou (kroužkem) na límci,
- b) 7. „ „ dvěma stříbrnými rámečkami (kroužky) „ „
- c) 6. „ „ třemi „ „
- d) 5. „ „ jednou 3-3^{cm} širokou na portce a jednou stříbrnou rámečkou (kroužkem)

- na línci, 2-3^{mm} širokou portou na rukávovém výložku a 2-6^{mm} širokou portou na zevnitřním postarání švu spodků;
- g) 4. stejnostranná třída rovné distinkcí, co se týče port, jako 5. stejnostranná třída a dvěma starými rúčicemi (kroužky) na línci,
- f) 3. stejnostranná třída rovné distinkcí, co se týče port, jako 4. a 5. stejnostranná třída a třemi starými rúčicemi (kroužky) na línci,
- g) 2. stejnostranná třída 2-3^{mm} širokou portou a jednou starou rúčicí (kroužkem) na línci, 2-3^{mm} širokou portou na rukávovém výložku a dvěma portami na zevnitřním postarání švu spodků, z nichž každá jest 2-6^{mm} široká a obě druhé lemovány švem (passo-poil) pomocnámi barvy oddělená,
- h) 1. stejnostranná třída rovné distinkcí, co se týče port, jako 2. stejnostranná třída a dvěma starými rúčicemi (kroužky) na línci.

§. 9.

Klobouk (obr. 8. a), b), c), d) a e) se černoé plsti jest po kraji lemován černoú, vedleou stávkou hedvábnou, a v pravé opatřen černoú kokardou.

Kloboukové pouzke stejnostranným kročikem po pravé straně úpevněné skládá se z 1. až 5. stejnostranné třídy se šesti řad střibných bouillonů (šach, obr. 8. e), z nichž dva střední jsou propleteny, v 6. až 8. třídě však nikoli ve staré portě.

V obou rozech klobouku leží více se střibných bouillonů, a prostředním polem z černoého aksanitu, na němž střibnem vyšity jsou značky šňuky.

§. 10.

Kard (obr. 9. a 9. e) uláčen jest v polvě, která pod kabátom se nosí a zhotovena jest bezú vět okruhy z černoé kůže kozlí.

Kokardé kardu při zapjatém kabátě vyřazují na viditelné okraze vřes u kabátu.

§. 11.

Palato (obr. 4.) jest z tuzemodrobo, útkého nebo lehkého sukna neb ládnu, bez lemového švu (passo-poil), s kapucí, kterou úpevněné lze klíčkami a knoflíky, a s lehuým líncem ze černoého aksanitu.

Palato budí tak dlouhé, aby úlo od krku až na 10—12^{cm} pod kolenem úplně bylo kryto, a opatřeno budí dvěma řadami velkých, černoých, rohových knoflíků, každá po 6 kusoch. Ve výšce kyčlí jest 6^{cm} široká, 37^{cm} dlouhá sponka dvěma knoflíky rohovými a dvěma dírkami kročikovýmú opatřena.

Na levé straně prasi úvaziv odlišena jest otvřená kapsa a ve výšce sponky jsou dvě kapsy kláčkami pokryté.

§. 12.

Kravata jest z černoé hladké látky hedvábné s výpasčkem z bílého plstna.

§. 13.

Kokardice jsou z bílé kůže psací.

B. Obvyklý stejnoúhelník.

§. 14.

Kabát (obr. 3.) jest z jemného, tenzocodrého sukna s podšívkou z hladké, černé látky hedvábné nebo vlnové. Oba prani (přední) díly kabátu leží uprostřed pro přes sebe a čítí dva přelohy, jež nahobě spjaté končí. Kabát z těchto dílů seje na sobě řada sedmi stejných od sebe vzdálených, posuvných knoflíků kovových se znakem dráhy. Největší knoflík jest 1^m pod počátkem línce a 12^m od kraje přelohy, další jest 2^m od kraje přelohy. V podšívce levé čítí prani jest sedmá kapsa 15^m široká.

Vstřílí ruce přirovná dolů, dosahují šouy až ke koleni vnějšního prstu prostředního a jsou dobře zastřešeny, a to zprvu ve šlivo čítí přelohou, vzhledu ve další šlivo nachází šila.

Na levé straně pod švotem opatřen buď kabát vodorovným vložem, by rukojeť kořce mohla býti prostrána.

Na zadním díle obou kabátových šouh v šlivo obou zadních šouh jest v každém šouh kolmá šila a v ní kapsa, která překryta jest příměřem a, dále zastřešenou klapkou s knoflíkem.

Nerostříbené rukávky pokryty jsou 2^m širokým vložkem ze stejného sukna.

Línce jest stejným suknaem podšit a tak střihá, že jsou přelohy, v začle uprostřed a na obou předních, pravotočivých rozcích a přelohách má šířku 4^m.

Distinkce (obr. 10. a 10. a) skládá ve střihových partiích respektive prýmkách na rukávovém vložku, a to:

- a) pro 8. stejnoúhelníkovou třídu v prýmku 7^m širokým,
- b) „ 7. „ „ ve dvou a
- c) „ 6. „ „ ve třech takovýchto prýmkách, jež dohromady sestávají jsou 7^m širokým, černoým prostředkem hedvábným,
- d) pro 5. stejnoúhelníkovou třídu v partě 3-3^m široké, podle jejíž levé kraje černoým hedvábným prostředkem 2^m širokým přitká jest prýmek 7^m široký,
- e) při 4. stejnoúhelníkové třídě ve stejné partě, k níž černoým hedvábným prostředkem 2^m širokým přitká jsou dva prýmky 7^m široké,
- f) při 3. stejnoúhelníkové třídě ve stejné partě, k níž černoým hedvábným prostředkem 2^m širokým přitká jsou tři prýmky 7^m široké,
- g) při 2. stejnoúhelníkové třídě ve partě 3-3^m široké, k níž přitká jest prýmek 7^m široký a
- h) při 1. stejnoúhelníkové třídě ve stejné partě, k níž přitká jsou dva prýmky 7^m široké.

§. 15.

Spodky jsou stejné pro všechny třídy a jsou z medrozděho sukna, na vzadu třech švach podšívky s lemovým švom a třech sukna.

V líce mohou nožny býti spodky a vlnatá látky barvy jako plachtovina nebo z bílé neb neblázně jednobarvné látky prani.

§. 16.

Čapka (obr. 5., 6. a 6. a) jest z tenzomodrého sukna s černou moдрé ostřipou stálkou a se státníkem z černé kůže, napřed s dvojitýmžiloujm kaloum.

Plátek visákový dělen jest dvěma postřihovacími křesťky, oběh rísa jako křesťky stejnoúrojm.

Na moдрé ostřipe stálec jsou a 1. a 2. stejnoúrojm tídy 16 stříbené přjruky 7^{mm} široké.

U 1., 4. a 3. stejnoúrojm tídy jsou dva úkovejše přjruky a u 6., 7. a 8. stejnoúrojm tídy jeden úkovejše přjruček.

Úbndák, jest vykonáná shůhla dopřevní, má rozšíř toul čapku, avšak místo z moдрého, z červeného sukna.

§. 17.

Vesta z jemného, tenzomodrého sukna, zadní díl však z černého kasafasu, jest napřed od krku dolů k prám 2—4^{mm} širokou vystřihena a napřed se omá malými, postřihovacími kovovými křesťky (stejněho rísa jako křesťky na kabátě), které upraveny jsou na předním kraj pravého díla prámka. Oba díly prám jsou na předním dolním rohu šikmo ustřiheny a na zevní straně opatřeny rovnovážnou kapou, jejíž otvor pokryt jest sukennou klapkou 2^{mm} širokou. Zadní díl jest uprostřed na 2^{mm} rozšířen a opatřen životovou sponkou a plátkou.

§. 18.

Palto jest jako u slavnostního stejnoúrojm.

§. 19.

Nákrčník jest z černé látky hodšobně 22^{mm} široký a 71—80^{mm} dlouhý, na obou koncích a pravotohlesou špičkou a napřed se vředu na kšedík s dvěma kšedými kšedkami a kšedí.

§. 20.

Košile jest z bílé látky.

§. 21.

Kšobouk a kard rovněž se při obyčejném stejnoúrojm.

§. 22.

Kabát teleznírné úpravy má také vřh ustanoviti, na kterých státních rozšíř šlešitosti, pak při kterých slaboúrojmých výkonech vřho místo stejnoúrojm obyčejného (§. 14.) rozšíř se má kšedka (ukáž, obr. 3.).

Kšedka tato jest z tenzomodrého, jemného sukna s předloženým límcem se stejného sukna, přední volně na šle, a visá-li ruce přirovně dolů, přebíhá se o 2^{mm} přes kraj otvorů rukávových.

Kšedka jest opatřena dvěma řadami postřihovacích kovových křesťků (stejně od sebe vzdálených (stejně jako na ustřihovacích), každá řada má při kšedkách. Oba nejhorší křesťky jsou připraveny 2^{mm} pod počátkem línce a oba nejhorší

asi 20^{cm} nad spodním krajem kazačky, a to tím způsobem, že když kazačka jest sešita, obě řady krocíkové asi 10—12^{cm} od sebe jsou vzdáleny.

Na každém předním díle kazačky na zevnitřní straně, jsou vzdálena 18^{cm} od vrchního kraje a 20—22^{cm} od spodního kraje, viděna jest rovnovážná kapsa pokrytá klapkou 7^{cm} širokou. Zdejší díl kazačky skládá se ze dvou kusů a jest dále na středním švu na 8—10^{cm} rozšířen. Na podšívkové straně levého dílu posádko jest očištná náprsta kapsa 12^{cm} široká. Klobouk, u přehybu ručního rozšířen, jsou obloženy vlněným 2^{cm} širokým. Lince jest podšíť stejného sukna a tak stříhan, aby jas přelíčen, uprostřed a na obou předních, pravotočivých rozích a přelíčka má 4^{cm} šířky.

Tato kazačka (jaká), nemáje distinkcí na línce nebo na rukávovém výložku, jest stejná pro všechny stejnoškolné třídy.

Klobouk a kord nesmějí se nositi k této kazačce.

III. Popis stejnoškolje aspirantův.

§. 23.

Slavnostní i obyčejný stejnoškolj, včetně kazačky, jest pro aspiranty úplně stejný se stejnoškoljem úředníků v 8. třídě stejnoškolje až na to okolnost, že na línce slavnostního stejnoškolje, na rukávových výložcích obyčejně uniformy a na čapce schází distinkce z rúhie (krocíky), respektive ze stříbrných prýmkův.

IV. Popis stejnoškolje podřízených úředníkův.

A. Slavnostní stejnoškolj.

§. 24.

Kabát stejnoškolje jest stejný s kabátem, jež předepsán jest pro úředníky §. 21. třídě stejnoškolje, s tím však rozdílom, že rúhie (krocíky) na línce (dle obr. 11. a pro zřizence na státních dráhách a dle obr. 11. b pro zřizence na soukromých dráhách) nejsou ze stříbra, nýbrž z bílého hedvábí se zrakomnou podítkou pomerančové barvy; kromě toho na dolním kraji líncevém a všech podřízených úředníků přitaha jest 2^{cm} široká, stříbrná páska hedvábná (obr. 15.).

Podřízení úředníci v 3. stejnoškolje třídě mají jednu rúhie (krocík), v 2. stejnoškolje třídě dvě a v 1. stejnoškolje třídě tři rúhie (krocíky) na línce.

§. 25.

Spodky jsou s modrotříděho sukna, na zevnitřních švech podšitých s výpatkem ze stejného sukna.

§. 26.

Místo klobouku pro úředníky předepsaného nositi se bude čapka také se slavnostního stejnoškolje podřízených úředníků; tato čapka jest stejná s čapkou pro úředníky 8. třídě stejnoškolje, s tím však rozdílom, že prýmek na černé stužce, pak skřítené kolo nejsou ze stříbra nýbrž ze stříbrnotříděho hedvábí (obr. 13.).

§. 27.

Podřízení úředníci nesmějí kordu.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

Obj. 1. B. 4.

Obj. 2.

Obj. 3.

Obj. 14.

Obj. 15.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXIII. — Vydána a rozestána dne 28. července 1885.

101.

**Narízení finančního ministeria ve shodě se všemi ministery
ze dne 8. června 1885,**

**jaké cestovní náklady počítány býti mohou za služební cesty a služební předstírání státních
úřadů po tratích rakouských dráh státních.**

Za příčinou zvláštního jízdného respektivě povozného, jež aktivním o. k. státním úřadováním propůjčeno bylo na tratích rakouských dráh státních, ve shodě se všemi ministrymi vzhledem k ministerskému výnosu ze dne 16. března 1849. (Z. ř. č. 128.), k ministerskému nařízení ze dne 3. července 1854. (Z. ř. č. 169.) a k ministerskému nařízení ze dne 23. dubna 1874. (Z. ř. č. 47.) nařizuje se, že státní úřadové na všechny služební cesty, které zcela nebo zčásti vykonány býti mohou na těchto tratích, s pravidla — bez rozdílu, ná cestovní náklady upravití má vůči nebo strana — jakož i za služební předstírání, po těchto tratích vykonaná, počítati smíjí toliko zvláštní jízdné a povozné dle té ústavy vozové, která úředník nebo státní podle platných předpisů dle své hodnosti užívati jest oprávněn.

Jestliže ze zvláštních důvodů při některých částech služebních rozmlže užívati býti zvláštního jízdného a počítati se proto normální poplatky zemědělců, buďti okolností tato v cestovním této opravoslužba.

Dunajewski m. p.

102.**Nařízení obchodního ministeria ve shodě s ministeriem
věci vnitřních ze dne 13. července 1885,**

jak máti se §. 2. ministerického nařízení ze dne 25. září 1875. (Z. ř. č. 129.) o umístění
vejchovní šáry na nálevných sklenicích, jakž uvírá se ve veřejných nálevnicích.

Paragraf 2. ministerického nařízení ze dne 25. září 1875. (Z. ř. č. 129.) máti se
se tímto způsobem:

„Ze správnosti šáry vejchovní odpovídá majitel nálevny. Nepravé umístění
šáry vejchovní jest trestné, když úchytko, a kterou obsah jest menším,
a sklonek dvojnásobný přesahuje $\frac{1}{1000}$ a sklonek od 0.5 až včetně do
0.1 litra $\frac{1}{10}$ normalního obsahu.“

Taufe m. p.**Pinz m. p.****103.****Vyhláška obchodního ministeria ze dne 13. července 1885,**

že dovoleno byti vejchování a umístění střížkou váhy k odměřování vají dráh drátěných.

Podle nařízení c. k. obchodního ministeria ze dne 17. února 1873. (Z. ř. č. 17.) c. k. normalní kommissie vejchovní dovolila vejchování a zaškrabování sto-
tinovou váhy k odměřování vají dráh drátěných (šráh o hmot. drátěných), kterou
byla sestrojila firma Adolf Bleichert & Comp. v Lipsku.

Podrobnější popis této váhy jakž i ustanovení o jejím vejchování a o po-
ložení vejchovního na to, obsaheny jsou ve vlástraku pro věci vejchovní (Verordnungs-
blatt für das Reichswesen), čís. 25. z roku 1885.

Pinz m. p.**104.****Vyhláška finančního ministeria ze dne 15. července 1885,**

že v Min-Sagroně v Tyrolsku uložena byla expozitura celnice montecrochské.

V Min-Sagroně v Tyrolsku, ve francouzském okrese trientském, uložena byla
expozitura vedlejší celnice montecrochské, která celnice jest vylučovací právy
vedlejší celnice II. třídy a počala účinkovati dne 24. června tohoto roku.

Dunajewski m. p.

108.

Nařízení obchodního ministeria ze dne 20. července 1885.

jest v obchodě mezi Rakousko-Uherskem a spolejným královstvím Veliké Británie a Irka
závědějí se poštovské poukázky.

1. Počínaje 1. srpna t. r. zavádí se poštovské listové poukázky v obchodě mezi Rakousko-Uherskem a Anglickem a od tohoto dne mají veškerými poštami rakousko-uherské říše ze strany jedné a poštovskými úřady království Veliké Británie a Irka ze strany druhé vyměňovati se možnou poštovské poukázky.

2. Summa jednotlivé poukázky směrem do Anglicka nesmí přesahovati 100 zl. rak. šia. a směrem opačným 250 frankův.

Poštovské poukázky spláceti a vypláceti se budou v Rakousku-Uhersku v rakouských peněžích papírových, v Anglicku v anglické měně slaté.

Poukázky nebudou se přepočítávati se měny rakouské bezprostředně na měnu anglickou, nýbrž směny v rakouské měně pošíkanou přepočtenou se od v. l. směšného úřadu poštovského ve Vídni na frankovou měnu slatou dle kursu, její slatý dvoacetifrankový parník bude mít na vídeňské burze, a od anglického poštovského úřadu směšného v Londýně dle povážke kursu se frankové měny na anglickou měnu slatou. Pošíkaným způsobem ve směru opačným směny v anglické měně slaté pošíkanou přepočtenou se nejprve od poštovského úřadu v Londýně na frankovou měnu slatou a potom od poštovského úřadu ve Vídni na rakouskou měnu.

3. Poplatek za poštovské poukázky do Anglicka jest: 20 kr. za listky až do 20 zl. rak. šia. a 10 kr. více za každých dalších 10 zl. nebo zlomek jich; poplatek tento musí vždy zaplatiti zasylatel, přilepě listovní vzdušky na blanket poukázkový. Rovněž za poštovské poukázky z Anglicka posylatel zapraví napřed pošíkaný poplatek poštový; proto od dodavců úřadů poštovských za takového poukázky poštovské nesmí vybírati se žádné porto.

Za dodání poštovských poukázek z Anglicka bude vybírati se totiž dodavci respektive poplatek avizní jako za tuzemské poukázky poštovské.

4. Ku poštovským poukázkám do Anglicka v Rakousku-Uhersku poslaným užívá se buď poukázkových blanket či pro mezinárodní obchod ustanovených.

Posylatel uvěsti má veš jedno a přijemci a svou adresu na kuponě, pak na poukázkové blanketě pošíkanou částku slatých a krejcarů rak. šia. číslicemi, slatě také slovy, dále úplné jméno a alespoň počáteční písmeno adresátova příjmení, respektive jeho firma, kromě přímé adresy jeho, dále „Anglicko“ jakožto zem, kam poukázka jest ustanovena. Kuponu nesmí se užívati ke upřesnění písemným.

Poukázky o částkách, které v Anglicku spláceny byly pro adresanty v Rakousku-Uhersku, odpoštovského úřadu směšného ve Vídni odlišeny budou na rubátních blanketech s bílého papíru, ostatně však stejným způsobem jako tuzemské poukázky poštovské budou možným příslušným poštovským úřadům dojíacím.

5. Dovolány nejsou poštovní poštácké cestou telegrafickou, pak poštácké se žádostí o expresní dodání nebo se známým „poste restante“. Hovně není dovolena je rekomandovati neb o nich listek zpáteční vyvolavou.

6. Poštovní zásilka vyvolavou buď na poštovním úřadě místa ustanoveného nejdříve do 12 měsíců po měsíci, ve kterém poštácka od podáního úřadu poštovního byla vydána. Jinak vrátí se poštácky do území podáního.

7. Změní-li adresant svůj pobyt, a třeba-li za ním v poštovním území rakousko-uherském dodatečně uzavřeli poštovní poštácky z Anglicka, nebude proto vybrán žádný další poplatek. Dodatečně možná do jednoho území poštovního sešli do rakousko-uherského nebo dopustit.

8. Adresant písemným, všechna data obsahujícím podáním na poštovní správě té země, do níž poštácka jest určena, může žádost o vydání duplikátu za stravenou poštácku. Vzhledem ku poštáckým z Anglicka do Rakouska podání buď adresantem dotčená žádost k doručení úřadu poštovního.

9. Má-li výplat poštovní poštácky nastavena, respektive její adresa změněna býti, respektive má-li poštácka víceměr býti podání, ať podání písemným, všechna data obsahujícím podáním, jež listem podání buď doručeno, sbrátí se ku poštovní správě podáního území, to jest v Rakousku k v. k. obchodnímu ministeriu.

10. Ve všech ostatních věcech platí ustanovení daná pro tuzemský poštovní obchod poštovní.

Pino m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXIV. — Vydána a rozehlána dne 1. srpna 1885.

100.

Nářízení ministeria věcí vnitřních ze dne 26. července 1885,

jež vytváří se ustanovení, ky ve státech uveden byl zákon ze dne 24. května 1885. (Z. R. č. 90.) o pracovních domácnostech a ústavech polepšovacích.

Na základě §. 7. zákona ze dne 24. května 1885. (Z. R. č. 90.) o pracovních domácnostech a ústavech polepšovacích nařizuje se:

I. Kommissa, které dle §. 7. zákona ze dne 24. května 1885. (Z. R. č. 90.) při politických úřadech zemských sestaviti se mají, utídi se při místodržitelstvích ve Vídní, Linzi, Hradci, Innsbrucku, Terstu, Zadru, Praze a Brně a při vládách zemských v Salcburcu, Celovci, Lublani a Opavě a při oddělení místodržitelství v Tridenci.

II. Při jmenovaných místodržitelstvích a vládách zemských slouženy budou tyto kommissa za předsednictví zemského správce nebo zástupce jako z referenta zemského úřadu politického a ze zástupce výboru zemského. — V Terstu a Innsbrucku přibude buditi za člena klasifického po každé zástupce zemského výboru své země, ve které se nalézá země, jež vytkl, že příslušná osoba není dohlána býti do pracovních domácností neb ústavů polepšovacích.

U místodržitelského oddělení v Tridenci skládají se kommissa ze dvoučlenné rady nebo jako zástupce jako předsedy, pak z tříčlenná místodržitelského oddělení a zástupce, jmenovaného tyrolským výborem zemským, jakožto člen klasifického.

III. Kommissa, zřízená dle předpisů právě uvedených, přičiní kromě opatrovatel, označených v §§. 7., 9. a 10. zákona ze dne 24. května 1885. (Z. R. č. 90.), na základě §. 15. téhož zákona i právo, činiti obecná rozhodnutí o nedeštěných korigendech, kteří do veřejných ústavů polepšovacích mají se dočasně neb tam jsou drženi.

Přítelnost komitátů vztahuje se ke všem osobám neohledně k jejich právu demovekčního, a nikdo některý soud v něm se nalézající byl vytkl, že smájí v pracovně demovekční neb ústavu polepšovacím býti dráveni.

Nalézá-li se, by některá osoba drávena byla v pracovně demovekční neb ústavu polepšovacím, buďli o tom ihned podána zpráva zemskému výboru té země, ku které náleželo dle své přítelnosti patři.

IV. O propaštitě osoby, která dle §. 8., odst. 1. po ukončení trestu byla ponechána a soudu ve vrbě, rozhodne zemský úřad oné země, jejíž zemská komitáta povolána jest nalézti, aby tato osoba byla drávena v demovekční pracovně neb ústavu polepšovacím.

V. Práva, schvalování stanov a domstí řády a jmenování představené demovekčích pracovně a ústavů polepšovacích, jakož i povolování, aby mladistvé osoby do soukromých ústavů polepšovacích byly došly, kterého právo vyhrazeno jest spíše v §. 11., odst. 2., v §. 12. odst. 2. a §. 14. odst. 4. zákona se dne 24. května 1885. (Z. ř. č. 90.), bude především vykonáváno oním úřadem zemským, v jehož obvodu daný ústav leží.

Vydání podrobnějších předpisů o složení a právech komitátů, které dle §. 7. odst. 4. zák. se dne 24. května 1885. (Z. ř. č. 90.) a politických úřadů okresních státi se mají, vstáváje se až na dobu, kdy zde budou podružky pro stízení takovýchto komitátů.

Podrobnější ustanovení o složení a právech komitátů, jež ustanoveny budou při zemských úřadech ve Lvově a Černovicích, vydána budou zároveň s prováděcími nařízením, vyhrazenými v §. 19. zákona se dne 24. května 1885. (Z. ř. č. 90.).

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Tasilo n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číska XXXV. — Vydána a rozeslána dne 8. srpna 1885.

107.

Vyhláška ministeria finančního a obchodního ze dne 13. července 1885,

že vedlejší celky I. třídy v Říší zanesena byla vyřazení bezúplatně od svazky cestujících, jim předslaná nebo za níž zasláná.

C. k. vedlejší celky I. třídy v Říší v Tyrolsku, vycházející právy hlavní celky II. třídy zasláná, zanechávají se vyřazení bezúplatně od svazky cestujících, jim předslaná nebo za níž zasláná. (Článek IX., Čís. 1. celního zákona ze dne 25. května 1883.)

Dunaújewski n. p.

Pino n. p.

108.

Nařízení obchodního ministra ve shodě s ministrem věci vnitřních a ministrem věci duchovních a vyučování ze dne 30. července 1885,

žmí vpravitě se odstavce 10. §. 2. B ministeriálního nařízení ze dne 27. května 1885. (Z. č. 83.), kterýmž nařízením dovolena byla živnostenská práce v neděli při některých kategoriích živností.

Aby odstavce byly poskytnuty, které vznikly o dosahu ustanovení odstavce 10., §. 2. B ministeriálního nařízení ze dne 27. května 1885. (Z. č. 83.), žmí dovolena byla živnostenská práce v neděli při některých kategoriích živností, vidi se ministrům obchoda, věci vnitřních, věci duchovních a vyučování takto vpravitě-li dořešené ustanovení.

Živnostenská práce pro prodej potravin, mineralogických vod a květin dovolena jest v neděli po celý den.

Osy obchodní živnosti, které kromě prodeje potravin, vod mineralogických a květin oprávněny jsou prodávati také zboží jiného druhu, jsou omezeny časem, a to nejdlíže na 12. hodinu polední, což se týká prodeje zboží jiného, které nepatří ku potravinám, vodám mineralogickým a květinám.

Toto ustanovení nabývá moci dlezen vyhlášením.

Tausche m. p.

Conrad m. p.

Pine m. p.

100.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování ze dne 1. srpna 1885,

jakž níže se některé předpisy o theoretických zkouškách státních.

Podle Nejvyššího rozhodnutí ze dne 26. července 1885. nabývají máji platnosti tyto změny co do theoretických zkoušek státních:

§. 1.

Látky pro opakování první historické zkoušky státní, a nepřímým výsledkem vykonané, ustanovuje se bez výjimky na jeden rok.

Kandidát, jenž při této státní zkoušce reprobovaná byl ve lhůtě červencové nebo říjnové, nemůže proto před nejbližší lhůtou červencovou připuštěn býti k jejímu opakování.

Spolu od zkoušební komise buďte namalovány kandidatu osy učebné předměty, jejich přednášky navštěvovati má v roce po reprobování následujícím.

Samozřejmě se rozumí, že takovýto kandidát po první historické státní zkoušce a úspěšném vykonání jest povinen navštěvovati fakulta ještě po dvě další léta.

§. 2.

Studijní, kteří při první historické zkoušce státní byli reprobováni, a nebo ji klessem čtvrtého semestru nevykonali, nebudou žádnou měrou připuštěni ke zápisu do přednášek třetího právnického ročníku.

Platnosti používají ustanovení §. 33. ministerského nařízení ze dne 16. dubna 1856. (Z. ř. č. 54.) a 1. odstavce ministerského nařízení ze dne 13. dubna 1857., č. 4102. a povinnostem zápisu kandidátů, na jeden semestr reprobovaných, do přednášek třetího ročníku.

§. 3.

První historické zkoušky státní konány buďte výhradně v lhůtě červencové nebo říjnové.

. Platnosti poskytl ustanovení §. 10. ministerského nařízení ze dne 16. dubna 1856. (Z. Ř. č. 54.), dle něhož pro tuto zkoušku jakožto mimořádná látka ustanoven byl poslední týden každého semestru zimního.

Kovově zvažuje se ministerské nařízení ze dne 31. října 1877., č. 3087. o položení mimořádných látek pro kandidáty, kteří nemohli vykonati převrat historickou zkoušku státní ve lhůtě řádné.

§. 4.

Se studijními, kteří letním semestrem počali právnická a státněvědecká studia, budiz tak nakládáno, co do přípravek ke státním zkouškám, jako i co do absolování studií, jako by byli ptáti na právnická a státněvědecká studia, teprve zimním semestrem nejlépe přistoupil a proto nemohou dokonati těchto studií dříve, až na čtyři léta počítaje od doby této.

Následkem toho poskytují platnosti §§. 2. a 3. ministerského nařízení ze dne 1. června 1869. (Z. Ř. č. 60.), jak nakládáno se má se studijními, kteří letním semestrem počali své řádné studia právnická; naproti tomu platí i dále §. 6. tohoto ministerského nařízení, kdy výjimečně započtena býti mohou studia takovýchto kandidátů, kteří z jiné fakulty přestoupili na právnickou.

§. 5.

Od nynějška k soudu zkoušek státní připustěni budou kandidáti, jak vše tato již pro státněvědeckou zkoušku platila, teprve až po dokonaných čtyřech letech a dosahem absolutoria.

Platnosti poskytl ustanovení §. 4., odstavce 4. právnického řádu studijního ze dne 2. října 1855. (Z. Ř. č. 172.) a §. 1., odstavce 2. ministerského nařízení ze dne 16. dubna 1856. (Z. Ř. č. 54.), dle něhož soudní zkouška státní vykonána býti mohla v posledních šestí ročních letech semestru.

§. 6.

Ka první historické zkoušky státní, pokud počet skutečných komisí aťž po ruce jsoucích to dovoluje — čině však nemá trpěti náhodné výmy nařízení, v §. 43. instrukce o státních zkouškách theoretických zvaženo, aby sestavení speciálních komisí byla střídaně — přibírali buďte a pravidla, kromě předsedy či zkušební komise, z nichž každý zkoušení má z jednoho předmětu.

Předseda, byť i nebyl examinatorem určitého odboru, má vždy právo účastnit se zkoušky otázkami ze všech nebo jednotlivých odborů zkoušebních.

§. 7.

Toto nařízení nabude moci studijním rokem 1885/86.; zároveň poskytlou platnosti všechny předpisy s ním se uasrovnávající, třeba by v tomto nařízení výslovně nebyly zvaženy.

Ve výjimečné lhůtě roku 1885. však první historické zkoušky státní předsevzaty buďte na dosavadních modelech.

112.**Nařízení ministeria finančního a o bodního
ze dne 27. července 1885,**

že ve Weizsackeri v českých úšlech byla učiněna

Ve Weizsackeri v Čechách, ve finančním okrese litoměřickém, zřízena byla expositura vedlejšího celního úřadu kameralistického, vydávající patry o. k. vedlejší celnice II. třídy nadaně, a počala účinkovati již dne 1. července 1885.

Dunaújewski m. p.

Pino m. p.

113.**Výnos finančního ministeria ze dne 3. srpna 1885,**

že doplňuje resp. koriguje listinné míry se poplu liboněho počítadla od V. Frička a předpis
a užívání jeho.

K výnosu finančního ministeria ze dne 1. července 1884, č. 21164. (Z. ř. č. 111.), kterýmžto výnosem počítadlo od V. Frička, sestavy J. Weissera, v liboněch platících daň dle výrobku byla dovoleno a vyhlášen byl poplu a výkres jeho jakož i předpis, jak se má jeho užívati, ve shodě s král. uherským ministeriem finančním nařízje se dodátkem:

1. Otvor, o němž jedná se v poplu pod čís. 2. v odstavci 1. a jenž nad otvorem přitokovým v zadní stěně nádrky pro liboně jest učiněn a malými prsty pokryt, musí pro ochranu proti zevnitřnímu působení při přístrojích, jichž z něho se užívá nebo které z něho následkem oprav k seřchování se předloží, přikryt býti posudkem z pozinovaného plechu měděného, na zadní stěnu nádrky pro liboně přilepeným a asi 4^{mm} přes tento otvor přitokový posudko toto hať tak zařazeno, aby vzduch a plyny uškáti mohly se skříž přitokové.

2. Základní stroj sčítací (Stalo 3., lit. d. poplu), jenž při poručku hlavního stroje sčítacího působí podle automatického vynumotání stroje tohoto, musí při počítadlech, které přitě k seřchování se předloží, opatřen býti sedmi sčítacíky počt. jako hlavní stroj sčítací, tak že zánam i vše tím způsobem se děje jako u hlavního stroje sčítacího.

3. PRŮMĚ nebude kulkou chotářového otvora, jenž dle oddílu V., odstavce 4. předpisu o užívání tohoto počítadla ve zadní stěně nástavku na výku přiklopu sčítacího zřízen býti mus, kde uškáti vzduch z nádrky pro liboně.

Dunaújewski m. p.

111.**Nalízení ministeria práv ze dne 8. srpna 1885,****jméno obce Swipony přiděluje se k obvodu okresního soudu jasiňského v Rakú.**

Obec Swipony, která nalízením ze dne 20. ledna 1884. (Z. Ř. č. 19.) přidělena byla k obvodu okresního soudu hvozského respektivě krajského soudu novo-sadeckého, přidělena bude od 1. října 1885. k obvodu okresního soudu jasiňského a krajského soudu turnovského.

Frankl m. p.**112.****Vyhláška ministeria orby ze dne 12. srpna 1885,****že Srbsko přistoupilo k mezinárodní konvenci o mírné řízení ze dne 3. listopadu 1881.**

Do zprávy švýcarské rady spolkové vláda království Srbského prohlásila, že Srbsko přistoupilo k mezinárodní konvenci o mírné řízení ze dne 3. listopadu 1881. (Z. Ř. č. 105. s r. 1882.)

Falkenhayn m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo XXXVII. — Vydána a rozeslána dne 1. září 1885.

116.

Nářízení ministra obchodního a ministra věcí vnitřních ze dne 20. července 1885,

jinak než koncesionáři živnosti zařazuje se provozování informačních kanceláří pro podnikání
upravné a obchodní podniků živnosti.

Na základě §. 24., odstavce 1. zákona ze dne 15. března 1883. (Z. ř. č. 39.),
jinak živnostenský řád byl změněn a doplněn, provozování informačních kanceláří
pro podnikání upravné a obchodní podniků živnosti čísel se na koncesi získávají.

Ukazatelé o takovéto živnosti mají splnit podmínky pro dosažení koncesio-
vané živnosti vůbec předepsané (§§. 22. a 23. zákona ze dne 15. března 1883.
[Z. ř. č. 39.]) a až kromě toho před živnostenským úřadem prokáží všeobecně a
obchodní vadličitelnost dostatečně ku provozování této živnosti.

Práva udílení koncesí pro takovouto živnost přenesli se v první instanci na
politické úřady zemské.

Při udílení koncesí bude přihlíženo k místním okolnostem.

Toto nářízení nabude moci dnem vyhlásováním.

Tasche n. p.

Pine n. p.

117.

Nářízení finančního ministeria ze dne 8. srpna 1885,

jinak v obecním seznamě obecního živnostenského řádu ustanovení pod nápisem „křesťanská práva“

ve shodě s o. k. obchodním ministeriem a s důstojným král. uherským
ministeriem ustanovení pod nápisem „křesťanská práva“ v obecním seznamě

zboží (str. 51.) doplňují se po slovech „ani nepotahená“ v první větě odstavce doložením slov „také ve svazku nebo kotoučích drávková šerná, lesklá nebo zakalená.“

Tento odstavec máti také tedy v doslovu doplněním:

„Křemíkové pítra z oceli, ani nepotahená, ani nepotahená, také ve svazku nebo kotoučích drávková, šerná, lesklá nebo zakalená.“

Dunajewski m. p.

Piso m. p.

118.

Nářízení finančního ministeria ze dne 13. srpna 1885,

že expositura hlavní celnice na traském nádraží zmozdina byla vyřizování denaturovaný slivkový.

C. k. expositura hlavní celnice na nádraží traském zmozdina byla vyřizování denaturovaný slivkový za cla 80 kr. za 100 kilogramů dle poznámky k un. pol. 72. celní sazby z roku 1882.

Dunajewski m. p.

119.

Nářízení ministeria obchodního a finančního ze dne 1. září 1885,

jak vztahují se loďní sítěty státní nebezpečí.

Aby snadnější proveden byl úkaz, který přístavů a námořníkonduktorů organové mají dle §§. 3., 21., 24. a 25. nářízení obchodního ministeriem dne 14. března 1884. vydaného (Z. ř. 3. 31., policejní řád pro přístavy námořní), nařizuje se toto:

§. 1.

Úřad, jestli dle řádu o loďním manifestu, ministerijským nařízením ze dne 23. března 1881. (Z. ř. 3. 35.) vydaného, vytváří manifest loďní, má poznamenat (tedy) potvrdit na obalce manifestního stejnojmenného manifestu, zda na loď jest zboží ohrožen nebezpečím nebo ne.

Chybí-li úřední poznámka o tom, zda na loď naloženo jest zboží ohrožen nebezpečím nebo ne, přístavů a námořníkonduktorů organ může napovědět, aby loď do přístavu nepjela, po případě aby tam se nezastavila.

§. 2.

Když loď jest opatřena písemným svvědčením, které bylo vydáno ministerijským nařízením ze dne 12. ledna 1884. (Z. ř. 3. 9.), dotčená úředníka od úřadu vyřizujícího doložena buď k tomuto svvědění.

§. 3.

V poznamce ke každému uvedena, jaká ochranná nebezpečnost obohí a co jeho jest na lodi, a ku poznámce této přiložena bude počet úřední.

Jakost a množství obohí uvedeny bude v příručence §. 1. zveřejněna s loďským manifestem, v příručence §. 2. dle udání vlády loďského, při čemž vyřizující úřad přavečství se má obhlížkou o správnosti tohoto udání.

§. 4.

Nemá-li loď ani manifestu loďského, ani přavečského zveřejněn v §. 2. dotčeného, anebo když loďský manifest se neviduje (§. 12. téhož o loďském manifestu), přavečství a námořníobchodní orgán při příplatí loďi výsledkem má vládu loďského, zda má na lodi obohí ochranná nebezpečnost, a obhlížkou přavečství se o tom.

§. 5.

Za věci ochranná nebezpečnost pokládají se dle tohoto nařízení: prach střílný, barva střelná, věci ohněstrojná a tlakovací (dynamit a pod. látky), minerální oleje a jiné tekuté svítilny (nafta, petrolej, ligroin atd.), obohí rozlehačí.

§. 6.

Toto nařízení nabude moci na šest neděl po dni vyhlásovacím.

Předpisy, platné o dopravě předložená ochranná nebezpečných, nejsou tímto nařízením dotčena.

Dunajewski m. p.

Pine m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číska XXXVIII. — Vydána a rozestána dne 8. září 1885.

130.

Cisářský patent, daný dne 5. září 1885,

jak znějí ve zata říšské.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 král Uherský a Český, král Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haličský,
 Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský,
 velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský;
 Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parm-
 ský, Piačenský a Quastalský, Ověštinský a Zátorský, Těšínský, Furlan-
 ský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský,
 Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; mar-
 krabě Horno- a Dolnoštýrský a Isterský; hrabě Hohenemburský, Feldkirch-
 ský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Tršaňský, Kotarský a na Slo-
 venském krajišti; velkovojevoda vojvodství Šrbského atd. atd.

zároveň činíme a věditi dáваме:

Rada říšská realně se na den 21. září 1885, de Náleža říšského, hlavněho a
 státněho města Vídně.

Dáno v Našem letohrádkě Schönbrunně, dne 5. září léta tisícého osmáctého osmdesátého pátého, pomevni Našeho roku třicátého sedmého.

František Josef m. p.

Tasche m. p.	Ziemlaskowski m. p.	Falkenhayn m. p.
Pražák m. p.	Conrad m. p.	Welsersheimb m. p.
Dunajewski m. p.		Pino m. p.

121.

Čísalské nařízení ze dne 5. září 1885,

žní poskytuje se státní příspěvek k většinu nákladů na práce při řece Aditi a Enachu, v nákladě ze dne 13. března 1883. (Z. ř. č. 31.) namáhání.

Podle §. 14. státního zákona nákladního ze dne 21. prosince 1867. (Z. ř. č. 141.) vidí Mě se naříditi:

§. 1.

Moje vláda se zmocňuje, aby pro úhrzení většiny nákladů 611.000 ul. na práce při řece Aditi a Enachu, v §. 2. zákona ze dne 13. března 1883. (Z. ř. č. 31.) namáhání, poskytla se státní pokladny příspěvek ve stejné poměru jako k nákladu převodní rozpočtovému, tedy příspěvek 346.000 ul., jestliže ostatní část většiny nákladů převzata bude na účet země Tyrolské.

§. 2.

Mým ministrům orby, vnitřních a financí jest ukázáno, aby uvedli ve skutek toto nařízení, jež nabude moci dnem vyhlásování.

V Schönbrunně, dne 5. září 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.	Ziemlaskowski m. p.	Falkenhayn m. p.
Pražák m. p.	Conrad m. p.	Welsersheimb m. p.
Dunajewski m. p.		Pino m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXIX. — Vydána a rozeslána dne 10. září 1885.

122.

Zákon, daný dne 6. září 1885,

a podmínkách nové koncese, která severní dráze císaře Ferdinanda bude udělena, a o výkonu nákladů práv, která do této státní budou vykonána.

§ přivolekáním obcí ustanoveny rady říšské vůči Ni se nahoditi:

Článek I.

Vláda dává se znáti, aby akciové společnosti výlučně privilegovaně severní dráhy císaře Ferdinanda, která přilež povinná jest máti firmu „c. k. privilegovaná severní dráha císaře Ferdinanda“, za podmínek a modelů, které ustanoveny jsou v následující úmluvě, od ministra finančního a obchodního a ředitelstvem dotčené společnosti ve Vídni dne 10. ledna 1885. učiněná, udělila koncesi k vozbě lehké v §. 1. této úmluvy uvedené, vzhledem k tomu podmínkou, že tím dnem, kterého tato koncese bude udělena, výsada se dne 4. března 1836 (s. z. p. čís. 59.) i s dodatky pochodo platnosti.

Článek II.

Toto zasedání vlády jest dílem tou podmínkou, že §§. 7. a 23. této úmluvy budou zníti takto:

§. 7.

Pro celou veřejnou kolejizisnu sítí společností (§§. 1., 9., 10. a 16.), vyjímajíce toliko místní dráhy (§§. 16. a 18.), stát vyhraduje sobě právo starování sítě, jakož i podíl a rybný výnos, a to dle těchto ustanovení:

1. Normalné sítě (včetně sítěz speciálních), vyjímajíc sítěz a vedlejší poplašky při dopravě osob a zboží (rychlého zboží, nákladního zboží, živých zvířat, vozův a nartov), jakož i rozřídění zboží a obecná ustanovení samobí (oddíl I.) pro dopravu rychlého i nákladního zboží, pak živých zvířat, vozův a nartov ustanoveny budou pokudlé c. k. obchodním ministeriem, jež dříve společnost vysočeno.

2. Společnost bez podmínky a s ohledem k výši svého rybního ulitku podrobí se upravení sazeb obchodním ministeriem předevzatím, pokud při tom obchodní ministerium:

- a) sazeb, které dnes již užívá jsou vešly na západních dráhách sátrách, nezruší pod míru tuto;
- b) ostatně pro síť dráhy severní ustanoví ulitků sazeb nevíce normalní sazby (včetně speciálních sazeb) a výjimečné sazby, uvedené dne 10. ledna 1885. na hlavních, od Václavě západně ležících tratích státní rakouské sítě kolejišské.

Sazby pro mineralní uhli z ostravsko-karvinského obvodu ustanoveny buďte podobně ode dala, respektive od dolovného nádrží dombrovského; k sazbám těmto připočten býti může manipulační poplatek nejvíce 20 kr. rak. šta. za tunu; a to tím způsobem, že pro dolovnu dráha na základ položená býti má jednotná průměrná vzdálenost a že na této dráze uvažují poplatky býti výšší jednotky sazební nežli na veřejných kolejišských tratích, ježtž ovšem koncese týkají se buďte, aby tedy celkové sazby od jednotlivých dolův a od dolovného nádrží dombrovského byly úplně stejny.

3. Vyjde-li na jevo z uzavřeného vzešního účtu náctarého roku, že rybní ulitek společnosti (§. 4.) přesahuje summu, která rovná se roční dividendě 100 al. rak. šta. v akciích na každou akcii severní dráhy císaře Ferdinanda, ježtž činí se 74.811¹/₂, kusa po 1.000 al. kon. min. = 1.000 al. rak. šta., tedy obchodní ministerium jest oprávněno snížit sazby ježtž pod míru v čláku 2. lit. a—b ustanovenou. V této příležitosti dle ustanovení pod č. 2. obažených sátrův buďte v stejné poměru také poplatky na dráze dolové.

Objeví-li se následkem takového dalšího snížení sazeb, že rybní ulitek společnosti nedosahuje naznačené výše (§. 6.), vznikne společnosti z toho takto nárok na vzhodno, jak předvidati se dá, snížením ustanovených sazeb, by zchodok byl odstraněn.

4. Objeví-li se dle čísně uzavřeného vzešního účtu náctarého roku, že rybní ulitek společnosti v něm docílený převyšoval 100 al. rak. šta. na akcii, přebytek tento — bez újmy práva obchodního ministeria přibáleného snížení ježtž více sazby — rozdělěn buď mezi státem a společností na polovic a společnost jest povinna podíl, ježtž připadne státu k volné dispozici, odvésti sátrův správců do čtyř roků po uzavření vzešního účtu.

5. Podíly z přebytku, dle předchozích ustanovení (§. 4.) státní připadají, vyloučí se z rybní výnosů kolejišské sazby při vynášení ceny nákupu (§. 6., lit. a).

6. Rybní ulitek společnosti, pod č. 2. až 4. naznačený, na účtu obchodního ministeria, ježtž vyloučen jest prozkum přibálených účtů, vyloučen buďte každého roku tímto způsobem:

- a) Pro hornické závody (společnostně doly uhelné, ostravská dráha dolová, továrna na brigetty v Ostravě) a jedné strany, a pro veřejný kolejišský podnik (§§. 4. a 5.) a druhé strany, ježtž v sobě zahrnuje ostatní podniky společností výjimečně místní dráhy (§§. 16. a 19.) a svým časem státem připadne, respektive nákupnímu právu jest podroben, sátrův buďte odděleně úřy provozováni, v něž zapisovány buďte provozování příjmy a výdaje přibálených podnikův. Společnostmi příjmy z úroků, ježtž i úrokovatelných společností

dluhé nemobility a dluhé smlouvách, na jich místo nastupujících, pak výnosy společenských fondů, po určité příslušných členem shromažďují, nejsou předáním této provozovacího. Naproti tomu zařadily buďte do něho jakožto příjem z veřejného podniků kolektivního dráhy drahovité získání ceny 500.000 sl. rak. šia. v usměch, které společností připadnou, zakoupi-li má společností podíl vídeňské dráhy spojovací (§. 14.).

b) Náklady na obecnou správu, jakož i všechny jiné výsky, které týkají se celku společností podniků nebo společností samá, vzniká mimo ústřední a umělované nakládání kapitálu, rozděleny budou na provozovací účty do které obchodní ministeriem ustanoví.

c) Od provozovacího přebytku, jest také vyjde pro veřejný kolektivní podnik, samá se tyto položky:

aa) samy, jichž podle času třeba jest k ústřední a umělované společností příjím přírodních, pokud příjím tyto netýkají se druh místních (§§. 16. a 18.), při čemž připočten se samy umělované fondu dle §. 4. splatné;

bb) samy, jichž dle plánu užívá se, aby postupně dosrovnat akcie pod čia. 3. dostané splacený byly svou hodnotou jasně, od samy těchto odětem se však pětiprocentní dráhy, na dosrovnat jít akcie připadající, jež přibudou ku kvotě umělované.

d) Co po určité položek pod čia. aa) a bb) uvedených zbude z provozovacího přebytku veřejného podniků kolektivního, jest ryzi ústek společností dle čia. 2. až 4.

7. Všechny spory o smlouvi samých pod čia. 3. §. 7. dožďová, jakož i o ryzi ústku, jest dle čia. 5. tohoto paragrafu se vyřadí, příslušejí před rozhodnutí soudů rozhodli soud z vyřadením každého dalšího právního postupu před soudem žádným. Pro tento rozhodli soud každá z obou stran sporych sama jasně po dvou členech, ostatní tři členy zvolí nejvyšší soudní dvůr ze svého středu v plném sboru posadím; rozhodli soud pak rozhodovati bude tyto spory, spola však také spory o své vlastní příslušnosti vzniklé, v první a poslední instanci.

§. 23.

„Soukromoprávní spory, které by z této smlouvy vznikly, jichž vyřadí samá vyřazeno rozhodli soud (§. 7.), rozhodovány budou s. k. soustředným soudem ve Vídni.“

Článek III.

Sazby, v článku II., §. 7. pod čia. 2. lit. a—b uvedené, kterým dle dohodného odstavce podrobili se společností jest povinná, zavedeny buďte ihned po udělení nové koncese a mají platiti na sazby nejvyšší.

Článek IV.

Při úpravě sazbnosti dráhy severní (§§. 7. a 8. smlouvy) nebudíh na stejnejích okolnostech z domácí výrobou nepřiznivější nakládání nežli z výrobou cizozemskou.

Článek V.

Při výkonu práva snížení sazeby, jest obchodnímu ministeriu přísluší dle článku II., §. 7., čis. 3., platit má výše zveřejněná, že normalní sazby (včetně sazeb speciálních), výjimečné sazby a vedlejší poplatky na síti dráhy severní nemají býti výše vyměřeny nežli příslušné sazby na západních dráhách státních, a budíž při tom postupováno způsobem tímto:

- a) Jestliže by v době, kdy snížení sazeb se vykoná, dožité sazby na západních dráhách státních byly nižšími nežli na síti dráhy severní, tedy sazby tyto snížení buďte na míru oněch;
- b) není-li zde podmínky pod lit. a) uvedené nebo bylo-li vykonáno již snížení sazeb tam dožité, tedy další snížení sazeb buďte provedeno, pokud toho třeba jest prohlédajíc ke konkurujícím zájmům a dle všeobecných národně hospodářských potřeb;
- c) tato snížení sazeb (lit. a a b) vykonána buďte s ohledem k tomu, zda tím přitě užitek buďte podíl na zisku, jestli státa vyhrazen jest dle článku II., §. 7., čis. 4.

Článek VI.

Vláda má o to pečovati, aby výdělky ze všeobecného účtu (článek II., §. 7., čis. 6.) počtů příspěvky k rezervnímu fondu obnašeny byly co nejvícejší na míru skutečné potřeby.

Článek VII.

Vláda se zúčastňuje, aby v čas, který sama uzná, za zvláštních okolností vykonala právo státa v §. 14. dožité dlužky propůjčené a získané částí díl vídeňské dráhy spojovací, jest náležitě severní dráze císaře Ferdinanda.

Článek VIII.

Jestliže získání práva státa v §. 5. úmluvy vyhrazené, vykoná se s ohledem k celému podniku, jehož nová koncese týká se bude, nařizuje se již nyní pro případnost toho, že při vyšetření výsledku výnosu ze kolezničné vozby, které dle §. 5., lit. a úmluvy bude konáno pro vyměření ceny získání, z všeobecných nákladů do účtu všeobecného záhadných výnosů se ovy daně, jako daň z výdělku a z příjmu atd., které by společností povinná byla zapravovati z ceny získání i po vykonání získání dle zákona v čas získání platných.

Článek IX.

Ména ministři financí a ména ministři obchodnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, jest nabude mezi dnem vyhlášením.

Ve Vídni, dne 6. září 1885.

František Josef m. p.

Tanale m. p.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

Úmluva,

uzavřená ve Vídni dne 10. ledna a 17. července 1865, mezi s. k. finančním ministrem a s. k. obchodním ministrem jménem státní správy ze strany jedné a zmocněnými zástupci vř. přív. severní dráhy císaře Ferdinanda ze strany druhé.

§ 1.

Akciemi společnosti, pod firmou „výhled privilegovaná severní dráha císaře Ferdinanda“ a obchodníma jmény „privilegovaná“ a „výhled“, jež firma předešlá má býti „s. k. privilegovaná“ a „výhled“, se vztahují na nové koncese pro vstupy na všech svých železnicích, které tato společnost až dosud byla vypravila nebo ježto byla nabýta a které dle ní mají býti dopravě veřejné.

Tyto koncese jsou zejména:

1. Hlavní dráha z Vídně až do Kankova a odbočkami do Brna, Olomouce, Opavy, Bělska, Gmána a do Myslevic;

2. odbočky ze Floridsdorfu do Jedlnice, z Glinzerdorfu do Staroboggy a z Kolowína ku pražské hranici;

3. moravsko-slezská dráha severní z Brna přes Olomouc do Starobucka a pokrač. dlešna z Nazampálu do Přerova;

4. odbočka z vídeňského císařského nádraží k československému nádraží a k československé dráze pražské;

5. odbočka z Bělska do Žywiec;

6. železnice z Dřevčovic do Hrušovic a Zelenáho.

Nové koncese propůjčena bude do platných akcí a do náklad, vplacením ministerem pro obě strany a veřejně starší dne 14. srp. 1864. (Z. N. č. 328.), o náklad koncesí pro stavbu soukromých železnic (zákon o propůjčování koncesí železnicím).

Toto dle, kterého náklad bude nová koncese, poměru Nejvyššího úřadu ze dne 4. března 1866. (státní zákoník politických sv. 34., č. 20., str. 438.).

Severní koncese poskytl koncese, akcími společnosti severní dráhy císaře Ferdinanda propůjčená, ze dne 12. ledna 1845, 7. června 1845, 16. března 1847, 20. června 1858. (všechny obchodní ministeria, čís. 32., č. 103. a 107. (Z. N. č. 62.), 23. června 1875, 20. března 1876. (Z. N. č. 58.) a 22. srpna 1878. (Z. N. č. 118.).

Akciemi se rozumí, v síle dle ní uvedené společnosti, které v platnosti státní akce, které dle §. 17. až 20. Nejvyšší koncesí dráhy ze dne 4. března 1867. (Z. N. č. 52.) dlešna byla moravsko-slezská dráha severní, a to mezi rous. nádraží, jíž třeba, aby strakonický a smolický byly rovněž papíry, pro společnou základní a kapitálovou společnost.

§ 2.

Ustanovení nové koncese politické činnosti, kterého propůjčena bude, vztahují se ke všem v §. 1. uvedeným koncesím, které přitom dlešna budou až jednotnou.

- d) Summy, jichž každého jednotlivého roka až do vyplnění doby koncese měla být k nároku vln a umofní přístrojů přičten, od svého účtův k vyplacení přemátných, jakož i v §. 4. došlého zasnújí zúčtovatelské řádky odšlény se od ostatků dletoho, jest totiž bude účtův ova. Zbytky rovněž dletoho, že toho jest obyčejně, přece bude zúčtování po ostatní dobu koncese ve protějšek říčních, do 30. srpna a 31. prosince každého roka uplatněn.

§ 6.

Severní dráha císaře Ferdinanda zaručuje se, že náklady, jež vzniknou 2,000,000 st. 11 kr. a. v. ve výšce byla odšléna následkem státní úhrady za moravsko-slezskou dráhu severní, i se čtyřprocentními úroky a této summy, až do vyplacení této částky náklady (mimo jiné, zplně náklady ova do ostatní částky po ní), byly také dletoho přibíráni se státní.

171000 rublů vlna odšlény část vlnění pro trať moravsko-slezská dráhy severní.

Severní dráha císaře Ferdinanda vůči i přístři státní odšly svým jednání a volnějším svým přijmí odšly a po přelomu, vznik bez újm přelomových při výšce svých, za uplatnění úroků a zúčtování ovačích papět, jest výšce byly pro uplatnění zúčtovatelské kapitálu moravsko-slezské dráhy severní, a to tak, že takto vzniklé zruva požadováni vůči státní úhrady, kýchly svoziti došléni jakož i vlna došléni přijmí vlnění ke vyplacení vlněníž dráha a zúčtování.

Spolu probíháje severní dráha císaře Ferdinanda, že se náklady čas vlnění vlnění jednáníž nároku se jasně zúčtováje.

Severní dráha císaře Ferdinanda zaručuje se dle, že do šestí měsíců po přelomu této dráhy zplně státní úhrada 1,214,732 st. 11 kr. rub. čs. za to, požadováni dle zruva jednáníž koncese odšly bude uplatněni přece státní k dletohož trať dletohož-jednotlivě, zúčtovatelské zúčtování i trať a Bohemia ke hranolům prackým.

§ 7.

Pro ova vlněníž dletohož od zúčtování (§§. 1., 9., 10. a 11.), vyřizováje vlnění státní dráhy (§§. 14. a 15.), státní vlněníž vlnění přece dletohož úhrady, jakož i podlé z vlnění zruva dle toho zasnúvaní.

1. Zúčtování náklady (vlnění zruva zúčtování), vyřizováje náklady a volnějším poplatky při dopravní zruva a státní (vlněníž státní, následkem státní, říčních vlnění, vlnění a vlnění), jakož i vlněníž státní a dletoho zasnúvaní zruva (státní 1.) pro dopravní vlněníž i následkem státní, jak říčních vlnění, vlnění a vlnění zasnúvaní budou po každé o. k. dletohož státním, jest dletoho zúčtování vlněníž.

2. Zúčtování bez poplatky a vlněníž k vlnění vlnění státní požadováni se upravení zruva dletohož státním zúčtováním, pokud při tom dletohož státním:

- a) zruva, kteréž čas již státní jsou vlnění se zúčtování dletohož státním, vlnění pod svým čas;
 b) ostatní pro státní dráhy severní zasnúvaní vlnění zruva vlnění zruva (vlnění zúčtování zruva) a vyřizováje náklady, zruvaž do 10. srpna 1885. za hranolů, od vlnění zúčtování říčních zruva státní vlněníž státní zasnúvaní.

Naše pro vlněníž státní a zasnúvaní zruvaž dletohož zruva zasnúvaní bude po každé ova dleto, respektivně od dletohož státním dletohož, k zruvaž vlnění zúčtování vlnění vlnění zúčtování poplatky vlněníž 20 kr. rub. čs. za čas, a to dletohož, že pro dletohož dráhu se vlněníž požadováni byli na jednáníž přelomuž vlněníž a to se dletohož zruvaž vlněníž byli vlnění jednotky zruvaž vlnění se vlněníž dletohož zruvaž, jest zruvaž koncese (vlnění se bude, aby tedy vlněníž náklady od jednáníž dletohož od dletohož dletohož státním byli vlnění zruvaž.

3. Vyřizováni se jsou z zasnúvaní vlněníž dletohož státním roka, že vlněníž zúčtování (3. 6.) zruvaž zruvaž, kteréž rovněž se vlněníž dletohož 100 st. rub. čs. v vlněníž se dletohož státní severní dráhy císaře Ferdinanda, jakož státní se 74,511½, každé po 1,000 st. kon. vln. = 1,000 st. rub. čs., tedy dletohož státním zruvaž vlněníž státní náklady jakož pod svým vlnění 2. 12. a. z. zasnúvaním. Vlnění zúčtování dletohož zasnúvaní pod čis. 3. dletohož vlněníž vlněníž vlněníž zruvaž zruvaž také poplatky se dletohož dletohož.

čl. 1) se smlouvkou uzavřenou dle této ústavy, že tyto účinky společností nadnárodních vznikají v té době, kdy společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

4. Čl. 1) se dle této ústavy, že společnost může uzavřít smlouvu, že tyto účinky společností vznikají v té době, kdy společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

5. Pokud je předložena, že společnost vzniká v té době, kdy společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

6. Pokud je předložena, že společnost vzniká v té době, kdy společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

- a) Pro každou společnost (společnost) dle této ústavy, která vzniká v té době, kdy společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.
- b) Společnost (společnost) dle této ústavy, která vzniká v té době, kdy společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

- c) Společnost (společnost) dle této ústavy, která vzniká v té době, kdy společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

- d) Společnost (společnost) dle této ústavy, která vzniká v té době, kdy společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

nejméně, jak je stanoveno v této ústavě, že společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

nejméně, jak je stanoveno v této ústavě, že společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

- e) Společnost (společnost) dle této ústavy, která vzniká v té době, kdy společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

7. Pokud je předložena, že společnost vzniká v té době, kdy společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

§ 5.

Normální ústavy, výjimečné ústavy a volnější podmínky, které společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

Ústavy na území, které společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

Ústavy na území, které společnost a jako takové vzniká na území, jak předložil se jí, nebo ustanovených území, by schůzka byl schvázen.

Odběhy pod čís. 9. a 10. uvedené buďte dokonány a veska po nich zahájena zároveň se kolonaci v §. 8. ustanovení.

Severní dráha císaře Ferdinanda uzavřela se dříve, než že pět let po uzavření této úmluvy zahájila příslušných kolonací pro cestovní dráhy pod čís. 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. a 8. uvedené a to vstavení je již podléhající kolonacím.

§. 17.

Severní dráha císaře Ferdinanda jest uzavřena, ačkoliv před vyprášením každého roku nejvíce místa dráhy, které přísluší roku vstavení cíle, aby splnila přerostlý úmysl.

§. 18.

Vzhledem k místům dráha již uzavřena nebo přitom vstavená, do níž severní dráhy císaře, jako veska nebude vedena na této severní dráhy císaře Ferdinanda, platí má přitom bezvýhradně úmluva, že za nepokrytých dopravních potřeb v příslušných místních úsezech dráhy a v úsezech úmluvy tak od vyhlášení severní dráhy uzavřené, není se místa, případně potřebí místních jakžkoliv úmluv nebo přístřeh počítána místa dráhy.

§. 19.

Jestliže by severní dráha císaře Ferdinanda chtěla nabývat tak určitě místa dráhy do Vídně, a má jednak Nejvyšší Říšské komorou se dne 27. července 1882 (X. R. č. 111.) aby dříve provedeno bylo spojení s Vídeňského Městského do Hranice místa do Polana, a k. vláda jest ochotna, podporovati tuto úmluvu svým příslušným úřadem a tou podmínkou, že úmluva také uzavřena bude oddělně s Říšskou do Kolovrat se stančí potřebám tohoto místního místa přitřese.

§. 20.

Severní dráha císaře Ferdinanda stíhá se dříve výslovně vzhledem k úmluvě již uzavřené příslušných úsechů a Nejvyššího úřadu se dne 4. března 1888, a s podmínkou kolonací a úmluv i prohlášení, že jest uzavřena, aby tyto kolonace a úmluvy postihly platností tak jako uvedla dotčená úmluva č. §. 1. této úmluvy.

Společnost, kterou nyní již protesty, vzhledem se vůči úmluvě a všeho úmluvy se úmluva nebo jiného úmluvy a toho úmluvy, se uzavřena se dne 28. února 1882 (X. R. č. 22.) uzavřena bylo, aby veska po kolonacím tratí ověřovací-podléhající vedena byla ve vlastní správě úmluvy, a úmluvy, buďte-li po případě vstavená v §. 12. pod čís. 2. dotčené úmluvy kolonací dráhy uzavřené a uzavřené úmluvy daly uzavřené, uzavřené se k vůči úmluvě, a s úmluvy, že kolonace se uzavřené a veska kolonacím spojená, které se uzavřena se dne 28. listopadu 1882 (X. R. č. 172.) bude úmluva se uzavřené kolonací úmluvy Ústředního Hradního, Říšské, Jihlavské atd., uzavřena byla jiného počítána sešití severní dráhy císaře Ferdinanda.

Obě úmluvy uzavřené úmluvy, se uzavřena se k. vlády vyhlášená jest uzavřené tratí tohoto úmluvy kolonacím, jaké i úmluvy mají kolonacím dráhou uzavřené a uzavřené úmluvy daly uzavřené.

Severní dráha císaře Ferdinanda uzavřela se práva, jaké i v §. 8. Nejvyšší komorou Říšské se dne 22. srpna 1881 (X. R. č. 108.) bylo vyhlášená, přerostí totiž práva a povinností a této kolonace vzhledem k místům dráha s Ústředního Hradního do Ústředního Brna.

§. 21.

Severní dráha císaře Ferdinanda jest povinná své společnosti úmluvy uzavřené se úmluvy této úmluvy a se úmluvy nyní platnými.

Nověti ustanuje se společnost, do jejího zápisu vložena v kolonkách listu ústř. listy, jichž jest více, aby každou vyznačena byla práce, státní dílo této ústavy, zejména díla §§. 4., 5., 11—12. přičtená, a že právní listiny a kulturní prohlášení k tomuto dílu potřebná vzhledem vyřídí k žádosti o. k. ústř. listy.

§. 22.

Ústředí se uvolňuje, že na úroveň komerční uplatněni jest toliko takto, jest dílo rozhodnutí o. k. šarlotiného ministeria ze dne 12. ledna 1856., č. 54137, a ze dne 18. úně 1873., č. 22503. písemna listu má při kolonkách komerčních a která ustanovena jest v ústředním patenta ze dne 27. ledna 1840. (obřizá státní ústředí č. 404.).

§. 23.

Soukromoprávní spory, které by s této ústavou vznikly, jichž vyřízení není vyhrazeno rozhod. ústř. listu (§. 7.), rozhodány budou o. k. ústř. listu vzhledem ve Vídně.

§. 24.

Tato ústava stane se právní, jestliže a jednání Světla uchována bude ustanovena ústřední o. k. ústř. listy č. 1267. Ferdinandu dílo stane právní, jestliže společnost k této ústavě přistoupí.

§. 25.

Tato ústava uplatněna bude bez odkladu a poplatků ve všech státních, a státní jedná uchována bude v o. k. ústředním ministeriu, ústř. listy se ustanoví.

Ustanovení,

Jak dražné (péage) a náhrada budú vymáňované.

I. Aký vymáňovaný bude dražné (poplatok za spouštěvání), ustanoví se každého roku pro každou jednotlivou trať s tím spouštěváním, přičítaje k němu obzvláštní odměna (zvláštní poplatek koleji na třídě dráze, jestliže taková spojuje nějaká námořní stanice odbočky):

- Úhrady $5\frac{1}{2}\%$ z kapitálu, jestliže toto vymáňování bylo ustanoveno společně s tím spouštěváním a za podmínek uvedených v tomto ustanovení; k tomu kapitálu však nebude připočteny náklady na spouštěvací zařízení a úhrady interkalární.
- Skutečné náklady příslušného roku odhadné na udržování těchto staveb a výstrojových prostředků (článek 7. a 10. všeobecného vzoru ústavoviseč) počty poplatku proti ostatní (člávek 8., články III.), daně pozemkové a domovní, které na příslušnou trať připadají, jakož i všeobecné výdaje na dopravu na dráze a na udržování dráhy v sítím sítě (kapitola 6.).
- Skutečné náklady příslušného roku odhadné na udržování sítě (člávek 10.) vyjímaje osobní a všeobecné výdaje vzniklé z obstarávání dopravní služby.

Kolní náklad, dle a.) až c.) vypočtený, sníží se o částku všech kilometrů, jejíž vozí osobní nebo krasoběžná vozna na příslušné spouštěvací trati ujede ve službě obou stran, čím poplatok za spouštěvání, který koncesionář příslušného roku zaplatí, bude nižší s tím, že každý osobní kilometr, jejíž ujede vozí ve službě sítě.

II. V těch případech, kde koncesionář dopravuje vozí ve službě sítě na pokání (t. j. spouštěvací) trati více jakou sítí, sám bude strážce, který však dopravuje a dopravě, připočte se k tomu poplatok za to náklad, který dle sady jednotné vymáňování se za každý osobní kilometr této ústřední sítě. Takže tato náhrada, jestliže výdaje, které koncesionář vynalý příslušného roku na kolní, trať pokání v sítí obstarávají, dříve než o všech kilometrech, které ujede byly od vozíků se v obstarávání sítě na této kolnici a v sítím roku takové sítí koncesionářem.

Tyto výdaje jsou:

- $5\frac{1}{2}\%$ procentová úroková skutečné náklady na spouštěvací lokomotivy, soupra a tendrové vozny, jakož i výdaje na udržování těchto vozů (člávek 14., články I.);
- výdaje na službu (člávek 13.) a
- výdaje na službu při dopravě vozů (člávek 15.), odměna od toho nebo připočtená k tomu aktivní nebo pasivní nájemná za lokomotivu.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XL. — Vydána a rozaslána dne 12. září 1885.

123.

Listina o koncesi, daná dne 4. srpna 1885,

pro lokomotivní železnici z Čeché Kamence do Kamnického Šenova.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský,
 Halický, Vladimírský a Illyrský; arcivojevoda Rakouský; velkovojevoda
 Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský,
 Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož společnost priv. české severní dráhy žádala za propůjčení koncese ke stavbě nové dráhy se své stanice česko-kamenické do Kamenického Šenova a k vozbě po ní, vidí se Nám, uváživše ohledem prospěšnosti tohoto podniku, propůjčila jmenované společnosti dle zákona o povolení železnic ze dne 14. září 1854. (Z. Ř. č. 216.), jakož i dle ústavní, daných dne 25. května 1850. (Z. Ř. č. 54.), dne 26. prosince 1852. (Z. Ř. č. 180.) a dne 28. prosince 1854. (Z. Ř. č. 203.), koncesi tato:

§ 1.

Propůjčujeme společnosti priv. české severní dráhy právo stavěti železnici lokomotivní, jejíž ústava bývá má jako dráha místní o kolejkách pravidelných, se stanice česko-kamenické na priv. české severní dráze do Kamenického Šenova.

§ 3.

Tato koncese dráze povolí se výhledy tyto:

- a) Zproštěna bude kolikrát a poplatků ze všechkých směrů, knihovatek nápisů, žádostí a jiných listů, k spatření kapitálu a k pojistění stroků z kapitálu a vozby pořizování, a to až do početi jízdy, což i rozumí se o jednáních dotčených při nakládání posazků, při stavění a zařizení dráhy, a to až do konce prvního roku vozobního;
- b) zproštěna bude kolikrát a poplatků z prvního vydání akcí a prioritních obligací, poštajev to i listy zařizené, a z knihovatek nápisů prioritních obligací, jakož i poplatka převodního, který vzniká při nakupování posazků;
- c) zproštěna bude poplatků a tax, jež napraviti by bylo na propájení této koncese a na skládání této listiny a t.;
- d) zproštěna bude daň z výdělků a z příjmův, spravování kolkových poplatků kuponových, jakož i všechkých nových daně, která by zákony příštími byla snad zavedena, a to do třiceti (30) let, počítaje od dnešního dne.

§ 3.

Společnost česká severní dráhy jest povinna stavbu koncese v §. 1. dotčené nejdelší do roka počítaje od dnešního dne dokonati, vystavěna pak veřejně v době obzvlášť a po celou dobu koncese pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení dotčené listiny stavěna jest společnost povinna k blízkosti spojev státní dáti jistota, sčítá přiměřenou kaucí v papírech cenných k skládání sčítaných peněz uplatňujících.

Nedostají-li společnost termínů sčítavka, může tato jistota prohlášena býti za propadlou.

§ 4.

K vystavění této povolené dráhy propůjčují se společnosti právo exproprieace dle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Toto právo bude společnosti propůjčeno také při všechkých dražbách, které snad vystavěti, když státní správa uzná, že užívání jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 5.

Společnost chová se má při stavbě povolené dráhy a při dopravě na ni dle této listiny koncesní a dle podmínek koncesních, které uvalí ministerstvo obchodu, jakož i dle příslušných zákonův a nařízení, zejména dle zákona o povolování koncesí, daného dne 14. března 1894. (Z. Ř. č. 218.), dle téhož o dopravě na koncesních, daného dne 16. listopadu 1861. (Z. Ř. č. 1. z roku 1862.), pak dle zákonův a nařízení, jež přitom snad vydány budou.

§. 6.

Suzana zakladního kapitálu schválena buď státní správou.

Při tom určeno buď státní, že kromě skutečně učiněných a řídem prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a udržení dráhy, jakž i na opatření všechních prostředků včetně interkalárních úroků, na stavění doby vzhledem zaplacených, nesmějí býti započteny žádné jiné jakékoli výdaje, zejména ne náklady na opatření pozemků.

Jestliže však se zvláštním svolením státní správy vykáží budou akcie nebo prioritní obligace, aby opatření byl skutečný kapitál zakladatel, připočteny býti smějí k zakladáckému kapitálu náklady na opatření pozemků prokazatelně vzniklé a správou státní schválené.

Jestliže by po uplynutí prvního roku vzhledem ještě další nové stavby provedeny aneb vzhledem zřízením rozmanitě byla, přičítané náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakladáckému, když správa státní svolila k obměňování stavěním novým nebo k rozmanitě vzhledem zřízením a když náklady řídem budou prokázané.

Všecky kapitál zakladatel splacen buď dle ustanoveného plánu, na dobu koncesionární vypracování a státní správou schváleného.

Jestliže společnost české severní dráhy vydá akcie nebo prioritní obligace, případně akcie i prioritní obligace pro místní dráhy, o níž jedná tato listina koncesionární, nejen nominální částka, nýbrž i formálně akcii a prioritních obligací, které vykáží budou, podrobeny jsou zvláštním schválení státní správy.

§. 7.

Vzhledem k dopravě vojska a ostatním výkonným pro vojenskou správu budou na místní dráhy zde povoleno vztahovati se ustanovení, na zvláštních trasech privilegovaná české dráhy severní svou dobou platnost, a to ten měrou, pokud mohou se vyplíti dle sekundární povahy této trati a dle polohy, povolených v přímém náhledu, vstrojení a údržby dopravního, o čemž rozhodovati přídělní ministeria obchodní.

Společnost uzavírá se, že při obstarávání místních nákladů na povolené dráze místní státní bude míti k vykonávání podřízených vojska, válečného loďstva námořního i obrany země dle zákona, daného dne 19. dubna 1872. (Z. č. 69.).

§. 8.

Společnost jest povinna, kdykoli na mobilizaci nebo války sestaviti vojsko povolené dráhy, zejména nároku na náhradu, a to ten měrou a postud, pokud vojenský úřad uzná, že toho jest třeba pro vojenské pohyby a jiné válečné výkony na veřejných silnicích, s kterými dráha se kříží.

§. 9.

Koncese a ochrana proti stavbě nových železnic, v §. 3., lit. b) zákona o povolování železnic ustanovená, bude platnost míti do 7. ledna 1913. a pomíne, když tato lhůta dleje.

Správa státní může koncesii tato prohlásiti za ukončenou i dříve, než tato listina dále, když by se záznamům v §. 3. ustanovených, co se týče dokončení stavby a počtů i nepřetržitě provozování vozby, dosti neslučilo, a vykonání se listiny vyměřené nemohlo by se uskutečnit dle §. 11., lit. b) zákona o provozování železnic a jinovězích křižovních polníchkytní nebo železnicí.

§. 10.

Správa státní zřizuje sobě právo, dráhu zde povolenou po jejím dostavění a po zavedení vozby na ní v kterékoli době zakoupiti.

Pro výnos nákupního práva platiti mají tato ustanovení:

1. Jestliže tato státní dráha zakoupena bude před vyprášením třetího roku vozobního, jakožto nákupní cena zaplacen bude základní kapitál, v čase nákupu jeho neustavěn (§. 6.).

2. Jestliže nákup stane se po uplynutí třetího roku vozobního, pro ustanovení ceny nákupní vypočten se roční ryzi výnosy podniku za tři léta, která předcházejí skutečnému nákupu; od toho odečte se ryzi výnos nejproduktivějšího roku, a vypočte se průměrný výnos ryzi ostatních dvou let.

Pakli by průměrný ryzi výnos takto vypočtený neovznal se nákupní anuitát, jíž dráha, aby základní kapitál, státní správou sdělený (§. 6.), čtyřmi a půl se sta byl zúročena a usmota v době koncesní, tedy tato anuitata položena bude jakožto ryzi výnos za základ pro vyměření nákupní ceny.

Daná úkasa záloha bude v důchodu, jest rovnak se průměrnému případně nejmenšímu výnosu stroha dotčeného a jenž vyplácena bude po zbyvající dobu koncesie v pololetních, prvých listých, dne 30. června a 31. prosince každého roku splatných.

Stát má právo, kdykoli máto nedospěloho ještě důchodu zaplatiti jistinou hodnota jeho, pěti se sta ročně diskontovanou, při čemž úsky z úroků budou se počítati.

3. Bude-li správa státní dle předchozích ustanovení (lit. 1. a 3. odst. poslední) povinna učiniti jistinou splátka, má na vůli, splatiti ji buď v hotovosti nebo ve státních úpisech dlouhých.

Státní úpiey dlouhé buďte při tom počítány dle kursu, jaký státní úpiey dlouhé stejného druhu průměrně měly v pololetí právě předcházejícím na vídeňské burse dle paritních kursů úředně znanovaných.

4. Zákupem dráhy a ode dne tohoto nákupu nebude stát, vyplatit cenu nákupnou, bez další jakékoli náhrady nezávadného vlastnictví a počíták této povolené trati se věsmi k ní příslušnými věsmi nezavítými i nezavítými, zejména v to i sbor dopravat a úskoby materiálů, jakož i všeobecná a rezervní fondy se základního kapitálu zřizová, pokud se sdělenému státní správě zcela nebo částečně nebyly již zpotřebovány dle svého účelu.

§. 11.

Jakž povinné koncesie a tímž dnem nebude stát bezplatně nezaváděného vlastnictví i počíták bezpečně provozat a veřejného nezavítého i nezavítého přístákování, zejména v to i sbor dopravat a úskoby materiálů, jakož i všeobecná a

rezervní fondy ze zakladního kapitálu zřizová, pokud se schválením státní správy zcela neb částečně nebyly již spotřebovány dle svého účelu.

Jaké koncese tato povinné, též i když koloniální se nazývají (§. 10.), podléhají společností vlastnictví fonda rezervního a vlastního podnikového výnosu zřizování a pohledůvek nezaplacených, též reálnitních stavb a budov, z vlastního jmění zřizovaných nebo nabytých, k jejich vystroužení nebo nabytí ji správa státní umožnila, dočasně vyložená, že nejsou přídělovatelná koloniálce.

§. 12.

Správa státní má právo sjednat si jistotu, zdali stavba dráhy, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonána jest, i může naříditi, aby se vady v této příčině odpravovaly.

Státní správa má právo, společenským kommissarom při společnosti zřizovaných nakládat v hospodářství, pokud jde o dráhu zde povolenou.

Za ustanovení této příkladní ku podniku koloniálního není společnost povinná dle pokladu utvářena náhrady. Společnost rovněž sprostíraje se záruk, v §. 89. všeobecného řádu koloniálního se dne 16. listopadu 1851. (Z. č. 8. l. z r. 1851.) uložených, nahraditi státní náklad, polojimem a důchodkovým dochodem země vrátilý, a starana státní a udržování úřední mírou.

§. 13.

Společnost privilegovaná české dráhy severní zavazuje se, že pro koloniální, o níž jedná tato koncese, všude bude odložený účet stavěcí a vozební za modalit státní správou schválených.

Aby předešlo se obtíž, spojené se samostatným vedením úctu o vozebních výdajích, dovoluje se, aby vozební výdaje nařadily byly dle klíče, obchodním ministeriom schváleného, dle průměru a celk koloniálních stá privilegované společnosti české dráhy severní.

§. 14.

Správě státní ustanovuje se kromě toho právo, jestliže by ples to, že byla vjemná díla, porušily se opět země neupřely záruky v listině o koncesi neb v podmínkách koncese neb v smlouvách ukoleno, aby učinila v příčině toho opatření dle nároku potřebná a prohibiční dle okolností ještě dříve, než koncese dále, koncesi za ústředí.

Napominajíc přitom každého, aby proti ustanovením této koncese nikterak nejednal, a propůjčující společnosti právo, před soudy Národní domlouvati se o náhradu prokazatelné škody, dávajíc všem úřadům, jichž se týče, přísný rozkaz, aby nad touto koncesí a nadě vřim, se v ni jest ustanoveno, přísně a bohdělně bděly.

Tomž na svědění vydávámz tento list, opatřený velkou pečeti Naš, ve Vídni, Našem Hrádkém, hlavním a sídelním městě, švestičko dne měsíce srpna léta Páně tisícého osmásetého osmdesátého pátého, panovník Našeho roku tisícého sedmáho.

František Josef m. p.

Traffe m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

124.

Vyhláška ministeria finančního a obchodního ze dne 13. srpna 1885,

že zřízma byla celní expozitura s příslušením a námořníkonštruktivní službou v Baškarodě v Dalmatiku.

V Baškarodě v Dalmatiku, ve finsobním okrese spíšském, zřízma jest celní expozitura s příslušením a námořníkonštruktivní službou, kterážto expozitura vzhledem k celnictví nadléna jest právy, celní expozituro v Sackurji dle Ř. Š. č. 29. z r. 1883. propůjčenými, a kromě toho právem vydávati cirkulační listy pro vóci, které podrobeny jsou dříve daně souhlasu zvaně.

Tato expozitura počne účelovati dne 15. srpna 1885.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

125.

Vyhláška ministeria obrany zemské a finančního ministeria ze dne 21. srpna 1885,

žmž vylučuje se, že obec Fischau, Schwarnau na Steinbélě, Theresienfeld, Lusenstřeba: (Haly Falkendorf), Katschdorf, Peisching, Dornstein a Wolkendorf na Steinbélě v Dolních Rakousích dotčutěs vřadily byly do tří vojenská území odjmená (Z. Š. č. 149. z r. 1882).

Dodatkem k vyhlášce ze dne 18. prosince 1881. (Z. Š. č. 149.) ve shodě s Hrákym ministeriem vojenství zřaduají se tyto obec v Dolních Rakousích, a to obec Fischau, Schwarnau na Steinbélě a Theresienfeld do sedmá území, obec

Luzanckíroben (Malý Weiskendorf) a Kattelsdorf do osmi třídy, konečně obec Pösching, Dunkelstein a Weiskendorf na Steinhöfě do deváté třídy nejmenší městy, až do konce roku 1886. platné pro vojenské úřady obyvatel.

Dunajewski m. p.

Weiskersheim m. p.

136.

Nářízení finančního ministeria ze dne 1. září 1885,

jak dává se vyzvání pálené lihové tekutiny v kolonijních nádrkách za rostlince daně, jakéž i bez da se opět dovážeti tyto nádrky do celého území rakousko-uherského.

Ve shodě s c. k. obchodním ministeriem a s účastným král. uherským ministriem dovoluje se s výhradou, že dovolení toto kdykoliv může býti odvoláno, vyzvání pálené lihové tekutiny za rostlince daně v kolonijních kolonizačních vozích nádrkovéých, jakéž i bez da se opět dovážeti takové vozy do celého území rakousko-uherského, a to na těchto podmínkách:

1. Lihové pálené tekutiny k vývozu ustanovené ucelí pro výkon úředního území vývozného dostají se v úředně vyřizovaných nádrkách na kláru celnicí uvnitř celního území zřízení, které má právo, účastovat jakéžto celní úřad vývozný k vývoznému území zřízení.

Když úřední území vývozný bez závady se výkon, pálené lihové tekutiny za úředního účelu buďte přelaty do nádrček, které úplně uplatněly jsou, aby k nim přiložena byla pojízdná úřední závěra slovná (závěra nádrkové), v nádrkách těchto pak po vložení úřední závěry buďte vyzvedeny drahou a celního území.

Pálené lihové tekutiny, které pro vývoz za rostlince daně jsou v nádrkách pod úřední závěrou, uzavřeny úředně nádrkové býti v území celnicí.

Jestliže závěra ve lhůtě v prohlášení položené dala k úvodu vývoznému a je-li neporušena úřední závěra k nádrkové přiložená, nebude závěra na hranici opětě uvnitř odvolána.

Dotavadní předpisy o vývozu pálených lihových tekutin za rostlince daně nejsou změněny ve věcech ostatních.

2. Dotčené již koloniz. nádrky, případně koloniz. vozy, které nádrkami opatřeny, výroby tuzemské mohou toliko vniknouti opět dováženy býti bez da, jestliže uvnitř se jich výloženě k dopravě pálených lihových tekutin a jestliže od vrchu uvedených vývozných úřadů celnicích podmínky byly ustanoveny území, při čemž závěra buď přiložených nádrkových podmínkách a opatřena, vyzvání pak toho, aby teplotnost vhodným označením úplně byla zabezpečena.

Dunajewski m. p.

Nariadení finančního ministeria ze dne 1. září 1885,

jak upravuje se řízení, když za dopravy přelévá se společný nebo zvláštní minerální olej, jest a vyhrazeno, že může bez další odměny, složen býti má v rafinerii za olej minerální.

Ve shodě s král. obecným finančním ministeriem ustanovuje se dodatkem ku §. 17. A výnosu finančního ministeria ze dne 23. června 1882. (Z. ř. č. 78.):

Jestliže minerální olej, jenž uložen býti má s vyhrazenou, že bude bezcena cizí odměnou, za dopravy přelévá se z dopravních sudů do vrbů k tomu určených nádržkových leženičných vozů ku přiložení úřední závěry zptárodných, musí přelita býti celá závěra prodávni balonem kryta.

Tato přelita obilženo buď již dozorcím finančního orgánu, když minerální olej odvězí se z rafinerie, při čemž udán buďž čas a místo, kdy a kde bude vykonáno, což finanční orgán poznamenej na prodávni baloně.

Přeliti buďž vykonáno na úředního dozoru přede došlou úřední finanční stráž, úřední závěra buďž přiložena olověnou pečetí k nádržkovým vozům a že se tak stalo, respektive přeliti, poznamenej buď rovněž na přívodních papírech, dočasto žito a způsob přiložených závěr.

Když obilžuje se, že přeliti minerální olej složen buď z rafinerie, rafinér v příslušném prohlášení ukládacím, uveda žito nádržkových vozů, jest povinen udati, že a kde přeliti se stalo.

Jestliže minerální olej, z ciziny nebo z některé tuzemské rafinerie odebraný, již vyložený respektive zvláštní, jest určen jest k uložení s vyhrazenou, že bude bezcena cizí odměnou, teprve ustanoviti rafinerie, která jej odebrala, nebo na místě jejího přeliti býti má s nádržkových vozů leženičných do jiných sudů dopravních, tedy přeliti toto od rafinerie, která minerální olej byla odebrala, buďž obilženo tomu odlišeni finanční stráž, v jejím dozorcím ptroze se stalo.

O úředním dozoru k takovému přeliti, jakož i o složení minerálního oleje z rafinerie platí ustanovení přede uvedená.

Jestliže úřední finanční stráž, k dozoru nad rafinerií minerálního oleje ustanovená, při přelévání úplně byl vyložen váha pro vylčení minerálního oleje nebo na přelévání jinou, opět vyložen ruzí váhy při obilžení do rafinerie může opominuto býti konkrétně, když doprava z nádrží do rafinerie stane se řízená po přeliti a na úředního přívodu.

Jestliže za dopravy minerálního oleje k účtu dočasnou pro nakolilé okolnosti třeba jest jej přeláti nebo přeliti, užíváno buď při tom obilžen předpisův o dopravě poukázánoho dočasného zboží nevyloženě.

128.

Vyhláška obchodního ministeria ze dne 2. září 1885,

že dřevěné nádobí plochem vylakované pro dopravu mléka (mléčné díbory) smíjí býti sejkovány a známkovány.

Vydává se vskutek nález ze dne 28. července 1871. (Z. ř. č. 16. z r. 1872.) a dodatkem ke zdejším nálezům ze dne 12. srpna 1872. (Z. ř. č. 107.) vyhláškou se veřejně nálezující pravidla od n. k. normální komise sejkování vydána, že nádobí dřevěné nádobí plochem vylakované pro dopravu mléka (mléčné díbory) smíjí býti sejkovány a známkovány.

Přine m. p.

Pravidla,

že nádobí dřevěné nádobí plochem vylakované pro dopravu mléka (mléčné díbory) smíjí býti sejkovány a známkovány.

Dřevěné nádobí plochem vylakované pro dopravu mléka od 5 až do 50 litrů obsahu smíjí býti sejkovány a známkovány dle těchto ustanovení.

Látka, tvar a označení.

Tyto nádobí buďte ze dřeva zhotoveny, buďte vzhledem k velikosti dostatečně silny, bezchybně obruší opatřeny a zevně potínovanými plochem vylakovány.

Nádobí tyto budou mít tvar zlatá nahoru kulatově zášený a přitáhně tvaru kruhovitým a jsou jen potíně vloženy na ušlechťované, že vrchol průměr musí býti větší nežli poloviční výška nádoby.

Tyto nádobí od 5 až do 50 litrů obsahu smíjí býti sejkovány a známkovány postápně od deseti až k desetině litru.

Obak označí se tím způsobem, že počet litrů, respektive litrových desetin, je nádobu má, uvede se zřetelnými dostatečně velkými číslicemi, k nimž doleží se slovo „litr“ nebo písmeno *l*, a to buď na kovové desce, která přitáhně známkou se zabezpečí, nebo vplá se na dřevěnou stěnu.

Litrové desátky uvedeny buďte ve způsobě zlozka desetinového.

Ostatní úprava.

Dva diametrálně proti sobě ležící znaky, které vymezují obsahový prostor, buďte zhotoveny ze silného potínovaného plocha a vynořte nejznejně 5^{mm} vodorovně ze stěny nádoby.

Každý takovýto znak opatřen buď tím způsobem krápně cíva, aby jeho poloha naproti vnitřní ploché stěně nádoby mohla býti zabezpečena přitáhněm známkou.

Dva ze kolonových obruší — nejpodobnější a některý na blízku horního kraje ležící — musí opatřeny býti na dřevěné stěně, a to každý dvěma diametrálně proti sobě ležícími šrouby, jejich hlavice opatřeny buďte cívou krápně pro přitáhněm známkou.

Jestliže obsah označil se vplácením, příslušná deska kovová buď připevněna na horním, upraveným okraji kolezaná, který známkou jest zabezpečen, a pro zabezpečení buď opatřena dvěma krátkými círcovými, které by tuto desku spojovaly se kolezaným okrajem a na něž by známka vytištěna býti mohla.

Značkování, meze emylu a cejchování.

Značky buďte vytištěny na dotčených krátkých círcových, a to na obou stranách na straně vnitřní a na špičkách kolezaných okrajů na straně zevní.

Jestliže obsah označen jest na kovové desce, její okraje krátké opatří se kromě toho značkou, jestliže jest vplácen do stěhy dřevěné, vypálí se značka jako u dřív.

O mezích emylu a o cejchování platí ustanovení o kovových nádobách pro dopravu mléka (Z. R. S. 107. a r. 1879. a Věstník cejchovní [Verordnungsblatt für das Aichwesen] Št. 18.).

Ve Vídni, dne 7. srpence 1885.

Od c. k. zemské komise cejchovní:
Araberger m. p.

129.

Nářízení ministeria práv a financí ze dne 5. září 1885,

jak jmenovati se má okresní soud, pak berní a soudní schovací úřad v Weissenbachu v Horních Bavorsích.

Okresní soud, jenž zřízen jest v obštyse Unterweissenbachu v Horních Bavorsích, v obvodu lineckého soudu zemského, jakž i berní a soudní schovací úřad místo dosud obvyklého jména „ve Weissenbachu“ budou se jmenovati: „okresní soud v Unterweissenbachu“, „berní a soudní schovací úřad v Unterweissenbachu“.

Fraňák m. p.

Dunajewski m. p.

130.

Nářízení, vydané ministeriem věcí vnitřních, obchodu a financí dne 8. září 1885,

jak zakazuje se dovoz a převoz hadrů, starého lanová, pak starých látek, nečistého prádla a potřebovaných věcí látkových ze Gibraltaru, pokud vše tyto určeny jsou k obchodu.

Vzhledem k nebezpečnosti, že by cizina mohla býti znevýhodněna, zakazuje se ve všech a křídle obecnou vladou dovoz a převoz hadrů, starého lanová, pak starých látek, nečistého prádla a potřebovaných věcí látkových ze Gibraltaru, pokud vše tyto určeny jsou k obchodu.

Nářízením toto nabývá moci toho dne, kterého oznámeno jest příslušným úřadům celním, nebo námořským úřadům zdravotním.

Tuaffe m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XII. — Vydána a zveřejněna dne 15. září 1885.

131.

Nařízení obchodního ministra ze dne 15. září 1885,

jež má za účelů nařízení dopravního řádu, jež nařízením ze dne 10. června 1874. (Z. ř. č. 73.) zaveden byl pro říšské království a zemí na 1885 říšské zastoupených, respektive dotazů, které k němu vydány byly nařízením ze dne 13. září 1881. (Z. ř. č. 100.) a ze dne 1. července 1884. (Z. ř. č. 108.).

V dopravním řádu (v pravidlech o provozování jízdy) pro Rakousko království a zemí na 1885 říšské zastoupených, jež nařízením ze dne 10. června 1874. (Z. ř. č. 73.) byl zaveden, respektive v dodatcích k němu, které zavedeny byly nařízením ze dne 13. září 1881. (Z. ř. č. 100.) a ze dne 1. července 1884. (Z. ř. č. 108.), máti, respektive doplňují se tyto paragrafy, respektive položky v příloze D této úpravy:

§ 45.

V druhé poznámce buďte za slovy: „Ve vnitřní dopravě rakousko-uherské platí to“ doloženo: „pro následky opožděné služby dodati.“

§ 48.

V předpisu pod A, B, v vyškrtnutí buďte slova: „jmenovitě listy zapalovací (amerouj)* a místo nich buďte položena: „(o třaskavých státkách a třaskavých kulkách — amerouj — amerouj přílohu D, řís. III. a).“

Předpis pod B B obměni tuto částku jakožto odstavce 3:

„Za papíry ceny psaníků majitel dle odstavce 1. nepokládají se: poštovní listy se známky, formuláře poštovních psaníček, obálky na listy a papírové pásky, poštovní třaskovni známky, kolíkové archy a kolíkové známky, jakž i podobné třídni známky cenou.“

Příloha B.

Položka III. a.

Za položkou III. bodů pod pol. III. a) ustaněno toto ustanovení:

„Třaskavé stáčky a třaskavé listky (samozř) podobných jsou tčmto ustanovením:

1. Vše tyto nejvíce po 100 třaskavých zrněk (zápalů) — kterážto debromady nesmíjí obalčově více třaskavé hmoty nežli 0-75 gramů — buďe zabaleny do lepenkových krabiček.

Nejvíce 12 krabiček buďi spojeny do závitku a nejvíce 12 závitků sváženo buď do prvního balíku papírovou obálkou.

2. Balíky tyto, k nimž jsou předčasně přiloženy být nesmíjí, zapakovány buďe do krabic ze silného plechu ležecného nebo do velmi pevných dřevěných beden, které (krabičky i bedny) nesmíjí být přec 1-2 krychlového metru velké, a to tím způsobem, aby mezi stěnamí sčržiny a jejího obsahem prostor nejmeně 30 milimetrů vyplněn byl dřínami, slamo, kadeřelí nebo podobnou látkou a aby balíky ani při otřesu nesměly se pohybnouti nebo posunouti.

3. Na ochráněch kromě obalu uveden býtí má vyvěřičení, továrnické a přičerčným

lažebníkem vydané, že šetřeno bylo předpisů pod čis. 1. až 3. právě doščených.

Šetřat vyvěřičení buďi napěčno zasychatelem na nákladním listě a podpis jeho číselně ověřen.“

Položka VIII.

Jakžto druhý odstavce doščeno buď toto ustanovení:

„Želatině nebo mangranitě kade k čišění plynu upotřebeně — když nasodovně se v ležecných vozecch se ležecnými výky pevne přiléhajícími (v tak zvaných vozích rakoverých) — přijme se k dopravě tolika zapakována v neprodávajících ochráněch plechových.“

Položka IX.

Ustanovení této položky buďi vyškrtano a za čísel IX. doščeno buďe slova: „viz položka XXXV.“

Položka X.

Ustanovení pod čísel 2. buďe změněn tento došker:

„2. Jsou-li nádobý zapakovány kadeř o sobě, mohou zasřlati se v trvanlivých keších nebo kbelích, kterž majce dobře upravenou pokrývku, opatřeny jsou dřídly a vyloučeny dostatečným materiálem pakovacím; je-li pokrývka ze slamy, proutě, sčkoti nebo podobné látky, natřena býtí má náčkem křidelným nebo vápeným a přilávkem vodního skla. Hrubě váha jednoho kasu nákladního nesmí býtí více 60 kilogramův.“

Položka XXI.

Tato položka buďe takto změněn:

„XXI. Petrolej surový a čišěný, je-li při 14 stupních R. nejmeně 0-780 hustý, nebo vyláče-li při čáku vedleho 760 milimetrů páry pod 21. stupněm C. nestěpalně (petrolej kalný);“

oleje a kůrobruselnicke oleje připravené, mají-li zejména vrstva uvedenou
krmnou (olej solární, fotogen atd.);

dále dehtové oleje kamonozobalad (benzol, toluol, xyol, cumol atd.), jakož i
Mikbaner olej (nitrobenzol).

Tyto věci podrobny jsou tímto ustanovením:

1. Tyto předměty, nezávislá-li se k jich dopravě vozů zvlášť k tomu soustro-
jených (vozů nádržkových), mají dopravovati se, buď

- a) v sudoch zvlášť důkladných a trvanlivých, nebo
- b) v neprůdušných a silných nádobách kovových, nebo
- c) v nádobách skleněných a ve vnitřně dopravě rakousko-uherské také
v nádobách z kamenniny; v této případnosti mohou buďti však účhto
předpisův:

aα) Spojili-li se více nádob do jednoho kusu nákladního, mají do silných
bodů dřevěných povad zabaleny býti slamoou, senem, strubami, dřti-
namí, zemí a nálevnicí nebo jinou kyprou látkou.

bβ) Je-li každá z nich zabalená, mohou zasílati se v trvanlivých kóších nebo
kbalích, které majíce dobře upravenou pokrývku, opatřeny jsou dřbady
a vyléčeny dostatečným materiálem pakovacím; je-li pokrývka ze slámy,
povad, rákosy nebo podobné látky, natřena býti na nádobou křidelným
nebo vápeným s přísádkem vodnaté skla. Hrubá váha jednotlivého
nákladního kusu, utvá-ří-li se nádob skleněných, nesmí býti větší
40 kilogramů, utvá-ří-li se nádob z kamenniny, nesmí přesáhnouti
75 kilogramův.

2. Nádob, které by porouchaly se za dopravy, budou ihned odloženy a se
zbytkem obsahem co možná nejrychle prodány na úctt zastavatelův.

3. Vše tyto dopravují se jen na otevřených vozích. K dopravě nahodou při-
jaty, třeba-li v omezené míře opovídněm vypraviti je uplatbena, který by vyá-
daval povadně pokrytí a plombování pokrývky na vozu.

4. Ustanovení pod čís. 3. uvedená platí také o sudoch a jiných nádobách, ve
kterých tyto látky byly dopraveny. Takové nádoby buďte po každé opovídněm
jakožto tohoto uplatbena.

5. O spoznatelnosti s jinými předměty uv. pod. XXXIX.

6. Z nákladního listu at' jest viděti, že předměty, uvedené v 1. a 2. odstavci
toto položky, mají hmotou nejméně 0-750, nebo že petrolej vyhovuje na počátku
uvedeném předpisu o mírné uplatbena. Scházeli v nákladním listě takové údaje,
platí dopravní položkou pod položkou XXII. uvedená.*

Položka XXI. a.

Za položkou XXI. buď zabuděno pod položkou XXI. a toto ustanovení:

XXI. a. Petrolej surový a sláčený, petrolejové nafta a destillaty a petroleje a
petrolejové nafty, jestliže tyto látky při 14 stupních B. mají hmotou menší 0-750
a větší 0-450 (benzín, ligroin a cidid olej).

Tyto věci podrobny jsou tímto ustanovením:

1. Tyto předměty, nezávislá-li se k jich dopravě vozů zvlášť k tomu soustro-
jených (vozů nádržkových), mají dopravovati se buďti

- a) v sudoch zvlášť důkladných a trvanlivých, nebo
- b) v neprůdušných a silných nádobách kovových, nebo

e) v nádobách skleněných a ve vnitřně dopravě rakousko-uherské také v nádobách z kameniny; v této příležitosti šetrně budít však třeba předpisů:

a) Spojili-li se více nádob do jednoho kusu nákladního, mají do silných beden dřevěných parou zabaleny být slamo, senem, struhami, dřívami, seami a nálevkami nebo jinou kyprou látkou.

b) Je-li každá o sobě zabalena, mohou zasílati se v tvrdších krabicích nebo kbelích, které mající dobře upravenou pokrývku, spojitelnou jsou dřívky a vyloženy dostatečným materiálem pakovením; je-li pokrývka ze slámy, provi, rákosy nebo podobné látky, měřena být má nádobám hladkým nebo vápeným s přidavkem vodního skla. Hrubá váha jednotlivého nákladního kusu nesmí přesákováti 40 kilogramův.

2. Nádoby, které by porouchaly se na dopravy, budou ihned složeny a se zbylým obsahem co možná nejlépe prodány na místě zastavení.

3. Věci tyto dopravují se jen na otevřených vozících. K dopravě nebudou přijaty, třeba-li v celém řízení odpovědná vypravění je upraveno, který by vyžadoval povazku pokrytí a plumbování pokrývky na voze.

4. Ustanovení pod čí. 3. uvedené platí také o nádobách a jiných nádobách, ve kterých tyto látky byly dopravovány. Takové nádoby budou po každé opravě dány jakožto takové zpět.

5. O spotřebě balení a jiných předmětů srov. pod. XXXIX.

6. Košíky nebo kbelky ze skleněných nádobami při nakládání a skládání nesmějí voleny být na vozících, nesmějí se nositi ani na rameni ani na nádobách, a přiřek budie noženy za dřívky na dostatečných ochranných střížkách.

7. Košíky a kbelky budou bezpečně uloženy a přiměřeně upraveny ve voze železničním. Nesmějí se nakládati na sebe, a přiřek toliko v jedné vrstvě vedle sebe.

8. Každý jednotlivý kus nákladní at opatří se zvláštním, na červeném poli vytištěným nápisem: „ohrožen nebezpečně;“ košíky a kbelky s nádobami ze skla nebo kameniny nechtě obdrží kromě toho nápis: „Budíť nesena.“ Ve vnitřně dopravě rakousko-uherské přilepen buď na voze červený listek s nápisem: „Opatrně zabalováti.“

9. Z nákladního listu at jest viděti, že předměty uvedené v 1. odstavci této položky při 14 stupních B. mají hmotu menší nežli 0-750 a větší nežli 0-650. Schází-li v nákladním listě takové údaje, platí dopravní podmínky pod položkou XXII. uvedené.

Položka XXII.

Položka XXII. bude takto zníti:

„XXII. Petrolejový éther (gasolin, rozličn. od.) a polebné z petrolejové ražty nebo hadcověslušného dehtu připravené, sradně zápalné výrobky, jestliže tyto látky při 14 stupních B. mají hmotu 0-650 nebo méně.“

Tyto věci podrobeny jsou tímto ustanovením:

1. Tyto předměty smějí dopravovati se toliko buď:

a) v usprávněných a silných nádobách kovových, nebo

by v nádobách skleněných a ve vnitřní dopravě rakousko-uherské také v nádobách z kameoliny; v této příležitosti šetřena budí však těchto předpisů:

aa) Spojili se více nádob do jednoho kusu nákladního, mají do sifných bodů dřevěných první zabaleny být sláma, senem, strošami, dřínami, senem a nálevkami nebo jinou kyprou látkou.

bb) Je-li kadeř s sebou zabalená, mohou zastlati se v trvanlivých koších nebo kbelích, které mající dobře upevněnou pokrytku, opatřeny jsou dřátidly a vyloženy dostatečným materiálem pakovacím; je-li pokrytka ze slámy, prouti, rákosy nebo podobné látky, musena být má nádobou blízkořím nebo výstupem s přidávkou vodního skla. Hrubá váha jednotlivého nákladního kusu nesmí přesáhnouti 40 kilogramův.

2. Nádoby, které by porouchaly se na dopravě, budou ihned složeny a se shytlým obsahem se nejdříve prodány na účet esyrlatův.

3. Všeí tyto dopravují se jen na otevřených vozích. K dopravě nebudou přijaty, třeba-li v celém řízení sporodělném vypavení je způsobem, který by vyžadoval považně pokrýt a plambovní pokrývky na voze.

4. Ustanovení pod čta. 3. uvedená platí také s nádob a jiných nádobách, ve kterých tyto látky byly dopravovány. Takovito nádoby budie po každé sporodělné jakobto tohoto způsobu.

5. O opaluzabalení s jinými předpisy srov. pol. XXXIX.

6. Košíky nebo kbelý se skluzobnými nádobami při nakládání a skládání nesmíjí voleny být na vozících, nesmíjí se nositi ani na rameni ani na nádech, týbrů budie noseny na dřátidla na dotčených ochranných sřezání.

7. Košíky a kbelý budie bezpečně uloženy a přiměřeně upevněny ve voze baloněním. Nesmíjí se nakládati na sebe, týbrů takie v jedné vrstvě vedle sebe.

8. Každý jednotlivý kus nákladní at opatři se sřezáním, na červořím poli vytřítěním nápisem: „obřím nebezpečný;“ košíky a kbelý s nádobami ze skla nebo kameoliny necht obřítí kromě toho nápis: „Budí sezeno.“ Ve vnitřní dopravě rakousko-uherské přilepan buď na voze červořím listek s nápisem: „Opatrně nahřívati.“

Kromě toho platí ustanovení pod pol. XVI, uvedení.“

Polokka XXXI.

V první odstavci na slovy: „a jiné podobné věci“ nahřídno budie: „(s upotřebená vlná cidieí srov. odstavce 3.)“.

Jakobto třetí odstavce doloženo budie toto ustanovení: „Upotřebená vlná cidieí připeřiti se k dopravě voliko v první, třídě uzavřených nádech, bedřácích nebo jiných nádobách.“

Polokka XXXV.

Za slovy: „kval dřevěná at.“ buď doloženo: „jakob i zbolí, které ukotveno jest smičením porouchavých sbytlků, pryskyřie a podobných látek s kyprými nápalnými věcmi.“

Polokka XXXVIII. a.

Za pol. XXXVIII. budí pod pol. XXXVIII. a vřídno toto ustanovení:

„XXXVIII. a. Takový (shřátěný) uzamčoniak smí být odvezen k dopravě voliko ve sřezáních ze železa sřezaných, železa listěho nebo s ocilí list, které při

střední síle, nemějí však trvale tvaru oválného, vydržely tlak 140 atmosfér. Z oboustranného náznaku na okraji se stejně jeví známka, že okrajka s touto byla vykonána, a to do roku před odovzdáním. Schránky buďte pevně zapakovány v bednách tím způsobem, aby dotčený náznak bez obtíže bylo viděti, když na dráze se přijímají.

Značka druhé poznámky ku §. 45., pak značka §. 48., jakož i položek VIII., IX., XXXI. a XXXV. přílohy D, dále nové zařaditelné položky III. a) a XXXVIII. a) v této příloze nabudou platnosti ihned, značka položky X., XXI. a XXII., respektive zařaditelná nová položka XXI. a) v příloze D nabudou platnosti 1. prosincem 1885.

Královský uherský ministr komunikace, s tímž o věci této jsem se dohodil, vydá současně stejné nařízení pro zemi koruny uherské.

Přino m. p.

132.

Nařízení obchodního ministra ze dne 15. září 1885,

jiní měl se účelová předpisy nařízení ze dne 1. července 1880. (Z. Ř. č. 78.), kterýmiž nařízením upravena byla doprava vybuchujících věcí po železnicích.

V nařízení ze dne 1. července 1880. (Z. Ř. č. 78.), jině upravena byla doprava vybuchujících věcí po železnicích, mění respektive doplňují se takto dále uvedené paragrafy. Značky a doplňky tyto nabudou ihned moci.

§. 1.

(Položka 2. buďte znáti):

2. Stříbrno z prachu, počítaje k němu i hotové patроны.

Poznámka: Hotové patроны kovové, t. j. patроны s obaly (slupkami) výlučně z kovu zhotovenými, jsou-li zapakovány v bednách, jejich čistý obsah není větší 30^{gr} a štíp-li se předpisem v §. 6., položce 3. (odstavce 1. a 2.), v §. 7. a §. 10. lit. a) tohoto nařízení obsažených, nejsou podrobeny ostatním ustanovením tohoto nařízení, zachovávali-li se kromě toho tato pravidla:

Štípky mají býti tak pevně spojeny s obaly kovovými, aby se nemohly oddělit a pokud se vysypati.

Štípky o bedny at jsou 2-6—8^{cm} silné a at bedny opatřeny jsou od narylátelů sítěrou dřevěnou.

Narylátel k nákladnímu listu přivěsiti má prohlášení jin datované a podepsané, v němž uvedena býti má známka závěry slovně (písmenky).

Toto prohlášení at zní:

Prohlášení.

Znače předpisy nařízení c. k. obchodního ministeria ze dne 15. září 1885. (Z. Ř. č. 132.), prohlášení já podepsaný, že návilka v přiloženém nákladním listě uvedená, známka písmenová, vyhovuje předpisům tohoto nařízení,

a ruštinu na každou stránku, která by přes svou velikost nebyla na uložení nebo na dopravu zaplacením neb vřebchem této služby, počítají k tomu i regrese pro náhradu, kterou by dopravující telegrafní povinná byla dít na porušení osob tím snad povstale do míkova o rušení telegrafie ze dne 2. března 1893. (Z. ř. č. 27.).

Datum.

Podpis.

(Položka 8. bude zníti):

8. Zápalky pro střední strany, zápaliště a netrhavé zápalky.

poznámka. Zápaliště, kteří-li se předpis v §. 4., paktože 8. a v §. 10., 11. a) obsahují, nejsou podrobně ustanovením tohoto nařízení, zachovávali-li se kromě toho pravidla §. 6., položky 2. (odstavce 1. a 2.) a tato zápaliště obdrží se v bednách se stěrami nejmenš 75—3^{cm} silnými, a není-li jejich čistý obsah 1881 30^{kg}.

(Ku konci §. 1. buď doloženo):

11. Třaskavé stáčky a třaskavé listky (osnovy).

§. 6.

(Ku konci buď doloženo):

11. Třaskavé stáčky a třaskavé listky (osnovy) podrobně jsou tímto ustanovením:

1. Vše tyto nejvíce po 100 třaskavých zrnok (zrnků) — kterážto dekomady nesmí) obsahovat více třaskavé hmoty nežli 0-75 gramů — buďte zabaleny do lesknových krabiček.

Nejvíce 12 krabiček buďte spojeny do svátku a nejvíce 12 svátků svátko buď do pevného balíka papírovou obálkou.

2. Balíky tyto, k nimž jiné předměty přiloženy býti nemohly, zapakovány buďte do krabič se silně plechu telegrafní nebo do velmi pevných dřevěných beden, které (krabič i bedny) nesmí býti přes 1-2 krychlového metru velké, a to tím způsobem, aby mezi stěrami ochrany a jejich obsahem prostor nejmenš 30 milimetrů vyplněn byl dřívem, slámsu, koudelí nebo podobnou látkou a aby balíky ani při otřesu nemohly se pohybat nebo posunouti.

3. Na stranách kromě obsahu uvedených býti má stejně zasylatel a tovaryš.

4. Ku každé stáčke přiloženo býti má vysvědčení, tovaryškovu a příslušným ležebníkům vydání, že obsaheno bylo předpisem pod čís. 1. až 3. právě doložených.

Stejně vysvědčení buďte rovněž zasylatelem na nákladním listě a podpis jeho úředně ověřen.

(§. 34. bude zníti):

Je-li čistý obsah služby přes 60^{kg} silným, stanice pošty oznámí se telegraficky stanicí dochozí buď přímo nebo skrze stanice přechodné, že dojde náklad prášku, respektive síliva, nebo náklad dovolených třaskavin (trachů).

Příjemce zpraven buď od pošty stanice telegraficky na náklad podatelův, že takováto služba byla vypravena.

Královský uherský ministr komunikace, a tímž e věci této jsem se dohodl, vydá současně stejné nařízení pro telegrafie v zemích koruny uherské.

Pino m. p.

133.

Nariadení obchodního ministeria ze dne 15. září 1885,

jak nakládati se má s převážnými čluny vzhledem k dopravě cestujících po moři.

§. 1.

Ustanovení, obsažená v nariadení obchodního ministeria ze dne 1. srpna 1883. (Z. č. 143.), kterýmižto nariadením vydány byly předpisy pro bezpečnost námořských lodí, po nichž cestující se dopravují, neplatí pro lodí plachetní nebo parní, jichž užívá se k dopravě cestujících mezi přístavy sobě blízkými (čluny převážné).

§. 2.

Takovéto lodí, dříve nežli obdrží dovolení dopravování cestujících, buďte ohledány příslušným přístavním a námořsko-zdravotním úřadem, zda jsou ku plavbě způsobilé a jak jsou vstrojeny.

Na základě tohoto ohledání ustanoví úřad, kolik cestujících přijato býti smí na loď vzhledem k místním okolnostem a způsobu plavby.

§. 3.

Příslušný přístavní a námořsko-zdravotní úřad povinen jest se přesvědčiti, zda loď vešle osoba k tomu schopná.

§. 4.

Tyto lodí budou opatřeny úředním certifikátem, že oprávněny jsou dopravovati cestující mezi těmi kterými přístavy.

§. 5.

Přístavní a námořsko-zdravotní úřad jest povinen dokládati, zda zachovávají se ustanovení v tomto nariadení obsažená.

§. 6.

Jestliže vůle provozního člunu nezvyševí povinnostem, které mu tímto nariadením jsou uloženy, potrestán bude peněžitou pokutou až do jednoho sta zlatých, která případně námořskému fondu podporováním.

Peněžní pokuty, jichž nelze na odrocení dobytí, buďte přeměňovány v trest vězení, při čemž za peněžitou pokutu až do 2 zlatých uloženo bude vězení 12 hodin, a za pokutu od 2 až do 10 zlatých a za každých dalších 10 zlatých po vězení jednoho dne.

Z náloze, přístavní a námořsko-zdravotním úřadem vynešeného, lze se odvolati do 15 dnů k úřadu námořskému.

§. 7.

Toto nariadení zabude moci za tři měsíce po dni vyhlásování.

Pino n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XLII. — Vydána a rozestána dne 16. září 1885.

134.

Zákon, daný dne 27. května 1885,

jakž tak se opatří proti ohrožení nebezpečným střílným tiskáním a proti ohrožení nebezpečným tiskáním a tiskem.

S přivěšením obou ustanovení rady říšské vidí Ml se naříditi:

§. 1.

Abý kdo tiskaviny vyráběl, do ohledu je uvídl, je a sebe ohroval, je do území, kde tento zákon platí, dopravoval, k tomu započítá jest považováno úředně.

Podrobněji opatření o užívání úředního povolení a policejní bezpečnostní předpisy o tiskavinách vůbec ponechávají se nařízením ostatě, pokud při tom nejde o zmaření platných zákonů.

Toutž cestou budíž označeny ony tiskaviny, ku kterým vztahovati se nemá ustanovení odstavce prvního.

K vojenské správě a k tiskovinám, které jsou předmětem státního monopolu, nevztahují se ustanovení prvního odstavce. O těchto tiskavinách platí příslušné zvláštní předpisy.

§. 2.

Kdo proti předpisu §. 1., bez úředního dovolení tiskaviny vyráběl, je do ohledu uvídl, je do území, kde tento zákon platí, dopravuje nebo a sebe ohroval, dopouští se přestupku a potrestán bude výkonem cel štruktů daň až do šesti měsíců, a tímž spojeně se může postihnúť pokutou od 10 až do 500 zl.

Přestupku dopustí se a stejnému trestu propadne i ten, kdo by jednal proti říšské vyhlášeným policejním bezpečnostným ustanovením o takových tiskavinách, k nimž vztahuje se §. 1., odstavce 1.

Přestupky tyto vyšetřovati a souditi přísluší soudům.

§. 3.

Činy v §. 2. dotčené zakládají přečin, jest-li zde okolností, spáchání přivedlo nebezpečnosti pro majetek, zdraví nebo život jiného.

Trest jest také vězení od tří měsícův až do tří let, a článek spojí se může peněžní pokuta od 100 až do 1.000 Kč.

§. 4.

Kdo úmyslně odčiní tuskaviny jakožto prostředek tržebního přivodí nebezpečnosti pro majetek, zdraví nebo život jiného, dopustí se zločinu a potrestán bude tříletým žalářem od pěti až do deseti let; stala-li se však poručka na vše nebo poškození majetku ve větší rozsahu, potrestán bude tříletým žalářem od deseti až do dvaceti let.

Způsoba-li byla tímto smrt člověka, složen buď úkryt žalářem doživotně. Mohl-li pachatel předvídati tento výsledek, buď potrestán smrtí.

§. 5.

Když více osob umluví se ke provedení trestného činu, jest dle §. 4. se trestá, nebo spojí se ke zvalému pachání takového činu, byť i podrobnost ještě neurčitých, dopustí se zločinu i tenkrát, když podniknout nebyl nějaký čin vedoucí ke skutečnému vykonání zločinu v §. 4. dotčeného, i budou potrestány tříletým žalářem od pěti až do deseti let.

§. 6.

Kdo tuskaviny nebo jiné součástky, nebo přístroje k jejich odčinění zhotoví, opatří, objedná nebo chová, nebo při tom úmysl, aby odčinil jiné (§. 4.) nebezpečnosti pro majetek, zdraví nebo život jiného buď sám přivodil nebo jiné osoby ke spáchání tohoto zločinu vystrojil, dále kdo tuskaviny, vše, že určeny jsou ke spáchání tohoto zločinu, jiným osobám přeměchá, dopustí se zločinu a potrestán bude tříletým žalářem od pěti až do deseti let.

§. 7.

V případech §. 2., odstavce 1., pak §§. 3. až 6. a jedíže v případech §. 2., odstavce 2. tuskaviny pod falešnou opovědí dány byly k dopravě, tedy tuskaviny, respektive součástky a přístroje, pak předány k jejich zhotovení upotřebení neb ustanovení, prohlášený bude za přečinitel, bez rozdílu, zda odměnami náležejí nebo nenáležejí.

§. 8.

Kdo veřejně nebo před více lidmi, nebo v tiskopisech, rozhlášených vyobrazeních nebo spisech vyzývá ke spáchání trestných činů v §§. 4. a 5. dotčených, nebo k účasti v nich, nebo tyto činy vyzývá nebo ospravedlňuje se pokouší, nebo kdo vůbec dává návod ke spáchání činů uvedených, dopustí se zločinu a potrestán bude tříletým žalářem od pěti až do deseti let.

§. 9.

Kdo hodnověrným způsobem uví, že se zločin v §. 4. dotčený zapsal, nebo že se důvěra nebo společní v §. 5. připomenutí děje, anebo že jest tu skutková povaha zločina v §. 4. vyšetřena, a to v době takové, kde nebezpečností odvráceno býti mohlo (§. 4.), a dnyšně opomíne, třeba a tom oznámení učiniti, pokud oznámení toto učiniti mohl, nevydávaje v nebezpečností ani sebe, ani svých příslušníků (§. 218. a. z. tr.) neb osob, pod jeho nákazem ochráněn postavených, dopustí se zločina, jestliže upřesněno bylo nebezpečností pro majetek, zdraví nebo života jiného. Trest na to jest kalíš od šesti měsícův až do jednoho roku, a vzošlá-li v případnosti §. 4. smrti člověka, věky kalíš od jednoho až do pěti let.

§. 10.

Trestnost zločinů v §§. 4., 5. a 6. vyšetřených mine, když viník a vlastního popudu a nikoliv pro nastalé objevení nebo pro jiné překážky od podniku odstoupí a kalíš tjma. Úmístí jako neb spoluviníků jeho varůžká, úpln se odstraní had od něho samého nebo následkem oznámení, jež učiněno třeba byl učinil.

§. 11.

Při obcováních, dle §§. 3., 4., 5., 6. a 8. vyšetřených, může odvráceno býti, aby viník byl vyhoštěn (§. 240. lit. f, g, h a. z. tr.) a le ani postaven býti pod dohled policieji.

§. 12.

V ošech případech, kde obecný nákaz trestní ustanovuje příslušní tresty nežli nákaz trestu, učito had příslušných trestních ustanovení tohoto obecného nákazu trestního.

§. 13.

Hlavní přelíčeni a kalobech pro zločiny v §§. 4., 5., 6. a 8. vyšetřené přísluší před soud porotní.

§. 14.

Měnu ministroví věci vnitřních a Měnu ministroví práv jest uloženo, aby tato zákos uvedli ve skutek.

V Městě nad Litavou, dne 27. května 1885.

František Josef m. p.

Traše m. p.

Průžák m. p.

Nariadení ministeria věci vnitřních ve shodě s ministeriem obchodu a ministeriem práv ze dne 4. srpna 1885,

žní na účinnosti zákona ze dne 27. května 1885. (Z. Ř. č. 134.) vplňují se předpisy v příloze tiskavin.

Aby ve skutek uveden byl §. 1. zákona ze dne 27. května 1885. (Z. Ř. č. 134.), jímž učiněna jsou opatření proti útlaku tiskaviny obecně nebezpečná a proti zacházení s ními obecně nebezpečná, vědí se ministeria věci vnitřních ve shodě s ministeriem obchodu a ministeriem práv rozhodli toto:

§. 1.

Nariadení, o tiskavinách vydané a platné, zejména ministerijská nariadení ze dne 2. července 1877. (Z. Ř. č. 68.) a ze dne 22. září 1883. (Z. Ř. č. 154.) a živnostenských a policejních bezpečnostních předpisů při výrobě tiskaviny a obchodě s ními, uváží dále v platnosti, pokud nejsou ustanovení §. 129. dotčeného nariadení ze dne 2. července 1877. nejsou změněna předpisy zákona ze dne 27. května 1885. (Z. Ř. č. 134.)

Nově platným zůstane nariadení ministeria obchodního ze dne 1. července 1880. (Z. Ř. č. 79.) o dopravě vybuchujících věci na železnicích, jakož i dodatky k němu vydané, totiž nariadení ze dne 13. září 1881. (Z. Ř. č. 101.), ze dne 18. června 1882. (Z. Ř. č. 70.) a ze dne 1. února 1884. (Z. Ř. č. 29.)

§. 2.

Úřední povolení, jehož dle §. 1. odstavce 1. zákona ze dne 27. května 1885. (Z. Ř. č. 134.) jest třeba, chce-li kdo tiskaviny a) takové látky, které svým vybuchujícím účinkem zničiti nebo poškoditi mohou lidi nebo věci, vyráběti, je chovati nebo je do obvodu království a zemí na říšské radě zastoupených dopravovati, učiti se politickým úřadem zveřejniti, pokud povolení toto udíliti nepřihlíží živnostenskému úřadu, jest povoleno jest nepřijímovati přihlášek k tomu konání.

Toto povolení má býti uděleno osobám společným a za okolností, které vylučují nebezpečství, že by jeho zneužitím bylo, a má býti odvoláno, mínení-li podnikáky, za kterých bylo dáno.

Živnostenský úřad, nežli dá své povolení, ať dle §. 141. živnostenského řádu ze dne 20. prosince 1868. (Z. Ř. č. 237.) v místech, kde jest zvláštní zeměpanský úřad policejní, vyslechne dříve úřad ten.

Povolení, chovati tiskaviny, pod ministerijská nariadení ze dne 2. července 1877. (Z. Ř. č. 68.) a ze dne 22. září 1883. (Z. Ř. č. 154.) patří, a je dopravováno, nežli se listinami, které v těchto nariadeních a zejména v nariadení ze dne 22. září 1883. jsou předepsány (knihy obřadní, listy obřadní, listy průvodní).

Jestliže dědicové vjezdů v obřad tiskaviny, jsou povinni bez prodlení žádati za potřebou úřední povolení.

Neobdrželi-li povolení takového, výrobci mají nariadením, která úřad učiní a příloze bezpečnostních.

§. 3.

Z ustanovení §. 1., odstavce 1. zákona ze dne 27. května 1885. (Z. Ř. č. 134.) vyňmaji se na základě odstavce 2. téhož paragrafu:

1. Tržkaviny, které slouží k zapalování při drobných úhradách (ročníkách), jsou-li upraveny v zapalovačích k tomuto účelu určených (nápalky, utpaláček, sraka zápalná [nápalý], zapalovačla pro slopky patronové);

2. kotové patrony pro drobné úhrady, pokud při věcech, pod čís. 1. a 2. dotčených, nejde o povolání živnostenského úřadu pro výrobu a prodej neb o průvodní listky, ježž třeba jest dle ministerkého nařízení ze dne 11. února 1860. (Z. Ř. č. 39.);

3. telegrafní signaly, pokud podstaty telegrafní je mají;

4. chabstrojné věci po živnostensku vyrobené, pokud nejde o řídná povolání pro živnostensku výrobu a živnostenský prodej dle §. 15., odstavce 11. živnostenského řádu (Z. Ř. č. 39. a r. 1885.);

5. kollektivní vína a kyselina pikrinová a její sloučeniny, až odbírají-li se pro živnostenský účely, vyňmaji potřebu k technickému úhradě, avšak pak také kollektivní vína, odbírají-li a vyrobí-li se k lázeňným účelům;

6. výroba tržkavín, ježž užívá se výhradně ke hnaní strojů, jestliže užívá se jich bezprostředně po výrobě (tržkavé smíchaviny ke hnaní plynových a petrolejových motorů).

§. 4.

Toto nařízení nabude moci zároveň se zákonem ze dne 27. května 1885. (Z. Ř. č. 134.).

Taufe n. p.

Právník n. p.

Pine n. p.

136.

Zákon, daný dne 10. září 1885,

o tržní a zapalovací ústředí praxe a o živnostenském učebníci a první praktičnosti.

§. přirobitelství obějí zákonovny řídné rady vidí Mě se nařízení:

§. 1.

Aby kandidati součnovského úřadu přípravní byli ke praktické součnovské zkoušce, jsou povinni vykáznati se dvoletou praxí součnou.

Předseda učebníci soudu zemského učí, a kterého soudu praxe součnou má býti konána; s této praxe musí nejmenš jedna rok stráven býti a součnou dvorní první instancí.

§. 2.

Prvními praktičnostmi, kteří čekání dvoletou praxí, budou-li přípravní uplácibými a chovají-li se učebníci, k řídnosti jich dvoletou buť pokračování v praxi u soudu nebo u státního zastupitelstva.

§. 3.

Ode dne vykonávkého slouží podlé se pro vymáhání vyhlášeného dané práze, která po počátku působnosti tohoto zákona byla vykonávána u soudu, eventuelně u státního zastupitelstva, až nebyla-li přeřazena a připojena-li se k ní bezprostředně služba dle plánůch předpisůh započítatelná.

Tento platí o prázi, před počátkem působnosti tohoto zákona u soudu, eventuelně u státního zastupitelstva vykonaná, když příslušný úředník v čas, kdy tento zákon působiti počne, ještě jest ve službě aktivní.

§. 4.

Právni praktikanti, kteří by zanedbávali slíbených povinností svých nebo je porušovali, přidrženi budou k jich plnění přiměřeným napomenutím.

Byla-li by napomenutí marnými, nebo byla-li by těžce porušena povinnost, předseda vrchního soudu zemského může naříkati, aby právní praktikant byl propuštěn, bez rozhodu, zda jest v prázi u soudu nebo u státního zastupitelstva.

Na propuštění může podána býti stížnost do osmi dnůh k ministroví práv.

Propuštění má účinek, že opětně přijeti do práze nemůže se státi, dokud nevyprší doba jejího nabývání.

§. 5.

Tento zákon nabude moci se tři měsíce po dni vyhlášení.

Měma ministroví práv jest uloženo, aby tento zákon uveden byl ve skutek.

V Praze, dne 10. září 1885.

František Josef m. p.

Taněš m. p.

Prášek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Článek XLIII. — Vydána a zveřejněna dne 25. září 1885.

137.

Nariadení finančního ministeria ze dne 3. srpna 1885,

jmé c. k. hlavní celnice ve Steinf nad Dunajem uvozuje se k řízení operáčního.

C. k. hlavní celnice ve Steinf nad Dunajem uvozuje se k řízení operáčního vzhledem k dopravě první c. k. privilegované paroplavební společnosti dunajské, jakmile doprava tato jest ch. podrobera.

Dunajewski n. p.

138.

Nariadení, vydané ministeriemi věcí vnitřních, práv, orby a obchodu dne 16. září 1885,

jmé má se provedení ustanovení, která v ministeriálním nariadení ze dne 13. dubna 1880 (Z. ř. č. 38.) jsou obsažena ku §. 10. článku, dáleho dne 29. února 1880 v přičlenění nákladních vozů železnic (Z. ř. č. 35.).

Odstavec 1. provedených ustanovení ku §. 10. článku ze dne 29. února 1880. dáleho o přičlenění nákladních vozů (Z. ř. č. 35. a 36.), má se tímto nariadením a máti bude takto:

Skladací a nakladačí stanice pro dopravu přepravců na železničních ustanoví politický úřad zemský, a to na železničních tratích, po nichž společnost soukromá vozbu provozuje, po úřadové a c. k. generální inspekci rakouských železnic, na železničních tratích, které podrobera jsou c. k. generálnímu ředitelství rakouských drah národních, po úřadové a tímto generálnímu ředitelství. Tě tak buď postupováno, jde-li o určení některých dopravních stanic nakladačí a skladací. Politický úřad zemský ujednání má také orgány povolání ku prohlídce vřítat.

Tanff n. p.

Práží n. p.

Falkenhayn n. p.

Pino n. p.

139.

Naučzení ministeria práv ze dne 18. září 1885,

jinšte v Záboř v Bálšči střínje se okresní soud.

Na základě §. 2. článků ze dne 11. června 1868. (Z. ř. č. 59.) střínje se v obvodě krajského soudu tarnowského, okresní soud a úředním stílem v Záboř pro obec a statkové obvody tato jmenované:

I. Bioniazowice; Biskupice (nad Vidou); Borusowa; Charpice; Czydów; Gąbieszów; Gorzanów; Gorzyce; Hubenice; Janikowice; Kambów; Kasey; Kłzów; Laskowa odpoczynowska; Lubieszko; Otmów státský s Kozopkou; Palaszycy; Pasielka offiánovska s Bugajem; Pleszycy; Płaza isolechowska; Podlipie; Siadli-szowice; Sikoryce; Wola gąbieszowska; Wola isolechowska; Zakichale; Zalipie; Zawieszkie; Żelazówka; Żelichów; Uście jennické; Odpoczyków; Siarada s Finkom;

II. Dąbline; Jedowniki mokre; Jagodniki; Mischawice male; Mischawice wielkie; Nowopole; Wietrzychowice s Szymaszowicami; Pasielka s Pasierb; Wola rogowska; psk

III. Kozary; Nicieczna; Podlasie dąbrowe; Żabro s Przedmieściem a Targowisko.

Jakmile soud tento přásbíti počne, což pondřji bude ustanoveno a oznámeno, vykošl se obec a statkové obvody v čis. I. jmenované a obvody okresního soudu dąbrowského, v čis. II. jmenované z obvodu okresního soudu radłowského a statkové soudu královského a v čis. III. jmenované z obvodu státského delegovaného soudu tarnowského.

Prášk m. p.

140.

Naučzení obchodního ministeria ze dne 25. září 1885,

ze se námořních námořských lodí obchodních jak plavby daleké tak i velké pobřežní plavby vedené buď loďmi českými a buď loďmi německými.

§. 1.

Na každé rakouské námořské loď obchodní plavby daleké i velké pobřežní plavby vedené buď loďmi českými a buď loďmi německými úřadem předeponová, a čis instrukce, úřadem tímto pro každý druh lodí vydáné.

Je-li loď odstrojena, přestává povinnosť vésti deník loďní.

Námořský úřad spěšl zdarma každý list loďního deníku početi a číslom.

§. 2.

Kromě loďního deníku, jehož práve se užívá, každá loď daleké plavby i velké pobřežní plavby povinna jest míti náloží deník loďní.

§. 3.

Na loďi plavby daleké pošti má deník na plavby správce loďi a důstojník právě na stráž jasně (kormidelník), a to každý po čas své stráže; v přístavě pak správce loďi nebo loďní důstojník k tomu ustanovený. Na loďích velké plavby potřební náležitosti na správce loďi, aby loďní deník psal.

§. 4.

Do loďního deníku mají zapisovati se všechny meteorologické výjevy a všechny data a události, které vztahují se ku plavbě, k loďní službě, k nákladu, k manévru, jakož i všechny události, které by důležitými býti mohly pro státní účely, pro námořnictví, pro vlastního loďi, pro zpravodaje, pro pojistovatele a pro práva osob třetích.

§. 5.

První převodní obsah zápisu nemá vůbec býti nedůležitým vynecháním, neb jiným způsobem, než má býti sou vytkrábáno; vůbec nemá žádná taková změna předsevzata býti, čímž by pochybnost mohla vzniknouti, zda taková změna hned při převodním zápisu nebo teprve později se stala.

§. 6.

Ve 24 hodinách od připojení loďi k volnému oběhodu v příslušném přístavě loďní deník předložen buď v německu či v francouzsku, v nizozemsku a. k. konsulate.

Účel tento, pronášející diklované deníky, vrátí jej všude správci loďního, opatřiv jej dříve svým visem, poznamenav nález o tom, jak deník byl veden, a dáleživ případně poznámky o úředních jednáních, které snad pro přestupky byl provedl, a o vybrané počty peněžních.

Za poskytnutí a vřívování loďního deníku neplatí se žádného poplatku.

§. 7.

Vyplošně loďní deníky složeny buďte u příslušného úřadu přístava demovského, když se uskevají po deset let.

Jestliže však některá loď, proce učiti se vrátí do přístava demovského, přijde do Tersta, tedy vyplošně deník její odevzdán buď pozorovatci stanici při a. k. oběhodu a osaditě složeni ku použití vládnímu.

Což když vykonáno, odevzdán bude loďní deník skrze přístavní a námořní-spravotní kapitanát v Terstu přístavnímu úřadu demovského přístavu.

§. 8.

Správce loďi, respektive vůbec loďi odpověden jest z každého přestupku proti předpisům o vedení loďního deníku vyplávým.

§. 9.

Každý přestupek tohoto nařízení, pokud se k němu navrtahuje obecný náleznost, trestán bude peněžitou pokutou až do sou zlatých.

Peněžité pokuty, jichž nelze dobytí na odsouzení, buďto proměšány v trest vězení; při čemž může jednoduše máti složena býti za soumru od zlatého až do deseti slunců; nikdy však nesmí složena býti více nežli osmi sluncůž.

Instančí první při složitě přistupatelá jest přístavní nebo c. k. konsulský úřad, jest nejprve předsední máti trestní úřadní jednat, druhou instančí jest pak námořský úřad a třetí ministerium obchodu.

§. 10.

Dopustí-li se komandant opětá nepravdělnosti nebo neobalosti při vedení loďního deníku, může jemu správce loďi cestou disciplinarní složit peněžitou pokutu až do dvaceti slunců.

§. 11.

Pokuty peněžité (§§. 9. a 10.) odvádějí se námořskému fondu podporevacímu.

§. 12.

Toto nařízení nabude moci za šest měsíců po svém vyhlášení.

Loďních deníků, jichž nyní se užívá, může se dále potřebovat, dokud nebude přivy.

Tato dne, kterého moci nabude toto nařízení, poslouží platnosti veškeré dosavadní předpisy o vedení deníku loďního.

Fine n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číska XLIV. — Vydána a zveřejněna dne 29. září 1885.

141.

Lístina o koncesi, daná dne 29. srpna 1885,

ke starší lokomotivní železnici: z Hatvy do Kimpolungu a z Hlíbků do Berchomatu s odbočkou
z Karapetie do Gradina a z Hadikfalvy do Radava.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrávěský, Slavonský,
Haličský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajn-
ský, Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; kníže hrabě Habsburský a Tyrolský stá. stá.

Jakož Alexander evobedný pán Petrián, Petr evobedný pán Petrián, Jakub
evobedný pán Symonovics, Emanuel rytíř Tabara, Močast rytíř Grygorovs,
Jindřich Pepper, dr. rytíř Umloeff z Fosskwalla a Charles Göts lidali za propůj-
čení koncese ke starší místní železnici a k vozbě po ní z Hatvy do Kimpol-
ungu, z Hlíbků do Berchomatu s odbočkou z Karapetie do Gradina a z Hadik-
falvy do Radava, vidí se Nám, avážijíce obecnou prospěšnost tohoto podniku,
propůjčiti jmenovaným žadatelům dle zákona o povolení železnice, daného dne
14. září 1854. (Z. Ř. č. 238.), jakž i dle zákonů, daných dne 25. května 1860.
(Z. Ř. č. 56.), dne 26. prosince 1862. (Z. Ř. č. 180.) a dne 28. prosince 1864.
(Z. Ř. č. 203.), koncesi následující:

§. 1.

Propřítujeme koncesionářům přive starší železnice lokomošuvá, jež užívány býti mají jako dráhy místní o kolejkách pravidelných, a provozovati vozbu po nich, a to:

- a) ze stanice Hatry přív. železnice dráhy Ivovska-černošického-jašské přes Gáru-Humera do Kimpolungu,
- b) ze stanice Hlíboké přív. železnice dráhy Ivovska-černošického-jašské přes Karapuzia do Berhancetu s odbočkou z Karapuzia do Čaudina, konečně
- c) ze stanice Hadíkfávy přív. železnice dráhy Ivovska-černošického-jašské do Radova.

§. 2.

Železnicím v přiložené koncesionářské listině jmenovaným povolují se výhody tyto:

- a) Zproštění budoucích kolikův a poplatků ze velikých smluv, knihovních zápisů, kádostí a jiných listin, k opatření kapitálu a ke půjčování troků z kapitálu i vozby potřebných, a to až do počti jindy, což i rozumí se o jednáních dotčených při nabývání pozemků, při stavění a vystrojení dráhy, a to až do konce prvního roku vosebného;
- b) zproštění budoucích kolikův a poplatků z prvního vydání akcií, počítajíce v to i listy zatížené, jakož i poplatku převodního, který vezjde při zakupování pozemků;
- c) zproštění budoucích poplatkův a tax, jež zapraviti by bylo za propůjčení této koncese a za sdělení této listiny a té;
- d) zproštění budoucích daní z výdělků a z příjmův, zapravování kolkových poplatkův kupovacích, jakož i náležité mzdě daně, které by nákovy přílohou byla snad zavedena, a to do dne 3. června 1913.

§. 3.

Koncesionáři jsou povinni, stavbu železnice v §. 1. pod lit. a) a b) jmenovaných bez prodlení započítati a je nejdříve za pátého léta počítajíce od dnešního dne dokonati, kdežto stavbu trať z Hadíkfávy do Radova dokoniti buď nejdříve za dvě léta, počítajíce od zahájení vozby na železnicích v §. 1. pod lit. a) a b) naznačených. Vymáhání pak lokomokův povinni jsou veřejně vozbě odovzdati a po tom celý čas, co koncese bude trvati, pravidelnou vozbu po nich provozovati.

Za dohrání dotčené listiny stavěti jsou koncesionáři povinni, dáti jistotu sčíslením kauce padoucí částí (50.000) slatých v papírech cenných k ukládání státních peněz způsobilých.

Jestliže uvedený závazek nebude splátn, může tato jistota prohlášena býti za propadlou.

Tato jistota vrácena bude ve třiceti dnech po stání, bez výtek vykonání kollektivních povolených dráh.

§. 4.

K vystavění těchto povolených dráh propřítuje se koncesionářům přive zpraprince do ustanovení příslušných předpisův národních.

Totožné právo bude koncesionářům poskytnuto také při podobných druzích, jež by vyvstáli k jednotlivým podnikům průmyslovým, když státní správa uzná, že záležitost jich jest veřejnosti prospěšná.

§. 5.

Koncesionářům chová se mají při stavbě povolených drah a při vzbudě po nich dle této listiny koncesionářů a dle podmínek koncesionářských, které určí ministerium obchodu, jakož i dle příslušných zákonův a nařízení, zejména dle zákona o povolení železnic, daného dne 14. září 1854. (Z. ř. č. 338.), dle řádu o dopravní na železnicích, daného dne 16. listopadu 1851. (Z. ř. č. 1. z r. 1852.), pak dle zákonův a nařízení, jež přitěsí směr vydávány budou.

Co se týče provozování vozby, bude se musí od opatření bezpečnosti v řádu o provozování vozby předložených uplatiti potud, pokud ministerium obchodu shledá, že se to nelze hledie ke zkrácení rychlosti nejvíce povoliti, v tomž směru pak platnost máti zvláštní předpisy o provozování vozby, kteréž vydá ministerium obchodu.

§. 6.

Koncesionářům poskytnuto se právo, že mohou za podnikacích od státní správy vyřazených práva a povinností jin s této koncesí vyřaditi — nic při tom nemějí v úvahu, který mají dle článku II., odstavce c) zákona ze dne 1. května 1885. (Z. ř. č. 66.) — převoditi na akciovou společnost „místní železnice černo-vicko-rosovické“, jejíž firma podle toho náležitě bude ustanovena.

Toto převoditi vykonáno buď bezplatně, takže proti nahrazení předšestných výloh, od koncesionářů skutečně utrazených a ne již v kapitálu stávajících nahrazených, při čemž zřetelováno bude generální inspekci rakouských železnic, aby obsah výloh těchto zkontrolovala a schválila.

Statutární právní poměr, jež se spojeť těchto místních železnic v jedno jednotné podnikání vezde, buď ustanoviti tak, aby nově vydané akcie prioritní i základní ihned pořizovaly stejných práv, jako jich pořizují příslušné kategorie akcí společností akciových, které existovala posud pod firmou „místní dráha černo-vicko-rosovické“.

Prioritní obligace vydávány býti nesmějí.

Akcie prioritní, kteréž buďna společnost nově vydá, aby opatřila si peníze na stavbu těchto povolených drah místních a jichžto souzna správa státní svým časem učiní, pořizovati budou co do nároku a uspořádání přednosti před akcemi základními.

Dividenda, kteréž náležeti bude akcím prioritním, dřívě než základním akcím nabudou nároku na dividendu, nesmí býti vymešána více pěti procent.

Všaký kapitál zakladacích buď v době, co koncesie bude máti platnost, splacen dle ustanovení platna od správy státní schváleno.

Formuláře zakladacích a prioritních akcí, jež budou nově vydávány, podrobeny jsou schválení státní správy.

§. 7.

Vojáko buditi dopravováno za levnější ceny, a to podle toho, co v této příčině jakož i ve příčině výhod vojáckých cestujících na priv. levo-vicko-černo-vicko-jaště dráze každé doby platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k obraně zemské obojí polovice říše, k zemským státním Tyrolským, a to nejen když konají cesty na účet císaře, ale i ve službě na svůj účet ke cvičení ve střelnici a ke shromáždění kontrolnímu; též vztahují se k vojenskému sboru státnímu soustředěným ve Vídni, k četnictvu a k vojenskému útvaru strážní finanční a bezpečnosti.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o sjednání a pohotovost ohledně všech výpravových a transportních vojenských a o pomoc vespolec zapůjčováním vozů a strojů při větších transportech vojenských, též k organizačním ustanovením a k předpisům o službě pro oddělení železnic vojenských, jaké i k dodatečné úmluvě o transportu nemocných a poraněných, k dopravě letmo dodaných na účet císaře vojenského, která úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, která se učiní se společností drah železných v příčině vespolec pomocí osobami při větších transportech vojska a k předpisům o dopravě vojska po železnicích.

Těmito ústavy vládní jsou koncessionáři jen dotud, pokud mohou vyplniti se dle sekundární povahy povolených tratí a dle polehnutí, povoleného v příčině záležitostí, vystrojení a řízení dopravního, o čemž rozhodovati přiběhli ministeru obchodu.

Koncessionáři zavazují se, že při obstarávání míst státních dle zákona daného dne 18. dubna 1872 (Z. ř. č. 60.) státní budovu mají k vyhledaným poddůstojníkům vojska, včelněmu ležerem námořnímu i obrany zemské.

Koncessionáři jsou povinni, kdykoli za mobilizace nebo za války zastaviti vozu po povolených drahách, nemajíce nároku na náhradu, a to tou měrou a potaž, pokud vojenský úřad uzná, že toho třeba jest pro vojenské potřeby a jiné válečné účinky na veřejných silnicích, včetně drahami uličných.

§. 8.

Koncese a ochrana proti stavbě nových železnic, v §. 9., lit. b) zákona o povolení železnic ustanovená, bude platnou máti až do pátého dne měsíce června 1873. i pomine, jakž tato litra dojde.

Spolna státní máže koncessi tuto prohlásiti za zrušenou i dříve, než tato litra dojde, když by se stávkám v §. 3. ustanoveným, co se týče dohledání stavby a počtů i nepřetrženého provozování jízdy, dosti usetřilo, a vykrešleni se litry vyměřené nemělo by se oznamováti dle §. 11., lit. b) zákona o povolení železnic a jmenovitě krizemá politickými nebo finančními.

§. 9.

Koncessionáři jsou zavázáni, vozu po povolených těchto drahách místních, na základě vozbed úmluvy, obchodním ministeriem schválené, přenešeti na správu sdružením rakouské hlavní dráhy Lvovsko-černavicko-saňavské na dobu prvních dvaceti (20) let, zachovávajíce se při tom obdobně podle výnosků při stavbě po místní železnici černavicko-saňavské vytyčených.

Státní spolna vyhrazuje sobě právo, jestliže by dotčená sdružená dráha hlavní kdykoli přejata byla do správy státní nebo sicež byla zakoupena, přenešeti současně i vozu po povolených těchto drahách místních a ji provozovati po zby-

výstři ještě dříve koncese na dílo koncesionářů, neb skolevú společností na místo její nastupují.

Avšak tato věc koncedována bude za podmínek v dotčené smlouvě vzešlé smlouvěných, respektive za podmínek, které by koncesionářům nebyly nepřiznány, nežli jako smlouvy jsou ve vzešlé smlouvě dotčené.

§. 10.

Správa státní zřizuje sebi právo, dráhy tato provozit po jejich dostavění a po zavedení dopravy na nich v kterékoli době zakoupení, a to za hotovou náhradu koncesionářům danou.

Pro ustanovení ceny nákupu vypočteno se sešití ryzí výnosy poletku za sedm let, která přibližně skutečným nákupem; od toho odečteno se ryzí výnosy nejzřejmějších dvou let, a vypočte se průměrný výnos ryzí cestních pěti let.

Fakže by průměrný ryzí výnos takto vyhledaný nedosahoval alespoň té sazby, která za doby koncese počítá jest k pětiprocentnímu úročení a ke splacení nominálního kapitálu zakladacím, od správy státní schválením, ustanoví se tato sazba jakožto cena ryzí výnos, který se při vyměření ceny nákupu počítá za základ.

Toto platí i tehdy, když dráha před uplynutím sedmého roku dopravená byla zakoupena.

Náhrada bude dána dle vůle státní správy buď v dříve, jen rovnání se má dotčenému výnosu průměrnému, neb-liže minimálnímu a jest společností po další dobu koncese vyplácena bude v pololetních lhůtách předšlých, dne 1. ledna a 1. srpna každého roka, než zaplácena bude najednou celá suma, která při pětiprocentovém úročení rovnání se bude počtem hodnotě kapitálu sešití ročních počítá, jest až do vyplacení koncesi lhůty budou splaceny, a to v té době, kdy se nákup dráhy vykoná.

Tato suma zaplácena může býti dle vůle správy státní buď v hotovosti nebo v dlužních úpisích státních dle výšešlého kursovního kurzu toho dne, jest by předcházet skutečné výplátě.

Suma nominálního kapitálu zakladacím schválena buď správou státní.

Jestliže by po uplynutí prvního roku vzešlého ještě další nové stavby provedeny než prostředky vzešlého rozmnoženy byly, tedy přičítají náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakladacím, když správa státní svolí k obzřelým stavbám novým a k rozmnožení prostředků vzešlých a když náklady též budou prokázány.

Zákupem dráhy a vše dne tohoto nákupu nebude mít, vypláciv nákupní cenu a jsa proct vši další náhrady, nominálního vlastnictví a poletku tato provozních trati se všemi k nim příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to i obou dopravu i zásoby materiálů snad sjednané, též fondy vzešlé a rezervy se zakladacím kapitálem zřízené, až pokudž by fondy tyto nebyly již sešití seš z těmi sportovními, podle svého určení, se schválením správy státní.

§. 11.

Jakž pozdě koncese a tím dnem nebude stít bezplatně nominálního vlastnictví i podivná koleznice provozních a veřejného movitého i nemovitého

přidělování, zejména v to i obou dopravě i zásoby materiálů, jakož i fondů provozovacích a rezervních ze základního kapitálu státních, než nebyly-li fondy tyto, a příslušná státní správa, podle svého ustanovení buď zcela nebo z části již zpořádaná (§. 10.).

Jakž koncese tato pomine, též i když koncesionář se zakoupi (§. 10.), podlé koncesionářní vlastnictví fondu rezervního a vlastního výnosu zřizovací i aktiv ze všech zúčtovajících, též avšáckých souborů a budov, z vlastního jmění zřizovatelů nebo nabývajících, k jejich vystavění nebo nabýtví by je správa státní byla zmocněna, dočlověti výslovně, že nejsou přidělovány koncesionářům.

§. 12.

Správa státní má právo zjednat si jistota, zdali stavba koncesionářská jakož i zařízení vozy ve všech částech náležitě a důkladně vykonáno jest, i může naříditi, aby se vady v této příčině odpravovaly, a byly-li by tu jakž, aby byly odstraněny.

Hledě k nákupu, státní správě dle §. 10. vykonanému, koncesionářští jsou zavázáni předložiti státní správě ke schválení smlouvy stavební a dodavatelské, dříve nežli je učiní. Správa státní má též právo, aby zřizovatel svým náhledem v hospodářství a zvláště aby dohlížela každým způsobem již vložným dovozním orgány na náklad koncesionářů vyslanými, by stavba řídicí a dle úterků se děla.

Zeměpanský komisař, zřizovatel při těchto místních dráhách, respektivně při podniku se dráhou státní komercko-novoměstskou spojeného, má též právo, kdykoliv usná se přiměřeně, přitomem býti v neodkladných vady správné souborů jiného zastupitelstva, jest představenstvo společenské zastupování bude, i nastaviti všechna ustanovení a opatření, která by přišla se náročnou neb stavěním společenským souborů která by na týmu byla prospěchu veřejnému.

Za dohled k podniku dráhy tato vystavěny koncesionářští nejsou povinni dáti státní pokladně zálohy řídicí, a to až do dalšího ustanovení.

Rozsah sprostňají se koncesionářští závazky ze §. 89. řádu o provozování vozy vydaného dne 14. listopadu 1851. (Z. č. 41. z roku 1851.), se se týče náhrady většího nákladu, který vzniká z dohledu palivojitého a dřívodokovného, a se se týče zřízení nástrojů úředních a chování jich v dobrém způsobu zdarma.

§. 13.

Správě státní zůstává se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla vyztraha dána, porušily se opět souborů neoprávně závazky v listině o koncesi neb v podmínkách koncesionářské neb v zákonech státních, aby učinila v příčině toho opatření dle zákona a prohlásila dle okolností ještě dříve, než koncese dojde, koncesionář za shledat.

Napominajíc přitom každého, aby proti ustanovením této koncesionářské nikterak neoprávně, a propůjčujíc koncesionářům právo, před soudy Národní domluvené se o náhradu prokazatelné škody, dávám všem účastníkům, jichž se týče, přitom

rukou, slyš nad touto koncessí a rade všim, co v ní jest ustanoveno, pilně a bedlivě bůdy.

Tamž na svédění vydláženého veno list, opatřený velkou pečeti Naši, ve Vídni, Nakom Hráčím, hlavním a sídelním městě, devětadvacátého dne měsíce srpna léta Páně tisícého osmístého osmdesátého pátého, panovník Našeho roku tisícého sedmáho.

František Josef m. p.

Traffe m. p.

Pine m. p.

Dunajewski m. p.

112.

Vyhláška finančního ministerstva ze dne 25. září 1885,

že s. k. vedlejší colliansko-capřínská celnice II. třídy přeložena byla v Caprile do Collazi.

Vedlejší colliansko-capřínská celnice II. třídy, v Caprile v Itálii stávká, přeložena byla opět v Caprile do Collazi v Tyrolsku a jmenuje se nyní s. k. vedlejší celnice II. třídy v Collazi.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka XLV. — Vydána a rozestána dne 1. října 1885.

143.

Nariadení ministra obchodního ve shodě s ministrem věcí vnitřních a ministrem vyučování a věcí duchovních ze dne 21. září 1885.

Jině doplňuje, respektivě mění se ministerké nariadení ze dne 27. května 1885. (Z. ř. č. 83.), kterým dovolena byla živnostenská práce v neděli a svátcích druhé živnosti.

Podle §. 15. zákona ze dne 8. března 1885. (Z. ř. č. 22.) vydávají se následující předpisy, jině doplňuje, respektivě mění se ministerké nariadení ze dne 27. května 1885. (Z. ř. č. 83.), kterýmto nariadením dovolena byla živnostenská práce v neděli a svátcích druhé živnosti.

Článek I.

V §. 2. A dotčeného ministerkého nariadení buďe na položku 29. doloženo:

„29. Elektrotechnická práce k osvětlovacím tělesům: Práce v neděli dovolena jest pro dozor a přiblíženě malé pracovních kotlů, strojů a pomocných přístrojův.“

30. Sadržny číselové a sdržny číselové: Práce v neděli dovolena jest v některých případech až včetně do prosince.“

Článek II.

V §. 3. B dotčeného ministerkého nariadení položka 11. buďe změněna nyní takto:

„11. Všechny jiné obchodní živnosti, totiž jak obchodní živnosti v obširném smyslu, tak i výrobní živnosti přímoucí prodeji jich zboží.“

Práce v neděli při prodeji zboží jest dovolena, a to

- a) v obvodě města Vídně a vídeňském obvodě policejním, v obvodě města Prahy a pražském obvodě policejním, v obvodě města Terstu, Lvova, Štýrského Hradce a Brna, konečně v obvodě města Krakova a v obvodě města Podgórze, jest přilázi ku krakovskému obvodu policejnímu, dále v osadách, které dle posledního svou dobou sčítání lidsi mají nepřesně 20.000 obyvatelů, v rozsahu nyní dovoleném, nejdéle však do 12 hodin v poledne,
- b) v ostatních osadách v rozsahu nyní dovoleném, nejdéle však do 5 hodin odpoledne.*

Dle toho mění se také určení času, v předposledním odstavci ministerského nařízení ze dne 10. července 1885. (Z. ř. č. 108.) obsažená, pokud odporuje předpisu právě zveřejněnému.

Článek III.

V §. 2, B ministerského nařízení na počátku dotčeného buďž za položku 12. dočítánc:

„13. Neodkladné práce pro zhotovení a správkú chirurgických přístrojův a nástrojů, práce povahy neodkladné pro správkú vozů nehodami porouchaných, notně práce podkovářské, malířské upravovací práce na bytech v době 8 dní před ukončením lhůtu stěhování a až do 8 dní po té, pak zámečnické a sklenářské práce pro neodkladné správkú a úpravy, jako přitěsňování tabul sklených, práce na střeších a klíčích, mohou konati se také v neděli.“

Článek IV.

V §. 2, C dotčeného ministerského nařízení položka 7. obdrží tento doáatek:
 „ , pak pro neodkladnou dopravu věcí vojenského urdu;“

Článek V.

V §. 2, C dotčeného ministerského nařízení buďž za položku 7. vloženo:

„8. živnostenské práce povahy pomocující, které z veřejných příčin, svláště z příčin policejní bezpečnosti jsou neodkladnými, jako: práce, které podmíněny jsou nehodami živelnými, prosknutím trub vedoucích a plynuvodičů; požáry domů; neodkladné práce pro silnice, mosty a železnice; neodkladné práce při opravě a zavrtání hroeb; provázení dekoračních prací za živnostních příležitostí.“

Článek VI.

Toto nařízení nabude moci dnem vyhlásovacím.

Tasche m. p.

Comrad m. p.

Pine m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLVI. — Vydána a rozosílána dne 14. října 1885.

131.

Narizení ministeria finančního a obchodního ze dne 13. září 1885,

že v Kemeršterfu sňazna byla celnice a že snazina byla vyřívací práva celnice v Kemeršterfu.

V Kemeršterfu v Čechách, ve finančním okrese Hornofickém, sňazna byla vedlejší celnice I. třídy i počala stádati dne 1. srpna 1885.

Tato celnice nadána jest vyřívacími právy, která přiláčeji celnicím takovéto kategorie, a kromě toho jest zmocněna vyřívací práva vládnou a práva tvrdou látkou a. pol. 124. a) i „poměrná“, a to bez obmezení, pak zboží a. pol. 124. a), b), c), 125. a), b), c) a s pomocných látek chemických, které vykazany jsou hlavním celnicím II. třídy, látky a. pol. 318. až včetně 324. (vyjmaže soli hořké, chlorid draselný a chlorid katecholový) až do 76 sh, dále zboží a. pol. 128. až včetně 131., pak 133. a) a b), vyjmaže zboží uvedené v „poměrné“, až do 3 kilogramův.

Tímž dnem a. k. vedlejší celnice I. třídy v Kemeršterfu snazina byla ve vedlejší celnici II. třídy a vyřívacími právy vedlejší celnice I. třídy, při čemž jí celnata byla zvláštní vyřívací práva, která jí (dle Z. Ř. č. 10. z r. 1883, str. 37.) byla propůjčena. Zachovává se i dále toliko zvláštní zmocnění její, že může konati sňazněně řízení převozné do Staetke Wamšdorfu, Hemsersdorfu a Neustadta.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

115.**Nařízení finančního ministeria ze dne 22. září 1885,**

že c. k. vedlejší celnice I. třídy v Eisensteinf umocňna byla vyřizování bez da svrky
cestujících, bať jim představen nebo na níni usazen.

C. k. vedlejší celnice I. třídy v Eisensteinf umocňna byla vyřizování bez da svrky
cestujících, bať jim představen nebo na níni usazen.

Dunajewski m. p.

116.**Nařízení ministeria finančního a obchodního
ze dne 24. září 1885,**

žni staveř ze tíni při vyřizování stavěří tíry v tak stavěřích sadech patentních.

Váledem na přílohu A ku §. 12. vykonávacího nařízení, jeť dne 25. května
1882. (Z. R. S. 49.) vydáno bylo k obecné sadě celní, a kteroužto přílohou upra-
vena byla výměra úrovně, ve shodě s ústavou král. uherskými ministeriální
stavou se tíni pro surovou dřeva, a pol. 2. a), v tak stavěřích sadech patentních
(v saděch válcového tvaru a lehké konstrukce), a to:

- a) v patentních saděch o dřevinách z tvrdého dřeva na 2%, a
- č) v patentních saděch o dřevinách z měkkého dřeva na 7%, výky hrubé.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

117.**Nařízení finančního ministeria ze dne 25. září 1885,**

že vedlejší celnice I. třídy v Heinsdorfu umocňna byla vyřizování bez da svrky
cestujících, bať jim představen nebo na níni usazen.

C. k. vedlejší celnice I. třídy v Heinsdorfu umocňna byla vyřizování bez da svrky
cestujících, bať jim představen nebo na níni usazen.

Dunajewski m. p.

148.**Nářízení ministeria práv, dané dne 27. září 1885,**

jakž ustanovje se, jakžv trestání povinnj jsou dávati denat náhradu za náklady vykonaného na sích trestu v trestnicích za rok 1886, 1887. a 1888.

Dle §§. 43., 44. a 46. vykonavacího předpisu, vydaného ministeriem práv dne 19. listopadu 1873. (Z. ř. č. 157.) k trestotomú řádu ze dne 23. května 1873., náhrada za náklady vykonaného trestu, jě dle §. 388. řádu trestního dávati povinnj jsou trestanci, kteří trest svůj odbyvájí v trestnicích, vyměšuje se za rok 1886., 1887. a 1888. za každého trestance a za každý den takto:

V trestnicích mužských:

v Seštinu . . .	na 25 nových krojzará	ve Víticích . . .	na 44 nových krojzará
„ Gollersdorfu . . .	31 „ „	„ Lvové . . .	31 „ „
„ Garstenu . . .	29 „ „	„ Stanislavově . . .	45 „ „
„ Subersu . . .	33 „ „	„ Karlsku . . .	29 „ „
„ Prahu . . .	36 „ „	„ Lublani . . .	34 „ „
„ Karcovnicích . . .	44 „ „	„ Kapru . . .	46 1/2 „ „
„ Plzni . . .	34 „ „	„ Graditce . . .	46 „ „
„ Měrově . . .	43 „ „		

V trestnicích ženských:

v Nendorfě . . .	na 35 nových krojzará	ve Lvové . . .	na 39 1/2 nových krojzará
„ Řepčích . . .	37 „ „	„ Begunčích	
ve Valašském		(Vigovně) . . .	36 1/2 „ „
Mezírčím . . .	38 „ „	„ Schwarzí . . .	34 „ „

Průběh n. p.**149.****Nářízení ministra věcí duchovních a vyučování i ministra financí ze dne 30. září 1885,**

jakž máti se náležitě ustanoviti v nářizní, která dne 2. července 1885. (Z. ř. č. 99.) vydána byla, aby ve státních kostelích býti náležo ze dne 19. června 1885. (Z. ř. č. 67.) o pravitelném stupěni dotace duchovenstva katolické spolej duchovní.

Ministerské nářizní ze dne 2. července 1885. (Z. ř. č. 99.) částečně se máti i nářizuje se, jak následuje:

§. 1.

Nětěkna předkládati posledně upravených 606 kostelních, které dle §. 1., odstavce 1. dotčeného ministerského nářizní přikazovny býti mají ku přiznání, které podati slouží o místních přitěžích duchovenstva ve správě duchovní postaveného.

Bude-li toho zemský úřad v jednotlivé případech zvlášť žádati, předloženy buďte dočasně kostelní účty poslední upravené.

Bovněž není třeba ku příhradě přikládati fassí o bonoficiu poslední upravené, náležá-li se stejnopis její u zemského úřadu.

§ 2.

Lhůta v §. 1., odstavci 1. dotčeného ministeriálního nařízení až do konce září t. r. prodloužena, aby podána byla přimání o místních příjmech a dachovenskými úřady spojených, prodloužuje se až do konce listopadu t. r.

§ 3.

Lhůta v §. 3., odstavci 1. onoho ministeriálního nařízení na čtyři neděle ku podání rekursu ministeriálního vyměřená, prodloužuje se na dva měsíce, počínaje ode dne, kdy došla byl upravená náleza zemského úřadu.

Conrad m. p.

Dunajewski m. p.

150.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 2. října 1885,

že v Krausé sřizovací expozitura král. uherské vedlejší celnice I. třídy v Bodez zanesena byla vyřizovací dráha (s. pol. 321. a) bez obmecení.

Král. uherské ministerium finanční oznámilo, že v Krausé sřizovací expozitura král. uherské vedlejší celnice I. třídy v Bodez zanesena byla vyřizovací dráha (s. pol. 321. a) bez obmecení.

Dunajewski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLVII. — Vydána a rozeslána dne 10. listopadu 1885.

151.

Narizení ministeria finančního a obchodního ze dne 25. září 1885,

o změnách při kontrole státi.

Ministerské narizení ze dne 9. srpence 1882. (Z. ř. z. 102. z r. 1882.), jež se týče některých druhů zboží v pohraničných okresech kontrole podrobených, mění se tím způsobem, že jádra a slupky kakaové (s. pol. 1.), ká (s. pol. 2.) a koření (s. pol. 4. až včetně do 8.) v pohraničných okresech Slonaska, (Moravy), Čech, Horního Rakouska a Salcburska vylučují se ze zboží kontrole podrobeného.

Toto narizení nabude moci toho dne, kterého bude oznámeno veřejně úředním a jiným orgánem, ku konání kontroly nad zbožím ve jmenovaných okresech povoláným.

Dunajewski m. p.

Pino m. p.

152.

Listina o koncesi, daná dne 10. října 1885,

ke starší koncesi lékárnické v Wels (Salcburg) do dohady nad Dunajem.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský,
Haličský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajn-
ský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož dr. Frautišek Gross ve Welsu žádal za propůjčení koncese ke stavbě místní dráhy z Welsu (Haidlingu) do Aschachu nad Dunajem, jakož i eventuálně i dráhy vlečné k Dunaji a k vodě po ní, vědli se Nám, usabující obecnou prospěšností tohoto podniku, propůjčili jmenovanému kandidati dle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854. (Z. ř. č. 238.), jakož i dle zákonů, daných dne 26. května 1880. (Z. ř. č. 56.), dne 26. prosince 1882. (Z. ř. č. 180.) a dne 28. prosince 1884. (Z. ř. č. 208.), koncesi tuto:

§. 1.

Propůjčujeme dr. Frautišku Grossovi právo stavěti železnici lokomotivní, jež sítěna býti má jako dráha místní o kolejkách pravidelných, z Welsu (Haidlingu) do Aschachu nad Dunajem, jakož i eventuálně dráha vlečná k Dunaji.

§. 2.

Železnici, o níž jedná tato listina koncesní, povahují se výhledy tyto:

- a) Zprvu bude kolkův a poplatek za velikých směrů, kulkových nájezdů, kálostí a jiných listů, k opatření kapitálu a ku pokrytí úroků z kapitálu i vešly potřebných, a to až do počtu řády, což i rozumí se o jednáních dotčených při nabytí pozemků, při stavění a zřízení dráhy, a to až do konce prvního roku vozobního;
- b) zprvu bude kolkův a poplatek z prvního vydání akcí (základních) i akcí prioritních, počítaje v to i listy zastávací, jakož i poplatku převodného, který vzejde při zakupování pozemků;
- c) zprvu bude poplatkův a tax, jež zapovíti by bylo za propůjčení této koncese a za zřízení této listiny o ní;
- d) zprvu bude daň z výdělku a z příjmv, od zapravování kolkových poplatků kuponových, jakož i státní daň, která by zákony příslušnými byla zavedena, a to do třiceti (30) let, počítaje ode dnešního dne.

§. 3.

Koncesionář jest povinen stavbu železnice místní ihned započíti a ji sejměti do 1. června r. 1887. dokončiti.

Vystavěná dráha buď pak veřejně vodě ihned odevzdána a po celou dobu koncese pravidelně vozba po ní provozována.

Za dořízení dotčené listiny stavěna jest koncesionář povinen dát jistotu složením kaucí deset tisíc (10.000) slávek v papírech ceněných k ukládání státních peněz způsobilých.

Jestliže by závazek svezbu dotčený nebyl splněn, tato kauce může vybitěna býti za propadlou.

§. 4.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncesionářovi právo exproprie dle ustanovení příslušných předpisů zákonů.

Totéž právo bude koncesionářovi propůjčeno také při pobočných dráhách, jež vystavěti k jednotlivým podnikům průmyslovým, když by státní správa uznala, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§. 5.

Koncessionáři ohledati se má při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní dle této koncese a dle podmínek koncesionních, které určí ministerium obchodu, jakož i dle příslušných ústavů a nařízení, zejména dle zákona o povolování železnic, datého dne 14. září 1854. (Z. Ř. č. 238.), dle zákona o vozbě na železnicích, datého dne 18. listopadu 1851. (Z. Ř. č. 1. z roku 1852.), pak dle zákonů a nařízen, jež předešl směl vydány budou.

§. 6.

Koncessionáři propůjčují se právo, utídati se veškerému povolenému správy státní a za podmínek od ní položených společností akciovou anebo na některou již existující společnost akciovou převésti práva a povinnosti z této koncese vzniklé.

Akciová společnost, která učiněna bude, vstupí ve všechna práva a závazky koncesionářovy.

Prioritní obligace nesmějí býti vydány.

Naproti tomu propůjčují se koncessionáři právo až do maximální summy včlenou schválené vydati prioritní akcie, které svým účel a příslušnostem záručením a umístěním podobné budou přednosti před akcemi základními.

Veškerý kapitál zakládací v té době, po kterou koncese bude takto platnost, budí splacen dle plánu umístěvacího od správy státní schváleného.

Stanovy společností, všl formálně základních a prioritních akcí, které budou vydány, podrobně jsou schválené správy státní.

§. 7.

Vojáka budí dopravovány za levnější ceny, a to podle toho, co v této příčině jakož i ve příčině výhled vojáka cestujících na rakouských dráhách státních svou dobou platně bude ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k obraně zemské obějí polovice Víde, k zemským úřadům Tyrolským, a to nejen když konají cesty na účet císaře, ale i ve službě na svůj účet ke službě ve službě a ke službě kontrolnímu; všl vztahují se k vojenskému sboru státnímu země civilních ve Vídni, k dělnictvu a k vojenské službě státní službě a bezpečnosti.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, utídati od společnosti rakouských železnic o sjednání a pohotovosti chování všl výpravcích k transportům vojenským a s pomocí společnou nepřijímavím vozů a strojů při všlích transportech vojenských, všl k organizacím ustanovením a k předpisům o službě pro oddělení železnic vojenských, jakož i k dodatčným úmluvě o transportu zemských a personálních, k dopravě ležící dodaných na účet císaře vojenského, kteréž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Rovněž zavazují se koncessionáři, že přistoupí k úmluvě, kteréž se učiní se společnostmi dráh železnic v příčině vespolečné pomoci osobami při všlích transportech vojáka a k předpisům o dopravě vojáka po železnicích.

Těmito závazky může jest koncessionář jen dotud, pokud mohou se vypláciti dle sekundární povahy této trati a dle polskému, povoleného v příčině mločent, vystrojení a zřízení dopravnového, a čemž rozhodovati přičleší ministeriu obchodnímu.

Koncessionář zavazuje se, že při obnovení míru slábných sferů bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, včítaného hodstva námořského i obrany zeměské dle zákona, datého dne 19. dubna 1872. (Z. ř. č. 69.).

§ 8.

Koncessionář jest zavázán zastaviti za mobilizace nebo války vozu kolezního na povolené dráze místř, rovnaje nároku na nákladu, a to ten nárok a za tak dlouho, jak příslušný úřad vojenský usoudí, že toho třeba jest pro pohyb sborů vojenských nebo pro jiné vojenské účinky na silnicích této dráhou užívajících.

§ 9.

Koncese a ochrana proti stavbě nových koleznic, v §. 2., lit. b) zákona o povolování koleznic vytknutá, bude platnost míti po devadesáto (90) let, počítaje ode dnešního dne, a poněm, když tato lháta dojde.

Správa státní může koncesí tuto prohláseti za ukášen i dřív, než tato lháta dojde, když by se zvažkám v §. 3. ustanovujúc, co se týče dokladné stavby a přepracování vozu čemž neodůlně, a překročení lháty stavební nemohlo by se odůvoditi dle §. 11., lit. b) zákona o povolování koleznic a jasněvíte pak krísemí politickými nebo finančními.

§ 10.

Voza po dráze, touto koncesími listinou povolená, provozovati bude stát na účet koncessionářův.

Podmínky této vozy upravany budou všeobecními smlouvami, kterou státní správa učiní s koncessionářem.

§ 11.

Správa státní zřizuje sobě právo, dráhu zde povolenou kdykoli po jejím dozvěstí a po zavedení vozy na ní zakoupiti za náhradu koncessionářůvi v hodnotě danou.

Pro ustanovení ceny nákupné vypočteno se roční ryzi výnosy podniku za tři léta, které předcházejí skutečnému nákupu, od toho odečto se ryzi výnos nejoptimálnějšího roku, a vypočte se průměrný výnos ryzi ostatních dvou let.

Pakli by průměrný ryzi výnos náko vyhledaný nedosahoval alespoň té sumy, které za doby koncesími potřebí jest ke čtyř a půlprocentnímu úročení a ke splacení nominálního kapitálu zakladatelského, správou státní schváleného, ustanoví se tato suma jakožto cena ryzi výnos, který se při vyměření ceny nákupné položí za základ.

Toto platí i v té případnosti, když by dráha před vypracováním třetního roku všeobecně byla zakupeána.

Náhrada bude děna v dílech, jest rovnosti se má dotčenému výnosu přiměřenou respektive minimálnímu a jest koncesionáři po další dobu koncese vyplácen bude v pololetních lhůtách posledních dne 30. června a 31. prosince každého roku. Štátu vyhraňuje se však právo, aby kdykoli místo nedospělých ještě lhůt nákapně dílechů zaplatil jedinou hodnotu těchto lhůt při se sta rovná diskontem, široky k úrokům požitaje.

Odhodlá-li se správa státní zaplatiti tento kapitál, má na vůli splatiti jej buď v hotovosti nebo v státních úpisích dlužních. Štátní úpisý dlužní hodje při tom požitajý díle kareu, jaký státní úpisý dlužní stejného druhu přiměřeně mály v pololetí právě předcházejícím na vícečetné kareu díle posledních kareu úředně zanesených.

Zákupem díšky a ode dne tohoto nákupu nabude státního vlastnictví a požitků této povolené trati se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, požitajíc v to i sbor dopravní, násoby materiálů, jakož i fondy dopravní a rezervní z kapitálu zakládacího utvořený, se pokud by se svolením správy státní buď zcela neb částečně nebyly již spotřebovány díle účelu svého.

§. 12.

Jakž povino koncesse a tímž dnem nabude státního vlastnictví a požitků kolennice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, požitajíc v to i sbor dopravní i násoby materiálů, jakož i dopravní a rezervní fondy z kapitálu zakládacího utvořený, se pokud by se svolením správy státní buď zcela neb částečně nebyly již spotřebovány díle účelu svého (§. 11.).

Jakž koncesse tato povino, též i když kolennice se zakoupí (§. 11.), podřídi koncesionáři vlastnictví rezervního fondu z vlastního výnosu územního a státní na nákyh zúčtovajících, též zvláštěních stavěb a budov, a vlastního jmění územních nebo nákyhých, k jichž vystavění nebo nabytí by její správa státní byla zmocněna, dledivě vyřevně, že nejsou příslušenstvím kolennice.

§. 13.

Správa státní má právo sjednati sj jistoty, zdali stavěba kolennice jakož i nákyhých vady ve všech částech záležitosti a důkladně vykoušeno jest, i může rozhoditi, aby se vady v této příčině odstavily a odstranily.

Hledě k nákupu, státní správě díle §. 11. vyhrazenému, koncesionáři jest zvláště předložiti státní správě ke schválení návrhy stavěbní a dodavací, díve nežli je učiní. Správa státní má též právo, aby územní vým nahleděla v hospodaření a zvláště aby dohlédla každým způsobem jí vhodným dozorčím orgány na nákyh koncesionářské vyřevně, by stavěba řídně a díle závěže se děla.

ZHodí-li se akcionář společnost, komissarát správa státní ustanovený má též právo, kdykoliv uzná to za příhodné, přitomen býti v zasedácních radý správě aneb jiného zastupitelstva, která by bylo představenstvím jednaku kolennice, i zastaviti všechna územní a opatření, která by příčila se zákonům neb stanovám společnosti aneb která by na njm byla prospěchu veřejnému.

Za dohled k podniku dráhy tato vyřešená koncesionářská není povinen dále státní pokladně náhrady škod, a to až do dalšího ustanovení.

Koncessní zpráva se koncesionářskou sávkou ze §. 89. téhož o provozování dráhy, vydaného dne 14. listopadu 1851. (Z. K. č. 1. z roku 1851.), co se týče náhrady věcného nákladu, který vzniká z dohledu policejního a důchodkového, a co se týče zřízení místností úředních a chovatelů jich v dobrém stavu zadrma.

§. 14.

Správa státní zadržuje se kromě toho práva, jestliže by přes to, že byla výměna dána, porušily se opět nebo neplněly závazky v listině o koncesi neb v podstatných koncesionářských sávkách, aby učinila v příslušném opatření dle zákona a prohlásila dle okolností ještě dříve, než koncesionářská dejde, koncesi za ukásku.

Naproti tomu příslušné každého, aby proti ustanovením této koncesionářské některak nejednal, a protiprávně koncesionářským práva, před soudy Národní domobraně se o náhradu prokazatelné škody, dáváme všem úředním, jež se týče, příslušný rozkaz, aby nad touto koncesionářskou a nad vším, co v ní jest ustanoveno, příslušně a bezděle jednaly.

Tomu za svědění vydáváme tento list, opatřený velkou pečeti Náti, ve Vídni, Nátem říjnovým, hlavním a státním městem, číselného dne měsíce října léta Páně tisícého osmístého osmdesátého pátého, panovník Nátoho roku tisícého osmdesátého.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pino m. p.

Dunajewski m. p.

153.

Nářízení finančního ministeria ze dne 23. října 1885,

o přístavní expozitura s celní službou v Ise (Lovaně) jest k finančnímu.

Přístavní expozitura s celní službou v Ise (Lovaně) byla zrušena, aby tuzemské výrobky při tuzemské dopravě přes moře nebo přes území kroměrodní vyřizovala se dle zákona o liskách přívodních přístavní.

Dunajewski m. p.

154.**Vyhláška finančního ministeria ze dne 28. října 1885,**

to uznána bude král. ústavní vedlejší ordinace II. třídy v Jakušě.

Král. ústavní ministerium finanční oznámilo, že král. ústavní vedlejší ordinace II. třídy v Jakušě uznána bude 1. prosince 1885.

Dunajewski n. p.

155.**Zákon, daný dne 5. listopadu 1885,**

ještětjše se dáleho vybírání daní a dávek, též i zapracování nákladů státuže v době od 1. ledna až do konce března 1886.

S převeděním oběhí zákonovry rady říšské vidí Mě se zaříditi:

§. 1.

Vláda dávká se ruce, aby v době od 1. ledna až do posledního března 1886. dále vybírala příjmy i nepřijmá daně i dávky s přírůžkami dle národních a národních daní nyní platných, a to přírůžky při daní z výdělků a při daní z příjmů v měře, ustanovené zákonem finančním ze dne 26. března 1885. (Z. ř. č. 24.).

§. 2.

Výlohy správní, které vznikly v době od 1. ledna až do posledního března 1886., zapracovány buďte dle potřeby na účet státní, které nákovem finančním ze zák. 1886. a národních kapitol a titulů ustanovovry budou.

§. 3.

Ministromu finanční jest ukázáno, aby tento zákon, ještětjše mezi dne 1. ledna 1886., ve skutek uvedl.

V Göttingě, dne 5. listopadu 1885.

František Josef n. p.

Tasche n. p. Ziemiakowski n. p. Falkenhayn n. p.

Probst n. p. Conrad n. p. Weisersheimb n. p.

Dunajewski n. p. Finc n. p.

156.**Nářízení obchodního ministeria ze dne 10. listopadu 1885,**

ještětjše se mají rakouské námořní loď obchodní správy a. k. ledm vříditi.

§. 1.

Každá rakouská námořní loď obchodní povázna jest vříditi vládku svou jakžto na moři pláje mimo vystrojenu loď a. k. námořního lodstva, které sama

ná vlnjku vyřícenou; totéž má platnost, když námořní loď obchodní v cizině nakotvena jest v některém přístavě nebo na některé rejdě a připluje-li loď z. k. válečného loďstva.

§. 2.

Každý vůdce rakouské námořní lodi obchodní, setká-li se s jednou nebo s několika loděmi z. k. válečného loďstva v přístavě cizozemském, kdež není z. a k. zástupce konzulského, má ve 48 hodinách, pokud toho okolnosti dovolí, spraviti osobně nebo skrze svého zástupce volitele námořní lodi, respektive velitele dia důstojnosti nejstaršího a příchodu svého, jemu dále všude oznámiti odjezd svůj a jemu podati, požádá-li na to, všechny správy, které by mohly býti důležité pro veřejnou službu, nebo jichž velitel si přeje.

Tito povinnosti, neohlédlo ke světlým důležitým případnostem, uproštěni jsou vůdce rakouských námořních parníků obchodních, kteří korají plavby periodické.

§. 3.

Námořní loď obchodní, která náleží k loďstvu průvodu (souvoj) lodí z. k. válečného loďstva doprovázeného, posluhování mají poukazů velitele průvodu.

§. 4.

Každý vůdce rakouské námořní lodi obchodní, jenž by jednal proti ustanovením tohoto předpisu, potrestán bude peněžitou pokutou až do 100 slatých; kterážto pokuta, jestliže jí nelze dobytí, považována buď ve vězení, a to za každých 5 slatých ve vězení jednoho dne.

První instancí pro přelánutí řízení trestní jest přístavní nebo konzulský úřad, jenž nejprve málo uvědomí toto řízení, druhou instancí jest úřad námořní, třetí instancí ministerium obchodu.

Odvězení z nálezu obhájeno buď v 15 dnech.

Vyhraně pokuty peněžitě odvádějí se námořnímu fondu podpůrčného.

Frankční lhůta při řízení neb opominutích dia tohoto nařízení trestných trvá šest měsíců.

§. 5.

Toto nařízení nabude moci dnem vyhlášení.

Finis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číslo XLVIII. — Vydána a rozeslána dne 17. listopadu 1885.

157.

Císařský patent, daný dne 14. listopadu 1885,

jménem zeměpisných částí: český, dalmatský, salcburský a vladimírský a rakouský, rakouský pod Eni a nad Eni, salcburský, štyrský, korutanský, krajský, bukovinský, moravský, slemský, tyrolský, vearburský, luterský, švicí a gradlišský.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 král Uherský a Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Halický,
 Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský;
 velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský,
 Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parm-
 ský, Piačenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlan-
 ský, Dabrovaický a Zaderský; kníže hrabě Habsburský a Tyrolský,
 Kyburský, Gorický a Gradlišský; kníže Tridentský a Brixanský; mar-
 krabě Horno- a Dolnoslezský a luterský; hrabě Hohencombský, Feldkirch-
 ský, Bregencký, Semmenberský atd.; pán Trebánský, Kotarský a na Slo-
 venském kraji; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

známe činme a všemi děláme:

Zeměpisné části: český, dalmatský, halický a vladimírský a rakouský, rakouský pod Eni a nad Eni, salcburský, štyrský, korutanský, krajský,

Bukovinský, Moravský, Slezský, Tyrolský, Vorachberský, Istrský, Gorický a Gradělský svolávají se na den 25. listopadu 1881. do svých národních shromáždění.

Děle v Našem říšském, hlavním a státním městě Vídni, dne čtrnáctého listopadu roku tisícého osmístého osmdesátého pátého, panovník Našeho léta třicátého sedmého.

František Josef m. p.

Taafe m. p.	Ziemińskowski m. p.	Falkenhayn m. p.
Práček m. p.	Weisershelm m. p.	Dunajewski m. p.
Pine m. p.		Gautsch m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka XLIX. — Vydána a rozosílána dne 18. listopadu 1885.

158.

Zákon, daný dne 8. listopadu 1885,

jímž předkládá se dohazní zastavení přibuznosti porotních soudů pro obcey sousoho domu vídeňského, hornoburšského a vídeňsko-novoměstského.

S přivědžením obějí sázbových rady říšské vidi Mi se naříditi:

§. 1.

Zastavení přibuznosti porotních soudů pro úřední obvod sousoho soudu vídeňského a krajských soudů hornoburšského a vídeňsko-novoměstského v Dolních Rakousích předkládá se na dobu ode dne 1. ledna až včetně do 30. června r. 1886. vzhledem k ústavě složením a přičlením, které jich sousoh mezi jsou přičleněny a uvedeny v VI. článku úvodního zákona k ústavnímu řádu ze dne 23. května 1873. (Z. Ř. č. 119.), a to vzhledem ke:

- složením a přičlením společeným skrze obecí úkopy, pokud nejsou před-
mětem žaloby soukromé (lit. A);
- valcování (lit. B, čis. 1.);
- rušení veřejného pokoje (lit. B, čis. 2.);
- podvikení a vabučení (lit. B, čis. 3.);
- veřejnému násill (lit. B, čis. 4., lit. a), b), c);
- falšování veřejných papírů úředních (lit. B, čis. 4.);
- falšování mince (lit. B, čis. 7.);
- rušení náboženství (lit. B, čis. 8.);
- vraždi a zabiti, pokud nejsou o složením souvřádní díle (§. 139. ústavního
zákonu), (lit. B, čis. 12.);
- úškrtím úškrtím na úle (lit. B, čis. 15.);
- úhřev (lit. B, čis. 17.);
- krádeži (lit. B, čis. 18.);
- loupeži (lit. B, čis. 20.);
- utržením na oči (lit. B, čis. 22.);
- nařřevání složením (lit. B, čis. 23.);
- zřřevání úředních nařřevání a pobuřování (lit. B, čis. 24.);
- popuzování k zásti (lit. B, čis. 26.).

§. 1.

Nastavené zastavení přebornosti soudů porotních má účinek uvedený v §. 2. zákona ze dne 23. května 1873. (Z. ř. č. 120.), kterýmž zákonem jedná o dočasném zastavení soudů porotních.

§. 2.

Měna ministři práv jest ukázeno, aby ve skutek uvedl tento zákon, jest nábrže mezi dazem vyhlášením.

Ve Vídni, dne 8. listopadu 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Prasik m. p.

159.**Zákon, daný dne 8. listopadu 1885,**

o předložení přebornosti zákona ze dne 1. března 1868, jímž ustavení pozemků zprůchodně bylo kolikv a poplatků.

S přivěšením obcei smlouvy rady říské vědli Mě se naříditi:

§. 1.

Přebornost zákona ze dne 1. března 1868. (Z. ř. č. 17.), jímž ustavení pozemků zprůchodně bylo kolikv a poplatků, prodlužuje se do konce r. 1888.

§. 2.

Měna finančním ministři jest ukázeno, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 8. listopadu 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dunajewski m. p.

160.**Zákon, daný dne 8. listopadu 1885,**

jímž prodlužuje se přebornost zákona ze dne 23. května 1883. (Z. ř. č. 81.) o úlevách při konverzi prioritních obligací kolizních.

S přivěšením obcei smlouvy rady říské vědli Mě se naříditi:

§. 1.

Přebornost zákona ze dne 23. května 1883. (Z. ř. č. 81.), jímž jedná o úlevách při konverzi prioritních obligací kolizních, prodlužuje se do konce roku 1888.

§. 2.

Ména dražebního ministroví jest uložena, aby ve skutek uvedli tento nákos, jest nabude mezi dnem vyhlášením.

Ve Vídni, dne 8. listopadu 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Dunajewski m. p.

101.

Nářízení finančního ministeria ze dne 11. listopadu 1885,

jest zavítá se mezi razítka pro listy novinářský.

Ode dne, který následuje po vyhlášení tohoto nářízení, zavedeme buďe kromě dosud užívánoho razítka nové razítka ku kolkování papíru, určeného pro periodické tiskopisy kelku podobně.

Kolková razítka jsou vytištěná čini kruhový kosoed, mající v průměru 21 millimetrů a na venek uzavřený dvěma čarami, z nichž zevnější jest silná, vnitřní pak slabá.

Ve druhé vnitřní slabé kružnici, jejíž průměr jest 15 millimetrů, nalézá se o. k. orsá, jest proveden jest slabšími čarami nestínovanými.

Mezi vnitřní slabé a zevnější dvojitou kružnici pod orlem mezi dvěma ornamenty listů podobnými umístěno jest čísla, nad orlem pak v latinských velkých písmenech zašifrovaných do kola nápis: „k. k. Zeitungswempel“ (t. j. o. k. kolek novinářský).

Dunajewski m. p.

102.

Nářízení obchodního ministeria ze dne 16. listopadu 1885,

ky vyhlášený býti mají koloniální tarify pro státi.

Aby doplněn byl §. 7. koloniálního tátu všeobecného ze dne 16. listopadu 1861. (Z. k. a. l. z r. 1861.) vydává se toto ustanovení:

Změny koloniálních tarifů pro zboží, které v sobě zavijíci zvláštní dosa- vadních sazob nákladních (dopravní a manipulační poplatky pro rychlé zboží a obyčejné zboží nákladní), uvedeny buďe ve zvláštní veřejnosti jest nežli zboží, nežli mají nabýti moči. Toto ustanovení nabývá platnosti tím dnem, kterého jest vyhlášeno.

Královský obchodní ministr komunikace, s tímž e věd této jsem se dohodl, vydá současně stejné nářízení pro kolonie v zemích koruny uherské.

Pino m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydáni se ve skladě o. k. tiskárny dvorské a státní ve Vídni, v I. okrese v ulici Singerstrasse č. 34., také roku 1886. v jazyce německém, vládeckém, českém, polském, ruském, slovinském, chorvátském a rumunském.

Exemplář zákonníka říšského na rok 1886. každého těchto osmerna vydání stojí 2 sl. 50 kr., nechť se pro něj dožadují nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Zákonníky od r. 1849. až včetně do r. 1861. stojí 30 sl.; od r. 1864. až včetně do r. 1885. stojí 44 sl.

Zákonníky německé na některý rok o sobě lze dostati za tyto ceny:

Zákonník na r. 1849 za 2 sl. 10 kr.	Zákonník na r. 1868 za 2 sl. — kr.
„ „ 1850 „ 5 „ 23 „	„ „ 1869 „ 8 „ — „
„ „ 1851 „ 1 „ 30 „	„ „ 1870 „ 1 „ 40 „
„ „ 1852 „ 2 „ 60 „	„ „ 1871 „ 2 „ — „
„ „ 1853 „ 3 „ 15 „	„ „ 1872 „ 5 „ 30 „
„ „ 1854 „ 4 „ 20 „	„ „ 1873 „ 5 „ 30 „
„ „ 1855 „ 2 „ 35 „	„ „ 1874 „ 2 „ 30 „
„ „ 1856 „ 2 „ 45 „	„ „ 1875 „ 2 „ — „
„ „ 1857 „ 2 „ 85 „	„ „ 1876 „ 1 „ 50 „
„ „ 1858 „ 2 „ 40 „	„ „ 1877 „ 1 „ — „
„ „ 1859 „ 2 „ — „	„ „ 1878 „ 2 „ 30 „
„ „ 1860 „ 1 „ 70 „	„ „ 1879 „ 2 „ 30 „
„ „ 1861 „ 1 „ 60 „	„ „ 1880 „ 2 „ 20 „
„ „ 1862 „ 1 „ 40 „	„ „ 1881 „ 2 „ 20 „
„ „ 1863 „ 1 „ 40 „	„ „ 1882 „ 2 „ — „
„ „ 1864 „ 1 „ 40 „	„ „ 1883 „ 2 „ 50 „
„ „ 1865 „ 2 „ — „	„ „ 1884 „ 3 „ — „
„ „ 1866 „ 2 „ 20 „	„ „ 1885 „ 2 „ 50 „
„ „ 1867 „ 2 „ — „	

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných nežní jazycích od roku 1870. až včetně do r. 1885., prodávají se za tyto ceny jako zákonníky německé.

NE. Schůzcejiči nebo chybně došlé šítky zákonníka říšského buďte nejisté ve čtyřech nedělních reklamovány.

Po proší této lhůty vydají se šítky zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají (1/2 arbu za 1 kr.).

Ve skladě o. k. dvorské a státní tiskárny dostati lze za cenu obyčejnou (1/2 arbu za 1 kr.) jednotlivé šítky ze zákonníků od r. 1864. až včetně do r. 1885.; ze zákonníků však od r. 1849. až včetně do r. 1863. lze je jen dostati, pokud násoba stačí.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska L. — Vydána a rozeslána dne 1. prosince 1885.

103.

Zákon, daný dne 1. listopadu 1885,

jménem povazuje, aby roku 1886. vybraly se kontingenty náhrad, jakož polníci pro národní stálého vojska (všeobecného ležení námořského) a nálohy náhradní.

S přivěšením obou smlouvy rady říšské vůči Mi se naříditi:

Článek I.

Povazuje se, aby roku 1886. vybraly se národní kontingenty, na království a země v radě říšské zastoupené připadající, z osob k obraně schopných ze tříd vojska národním povolání, a to 55.922 mužů ke stálému vojsku (všeobecnému ležení námořskému) a 5.592 mužů k náloze náhradní.

Článek II.

Mému ministru obrany zeměk jest uloženo, aby tento zákon ve skutek uvedl, amluviv se s Mým říšským ministrem vojenství.

V Vídně, dne 1. listopadu 1885.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Weltersheimb m. p.

104.

Zákon, daný dne 19. listopadu 1885,

a investicích pro zaručení sít Rakouské severozápadní dráhy.

S přivěšením obou smlouvy rady říšské vůči Mi se naříditi:

Článek I.

Abý náklady na investice pro zaručení sít o. k. priv. Rakouské severozápadní dráhy uloženy byly uzavřením 4-procentní přírodní půjčky, ve

stříbrě r. 5. výročí, ať, nejdle ve 67 letech splatě, nominální sumou jednorázě milióně slatých (11,000.000 sl.) r. 5. ve stříbrě, usocňuje se vláda, aby roční ryzí výnos, státem pro došlánu dráhu zaručený, zvýšila až do obnosu annuity čtyřikrát sto sedmdesát čtyř tisíc a dvou set šedesát slatých (474.360 sl.) r. 5. ve stříbrě, kterého annuity bude potřeba k úročení a umození půjčky této, a to za podmínek těchto, že

1. z výškla půjčky předovím víceeny budou státní náklady, které za každé vosaubho léta zaručené stěe úřadby byly na úroby rozkřívací, na rozmocení oboru, jakož i na ostatní opravě a udržení, a to sumou, jak jí vláda po předovímě stříbrě ustanoví, a že

2. výškla z půjčky potom ještě stbývajícího (po úřadě nákladě a ostatí spo- jených), jest vřadě na další potřebě investice stěe zaručené jest urben, uděto býti má nejnak než za předovímě stbřelení správy státní.

Modality, za kterých došlá půjčka prioritní zadána bude, počítaje k nim i minimalní kurs zadavací, který při tom má býti zachován, podrobně jsou rovněž stbřelení správy státní; avšak pro tuto půjčku neplatí obnosová, ve čláku IV., odstavec 12. zákona ze dne 1. července 1885. (Z. ř. č. 26.), respektivě v §. 12., odstavec 3. Nejvyšší listiny koncesní ze dne 3. září 1886. (Z. ř. č. 143.) stanově.

Článek II.

Zvýšení zaručeného ročního výnosu ryzího, ve čláku I. naznačené, provede buď postupně dle toho, jak nové prioritní půjčky upotřebí se k úřaděm tak ustanoveným.

Článek III.

Úmluva, kterou vláda s c. k. pře. Rakouskou severozápadně dráhou dne 7. května 1885. dle předpisů svezku svedených uzavřela, jakož i vydání a knihovná stápní prioritních obligací, v této úmluvě došlených, pak právní jednání a listiny za přičinou této úmluvě, počítaje k tomu i listinu o úřadě státní, sprostěny jsou poplatkův a kolik; svezku jmenovaně obligací prioritní pak sprostěny se kolikových poplatkův kupcových.

Článek IV.

Měna obchodní ministroví a Měna finanční ministroví jest uložena, aby ve skutek svedli zákon tento, jest užýv se moci švého vyhlášení.

V Vídně, dne 19. listopadu 1885.

František Josef m. p.

Tausch m. p.

Pine m. p.

Dunajewski m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska LI. — Vydána a rozeslána dne 10. prosince 1885.

105.

Plavební smlouva ze dne 9. dubna 1884,

mezi Rakousko-Uherskem a Francouzem.

*(Vydána v Paříži dne 9. dubna 1884, John v. a. k. Veličenství rakouské ve Vídni dne 29. čer. 1884, a šesti
vypsal rakouské vyhledáky byly v Paříži dne 15. listopadu 1884.)*

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sla-
 voniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus
 Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae,
 Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silosiae; Magnus Princeps
 Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore presen-
 tium facimus:

Quam a Plenipotentiaris Nostri atque illi Reipublicae Francogallicae
 Praesidia ad promovendas navigationis relationes tractatus die nona mensis
 Aprilis anni 1884 Parisiis initus et signatus fuit tenoris sequentis:

Text původní.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc., et Roi Apostolique de Hongrie, et

Le Président de la République Française,

animés d'un égal désir de contribuer au développement des relations maritimes entre l'Autriche-Hongrie et la France, ont résolu de conclure, à cet effet, un nouveau Traité de navigation et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Excellence Monsieur le Comte Lachaux Hoyos, Conseiller intime actuel, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près le Gouvernement de la République Française, etc. etc. etc., et

Monsieur le Comte Charles Kuefstein, Membre héréditaire de la Chambre des Seigneurs d'Autriche, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, etc. etc.

Le Président de la République Française:

Monsieur Jules Ferry, Député, Président du Conseil, Ministre des affaires étrangères, etc. etc. et

Monsieur Charles Hérisson, Député, Ministre du commerce, etc. etc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les navires français, chargés ou non, et leurs cargaisons en Autriche et en Hongrie, et les navires autrichiens et hongrois, chargés ou non, et leurs cargaisons en France et en Algérie, à leur arrivée d'un port quelconque et quel que

Překlad.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský, a

předseda Republiky francouzské,

stejnou měrou o sobě téžajíce podporovati rozvoj plavebních styků mezi Rakousko-Uherskem a Francouzskem, usnešili se utímiti k tomu konci novou smlouvu plavební a jmenovali plnomocnými svými:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

Jeho Excelence panu hraběti Ladislavu Hoyosovi, skutečného tajného rady, svého mimořádného a zmocněného vele vyslance a vlády Republiky francouzské, atd. atd., a

Jeho Excelence panu hraběti Karlu z Kuefsteina, dědičného člona rakouské sněmovny panské, svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra, atd. atd.

Předseda Republiky francouzské pak:

panu Juliu Ferru, poslance, předseda ministerstva, ministra zahraničních věcí atd. atd. a

panu Karlu Hérissonovi, poslance, ministra obchodu, atd. atd.,

kterí vyjednávají své plné moci a shledávají je býti v dobré a náležitě formě, uzavřeli se o následujících ústátech:

Článek 1.

8 francouzskými loděmi, mějte náklad nebo nenažte, jakož i s jich náklady bude v Rakousku a Uhersku, a loděmi pak rakouskými a uherskými, mějte náklad nebo nenažte, a s jich náklady bude ve Francii a Alžírsku při jich příchodu

soit le lieu d'origine ou de destination de leur cargaison, joulront, sous tous les rapports, à l'entrée, pendant leur séjour, et à la sortie, du même traitement que les navires nationaux et leurs cargaisons.

Article 2.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'imposer des droits de tonnage, de débarquement ou d'embarquement affectés à la dépense des établissements nécessaires au port d'importation ou d'exportation. Toutefois ces taxes, qu'elles soient perçues par l'État, les villes, les chambres de commerce ou par toute autre corporation, ne pourront être ni autres, ni plus élevées que celles qui sont ou seraient applicables aux navires nationaux et à leurs cargaisons, à quelque port qu'ils appartiennent; la volonté des Hautes Parties contractantes étant que, sous ce rapport, les bâtiments français et les bâtiments autrichiens et hongrois, ainsi que leurs cargaisons, soient traités sur le pied d'une parfaite égalité.

En ce qui concerne le traitement local, le placement des navires, leur chargement ou leur déchargement, ainsi que les ports, bassins, docks, rades, hâvres et rivières des deux Hautes Parties contractantes et généralement pour toutes les formalités ou dispositions auxquelles peuvent être soumis les navires de commerce, leurs équipages et leurs cargaisons, les privilèges, faveurs ou avantages qui sont ou qui seraient accordés aux bâtiments nationaux, ainsi qu'aux marchandises importées ou exportées par ces bâtiments, seront également accordés aux navires de l'autre Partie contractante, ainsi qu'aux marchandises importées ou exportées par ces navires.

Article 3.

La nationalité des navires de chacune des deux Hautes Parties contractantes

z kteréhokoli přístava a nehledie k místu, odkud jejich náklad pochází nebo kam jest určen, nakládá se v každém směru, při jich příjezdu, za jich pobytu a při jich odchodu stejně měrou jako a ložní demóstrá a z jich náklady.

Článek 2.

Vysoké smlouvající strany vyhrazení sobě právo, k obracení nákladu na místech v dovozních nebo vývozních přístavech potřebných vybírání poplatky námořní, poplatky za skládání nebo nakládání.

Tyto taxy však, bez rozdíla vybrají-li je stát, město, obchodní komory nebo jiná korporace, nesmějí býti ani jinší, ani vyššími nežli poplatky, kteréž obšery jsou nebo budou demóstrá loďm a jich nákladům, býti náležely ku přístavu kterémukoli; jest vůle vysokých smlouvajících stran, aby s francouzskými i rakouskými a uherskými loďm, jakož i s jich náklady v tomto směru zacházeno býlo zcela stejně.

Co se týče místního zacházení, umístění loď, nakládání nebo skládání zboží, jakož i poplatkův a dávek jakýchkoli, a co se vůbec týče všechých formalit nebo jiných předpisů, kterým korby obchodní, jich měřivo a jich náklady ve přístavech, volajemech, doktech, rejďech, kotvňech a takích vysokých smlouvajících stran potřeby býti mohou, tedy výsady, výhody a úlevy, demóstrá loďm nebo zboží na nich dovážěnému nebo vyváženému nyní nebo budoucím poskytnuté, stejno měrou propřijeny budou loďm druhé smlouvající strany, jakož i zboží na takových loďích dovážěnému nebo vyváženému.

Článek 3.

Státní příslušnost loďi té i své vysoké smlouvající strany prokázána bude dle

sara constatée d'après les lois et règlements du pays auquel les navires appartiennent.

Pour établir la preuve de la capacité des navires, il suffira de produire les certificats de jaugeage délivrés conformément aux lois du pays auquel ces navires appartiennent et on ne procédera pas à une révision du tonnage indiqué dans ces papiers aussi longtemps que l'entente établie en 1813, par un échange de notes, entre les deux Hautes Parties contractantes, pour l'assimilation réciproque de ces certificats, restera en vigueur.

Article 4.

Les marchandises de toute nature importées d'un pays quelconque en France ou en Algérie sous pavillon austro-hongrois et réciproquement les marchandises de toute nature importées d'un pays quelconque sous pavillon français en Autriche-Hongrie ne payeront respectivement de plus forts droits de douane, ni d'autres de toute nature perçus au profit de l'Etat, des communes, des corporations locales, de particuliers ou d'établissements quelconques que si elles étaient importées sous pavillon national.

Article 5.

Les navires français entrant dans un port d'Autriche ou de Hongrie et réciproquement, les navires autrichiens et hongrois entrant dans un port de France ou d'Algérie et qui n'y voudraient décharger qu'une partie de leur cargaison, pourront, en se conformant aux lois et règlements des Etats respectifs, conserver à leur bord la partie de leur cargaison qui serait destinée à un autre port, soit du même pays, soit d'un autre, et la réexporter, sans être astreints à payer pour cette dernière partie de leur cargaison aucun droit de douane, sauf celui de surveillance, lequel, d'ailleurs, ne pourra être perçu qu'au taux fixé pour

celle-ci et préalablement versé, au cas où les lois le prescrivent.

Ku příkazu o dovození loďní dovozní, předložil-li se rejchovní certifikát, vydaný dle zákonů té země, ku které loď patří, i nebude se předschováti náhodná revize důkladně obzrka v těchto listinách učiněná, dokud v platnosti trvati bude sběra, roka 1813. výměnou net mají oběma vysokýmimlouvanými stranami o vzájemné rovnosti těchto certifikátů jednat.

Článek 4.

Ze kteréhokoli druhu zboží, pod vlajkou rakousko-uherskou ze kteréhokoli země do Francie nebo do Alžírka dovezeného, a opětně ze zboží kteréhokoli druhu, pod vlajkou francouzskou do Rakouska-Uherska dovezeného, na té i jiné země nebudou placena žádná větší cla ani jiné dávky, ve prospěch státu, obcí, místních korporací, soukromníků nebo nějakého národa vybrané, než když by zboží ono dovezeno bylo pod vlajkou domácí.

Článek 5.

Loď francouzská, které do některého přístavu rakouského nebo uherského, a opětně loď rakouská a uherská, které do některého přístavu francouzského neb alžírského připlaví, aby tam toliko část svého nákladu složily, mohou, podrobí-li se smlouvě a předpisům přístavného státu, podřítí na palubě část svého nákladu určeného do jiného přístavu téže nebo jiné země, a ji opět vyvésti, nejsouce při tom zavázány za tuto část svého nákladu platiti jakéhokoli poplatku celního, kromě dovozného, které osazné vybitné býti má; jen dle sázky také pro domácí plavbu placené, a nejsouce povány platiti jiných nebo výšších dávek, nežli

la navigation nationale, ni à payer des droits autres ou plus élevés que ceux qui seraient perçus, en pareil cas, sur les bâtimens nationaux.

Il est également entendu que ces mêmes navires pourront commencer leur chargement dans un port et le continuer dans un ou plusieurs autres ports de la même Partie contractante ou l'y achever, sans être astreints à payer des droits autres que ceux auxquels sont soumis les bâtimens nationaux.

Article 6.

Les bâtimens autrichiens ou hongrois dans les colonies et possessions françaises sont, sous tous les rapports, à leur entrée, pendant leur séjour, ainsi qu'à leur sortie, qu'ils soient chargés ou sur lest, et sans distinction de provenance, traités comme les navires de la nation européenne la plus favorisée.

Article 7.

Les marchandises de toute nature qui seront exportées de ports autrichiens et hongrois par des navires français, ou de ports français ou algériens par des navires autrichiens ou hongrois, pour quelque destination que ce soit, ne seront point assujetties à d'autres droits, ni formalités de sortie, que si elles étaient exportées par navires nationaux, et elles jouiront, sous l'un et l'autre pavillon, de toute restitution de droits et autres faveurs qui leur seront accordées dans les Etats respectifs.

Article 8.

Il est fait exception aux stipulations du présent Traité pour le cabotage, dont le régime demeure soumis aux lois des Pays respectifs.

La même exception est faite en ce qui concerne la pêche nationale et les avan-

tières de stajadnu případe vybírají se od lodí domácích.

Rovněž dovoleno jest takovým lodím, aby v jednom přístavu začaly nakládati a v jiném anebo v několika jiných přístavech téže sousvaté strany dále nakládaly anebo náklad tam dovážely, zejména zaviněny pláti jiných dčvek, nežli kterým podrobeny jsou lodí domácí.

Článek 6.

S lodími rakouskými a uherskými ve francouzských koloniích a dčlavích zacházejí se buďe v každém směru při jejich příchodu, na jich pobytu, jakž i při jich odchodu, nežli náklad nebo osob, též i bez rozdílu, odkud přicházejí, jako s lodími národu evropského nejvčtších výhod podřvajících.

Článek 7.

Zboží křesčickoli draku, které vyvezeno buďe ze přístavů rakouských a uherských na lodích francouzských, nebo ze přístavů francouzských nebo alžírských na lodích rakouských nebo uherských, ať jest neboli kankaliv, nebudi podrobena žádným jiným poplatkům a formalitám vývozu, než jako kdyby vyváženo bylo na lodích domácích, a plívání buďe pod tou i onou vlájkou všech berních restitací a jiných výhod, které jsou poskytnuty jsou ve sčtč přístavním.

Článek 8.

Úmluva tato nevztahuje se ku plavbě pobřevní, jejíž upravení pozostává se zákonem přičlánečho státa.

Tčch výjimka plavě vzhledem ke vlastním domácím rybnčství a k výhodám,

tych dosti les produits de cette pêche sont ou pourront être l'objet dans les Etats de l'une des Hautes Parties contractantes,

Article 8.

Les embarcations appartenant à l'une des Hautes Parties contractantes seront admises à naviguer sur toutes les voies de communication par eau, tant naturelles qu'artificielles, du territoire de l'autre Haute Partie, aux mêmes conditions, et en acquittant, en ce qui concerne les droits afférents tant à la coque qu'à la cargaison, les mêmes taxes que les embarcations nationales.

Article 10.

Les paquebots chargés d'un service postal appartenant soit à l'Etat, soit à des compagnies subventionnées par lui, ne pourront être, dans les ports de l'autre, détournés de leur destination, ni être sujets à saisie-arrest, embargo ou arrêt de prince.

Article 11.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que tout privilège, toute faveur ou immunité, concernant la navigation, que l'une d'elles accorderait aux sujets ou citoyens d'une Puissance tierce, serait, à l'instant, étendu aux ressortissants de l'autre Partie contractante.

Article 12.

Le présent Traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées, à Paris, aussitôt que possible.

Il entrera en vigueur huit jours après l'échange des ratifications et demeurera exécutoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncé.

kteří vyšetřím a tohoto rybolovu propůjčeny jsou nebo propůjčeny budou ve státech vysokých smlouvajících stran.

Článek 9.

Na všech vodních cestách, přirozených i umělých, jezotech v území druhé vysoké smlouvající strany, budou moři plaviti se lodí té neb oné smlouvající strany náležející na svých podmínkách a plaviti totiž lodě a nákladně, jako lodí vlastní domácní.

Článek 10.

Pakovní lodí konající službu poštovní, které patří státu nebo některé společnosti státem podporované, nesmějí v přístavech druhé strany odlišeny býti svému účelu, aniž smějí býti zabaveny neb embargoem neb obětávky z vyhlásky rozkazu poštovní.

Článek 11.

Vysoké smlouvající strany dohodly se, že každá výsada, každá výhoda neb imunita, kterou by některá z nich co do plavby propůjčila poddaným neb občanům některého jiného státu, ihned také vztahovati se bude ku příslušníkům strany druhé.

Článek 12.

Toto úmluva bude ratifikována a ratifikace její co možná brzo budou vyměňovány v Paříži.

Úmluva tato nabude moci na osem dní po výměně ratifikací a potrvá v platnosti až do vypršení jednorokého roku, počtaje ode dne, kterého by ta neb ona vysoká smlouvající strana jí vypravěděla.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Traité et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait à Paris, en double expédition, le 9 avril 1864.

(L. S.) Ladislav Comte Hayes m. p.

(L. S.) Comte de Kaefteln m. p.

(L. S.) Jules Ferry m. p.

(L. S.) Ch. Bértesen m. p.

Toma na svědomí plénipotentní obou straný podpísali tato smlouva a opatřili ji svými pečeti.

Dáno v Paříži, ve dvojitém výtisku, dne 9. dubna 1864.

(L. S.) Ladislav hrabě Hayes m. p.

(L. S.) Hrabě Kaefteln m. p.

(L. S.) Jules Ferry m. p.

(L. S.) Ch. Bértesen m. p.

Nos visis et perpensis tractati hujus stipulationibus, illas ratas gratasque habere profiteamur Verbo Nostro Caesareo et Regio spontanea, Nos ea, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturas esse. In quorum fidem, magisque robur praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostra appresso muniri jussimus.

Dabantur Vianae die trigesima mensis Octobris anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo quinto, Regnorum Nostrorum trigesimo septimo.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes a Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis propriam

Hugo Ilber Bars a Glanz m. p.
Cancellarius Secretorum.

Tato převedení smlouva po dohodnutí plénipotentní obou straný smlouvený rady říšské tímto se vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 1. prosince 1864.

Tausche m. p.

Dumajewski m. p.

Pino m. p.

146.

Nariadení ministeria věcí vnitřních ve shodě s ministeriem obchodním ze dne 17. listopadu 1885,

jinžto živnostníkům, takž k obchodu s palivými nápojmi lihovými upravují, se zapsali ve svých obchodních místnostech odběratelům přistupujícím na skladě míti palivé nápoje libové v nezavřených nádobách.

Aby ve skutek uveden byl nákon ze dne 23. června 1881. (Z. Ř. 3. 62.), jednající o obchodu s palivými nápojmi lihovými, o jeho výběhu a prodeji v malých částkách, nřizuje se toto:

Živnostníci, kteří oprávněni jsou takž k obchodu s palivými nápojmi lihovými ve zavřených nádobách, smíjí ve svých obchodních místnostech odběratelům přistupujícím předložiti výkony potřebné ku provozování své živnosti, jako: předváděti palivých nápojů lihových z větších nádob do menších, filtraci tekutiny obzvlášť ml. vílko v takovém čase, kdy dočasně místnosti zavřeny jsou valadnu vstupu odběratelů i jest proto svého jmenovaným živnostníkům zapsaným, ve svých obchodních místnostech odběratelům přistupujícím na skladě míti palivé nápoje libové v nezavřených nádobách, t. j. v nálech a láhvích, které způsobem obchodním nejsou zavřeny.

Činy proti tomuto nřizení smřšťují potrestány budou dle trestních předpisů živnostnického řádu.

Tašše m. p.

Pino m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska LII. — Vydána a zveřejněna dne 17. prosince 1885.

107.

Narizení, vydané ministeriem věcí vnitřních dne 28. listopadu 1885,

o změně lékařnické ze rok 1885.

Vzhledem k změně lékařnické, kveřito pod titulem „Barba lékařnická na rok 1884. k rakouské farmakopei z roku 1869. a k dodatku jejím z roku 1878.“ nálezem c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni byla vydána a dle nejnovějších oznámků o státní lékařnické jest upravena, vydávají se tyto předpisy:

§. 1.

Všichni lékařníci bez výjimky, pak lékaři a ranhojčí, kteří mají právo řídit lékařskou dílnou, mají se pořádku dnem 1. ledna 1886. této novou změnou lékařnickou spravovati a opatřiti sobě ježto výňatky její.

§. 2.

Věci, o jichž vydávání dány jsou určitá narizení obmezuje a které proto v této změně poznamenány jsou křížkem (+), snáží se lékařnické vydávány býti jen tehdy, když je říšské předpisy lékař, ranhojčí nebo zdravotník, práve k tomu mající.

§. 3.

Při přípravě a vydávání léků buďte zachovávány poskany recepta lékařského ve všech krocích.

Recepty však, v nichž přikročeno jsou nejvýše v příloze (pag. 40.) ustanovené dávky léčiva, snáží býti jen teokráte expedovány dle způsobu předepsaného, když lékař vykáže, že v zájmu (§) k němu byl dotčen.

Bylo by se s důvodem obávat, že by léky se musěly, předpřijíci lékař ať doloží příslušnému receptu doložku „se repatatur“ a lékárníku jest zapovídáno vydávati opětně léky na recepty, toste doložkou „se repatatur“ opatřené.

§ 4.

Sazba za léky, které ve farmakopii nejsou obsaženy, mají političi úřadové uznáti počítati dle týchž pravidel, dle nichž vyměřuje se sazba za léky uvedené ve farmakopii.

§ 5.

Přijevce nepokládá se za vše lékárnickou. Prodává sama jejich v lékárnách ustanovuje se za 10 kr.

Z této ceny nestěhuje se nijakých procentům, kteří na základě fondů veřejných léky dodávají, když se jim plátní buď při kladení počtí.

Každý lékárník jest povinen mítí přijevce v zásobě.

§ 6.

Recepty, na kterých by bylo napsáno: „*consilium meum prescriptivum*“ nebo něco podobného, což by ukazovalo k nějakému tajemství nebo důvěrnému a lékařem, není dovoleno expeditovati.

§ 7.

Jestliže na receptě pomenováno: „*Est expeditio simpliciter*“, není lékárník počítati jen nádobu, za které jest v zásobě nejlepší sama vyměřena.

§ 8.

Při všech s jedinou tolikou položkou ceny platí tato pro každou podanou množství, když při všech se dvoji položkou ceny použito buďli stanověná ceny užliť teprv při podání váhových množství výtěch.

Jestliže množství sama malých množství váhových se rozměří a tím překročí se určěná cena pro větší množství stanověná, buďli užliť této druhé.

§ 9.

Na receptě, dle kterého se v lékárně veřejné nebo domácí léky připravají a vydávají, buďli sazba v cílech zřetelně napsána a dle látek, práce a dle nádob specifikována.

Nežli-li některá položka v receptě celého krejcaru, může se počítati za celý krejcar; má-li se však za nějakou vše kromě jednoho nebo několika krejcarů počítati ještě zlomek krejcaru, tedy se tento zlomek, činí-li méně 0·5, zcela pomine, činí-li však 0·5 nebo více, počtí se za celý krejcar.

Za *Aqua communit* v jakémkoliv množství není se počítati 1 kr. kromě odvárů a náleť.

U lékárníků má ten, kdo za lék taxa vyměří, napsati na receptě kromě data a ceny také i firmu lékární, a kdo lék expedituje, má na signaturě vždy napsati datum expeditce a své jméno.

§. 10.

Jedliže recepty předepsané jsou dle dřívější vlády lékařnické, uvedené v nich váhy budie pře počteny dle této tabulky:

Váha	hod. přepočtena v centigr.
$\frac{1}{2}$ grana	0-02 (2)
$\frac{1}{3}$ „	0-04 (4)
1 „	0-07 (7)
2 grana	0-15 (15)
3 „	0-20 (20)
4 „	0-26 (26)
5 „	0-35 (35)
6 „	0-40 (40)
7 „	0-50 (50)
8 „	0-55 (55)
9 „	0-60 (60)
10 „	0-70 (70)
12 „	0-80 (80)
14 „	1-00 (1 grama)
15 „	1-05 (1 „)
16 „	1-10 (1 „)
18 „	1-25 (1 „)
20 „ (1 skrupel)	1-50 (1 „)
30 „ ($\frac{1}{4}$ drachmy)	3-30 (3 grama)
40 „ (2 skrupely)	3-00 (3 „)
60 „ (1 drachma)	4-50 (4 „)
120 „ (2 drachmy)	9-00 (9 grama)
180 „ (3 drachmy)	13-50 (13 „)
240 „ ($\frac{1}{2}$ unce)	17-50 (17 „)
480 „ (1 „)	35-00 (35 „)

§. 11.

Dovoleno jest, vydávati léky nle sazby; v této případnosti musí se však na receptě napisati ciframi jak čísla dle sazby, tak i čísla dobrovolně sdělená.

Požtebi však, aby také léky vydané nle sazby byly takové jakosti, pravosti a čistoty, jak předepsáno ve farmakopei; také se nemá, co váhy se týče, dávatí smel méně.

§. 12.

Lékaři a rathojší jsou povinni buiti pro své lékárny domáci a léky přivážeti, mají-li právo je mítí, preparáty chemické a léky složené, jichž mají zapotřebí, jediné od lékařnické a prokázatí se o tom zvláštními listkami oděbravací, v těchto listkách má se určitě uvésti jméno a váha léků a kdy byly oděbrány, a lékařník má to podpísati svým povědomím.

Při tom sčítavje se oběma stranám, zdali se uzhvěi o nižší ceny.

§. 13.

V příčině léků zvířecích má platnost sazba na konci příloha.

Za práce receptur a za nádoby při lécích zvířecích dovoleno jest účtovat vše taky jako při lécích lidských.

§. 14.

Kdo by nařízením výše položená přestoupil, potrestán bude, až nezastavuje-li se k tomu obecný zákon trestní, pokutou peněžitou až do 100 zl. nebo vězením až do 14 dní. (Nařízení ministerské, vyd. 30. srpí 1933. Z. č. 3. 193.)

§. 15.

Předpísevé kromě tohoto nařísení platí, týkající se obchodu, držení a prodávání všečí lékárnického a léků, trvají v platnosti.

Trafičie m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIII. — Vydána a rozeslána dne 29. prosince 1885.

108.

Vyhlášení, vydané ministeriem obrany zemské a ministeriem finančním dne 14. prosince 1885,

jinak ve zmluvě uvádí se nájemní sazba, do §. 30. ústavního zákona ze dne 11. června 1879. (Z. Ř. č. 83.) ustanovená, od 1. ledna 1886. až do konce roku 1890. platná, a jak obce do desíti tisíc této sazby jsou vázány.

Aby se ve skutek uvedlo, co ustanoveno v §. 30. zákona o obyvatelství vojska, daného dne 11. června 1879. (Z. Ř. č. 83.), vykládá se tato nájemní sazba, po uzavrání s Říšským ministeriem vojenství dle průměrného nájemného v letech 1880, 1881, 1882, 1883. a 1884. ustanovená, a týmž způsobem ustanovené vádňící obce do desíti tisíc této sazby, při čemž se připomíná, že tato nová sazba nájemní a nové vádňící obce nabude platnosti dnem 1. ledna 1886. a trvatí bude v platnosti až do konce roku 1890.

Waltersheimb m. p.

Dunajewski m. p.

Sazba nájemní

za byty vojenské a vedlejší potřeby, v §. 30. ubytovacího zákona uvedená, též za byty jiných podléstojníků a za vedlejší mírnosti charitativní a nemocnic vojenských.

Pořad. číslo	Třída ubytování	Na který předmet má být nájemní sazba	Saže nájemní za										Měsíční výše nájmu v Kč
			m e s í c í										
			dňů nájemní										
			staří řady ubytování										
			1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	
A.													
Z a b y t i:													
1	I.	patella nová	5,000	2,400	76
2	III.	patella obřadní, generál. řady, státní	3,400	2,000	1,250	1,200	1,100	1,000	900	.	.	.	75
3	IV.	patella polní, v. v.	1,600	1,400	1,200	1,100	1,000	900	800	700	600	.	74
4	V.	generálových, k. v.	1,400	1,250	900	800	600	500	400	300	200	.	73
5	VI.	plukovní, kapitán. k. v.	1,300	1,000	800	700	600	500	400	300	200	100	72
6	VII.	podplukovní, kapitán. k. v.	900	600	500	400	300	200	100	100	100	.	71
7	VIII.	vojny, kapitán. k. v.
8	IX.	rotm. v. v.	600	400	300	200	100	100	100	100	100	100	70
9	X.	kapitán. k. v.	500	300	200	100	100	100	100	100	100	100	69
10	XI.	poručík
11	XII.	kapitán. k. v.	68
12	a	poručík, státní	67
		podplukovník státní	66
12	b	poručík, státní	200	100	100	100	100	100	100	100	100	100	65
		podplukovník státní
13	c	poručík, státní	63
		podplukovník státní	62
13	d	poručík, státní	61
		podplukovník státní	60
14	e	poručík, státní	59
15	f	poručík, státní	58

a vojenské důstojníky, důstojníky, výpomocnými důstojníky, náčelníky čet, výpomocnými a vedlejšími důstojníky této armády.

Početná množství	Za který předmět má být výjimečně zahrnut	Kolik náhrad výjimečně v										
		m i n u t										
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	
		Vše výjimečně										
část této rubriky												
B.												
Za větší množství, a to za:												
16	světlak v jednom kusě	108	126	144	164	181	200	220	240	260	280	300
16	světlak s dvou sklen	200	200	148	184	226	260	300	348	390	440	480
17	světlak s třech sklen	200	200	148	184	226	260	300	348	390	440	480
18	stříbrník s 15—24	300	352	404	456	508	560	612	664	716	768	820
18	stříbrník s 24—30	300	352	404	456	508	560	612	664	716	768	820
20	stříbrník přes 30—60	300	352	404	456	508	560	612	664	716	768	820
21	škatel světlak s 10—20	100	152	204	256	308	360	412	464	516	568	620
22	škatel světlak přes 20—40	100	152	204	256	308	360	412	464	516	568	620
23	škatel světlak přes 40—64	110	200	290	380	470	560	650	740	830	920	1010
24	škatel světlak přes 64—80	200	300	400	500	600	700	800	900	1000	1100	1200
25	škatel světlak přes 80	470	500	530	560	590	620	650	680	710	740	770
26	nábovka s šroubem s 10—20	200	240	280	320	360	400	440	480	520	560	600
27	nábovka s šroubem přes 20—100	400	500	600	700	800	900	1000	1100	1200	1300	1400
28	nábovka s šroubem přes 100—200	520	600	680	760	840	920	1000	1080	1160	1240	1320
29	magazin v patřech s 10—20	264	324	384	444	504	564	624	684	744	804	864
30	magazin v patřech přes 20—30	344	404	464	524	584	644	704	764	824	884	944
31	magazin v patřech přes 30—40	304	364	424	484	544	604	664	724	784	844	904
32	magazin v patřech přes 40—60	364	444	524	604	684	764	844	924	1004	1084	1164
33	kovina na jedno kolo střípná	152	176	200	224	248	272	296	320	344	368	392
34	kšilt, a to na jedno kolo generálů a plukovníků brigád vojsk	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
35	kšilt na otěže a praporek sborů výsadkových, pak na otěže nákladních korbů, které má 30—50 m ² rozlohy	112	112	180	240	300	360	420	480	540	600	660
C.												
36	Větší množství šroubů s maticemi výsadkových	Za tyto praporek šilt se náhradě podle toho, co ustanoví [sic] v IX. článku „Přílohy“ ke vzájemně										

VII.

Ke měření měřicími platy se užívá měřících, totiž:

a) se kováními měřícími dřevěnými a podobnými platy vyřáběnými a upravenými pro měření plochy se užívá měřící, které používají pod označením položek č. 13, resp. č. 14, a 17;

b) se měřícími pro měření, a to:

1. se měřící, jež má rozměry 15 a 21 dřevěných metrů, jako se užívají v jednom směru, se označí položky č. 15;

2. se měřící, jež má rozměry přes 24 až 30 dřevěných metrů, jako se užívají v třech směrech, se označí položky č. 16;

3. se měřící, jež má rozměry přes 30 a 30 dřevěných metrů, jako se užívají v třech směrech, se označí položky č. 17.

Ke měřícím pro měření, které mají přes 75 dřevěných metrů rozměry, platí se užívá tím způsobem, že se se vřídla každých dalších úsejků 30 dřevěných metrů rozměry přívazí $\frac{\text{Jedna}}{\text{Dvěma}}$ měřičů k měřičům, ustanoveným se užívají v třech směrech pod označením položek č. 18.

Ke měřícím měřícími používají se užívá se jako pro měření a se vše k nim užívají.

VIII.

Ke používání a používání měřících k nim užívají měřících v každém případě měřících bude ustanováno.

IX.

Ke měřícím se užívá se tím způsobem:

a) se měřícími dřevěnými, železnými a ocelovými (homonovými) platy vyřáběnými a upravenými, jako se užívají pod označením položek č. 19, resp. č. 20, a 21;

b) se měřícími jako se užívají v dvou směrech, označí položky č. 19;

c) se měřícími, kteréžto se užívají se kováními nebo měřícími ustanovenými v každém případě měřících.

X.

Ke měřícím v provedení měřících (měřících položek č. 22, a 23), jež má rozměry číselní má přes 30 dřevěných metrů, měří se měřící tím způsobem, že se každým měřícím 30 dřevěných metrů rozměry se přívazí měřící měřící k měřícím pod označením položek č. 22, ustanovenými. Ke používání, jež jest měří má 15 dřevěných metrů, při měření vypočítá měřící měřící se tím.

Ke měřícím se používá, kteréž k jež pro měření, ustanovuje se měřící 30 měřících pod označením položek č. 22, a 23, ustanovenými.

Ke měřícím se používá se 30 dřevěných metrů rozměry měřících se používá měřících, kteréž se měří v měřících 30, jest ustanoven, se vše měřící měřících měřících se $\frac{\text{dva}}{\text{třikrát}}$ měřících kteréž se měří přívazí se měřící tím měřících.

XI.

Ke měřícím, se měří se vše se vše má 30 měřících a ježto provedení měřících, jež se měří se měřících měřících, mají-li má přes 30 dřevěných metrů rozměry (měřících položek č. 24), platí se užívá tím způsobem, že se každým měřícím má 30 dřevěných metrů rozměry se přívazí $\frac{\text{jedna}}{\text{dvěma}}$ měřících, pod označením položek č. 25, ustanovenými.

Ke používání měřících, jež jest měří má 15 dřevěných metrů, při měření vypočítá měřící měřící se tím.

Ke měřícím, se měří se vše má 30 měřících a provedení měřících, ustanoví se měřící měřících v každém případě měřících měřících.

Ke měřícím, kteréž by měří měří se měřících, kteréžto se měřících (měřících č. 26).

Měřících se měří (jednotavnými měřícími) bude používá měřících měřících.

XII.

Výhledy v připojených měřících I. a II. měřících platí vše měřících pro vyřáběných měřících. Ke měřícím měřících měřících měřících měřících se měřících.

Obec	Titky	Obec	Titky	Obec	Titky
Prámoří.					
Torná	3.	Gratiska	9.	Práje	2.
Čerles	8.	Koper	9.	Šeljan	7.
Rakousy Dolní.					
Baden	1.	Klein-Waltersdorf	8.	Paňching	9.
Baumgarten (okresní lesní- manská) Gross-Baum- gartenfeld)	19.	Klosterwirth	9.	Starkau	8.
Bruck nad Lilou	8.	Krositz	9.	Saatz-Pöten	9.
Brunn na Steinbühl	10.	Langwies	8.	Theresienfeld	8.
Dankowitz	5.	Laxendorf	9.	Truttschitz an Millen- dorfem	9.
Flatsch	8.	Laxendorf	8.	Tulln	7.
Gross-Baumgarten	8.	Marzberg	8.	Waltersdorf an Steinbühl	8.
Hainburg	8.	Rein	7.	Winkel (Nová Věže) a Wil- helmsdorf	8.
Klein-Baumgarten	8.	Seefeld	8.	Völs (Nová Věže) a Wil- helmsdorf	8.
Kretschitz	9.	Oben-Weidling	9.	Wundorf	18.
		Oben-Weiden	9.		
Rakousy Horní.					
Kloze	8.	Kals	9.	Wais	8.
Obiliv (Prámoří)	8.	Lambach	9.		
Salcbursko.					
Salcburk	8.				
Slezsko.					
Hypau	8.	Koln	7.	Těšín	8.

Ö k r o	Třída	O k r o	Třída	O k r o	Třída
Styrsko.					
Hradec a Libman a Walschleben	2.	Jamsberg	7.	Radpass	7.
Bruck and Mureu	3.	Markov	8.	Straas	8.
Eyfling Wertheim	3.	Prig	8.	Šmarje	8.
Colje	4.				
Tyrolsko.					
Islerak	5.	Goris	9.	Riva	9.
Isop	6.	Sal	9.	Ravenna	9.
Isart	7.	Kals	9.	Silvan	10.
Isopass	7.	Kalcherhof	7.	Tignes	9.
Isron	8.	Fongier	9.	Torbole	7.
Cervino	5.	Prentato	7.	Troden	8.
Clas	7.			Tulln	8.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIV. — Vydána a zveřejněna dne 29. prosince 1885.

169.

Vyhláška ministeria finančního a ministeria obchodního ze dne 3. prosince 1885,

jak vztáhnouti státní stroje na vliátní jmenované, se sádra spojená.

Ve shodě s nástavnými listy úberskými ministeriemi prohlašuje se, že stroje a součástky strojů na vliátně jmenované, položky 267. celní sazby z roku 1882., dáváteji-li se, spojeny jsouce se sádra, vyřizovací býti smějí dle cla v položce 267. a) uvedeného jen tenkrát, jestliže váha litého železa, nebo litého železa a dřeva činí nejmenš 15%, a celé váhy stroje, t. j. z váhy všech jeho součástí, počítají se i sádra. Kromě tohoto případu takovité stroje a součástky strojů vylučují buďte dle a. p. 267. b).

Dumajewski m. p.

Pino m. p.

170.

Nářízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra finančního ze dne 8. prosince 1885,

jak vztáhnouti se kancelářské výlohy, kladé dle sádra ze dne 19. dubna 1885. (Z. Ř. 4. 47.) na spravování matrik počítány býti smějí ve příkazích správních duchovních.

Paragraf 3., II, lit. b) vykonávacího nařízení ze dne 2. července 1885. (Z. Ř. 8. 99.) k nároku, danému dne 19. dubna 1885. (Z. Ř. 8. 47.) o proměňování zločinů dotace duchovenstva katolické správy duchovní, se mění a nařizuje se toto:

Jakožto kancelářské výlohy na spravování matrik, a to tam, kde výlohy tyto neplatí zůstat, ve příkazích o matrikách příjmech správních duchovních ve smyslu

§. 3., odstavce 2., b) zákona ze dne 19. dubna 1885. (Z. ř. č. 47.) buďte dle počtu přihlášených farem následně tyto částky, a to až do 1.000 dušl na každých 100 dušl 50 kr. r. č., při více než 1.000 dušl na prvních 1.000 dušl 5 zlatých r. č., na každých 100 dušl přes tento počet 1 sl. 50 kr., avšak jen toliko až do nejvyšší summy 100 sl. r. č.; při čemž však přihlášeno nebude ke zbytku, je-li menším než 100, respektive 100 dušl.

Gautschi m. p.

Dunajewski m. p.

171.

Vyhlášení obchodního ministeria ze dne 20. prosince 1885,

jest vstoupiti se dočasně ustanovení ku předpisům o sejkování a známkování kovových nádob na dopravu mléka (mléčných díbečů) (Z. ř. č. 107. z r. 1879.).

Na základě §. 2. nastávaní, jež obchodním ministeriem dne 17. února 1879. (Z. ř. č. 17.) dáno bylo, c. k. normální komisi sejkování vydala následující dodatek ku předpisům o sejkování a známkování kovových nádob na dopravu mléka (mléčných díbečů) (Z. ř. č. 107. z r. 1879.), ježž tato veřejně se vyhlašuje.

Pino m. p.

D o d a t e k

ku předpisům o sejkování a známkování kovových nádob na dopravu mléka (mléčných díbečů) (Z. ř. č. 107. z r. 1879.).

Dovoleno jest sejkovati a známkovati i takové kovové nádoby na dopravu mléka, které mají tvar náboru se záhlavím (kaškovitým) a přičemž tvaru kruhovitým a při největším horním průměru nepřesahuje poloviční výšky.

V ostatních kusech i také k těmto nádobám vztahují se předpisy o kovových nádobách tvaru válcovitého na dopravu mléka (Z. ř. č. 107. z r. 1879.).

Ve Vídni, dne 4. prosince 1885.

C. k. normální komisi sejkování:

Arnberger m. p.

